



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **S. Odilo Abbas. Cura defunctorum**

**[Köln], [1654]**

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71907)







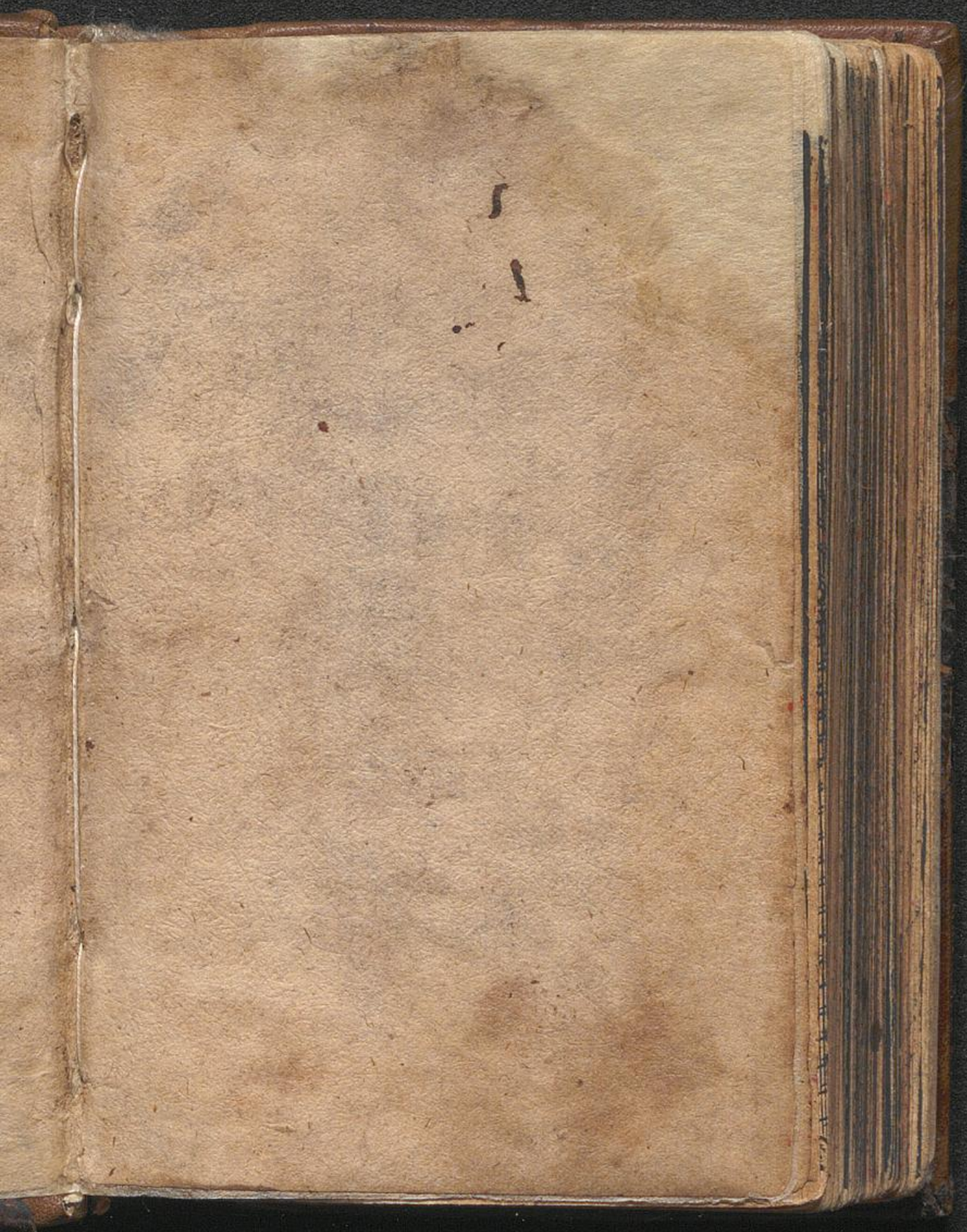
K

1

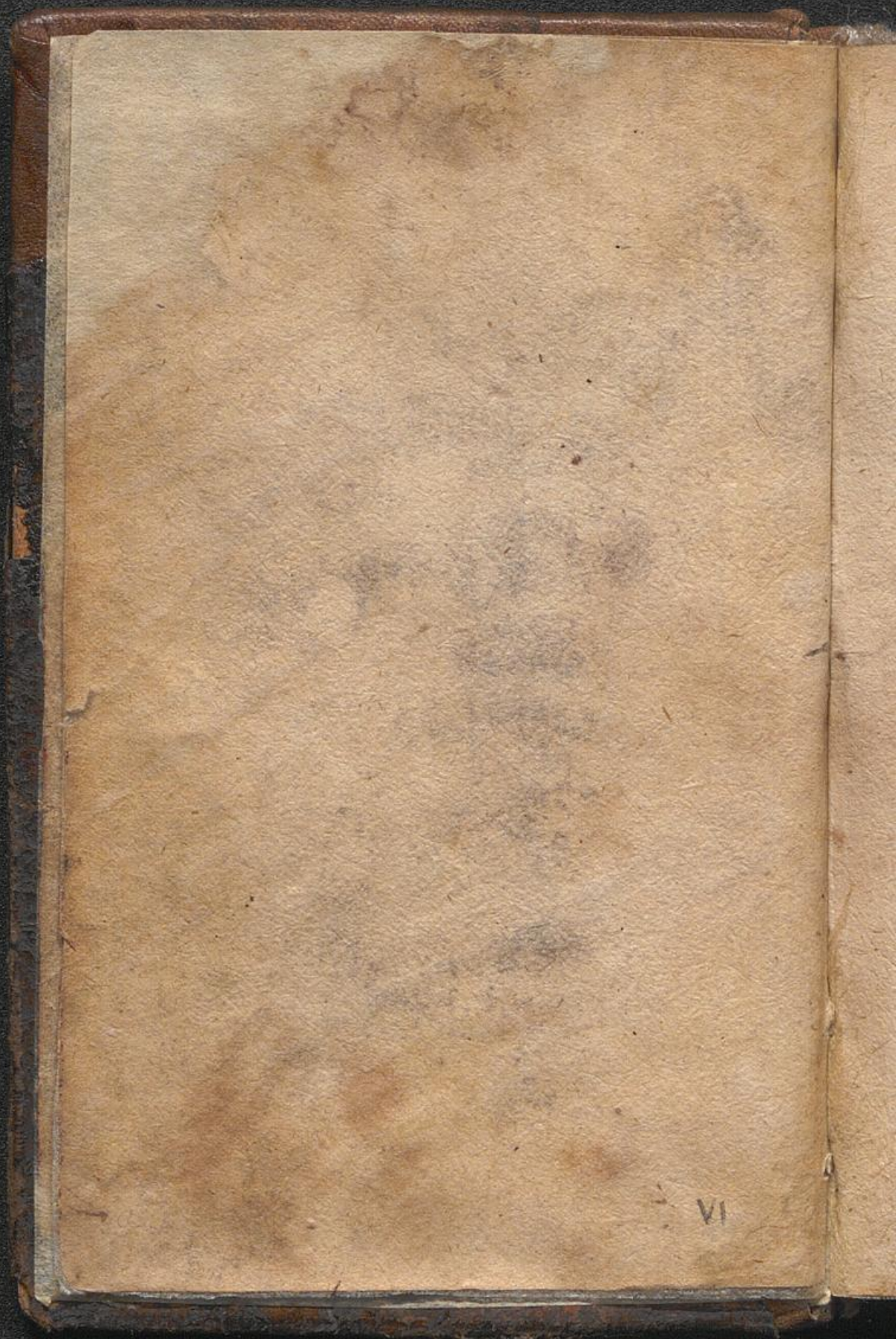
5

Ph. 6747





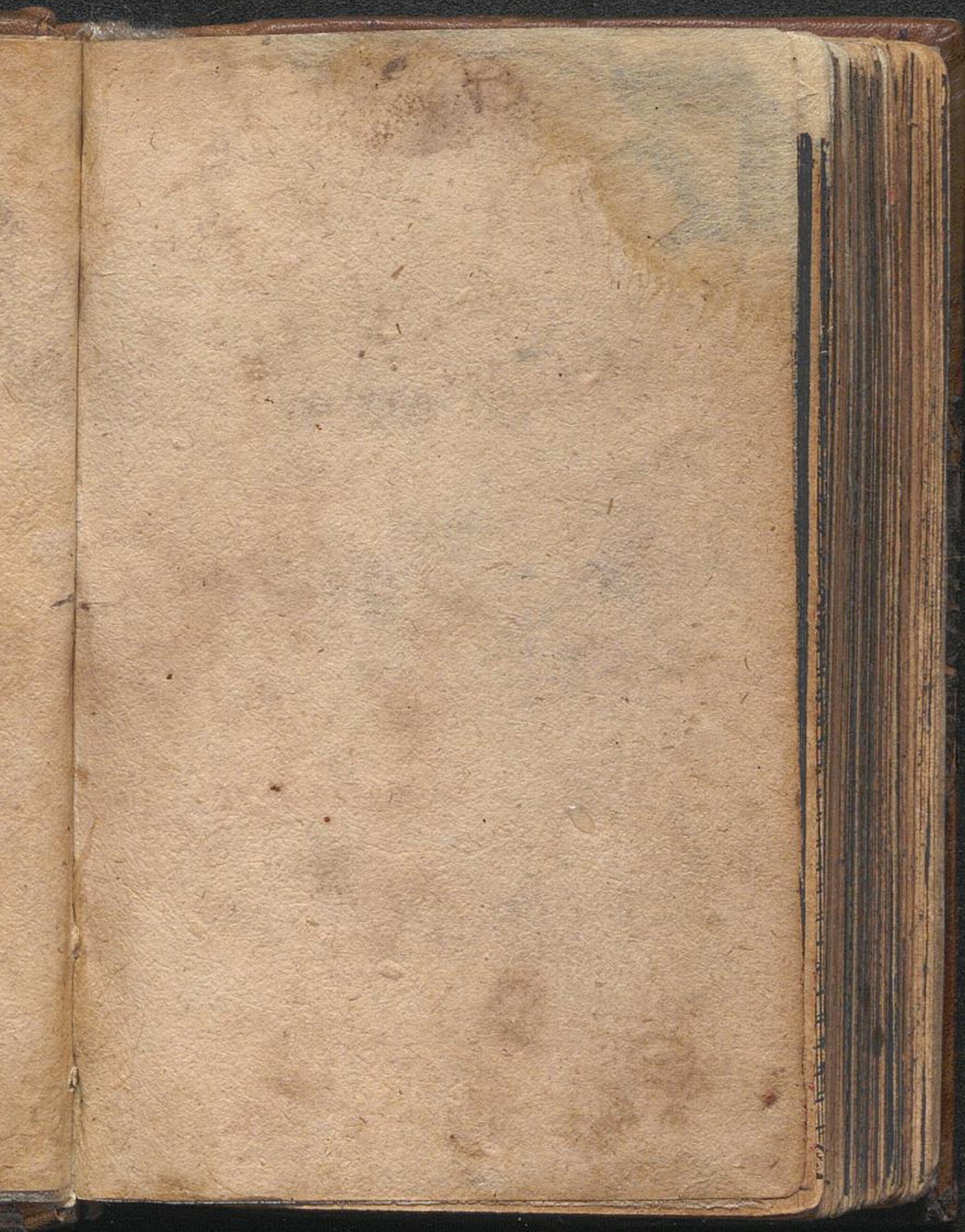




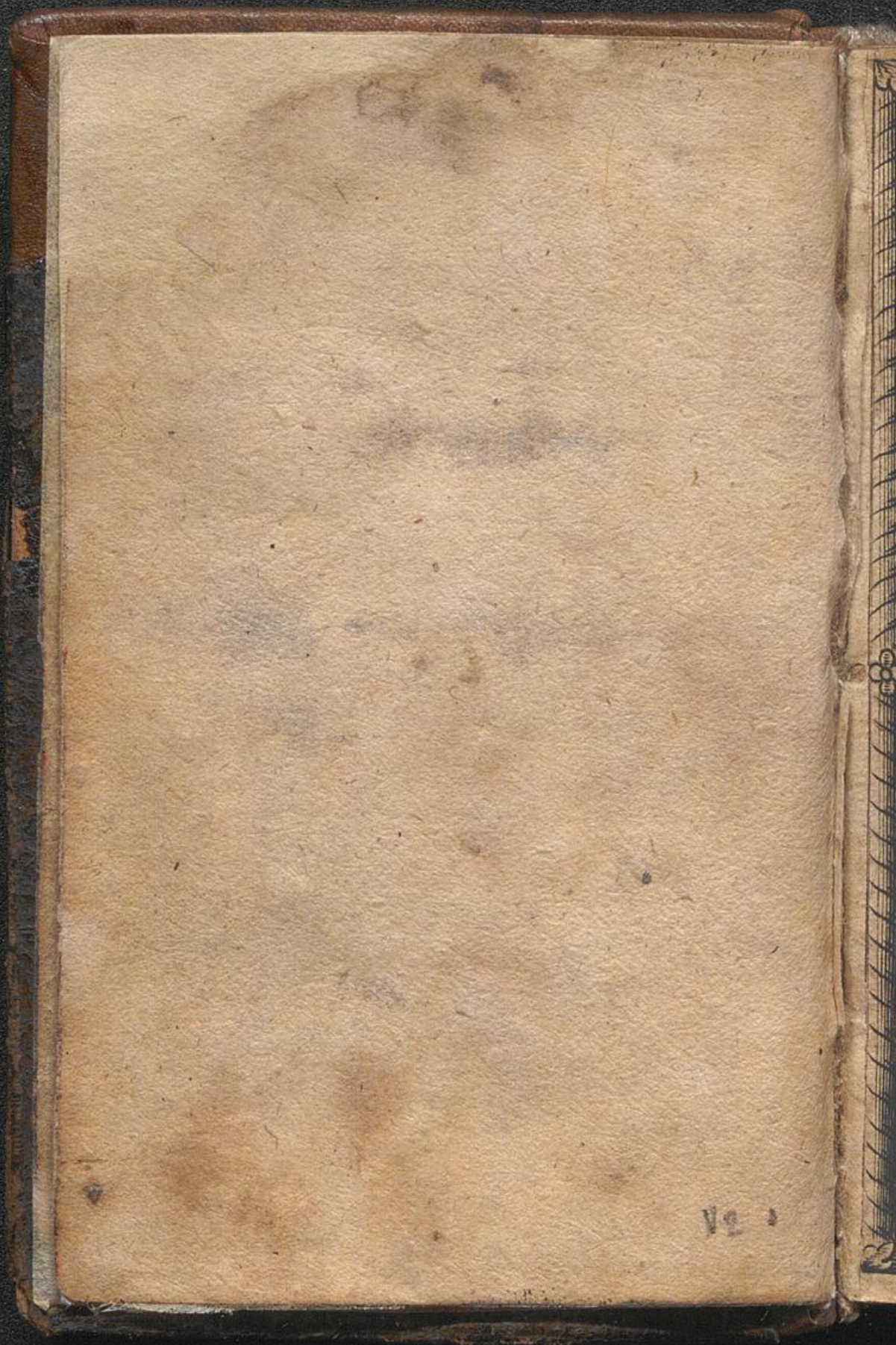
VI











V2 1







**S. ODILO ABBAS.**

*Cura defunctorum.*

Deus, qui S. ODILONI inspirasti, Ecclesiam tuam, ad subsidium Animarum Purgatorii, annue excitare; da nobis maculas omnes ita hic eluere, ut ipsis juvandis aptiores, poenas ibi tolerandas evadere mereamur.

*Ora pro fidelibus defunctis,*





**O**DILO, in Avernia nobiliter natus, & Benedictinam Regulam sub institutione S. Majoli professus Cluniaci; ita se in monastica exercitatione probavit, ut magister senescenti sibi ipsum in adiutorem successoremque eligi fecerit. Mortuo Majolo, monasteria multa nova extruxit, vetera reduxit ad observantiam, per Gallias, Hispanias, Italiam, & Germaniam; in itineribus fere perpetuis gratum ubique relinquens suae virtutis odorem, cum fulgore miraculorum. Annuam Fidelium defunctorum commemorationem primus induxit apud suos, exemplo ab universali Ecclesia suscepto. Etiam grandiori ætate sua per se lustrabat monasteria: quod agens, anno 1049 defunctus est, Silviniaci in Avernia: ubi nunc ejus requiescit corpus. Vitam Lotsaldus Discipulus, & S. Petrus Damianus singularis amicus scripserunt, quorum de illo lucubrationes habentur.

*Sancta & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.*  
2 Machab. 12.





S. GENOVEFA VIRGO.

*Sincera fides.*

Fac, Deus, ut S. Genovefæ memo-  
riam recolentes, in tui amoris fer-  
vore proficiamus, inflammante nos  
fidei talis exemplo, per quam ipsa  
nunc tecum in gloria regnat.

*Ora pro fidei inter nos conservatio-  
ne, Ego*



**G**ENOVEFA Nemetodoro vico, ad septē  
 leucas Parisiis dissito nata, anno 429  
 à transeunte istac S. Germano Autissiodo-  
 rensi, Christum sponsum optare docta  
 necdum decennis; mortua matre Parisios  
 se contulit, & quam rure attulerat inno-  
 centiam servavit in urbe, aliis virginibus  
 ad exemplum; quibus tamen omnibus  
 singulari præcelluit vitæ rigore. Pluribus  
 eam Deus miraculis honestavit; & civi-  
 tati, fame extrema laboranti, per eam co-  
 piose prospexit de panibus. Hinc collecto  
 populi favore bene usa, S. Dionysii basi-  
 licam ædificavit: quamvis illam de hy-  
 pocrisi sugillarent aliqui, coacti demum  
 conticescere, propter multa miracula, pa-  
 trata ad tumulum Virginis, ætatis anno  
 80 defunctæ, Christi circiter 500. Cum  
 deinde metu Normannorum sub annos  
 887 & 89 alio ferretur bis corpus; multi-  
 plicata fuere prodigia: quæ nunc quoque  
 continuantur, in sui nominis apud Parisios  
 ecclesia, ubi requiescit.

*Finis præcepti est charitas, de corde pu-  
 ro, & conscientia bona, & fide non ficta.  
 1 Tim. 1.*



eptē  
 429  
 odo-  
 octa  
 sios  
 no-  
 ibus  
 ibus  
 ibus  
 civi-  
 co-  
 ecto  
 oasi-  
 hy-  
 num  
 pa-  
 nno  
 Cum  
 nos  
 ulti-  
 que  
 isios,

pra-  
 ieta.



# S. PHARAILDIS VIRGO.

*Mortificatio cupiditatum.*

Sponse Virginum Christe, qui S. Pharaildem etiam in conjugio servari intemeratam voluisti; da ut carnis desideria reprimentes, ad purissimi vultus tui conspectum pervenire mereamur.

*Ora pro castitatis amatoribus.*





**P**HARAILDIS regio stemmate apud Brabantos nata, atque à S. Gertrude cognata sua de baptismo suscepta, ei haud dispar virtutibus fuit. Comiti Guidoni præter suam voluntatem nuptui data, obtinuit à Deo, ut is ipsam cogeretur virginem relinquere: eodem autem mortuo, in casta viduitate usque ad annum ætatis 90 perseveravit, defuncta circa 740. Colitur etiam 7 Octobris, eo quod Agilbertus, Leodiensis Episcopus & Abbas S. Bavonis, tali die corpus Gandavum attulerit, ubi ipsi ecclesiam cum Collegio Canonico-rum erexit: qui deinde ad S. Nicolai cum parte sacrorum ossium sunt translati. Plura sacella eidem consecrata adhuc reperiuntur in Brabantia: & inter cetera ejus miracula censetur anser, à morte restitutus in vitam, qui eidem appingi solet.

*Mortificate membra vestra quæ sunt super terram, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam. Thess. 3.*





**S. SYMEON STYLITA.**

*Desiderium caelestium.*

Deus mirabilis in Sanctis tuis, qui  
S. Symeonem docuisti, non solum  
spiritu, sed & corpore supra terram  
efferris; da ut, qui eum in uno non  
possumus, in altero imitari studentes,  
facilius caelestia capiamus.

*Ora pro terrenorum amatoribus,*





**T**reddecennis SYMEON, audiens aliquid legi de animæ continentia, doctusque eam in monasteriis obtineri, illuc se, dimissis quas pascebat ovibus, contulit. Sed inusitatis ibi modis carnem macerans, ideoque expulsus, in puteum sese profundum recepit. Postea, etiam corpore supra terram elevaturus sese, cœpit rupes in columnas formare, atque in ligneo desuper sex pedum modio habitare, & ibi totum se contemplationi cælestium tradere. Illustratus creberrimis circa infirmos & energumenos miraculis, vixit ad annum usque 460, ætatis 56; quando in sexta sua, eaque pedes 60 altâ columnâ defunctum, Antiochenus Episcopus inde sustulit, in Cathedrali tumulandum. Vitam Antonius discipulus scripsit. Institutum secuti sunt plurimi, dicti à columnis Stylitæ, quales hodiedum multi in Moscovia reperiuntur.

*Gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt: nostra autem conversatio in cælis est. Philip. 3.*





**S. GERLACUS EREMITA.**

*Tempestiva pœnitentia.*

Deus qui B. Gerlacum, per austeræ pœnitentiæ rigorem, meritorum amplitudine & miraculorum gloria sublimasti; da ut ejus patrocínio tuæ majestati reconciliati, indignationis tuæ supplicia in hoc & futuro seculo evadamus.

*Ora pro differentibus pœnitentiam.*





**G**ERLACVS, in Traiectensi ad Mosam territorio Miles nobilis seculoque immerfus; audita conjugis morte, conversus ad pœnitentiam, loricam supra cilicium induit anno circiter 1156: & Romam profectus nudipes, ab Adriano Papa IV absolutionem suscepit. Inde regressus in patriam, sub cava quercu juxta Falcoburgum vivere instituit, in summo rigore & abstinentia; donec arbor jussu Episcopi Leodiensis succisa ei fuit, propter pecunias, quas ibi dicebatur absconditas habere. Abbati deinde Rodensi commendatus, & virtutibus æque ac miraculis clarus, post annos 14 à sua conversione, meruit Viaticum suscipere de manibus S. Servatii, cujus sepulcrum solitus erat quotidie visitare. Fons qui ei aquam præbens ter vinum ministravit, salutifer postea cunctis bibentibus fuit; & anno 1599 post sacrorum ossium elevationem denuo repertus, novas cœpit emanare gratias. Vitæ & miraculorum historia habetur à supparis ævi auctore conscripta.

*Non tardes converti ad Dominum, & non differas de die in diem. Ecli. 5.*





## SANCTI EX ORIENTE MAGI.

*Promptitudo ad Dei vocationem.*

Deus qui Unigenitum tuum Magis, in Oriente positus, novæ stellæ exortu revelasti; concede propitius, ut qui te jam ex fide cognovimus, usque ad contemplandam speciem tuæ celsitudinis perducamur.

*Ora pro tardis ad Dei vocationem.*





**H**i sancti MAGI (qui numero TRES, conditione REGES fuisse putantur) cum essent in Oriente positi, novam stellam, ipso verosimiliter die quo Verbum Caro factum est exortam, diutius contempla- ti; tandem divinitus didicerunt, signum esse nati in Judæa Regis, quem adorare jubebantur. Itaque Hierosolymam profecti, ex Herode intellexerunt, puerum Bethleemi requirendum: eoque à stella iterum appa- rente deducti, & ingressi signatam ab ea do- mum, in qua jam anniculus Jesus cum Ma- tre erat, procidentes adoraverunt eum; at- que apertis, quos attulerant, thesauris, ob- tulerunt aurum, thus, & myrrham; Regem, Deum, Hominemque professi. Deinde per aliam viam regressi in regionem suam, quid ibi egerint, quamdiu vixerint, quomodo obierint ignoratur; nec scitur à quo vel quando corpora sint allata Mediolanū, quæ inde sub annum 1162 translata Coloniam, magno ibi cum honore servantur; nomina autem, nullo certo auctore tradita, usur- pantur, GASPAR, MELCHIOR & BAL- THASAR.

*Stelle vocatae sunt, & dixerunt, Adsumus, & luxerunt ei cum jucunditate qui fecit illas. Baruch 3.*





**S. GUDULA VIRGO.**

*Constantia in bonis propositis.*

Deus, cui S. Gudula Virgo indefesso  
constanter servivit famulatu; da ut  
qui nostram inconstantiam agnosci-  
mus, ejus roborati auxilio, non defi-  
ciamus à bonis, gratia tua aspirante  
susceptis.

*Ora pro vacillantibus in bono,*





**G**VDVLA, parentum non minus san-  
ctorum, Witgeri & Amalbergæ filia,  
& à sancta pariter matertera Gertrude edu-  
cata; hac mortua, Hamum in districtu  
Bruxellensi rediit; ibique meritis & mira-  
culis fulsit. Solebat illa quot noctibus  
Morselam ire, orationis causa. Id impe-  
diturus diabolus, lumen ab ancilla præla-  
tum extinxit: quod ei oranti mox cælitus  
reparatum fuit. Obiit ibidem Hami circa  
annum 712. Corpus Normannorum metu  
ad vâria circum vestum loca, Bruxellastan-  
dem detulit Carolus Brabantinus, Ludovi-  
ci IV Regis Francorum filius, ad S. Gau-  
gerici ecclesiam: unde anno 1047 trans-  
latum est ad augustius renovatam S. Mi-  
chaelis Basilicam, quæ nunc ab ipsa nomi-  
natur, velut communi urbis cum Archan-  
gelo Patronâ.

*Bonum facientes non deficiamus, tem-  
pore enim suo metemur, non deficientes.  
Gal. 6.*





**B. GODEFRIDUS PRÆMON.**

*Contemptus mundi.*

Deus qui B. Godefridum, tuæ dilectionis igne succensum, cælestia terrenis præponere docuisti; extingue in nobis amorem seculi, ut te in omnibus & super omnia diligentes, cum ipso ad te pertingere valeamus.

*Ora pro amatoribus seculi,*





Cum S. Norbertus concionibus sacris  
 totam commoveret Westphaliā, B.  
 GODEFRIDUS Comes Cappenbergensis,  
 cum fratre Ottone sic eum audivit; ut am-  
 bo nuntium mundo remittentes, ipsum  
 suum Castrum aliaque plura bona, con-  
 dendo istic monasterio, designarint; frustra  
 obtrectantibus ea causa pluribus, quorum  
 unus, Godefridi socer Comes Fredericus,  
 morte etiam pervicaciam luit. Patre sa-  
 pientior juvencula uxor Godefridi, ultro sa-  
 crum velum suscepit. Ipse, qui sancte in se-  
 culo vixerat, magis etiam in religione pro-  
 fecit: & internam compunctionem ac de-  
 siderium cælestium jugibus fere lacrymis  
 prodere cogeatur. Plura ædificavit mona-  
 steria, atque in Elmstadiensi prius fecit vi-  
 vendi finem, anno 1126, quam ætatis 30  
 explevisset. Cappenbergenses Fratres, mi-  
 raculorum fama moti, cum corpus reposce-  
 rent, partem obtinuerunt an. 1148, & eo-  
 rum unus mox Vitam scripsit.

*Nolite diligere mundum, neque ea que in  
 mundo sunt: quoniam mundus transit, &  
 concupiscentia ejus. 1 Joan. 2.*





**S. FELIX PRESBYTER.**

*Caritas erga egrotos.*

Deus infirmitatis humanæ miserator,  
da omnibus, infirmos fideles, velut  
membratua, exemplo B. Felicis, curan-  
tibus, benigne compassionis & toleran-  
tię constantis virtutes; quibus promissã  
tali caritati mercedẽ à te consequantur

*Ora pro iis qui ministrant infirmis.*





**F**ELIX Presbyter, Nolæ in Campaniæ pro fide comprehensus, à carcere emissus per Angelum est, ut senem & infirmum Episcopum Maximum, quem metus in fugam egerat, requisitum foveret. Inventum ergo ac refocillatum in humero sustulit; eique apud viduam piam depositum ministravit, quamdiu duravit persecutio. Postea iterum requisitus à ministris eos latuit intra duorum parietum angustias, quarum ingressum subitæ araneorum telæ obtexerant. Mortuo Maximo oblatum à civibus Episcopatum recusavit, ac demum felici fine obiit etiam ipse; Sanctis Gregorio Turonensi, Paulino Nolano, Beda Anglo, & Marcello Diacono plurimum laudatus. Nemo tamen eorum persecutionem desinit, sub qua istæc actæ sint: solum dicunt, defuncti corpus apud Nolam in ecclesia quadam honorari.

*Infirmus (eram) & visitastis me: Amen dico vobis. Quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis. Mat. 25.*





**S. HILARIUS EPISCOPUS.**

*Cultus SS. Trinitatis.*

Deus qui dedisti famulis tuis, S. Hilario docente, in<sup>di</sup>viduæ Trinitatis tuæ gloriam agnoscere, & in potentia majestatis adorare unitatem, quæsumus ut ejusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur adversis.

*Ora pro fide hujus mysterii dilatanda,*  
✠



**H**ILARIUS, nobilis Aquitanus, in conjugio pene Monachi vitam duxit, inde Pictaviensis electus Episcopus, zelum contra Arianos exeruit talem, ut exulem in Phrygiam deportandum curaverint. Hic, pro mysterio Trinitatis contra eos elucidando, 12 libros edidit: deinde alios tres Constantinopoli: quibus Imperator oblati, conterriti Valens atque Ursacius, Hilarium ad suam Ecclesiam remittendum suaserunt. Excepit de hæresi triumphabundum Gallia. Anno autem 367, 13 Januarii mortuum (licet solum colatur 14) laudaverunt Sancti Severus Sulpitius, & Venantius Fortunatus, vitæ miraculorumque scriptores. Corpus an. 510 elevatum, & 26 Junii collocatum in sui nominis monasterio, postea ad Dionysianam prope Parisios Basilicam translatum est; unde relatum Pictavos partem, superioriori seculo Calviniana rabies dissipavit.

*Credere oportet accedentem ad Deum, quia est, & inquirentibus se remunerator sit. Hebr. 11.*





**S. PAULUS EREMITA.**

*Fiducia in Deum.*

Deus, qui corvi ministerio S. Paulum  
in eremo pavisti; aufer à nobis curam  
omnem victus superfluum; ut paternæ  
tuæ providentiæ confidentes, expedi-  
to corde nostrum tibi devotum exe-  
quamur famulatum.

*Ora pro nimium sollicitis,*





**P**AVLVS, in Thebaide inferiori natus  
parentibusque orbatu an. 15 ætate  
causa declinandæ persecutionis Deciana  
primum in villam ad sororem, deinde in  
interiorem eremum secessit; ubi speluncæ  
tectum; palmâ, victum ac vestitum; for-  
te, potum præbentibus; corvo etiam  
an. æt. 53 dimidium quotidie panem affe-  
rente, vixit usque ad an. æt. 117. Tunc  
nonagenarius Antonius divino monitu  
quæsitum reperit, & refectus est pane  
quem eo die integrum attulerat corvus; &  
deinde revertens cum pallio, quod suæ se-  
pulturæ Sanctus quæri mandaverat, mor-  
tuum invenit; leonibusque iuvantibus tu-  
mulavit, an. 341. Constantinopolim postea  
allatum corpus, atque inde Venetias, de-  
mum an. 1240 Regi Hungariæ Ludovico  
donatum est, & in Laurentiano prope Bu-  
dam monasterio, usque ad civitatem à Tur-  
cis occupatam, in honore magno fuit: ubi  
etiam in ejus nomen instituta Eremita-  
rum Congregatio, an. 1263 Regulam  
S. Augustini suscepit.

*Nolite solliciti esse, dicentes; Quid manduca-  
bimus? aut quid bibemus? aut quo operiemur?  
scit enim Pater vester, quia his om-  
nibus indigeris. Math. 6.*





## S. MAURUS ABBAS.

*Observatio Regularum.*

Deus, religiosæ vitæ institutor & fau-  
tor, cujus normam per S. Maurum  
Galliis inferri voluisti; da cunctis ejus  
professoribus, observantiæ spiritum;  
& singulis nobis suæ cujusque voca-  
tioni congrue ambulare.

*Ora pro languide observantibus Regu-  
las, &c.*



**M**AVRVS, à monasterio Casinensi de-  
 legatus in Gallias, ad S. Benedicti  
 Regulam trans Alpes constituendam, Glan-  
 nofoliense ibidem monasterium construxit  
 seculo Christi sexto; eiq; annis 40 præfuit  
 in vita atque post mortem miraculis cla-  
 rus. Putatur vulgo ille ipse esse, qui pro-  
 lapsum in aquas S. Placidum, super illa  
 gradiens, salvum eduxit obedientiæ me-  
 rito. Hoc certum, quod sequacibus suis  
 exemplum reliquerit perfectæ observantiæ  
 ad plurima mox per Galliam & Germani-  
 am monasteria propagatæ. Corpus an-  
 no 868 translatum in diocesim Parisien-  
 sem, inclito istic monasterio erecto no-  
 men dedit: quamquam illud inde Nor-  
 mannorum metu sæpe alio portatum sit,  
 non sine crebris miraculis. Archimonaste-  
 rio autem Casinensi brachium quoque  
 unum obtigit, dono S. Odilonis Abbatis  
 Cluniacensis.

*Qui custodit mandatum, servat animam  
 suam: qui autem negligit viam suam, mor-  
 tificabitur. PROV. 19.*





**S. MARCELLUS, PAPA M.**

*Patientia in adversis.*

Preces populi tui, quesumus, Domine,  
clementer exaudi; ut inter quascum-  
que hujus vitæ adversitates, B. Mar-  
celli Martyris tuis atque Pontificis me-  
ritis, juvemur, cujus passionis trium-  
pho lætamur.

*Ora pro afflictis & tribulatis.*



*Henri Caude sculptor*



**M**ortuo Marcellino Pontifice ad a<sup>304</sup>, adeo Romæ ferbuit persecutio ut, deficientibus qui electum MARCELLUM ordinarent Episcopis, Sedes vacaverit annos 4, menses 3. Fecit interim iste quod potuit; tandem consecratus, sedit adhuc annum 1, menses fere 4. Cum autem etiam 24 Titulos constituisset in Urbe quasi diöceses quasdam; commotus Maxentius tyrannus, misit Marcellum in Caraculabulum, ut bestiarum, quæ publice alabantur, curam sustineret. Inde eductum cum sui Clerici apud B. Lucinam collocavissent, & hujus ille ædes in ecclesiam consecrasset; Maxentius illuc bestias adduci jussit: inter quas, pœdore loci confectus, Sanctus obiit, anno 310. Ejus sepulcrum Papa Damasus versibus exornavit & partem corporis Abbas Altimontensis Ursio, seculo XI, in Comitatum Namuacensem ad Belgas detulit.

*Patientia vobis necessaria est; ut voluntatem Dei facientes, reportetis promissionem Hebr. 10.*





**S. ANTONIUS ABBAS.**

*Pius Crucis usus.*

Deus qui B. Antonium, per sanctæ  
Crucis signum, quascumque satanæ  
tentationes superare fecisti; nos quo-  
que, eodem munitos præsidio, & me-  
ritis illius defensos, in tuæ protectio-  
nis securitate constitue.

*Ora pro exaltatione S. Crucis,*





XVII JANUARI.

**A**NTONIVS, Ægyptius adolescens, a  
 diris sub Missa verbis Christi, Si v  
 perfectus esse, vade, & vende omnia qu  
 habes, & da pauperibus; mox ea in op  
 deducere studuit: & Monachum indutus  
 inter frequentes dæmonum tentationes in  
 sese exercuit; ut ceteri omnes, mirific  
 multiplicati ad exemplum ejus, ipsum pr  
 Patre communi haberent. Ad interiores  
 eremum progressus, vitam in summa au  
 steritate traduxit, usque ad ætatis annu  
 103, Christi 356, innumeris miraculis ubi  
 que celebratissimus, & dæmonibus max  
 me formidabilis, contra quos signo Cru  
 cis se obarmabat. Corpus sub Justinian  
 Imp. Alexandriam, deinde circa 980 i  
 Viennensem Galliæ Provinciam delatum  
 Comite Jocelino, peregrinorum ex tot  
 Europa confluentium accursu honor  
 tur; condito ad illud amplo monasterio  
 & Ordine Antonianorum instituto.

*Verbum Crucis, iis qui salvi sunt, Dei vi  
 tus est. 1 Cor. 1.*





SS. MARIUS & MARTHA MM.

*Concordia studium.*

Deus qui conjugale foedus ad Sacra-  
menti dignitatem extulisti; per eam,  
qua SS. Marius & Martha uniti fue-  
runt concordiam, da cunctis eodem  
nexu ligatis parem inter se pacem, &  
in pia liberorū educatione successum.

*Ora pro pace inter conjugatos,*



*Ad usum Patrum*



**T**empore Claudii Imperatoris , ann  
270 , ex Perside Romam advenit pa  
nobile conjugum , MARIUS & MARTHA  
cum filiis AVDIFAX & ABACVM. Ibi gl  
scente persecutione , cum se visitandis i  
carcere Confessoribus , & Martyribus sepu  
tura donandis , studiose impenderent ; ad  
ducti ad tyrannum , primum fustibus con  
tusi , & candentibus laminis ustulati , ca  
pite simul omnes damnati sunt. Et Mariu  
quidem ac filii , præscissis manibus collo  
que appensis , tracti sunt ad lacum Nym  
pha dictum , ibique decollati coram om  
nes adhortante MARTHA : hæc vero ult  
ma supplicium tulit , pariter cum ipsis ibi  
dem tumultata. Corpora postea in S. A  
driani translata , ibidem an. 1590 sub al  
tari reperta , decentiusque elevata sunt.  
Nonnullæ etiam eorumdum Reliquiæ Gem  
blaci in Brabantia , & Contraci in Flandria  
honorantur.

*Res probata coram Deo & homin  
bus , vir & mulier bene consentientes  
Ecli. 25.*





# **S. CANUTUS REX M.**

*Imitatio Dominicae Passionis.*

Deus qui B. Canutum Regem martyrii  
palma & gloriosis miraculis decorare  
dignatus es: da ut sicut ille Dominicae  
passionis imitator fuit, ita nos per  
ejus vestigia gradientes, ad gaudia sem-  
piterna pervenire mereamur.

*Ora pro Septentrionalium reductione,*



*Societatis Jesu*



## XIX JANUARIi.

**C**ANVTVS, Daniæ Rex, eximio pro  
 movendæ per Septentrionalia regna fidei  
 dei Christianæ excellens ardore; laudatus  
 à liberalitate erga ecclesias, severitate in  
 suum corpus, eleemosynarum largitate, &  
 assiduitate precum. Is contra Willelmum  
 Normannum, Anglici regni invasorem  
 instructam cum exercitu classem Olao fra-  
 tri commendarat: sed hic, credita sibi ar-  
 ma convertens in Regem, in partes sua  
 traxit populum, jam ante commotum, eo  
 quod Canutus Decimas solvendas, Lege  
 Ecclesiæ servandas, transgressores punien-  
 dos sanxisset. Conspiratione intellecta, ad  
 S. Albani ecclesiam pius Rex accessit; ubi  
 saxi telisque petitus, dein lancea confos-  
 sus, coram altari occubuit iustitiæ victi-  
 ma, 1080 die 10 Junii: sed 19 Januarii co-  
 lendum Clemens X decrevit.

*Christus passus est pro nobis, vobis relin-  
 quens exemplum, ut sequamini vestigia ejus  
 1 Pet. 2.*





# S. SEBASTIANUS · MART.

*Fervor fidei.*

Deus, qui S. SEBASTIANVM, in tuæ fi-  
dei professione ferventem, geminata  
martyrii palma decorasti, & ad pesti-  
lentiā sistendam dedisti Patronum;  
plebem tuam, à plaga illa liberam, tuo  
amore fac ardere.

*Ora pro avertendâ pestilentia plagâ,*





**S**EBASTIANVS Mediolanensis, Diocletiani Imperatoris ita sibi demeruit gratiam, ut ab eo renunciatus sit primæ hortis Præfectus. Erat is clam Christianus & carcere detentos fideles visitans, potens omnes adhortatione animabat ad martirium, multos etiam adducebat ad Christum. Id cum latere Diocletianum non posset, dure increpitus, & militum sagittis datus est configendus. Ita mortuus putatur: sed spirantem adhuc reperit, corpus curatura Irene, Castuli Martyris vidua, que in domum suam sustulit. Curatis vulneribus, iterum ille se obstupescenti Diocletiano sistit, tyrannidem ejus redarguens & jussus plumbatis coram eo contumaciter emisit spiritum an. 287. Corpus in publicam cloacam abjectum, ad Catacumbas tulit S. Lucina: ubi postea Constantinus signem erexit basilicam, unde allatæ an. 680 in Urbem Reliquiæ, eam à peste liberarunt: ex eoque tempore Sanctus colitur contra pestem Patronus. Acta S. Ambrosii scripsit. Reliquiæ variis coluntur locis nominatim autem Eberspergæ in Bavaria Societatis Jesu Patribus locum curantibus.

*Probatio vestra fidei, multo pretiosior auro, quod per ignem probatur. 1 Petri 1.*





S. AGNES VIRGO M.

*Horror impuri alloqui.*

Deus, qui S. AGNETEM, tui amore  
succensam, fecisti omnem carnalis af-  
fectus mentionem averfari; sepi aures  
nostras spinis timoris tui, ut nihil per  
eas irrepat castitati contrarium.

*Ora pro tutela castarum auriū,*  
✠



**A**GNES, virgo Romana, ætatis suæ anno 13, experta ad nuptias à filio Symphronii Urbis Præfecti, eum repulit genere. Pater, filio morem gesturus, Christianitatis titulo ream adduxit ad tribunal suum: & in proposito fidei castitatisque tenendæ constantem, iussit ad lupanar nudam duci. Eo ingressus proçax juvenis, & ab Angelo, qui Virginem splendida veste texerat ac tuebatur, percussus, æternum perierat, nisi vitam ei precibus suis exorasset AGNES. Agnovit ille resuscitatus beneficium; agnoscebat & pater: sed prævaluit timor concitatae ad seditionem multitudinis. Ergo Vicario suo rem committit; hic circum ipsam rogam extrui jubet: cujus flammæ cum Virgini nihil nocerent, immissus ad ipsam lictor, gladio percussit. Imperatorem, sub quo res acta, nescivit vel non curavit nominare S. Ambrosius, luculento eam sermone profecutus, tamquam toto orbe celebratissimam. Celebritatem auxerat virgo Constantia, Constantini Magni filia, ad AGNETIS sepulcrum sancta, cum ad conditam ibi basilicam vitam reliquam ageret, una cum aliis multis.

*Sepi aures tuas spinis: linguam nequam noli audire. Eccli. 28.*





S. VINCENTIUS DIAC. M.

*Verbi Dei frequens auditio.*

Deus, qui populum tuum, S. VINCENTII prædicationibus eruditum, passionis ejus exemplis ac meritis in fide confirmasti; da nobis, verbi tui prædicatores devote audire, & audita opere ipso adimplere.

*Ora pro Prædicatoribus verbi Dei,*

✠



**P**ro Valerio, Cæsaraugustano Episcopo, quia is erat impeditioris lingue prædicationis officio fungebatur Diaconus VINCENTIVS; cum illuc venit an. 303 Decianus Præses, à Diocletiano in Hispaniam ad exterminium Christianorum est missus. Hic comprehensum utrumque pertraxit Valentiam; relegatoque in exilium senem, valentem in quem suas experiretur vires aggressus est, Vincentium omni tormentorum genere excarnificare: Vngulis enilaniatum, explicavit in craticula ferreæ prunis subjectis torrendum; semitoftum autem inclusit carceri, testulis strato, quousq; immortalis cruciatus est. Animus, liber evolavit in cælum: corpus, feris frustra expositum, tum culeo insutum ac mari missum, sed littori redditum, Christiani religiose sepelierunt. Postea occupantibus Hispaniam Saracenis, pars in Castrensem Occitanie Abbatiam an. 854 delata est, pars in Lusitaniam: quam deinde inventam Rex Alfonsus I deferri fecit Ulissiponem an. 1147 de Mauris receptam. Utrobique multa mox patrata miracula, quæ scripta editaque habentur.

*Beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. Luc. 11.*





S. ANASTASIUS PERSA M.

*Sanctæ Crucis veneratio.*

Deus, cuius misericordiâ S. ANASTASIUS virtutem Crucis tuæ cognovit, & patiendo commeruit fructum; fac ut divinitatis tuæ cognitio inter Persas reflorescat; & nos, redempti sanguine tuo, æternum salvemur.

*Ora pro Christianis in Perside,*





## XXII JANUARI.

**A**NASTASIUS, priori nomine inter Persas Magundat, Chosroë Persarum Imperatori anno 620 militabat, fratrem suum Saïn usque Chalcedonem secutus est. Ibi mysterium Crucis edoctus, recessit à castris, ivitque in Palæstinam: & prope Hierosolymas factus est monachus. Legens porro Martyrum passionibus tandem sic exarsit, ut septimo anno suæ conversionis, nequies ultra ibi se continere, Caesaream adierit. Ibi palam professus se Christianum, & magiam, cui puer fuerat initus, explodens; delatus est Barzabani Prefecto. Hic varie tentatum cruciatumque, mancipavit carceri; jussu deinde Chosroës misit in Persidem; ubi denuo sollicitatus cruciatusque, tandem una cum aliis strangulatus est. Caput ad se deferri voluit Chosroës: quod deinde, una cum sacri vultu iconæ, dæmonibus formidabili, pervenit Romam ad monasterium, olim ad Aquas Salvias, nunc SS. Vincentii & Anastasii nominatum: ejusque rei meminit Synodus Nicæna II anno 787. Ibi hodie dum caput iconq; servatur, qualem hic sculptam videmus.

*Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi; in quo est salus, vita & resurrectio nostra. Brev. Rom.*





S. EMERENTIANA V. M.

*Sanctorum corporum veneratio.*

Deus, qui B. EMERENTIANAM, ad S.  
Agnētis tumulum orantem, baptizari  
suo in sanguine voluisti; da nobis ita  
venerari sanctorum apud nos Marty-  
rum corpora, ut patrocini quoque ef-  
ficaciam sentiamus.

*Ora pro Catechumenis,*

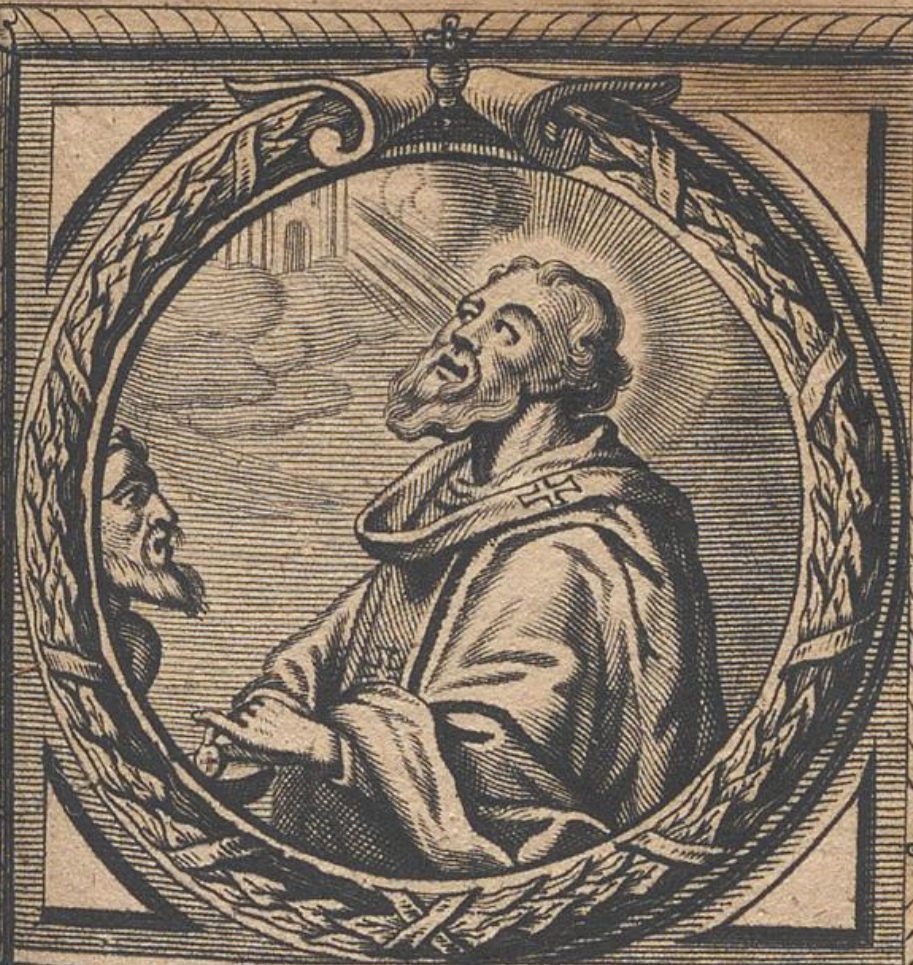
✠



Scribit S. Ambrosius, quod cum omnis turba Christianorum concurreret ad locum, ubi S. Agnetis parentes corpus virginis via Numentana posuerant; fugientibus ad Paganorum supervenientium armata multitudo ceteris, sola EMERENTIANA quæ fuerat collactanea Agnetis, licet cachumena, intrepida & immobilis stabat exprobrans eis, quod pro defensione lapideorum deorum homines innocentes iugularent. Quare à turbis furentibus lapidata, & suo in sanguine baptizata, oratione juxta sepulcrum Agnetis, emisit spiritum. Venientes autem hujus parentes abstulerunt EMERENTIANA corpus, & posuerunt in confinio ejusdem agelli. Propriam olim Basilicam Romæ ipsa habuit, quam collatantem, æque ac S. Agnetis ecclesiam, seculo 8 restauravit Hadrianus I. Sed eam rursus destructam, translatum est corpus ad S. Agnetis: & sic Paulus V, utrique pretiosissimam aram erigens, utriusque sacra pignora sub ea composuit, intra argenteam arcam 5000 aureorum æstimatam.

*Ossa vestra quasi herba germinabunt :  
cognoscetur manus Domini servis ejus.  
Isa. 66.*





**S. JOANNES ELEEMOSYN.**

*Liberalitas erga pauperes.*

Deus, qui B. JOANNEM, tuæ infinitæ liberalitatis erga omnes imitatione mirabilem, profusum etiam erga inopes quoscumque videri voluisti: fac nos benigne subvenire corporibus quorum tu animas redemisti.

*Ora pro pauperibus hujus civitatis,*





**I**OANNES, Amathunte in Cypro natus, & an. 606 Alexandria in Ægypto creatus Patriarcha; uno quo sedit decennio, tam liberalem se erga pauperes præstitit, ut testamentum conditurus, unum solum tremissem invenerit de quo disponderet, ex 80 centenariis auri, donisque infinitis, quæ Episcopatum adeptus repererat, ELEMOSYNARIUM cognomen ex re adeptus. Alebat ille 7500 pauperes quotidie: quæ autem in alios cujuscumque generis egenos contulit beneficia, quamque liberalem vicissim expertus Deum sit, & cetera sanctitatis ejus insignia; primi descripsere, Joannes Moschus, atque Sophronius postea Jerosolymæ Patriarcha. Leontius deinde, Neapoleos in Cypro Archiepiscopus, accepta ab illis auxit, narratione obitus & secutorum miraculorum. Obiit autem Amathunte, (quo recesserat, præsciis occupandæ à Persis Alexandria) an. 616 ii Novembris, sed colitur à Græcis, post translatum Constantinopolim incorruptum corpus, die 12; à Latinis autem recentioribus assumptus in Fastos hoc die est, forte quia Translatio Constantinopoli Budam nunc facta est.

*Dispersit, dedit pauperibus; justitia ejus manet in seculum seculi. Ps. 111.*





**S. ILDEFONSUS ARCHIEP.**

*Defensio honoris Mariani.*

Sanctissimæ Genitricis tuæ pugilem  
ILDEFONSVM commemorantes, Do-  
mine; fac nos imitari quod colimus;  
& illius honorem intrepide propu-  
gnantes, protectionem utriusq; apud  
te promereri.

*Ora pro devotis Maria Virgini,*

191



**I**LDEFONSVS sive ALFONSVS, Toleti na-  
tus, primam ad Clericatum institutio-  
nem Hispali hausit à S. Isidoro: deinde re-  
versus in patriam factusq; Diaconus, Aga-  
liensi monasterio præfectus est Abbas  
quoad Eugenius Archiepiscopus obiit  
quando in hujus locum an. 657 electus est  
& ordinatus. Hic cum S. Leocadiæ festum  
in confessu frequenti Procerum celebraret  
visus est elevari lapis immanis, sub quo  
sanctæ Martyris corpus condebatur; ipsa  
se attollere ac dicere; Deo gratias, vivit  
Domina mea per vitam ILDEFONSI; ea quæ  
his dictis se reclinante, clausus iterum in  
visibili manu tumulus est. Rursum, cum  
agendæ solennitati Marianæ, mane se præ-  
pararet Sanctus, conspecta hæc est, insiden-  
ti Episcopali throno; ad seque vocatum in-  
duit miri splendoris casula, quæ etiam  
num servatur. Nempe virginitatem illius  
contra hæreticos, ipsam tunc negantes, se-  
monibus librisque defendebat; & talis pi-  
labori referebatur gratia. Obiit anno 667  
Corpus ad S. Leocadiæ locatum, sub incu-  
sione Maurorum Zamorram delatum fuit  
& latuit usque ad Alfonsi VIII tempora.

*Qui vicerit, sic vestietur vestimentis albis  
& non delebo nomen ejus de libro vite. Ap.*





**S. RAYMUNDUS de PEÑAFORT.**

*Frequens usus Confessionis.*

Deus, qui B. RAYMUNDUM, Pœnitentiæ ministrum insignem elegisti, & per maris undas mirabiliter traduxisti, da nobis dignos fructus pœnitentiæ facere, & ad portum salutis æternæ pervenire.

*Ora pro Confessariis,*

✠



**R**AYMUNDVM Barcinonensem, ex nobili familia de Peña-forti, humanioriliteratura; jurisque civilis atque canoniceperitia optime instructum, ac doctorali laurea insignem, Bononiæreperit Episcopus suus Berengerius; ac multis cum precibus reduxit in patriam, & ut ibi Canonicus atque Præpositus crearetur effecit. Tum caduca omnia despiciens, Ordini Prædicatorum tradidit an. 1222, æt. 45, in eoq; sanctissime vixit usq; ad obitum, qui fuit 6 Januarii 1275, æt. 98. Emicuit in eo magna erga omnes præsertim captivos caritas, ex quo dignum illum Deus habuit, qui cum Jacobo I Aragonum Rege, cui à Confessionibus erat, similiter divinitus impulsus, Ordinem S. Mariæ de Mercede Redemptionis captivorum institueret, sub S. Petro Nolasco primo illius Generali, cui & Regulas scriptas à Gregorio IX probatas. Post ab eodem Romam evocatus, factusq; Confessarius & Pœnitentiarius Papæ, Decretalium volumen collegit, & biennium functus est munere Generalis Magistri: quo deposito in patriam rediit, Inquisitor Apostolicus, vita atque post mortem clarus miraculis.

*Misereris omnium (Domine) & dissimula peccata hominum propter pœnitentiã. Sap.*





S. TIMOTHEUS EPISC. M.

*Libera legis Dei confessio.*

Deus, qui S. TIMOTHEVM, fidei zelo succensum, contra idololatrias stare intrepidum fecisti; concede, ut legis tuæ sanctæ professores fideles, & ore & opere, inveniamur.

*Ora pro desolatis Ecclesiis Asia,*





**T**IMOTHEVS, Lystris in Lycaonia natus, ex patre Gētili & matre Judea, Christianam colebat religionem, cum in ea locum venit Paulus Apostolus. Hic fama commotus, quæ de illius sanctitate percrebuerat, ipsum adhibuit socium suæ peregrinationis. Cum autem ambo Ephesum venissent, ibi TIMOTHEVS est ordinatus Episcopus ab Apostolo, ut eam Ecclesiam gubernaret. Hujus quoque ad illum duæ leguntur Epistolæ, Laodiceâ & Româ datæ: quibus pastoralis officii cura confirmatus; cum sacrificium, quod uni Deo debetur, fieri demonum simulacris terre non posset; populum Ephesinum, Dianæ in ejus festivitatem immolantem, ab illa impietate removeri conatus, lapidibus obrutus est; ac per mortuus à Christianis ereptus, & in montem civitati vicinum delatus, obdormivit in Domino, anno ab Incarnatione 98. ossa ejus, una cum corpore S. Andreæ & ossibus S. Lucæ, sub Constantio Imp. translata Constantinopolim sunt seculo 4, in templum SS. Apostolorum; & ibidem inventa seculo 6, cum illud Justinianus Imperator funditus eversum restauraret.

*Loquebar de testimoniis tuis in conspectu Regum, & non confundebar. Psal. 118.*





**S. POLYCARPUS EPISC. M.**

*Constantia in Dei servitio.*

Deus, qui S. POLYCARPI constantem  
in tuo obsequio voluntatem, post an-  
nos octoginta sex, voluisti per ignem  
clarescere; da nobis, ejus exemplo ani-  
matis, ad finem usque tuis indefesse  
mandatis inhærere.

*Ora pro finali perseverantia justorum,*





**P**OLYCARPVS adhuc puer, ex Oriente Smyrnam adductus venalis; atque Callista matrona religiosa redemptus, eodem adultior pro œconomo fuit. Illa absente cum aliquando annonam totam in pauperes distribuisset, prodigalitatis accusatus, cellaria omnia implevit precando. Postea à S. Buculo Episcopo sacris ad motus Ordinibus, denique & successor mortuus electus fuit, & à S. Joanne Euangelista, uferunt, ordinatus. Hoc in gradu varia pertravit miracula, quæ leguntur in Vita, seculo 4 à Pionio scripta, anteriores, etiam coevos auctores secuto. Constat eum sub Aniceto Papa jam fere centenarium Romanum venisse, ob motas circa diem celebrandi Paschatis controversias. Inde reversus, vigente per Asiam persecutione, nec latere valens, ultro se dedit in quærentium manus anno 167: nullisque Proconsulis minime persuasus Christum negare, cui annis 80 servisse gloriabatur, incenso circum rogo sub eo, velut aurum in fornace conspectus est lucere, quoad expiravit, die non factus inter auctores certo.

*Qui perseveraverit usque in finem, h  
salvus erit. Matth. 24.*





**S. PAULA VIDUA.**

*Devotio erga infantiam Christi.*

Deus, qui B. PAULAM docuisti, Romanæ Urbis majestati præferre speluncæ Bethleemiticæ humilitatem; da nobis tuæ nativitatis mysteria pie meditando recolere, & ad vitam renasci sempiternam.

*Ora pro recuperatione Terræ-sanctæ,*





**P**AVLA, nobilissimo genere Romæ edita  
 anno 347, & paris claritatis viro To-  
 xotio nupta; cum quatuor ei filias, filium  
 unum genuisset; eodē orbata fuit an. 379.  
 totamque se dare cœpit operibus caritatis.  
 Cum autem hospitio quoq; excepisset SS.  
 Epiphanium atque Paulinum Episcopos  
 eorum exemplis & verbis sic incaluit, ut  
 certa procul à patria & amicis Deo soli vi-  
 vere, dimissis liberis opibusque, & solo Eu-  
 stochii filia carissimæ comitatu contenta  
 in Syriam abnavigarit an. 384. Quam  
 istic religione loca sacra obierit, quam ex-  
 miis virtutibus fulserit, quo hæreticorum  
 odio, sacrarum litterarum studio, pœniten-  
 tiæ rigore se exercuerit, juxta eam spe-  
 luncam quam mundi Salvator nascendū  
 consecravit; luculenter descripsit ejus ibi  
 dem spiritualis pater, & mortisan. 400.  
 obitæ spectator, Hieronymus. Triennium  
 angusto hospitio usa, reliquos annos egit  
 in monasteriis: in quibus plurimas sacra-  
 virgines, suo allectas exemplo, alebat in-  
 struebatque; donec juxta dominicum  
 Præsepe sepeliretur.

*Parvulus natus est nobis, & filius datus  
 nobis, & factus est principatus super humi-  
 rum ejus. Isa. 9.*





**S. JO. CHRYSOSTOMUS EP.**

*Animus humano respectu major.*

Deus, qui S. JOANNEM CHRYSOSTOMUM, Ecclesię tuę Doctorem eximium, humanis respectibus superiorem fecisti; da nobis nulla cujusquam, vel hominis reverentia, vel mali formidine, abduci ab eo quod coram te rectū est.

*Ora pro extirpandis adulatoribus,*

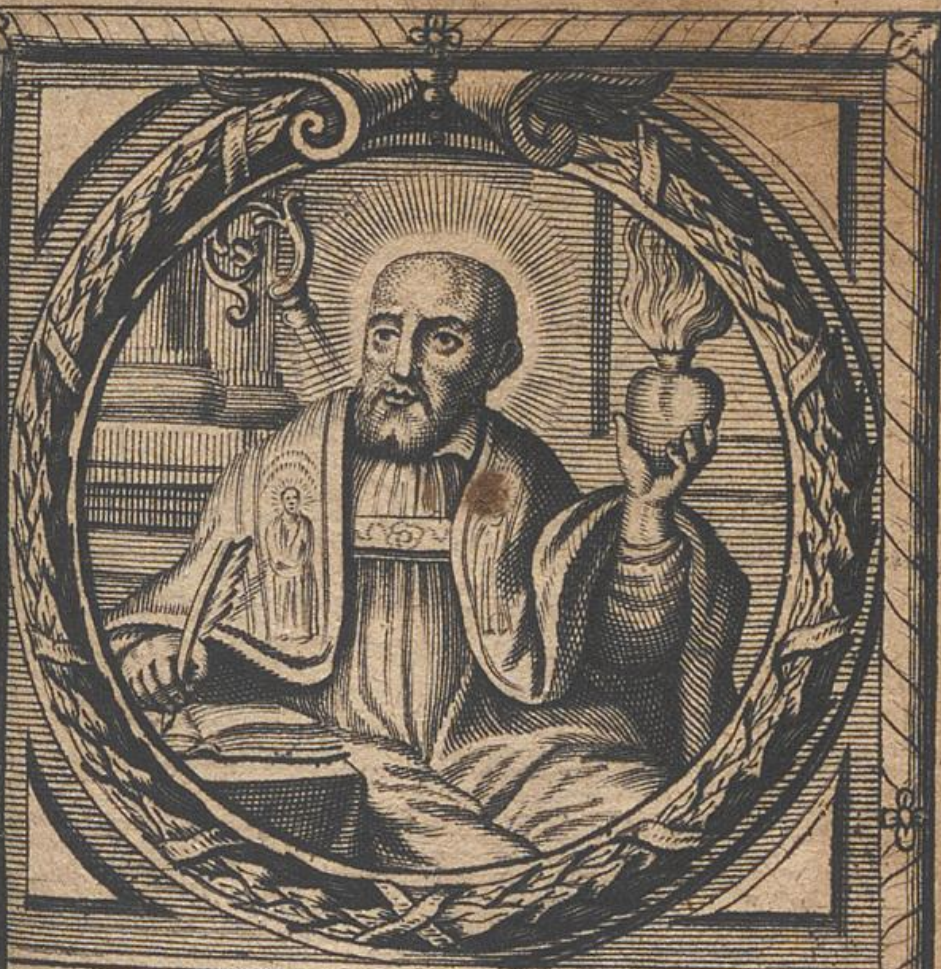




**I**OANNES, Presbyter Antiochenus, propter  
 iter aureum eloquentiæ flumen dictus  
 CHRYSOSTOMVS, dignus omnino fuit, cui &  
 scribenti & dicenti multa dictasse videatur  
 Paulus Apostolus, quem omni vita mirifico-  
 coluit. An. 398 factus Episcopus Constan-  
 tinopolitanus, cum carpendis potentiorum  
 vitiis & Imperatrici Eudoxiæ avaritia ca-  
 stiganda, multorum odia incurrisset; dam-  
 natus exilio est a conspiratis in eum Epi-  
 scopis. Populo autem ejus desiderium non  
 ferente, reductus in Sedem, cum ludos ad  
 argenteam Reginæ statuam fieri prohibe-  
 ret; eadem agente, rursus expulsus, ærum-  
 nosam in Armenia vitam duxit; multis in-  
 terim ad salutem proficiuus. Quia vero &  
 Innocentius Papa, & Imperator Honorius  
 instabant apud Arcadium, ut IOANNES re-  
 stitueretur; crebra molestaq; exilii mutatio-  
 ne approperata ei mors est; quam optimè  
 comparatus excepit, in æde S. Basilisci prope  
 Comanas, an. 407. æt. 59, 14 Septem-  
 bris. Inde Theodosio Juniore, parentibus  
 veniam exorante, reuictum corpus in Re-  
 giam est anno 438, ac denique translatum  
 in Vaticanam hoc die.

*Loquere ad eos quæ ego precipio tibi: et  
 formides à facie eorum. Jerem. i.*





S. FRANCISC. de SALES EP.

*Æqualis in omnes caritas.*

Deus, qui ad animarum salutem, B.  
FRANCISCVM SALESIVM omnibus  
omnia fieri voluisti, concede, ut carita-  
tis tuæ dulcedine perfusi, ejus diri-  
gentibus monitis ac suffragantibus  
meritis, æterna gaudia consequamur.

*Orapro Ordine Visitationis B. M.*





**F**RANCISCUS, in Salesio Illobrogum  
 stro, ex ejus loci Toparcha natus an  
 1567, studiorum cursum Parisiis Patavi  
 absolvit; deinde in æde Lauretana ve  
 perpetuæ virginitatis votum innovavit.  
 patriam regresso, Senatoria dignitas obla  
 recusataque est, suscepta Sacerdotalis,  
 Episcopo Gebenensi Garnerio. Hic  
 ejus opera, ad reducendos ab hæresi Cal  
 niana subditos sibi populos, feliciter  
 esset, multis eorum millibus ad catholic  
 fidem adductis; Coadjutorem eum sibi  
 petravit, & an. 1602 vita functus, hab  
 successorem. Ex hoc gradu sanctitatis  
 radios undequaque diffudit FRANCISC  
 zelo ecclesiasticæ disciplinæ, pacis studi  
 misericordia in pauperes, omni que virtut  
 conspicuus. Sanctimonialium novum  
 dinem, à Visitatione B. M. dictum institu  
 ipsumque & Ecclesiam universam inform  
 vit scriptis, cælesti doctrina plenis. Den  
 anno 1622 Lugduni obiit 28 Decemb  
 unde Anesium delatum corpus, tantis  
 miraculis claruit, ut Alexander VII ips  
 anno 1665 retulerit in Sanctorum num  
 rum, festo ad hunc diem translato.

*Testis mihi est Deus, quomodo cupiam  
 nes vos in visceribus Iesu Christi. Phil. 1.*





S. BATHILDIS REGINA.

*Cura rerum sacrarum.*

Deus, qui mirabili tua providentia S.  
BATHILDEM captivam ex Anglia in  
Franciam traduxisti, & in thronum  
regum exaltasti; da nobis potio-  
rem curam sacris rebus impendere, & ce-  
tera nobis adjicienda sperare.

*Ora pro Regibus & Principibus,*





**B**ATHILDIS, claro Saxonum genere nata in Anglia, & à prædonibus abducta venditaque in Franciâ Erconwaldo Majori Domus regiæ, eidem sic ministravit, ut mortua conjuge uxore optaverit. Verum hunc illa nexum caute declinavit, majori thoro divinitus servata, Anno igitur 649 ad Chlodovæi II nuptias evecta, propter raras animi corporisq; dotes, eidem tres filios peperit, Chlotarium, Childericum & Theodoricum; quorum patre defuncto, adhuc parvulorum ab an. 655 tutelam gerens, Regni & Ecclesiæ statui optime consuluit. Monasticam disciplinam pluribus locis reformavit, & in duobus prima constituit, Corbeix viris, Kalæ virginibus; quibus ipsa sese etiam junxit, seculo abdicato sub an. 665: ibique sub Bertilæ Abbatissæ obedientia, usq; ad an. 687 superstes, multis viva virtutibus mortua miraculis claruit. Habentur hæc à coævo scripta; nec ita diu post exornata ab alio, æque Anonymo. In die cultus variant Fasti Romani & Gallici; nos Ecclesiam Parisiensem hic sequimur. Corpus à veteri S. Crucis, quam struxerat, ecclesia, ad novā S. Mariæ translātū fuit.

*Mulier innupta & virgo cogitat quæ Dominus sunt, ut sit sancta corpore & spiritu. Cor. 7.*





# **S. ALDEGUNDIS VIRGO.**

*Desiderium plena expurgationis.*

Concede fidelibus ægris , misericors  
Deus, ut quorum corpora morborum  
atteruntur flagellis, eorum animæ iis-  
dem expurgatæ, S. ALDEGVNDE de-  
precante , æternæ beatitati præpa-  
rentur.

*Ora pro letali morbo affectis,*





**A**LDEGVNDIS, SS. Walberti & Bertini  
 filia, apud Hannones nata, servans  
 virginitatis propositum constanter tenuit  
 pluribus ad id è cælo favoribus, & salubri-  
 bus à S. Waldegrude sorore monitis confir-  
 mata. Quæ sibi ad nuptias parabat sollicita  
 mater, convertere amabat ad usum sacrorum  
 & illarum frequentiore mentionem di-  
 tius ferre non sustinens, in solitudinem fu-  
 git, Sabi siccis pedibus transito. Ibi visente  
 ad se matrem in vota quoque sua flexit,  
 ea mortua à SS. Amando & Autberto apud  
 Altum-montem, ubi pater suus monachus  
 agebat, velum accepit; quod sub colum-  
 specie Spiritus sanctus attulerat. Dein Ma-  
 bodiense monasterium fundavit, in eo-  
 rum alias multas virgines tum neptes su-  
 SS. Madelbertam & Adeltrudem institu-  
 Deniq; vitâ anno 684 S. Amandi animâ  
 cælum ferri, ipsa se haud diu supervictura  
 audiens ex S. Gislano; petiit à Deo in  
 vita purgari, & cancerum in mamilla ob-  
 nuit, quo exesum corpus Solræque contu-  
 mulatum parentibus atque sorori, dein  
 translatum est Malbodium, ubi solenni-  
 denique elevatum fuit an. 1161.

*Amplius lava me (Domine) ab iniquitate  
 mea, & à peccato meo munda me. Ps. 50.*





# S. PETRUS NOLASCUS.

*Liberalitas erga captivos.*

Deus, qui in tuæ caritatis exemplum,  
ad fidelium redemptionem, S. PE-  
TRVM NOLASCVM induxisti; ipsius in-  
tercessione concede, à peccati servi-  
tute solutis, perpetua in cælis libertate  
gaudere.

*Ora pro Ordine de Mercede red. capt.*

69

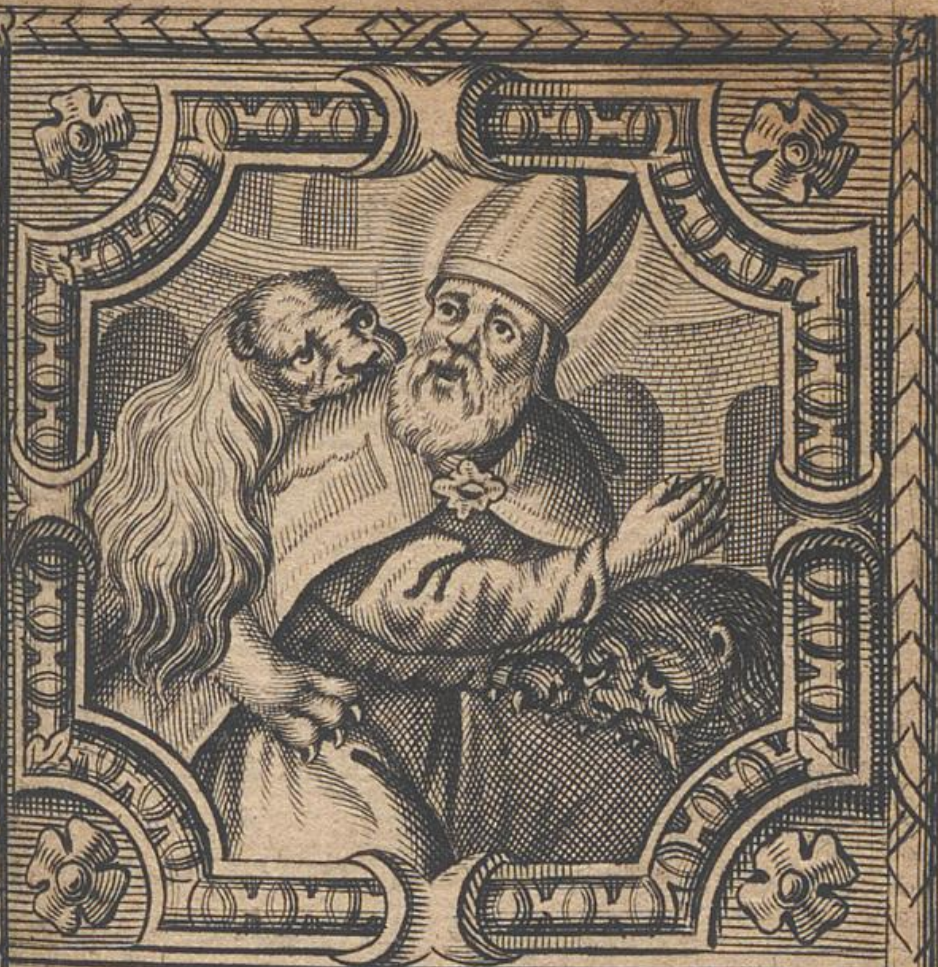


## XXXI JANUARI.

**P**ETRVS NOIASCVS, prope Carcaffona  
in Occitania nobiliter natus; mox  
mortuo patre sui juris fuit, agnita rerum  
humanarum vanitate, ex commiseratione  
erga Christianos Mauris mancipatos, in eorum  
liberationem se suaq; omnia decrevit  
impendere: & spretis quæ offerebantur  
ptiis, perpetuæ castitatis voto se obstrinxit.  
Barcinonem ergo transiit, ibique socios  
aliquot collegit, secum eam in rem eleemosynas  
collecturos. Id cum quotannis fieri  
ipfi, ac Regi Aragoniæ Jacobo, & utriusque  
Confessario S. Raymundo de Peñasforti  
Deipara virgo apparuit, declarans se ve  
institui Ordinem novum de Mercede  
redemptionis captivorum, sub speciali vo  
manendi ea de causa pignus sub potestate  
Paganorum, quando opus foret. Visa  
sua inter se mox conferunt, remque aggre  
diuntur, quam Gregorius IX anno 1231  
confirmavit. Reliquam vitam impendit  
pro operi isti PETRVS, Valentia denique  
diem extremum obiit 1256 in nocte Na  
lis Domini; sed ab Alexandro VII hoc  
coli iussus est.

*De necessitate eripuit ... sedentes in te  
bris & umbra mortis, vinctos in mendiciis  
& ferro. Ps. 106.*





**S. IGNATIUS EPISC. M.**

*Desiderium patiendi pro Christo.*

Deus, pro cuius amore **THEOPHORVS**  
**IGNATIVS** bestiarum dentibus com-  
minui optavit, ut panis mundus inve-  
niretur; da nobis verum multa pro te  
patiendi desiderium, & firmam in to-  
lerando constantiam.

*Ora pro persecutionem patientibus.*

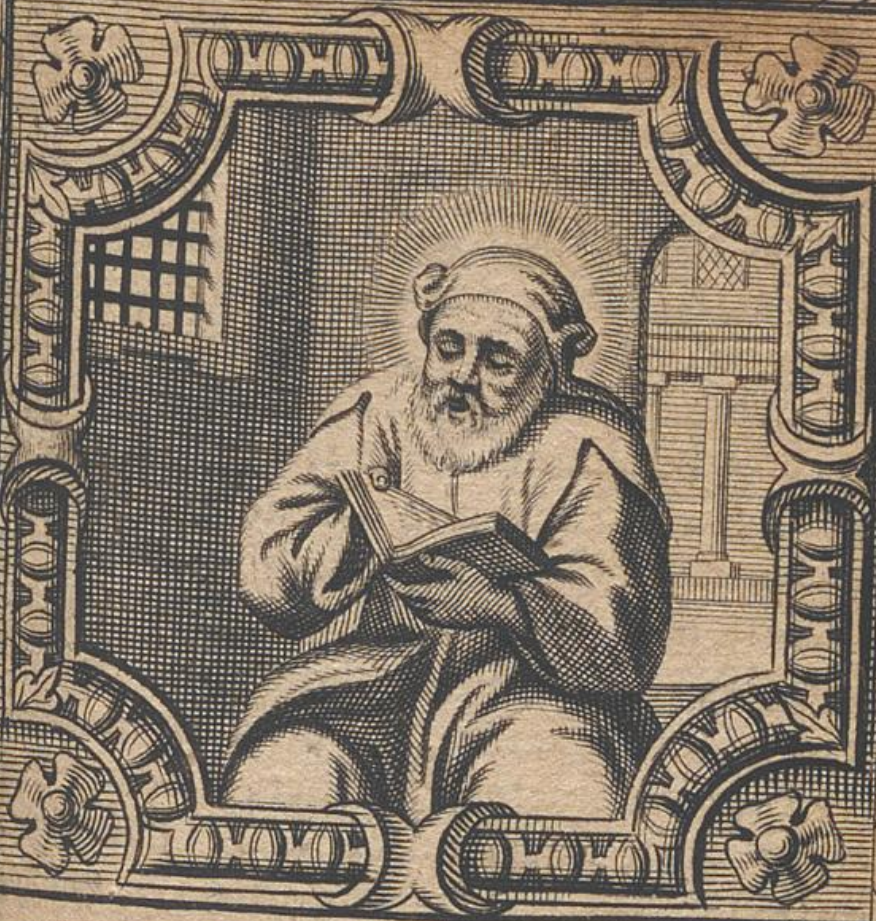




**I**GNATIVS, Joannis Evangelistæ discipulus, & proximus post Euodium S. Petri successor in Cathedra Antiochena, tenuit illam ab anno circiter 67 ad 107; quando transeunte illac ad bellum Persicum Traiano damnatus ad bestias, declaravit haud vano sibi inditum vulgo fuisse THEOPHORI nomen: dum Ecclesias, alias transiens confirmaret verbis, alias epistolis scriptis. Romano scilicet Amphitheatro debebatur tam insignis pugil. Ibi pro voto suo dentibus leonum discerptus cum esset, reliqua ejus ossa Antiochiam revexere fideles, atque in cœmeterio ante Daphniticam portam sepelierunt. Inde elevata in urbem transfusa Theodosius Junior, ad Fortunæ templum ipsi dedicatum. Anno autem 637, captâ à Saracenis Antiochiâ, triumphales Reliquias piorum cura Româ detulit ad S. Clementis: unde variæ postea Ecclesiæ nascuntur aliquid. Caput diu Bohemia tenuit, quoad illud Societatis Jesu Patres an. 1572 Romam retulere ad templum, in quo synonymi Sancti & Fundatoris eorum Ignatii corpus servatur.

*Certus sum, quia neque mors, neque vita poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostro. Rom. 8.*





**S. EPHREM SYRUS.**

*Dei præsens cogitatio.*

Deus, qui ubique præsens intueris  
omnia, fac ut Sancti EPHREM exem-  
plo doctrinaque instructi, te nobis  
adesse jugiter cogitemus; & digne in  
tuo conspectu versemur.

*Ora pro raro cogitantibus de Deo.*





**A**dolefcens EPHREM , cum innocens  
(ut rebatur) carceri fe mancipatum  
doleret , ex Angelo didicit , ſæpe homines  
juſtas veri criminis pœnas falſo titulo luere,  
ſuumque occultum aliàs reatum agnoſcens,  
Monachum fe futurum vovit , ſi liber eva-  
deret. Voti damnatus ad eremum fe con-  
tulit ; & rigore pœnitentiæ ac Dei ubique  
præſentis cogitatione adverſus carnis ten-  
tamenta munitus , eandem etiam ingeſſit  
impudicæ mulierculæ , hominum oculos  
verecundari fe faſſæ , ne publico in foro  
flagitium admitteret. Hæreticorum ſu-  
temporis in Syria malleus, Edeſſenæ Ec-  
cleſiæ Diaconum fe paſſus ordinari, verbis  
ſcriptiſque plurimum profecit in populo  
cum quo ut Græce etiam agere poſſet, S. Ba-  
ſilius eidem obtinuit divinitus. Plures ejus  
virtutes diſcere licet ex teſtamento quo  
ſcripſit : ſed prolixiori laudatione eaſdem  
expoſuit S. Gregorius Nyſſenus , cum  
Ephrem anno 378 finiſſet vitæ curſum  
miraculis clarus vivus ac mortuus.

*Providebam Dominum in conſpectu meo  
ſemper, quoniam à dextris eſt mihi. Pſal. 110.*





**S. BLASIUS EPISC. M.**

*Letitia inter adversa.*

Deus, qui S. BLASIVM consolatione  
caelesti inter tormenta roborasti, &  
miraculis toto orbe clarere fecisti, da  
nobis, inter adversa quæque ejus in-  
tercessione adiutis, de tui beneplaciti  
adimplentione gloriari.

*Ora pro pusillanimis inter adversa*





**M**edicum BLASIVM corporum haud infelicem, ad potio-rem curam animarum traxit Sebastena apud Armenos civitas, orba Episcopo, per Diocletiani ac Maximiani tyrannidem: eumque ut servaret, persuasit Argæi montis latebras tenere, unde S. Eustratium aliosque multos ad coronam præmisit. Huic cum tandem maturus etiam ipse duceretur ad Præsidis Agricolaï tribunal; oblatum sibi à matre puerum, cui mortem minabatur infixâ gutturi spina, signo Crucis ab ea liberavit; alterique porcum, à lugo raptum, reddidit: unde meruit toto deinceps orbe Patronus contrâ anginam & animalium morbos haberi. Ferreis pectinibus lacerati sanguinem quâ intrepide colligebant mulieres septem, martyrio coronatæ etiam ipsæ sunt: & unius earum filioli duo, sancto adherentes Præsuli, cum eodem capitis abscissionem tulere. Reliquiæ in varias regiones partitæ ingentibus ubique miraculis coruscant. Interim dubiis hærent auctores Actorû, nullo certo testiscriptorû, passusne sit Sanctus sub Imperatoribus prædictis, an sub Licinio circa 320.

*Placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis. 2 Cor. 11.*





**S. BERLENDIS VIRGO.**

*Patientia in morbis.*

Deus, infirmitatis humanæ singulare præsidium, auxilii tui super fideles morbos ostende virtutem; ut S. BERLENDIS precibus suffragantibus, tolerantia meritis cumulentur & salutem consequantur immortalem.

*Ora pro diutino morbo afflictis.*



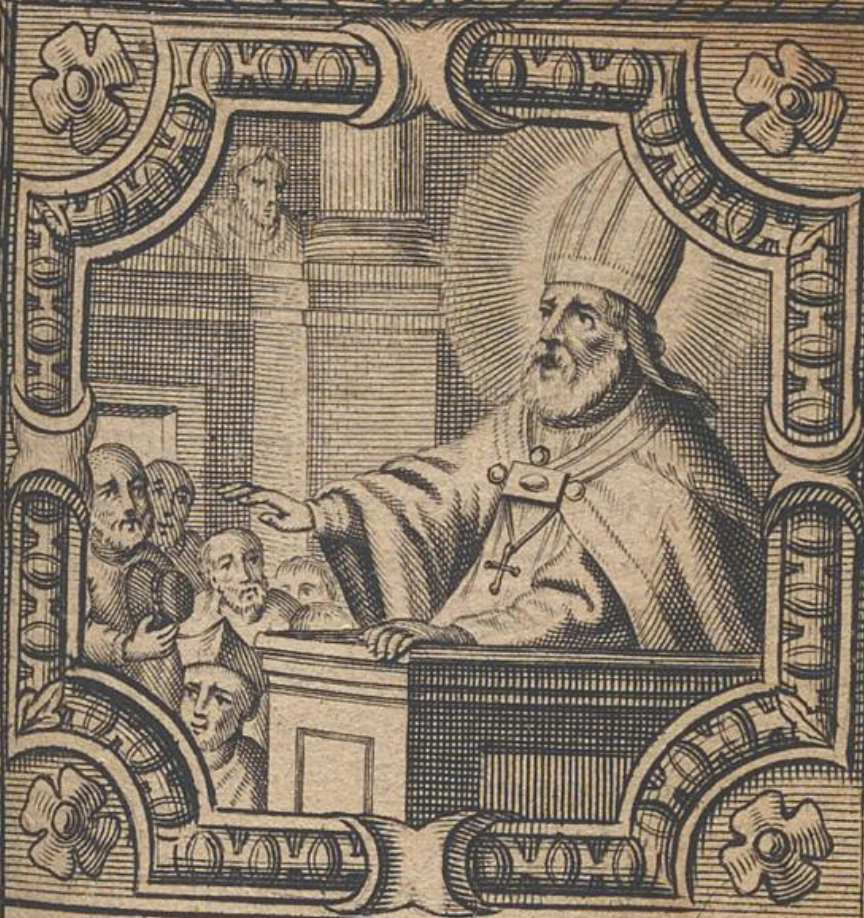


### III FEBRUARII.

**B**ERLENDIEM Virginem, ex Nona, S. Amandi Episcopi sorore, genuerat Odalardus, ab Antverpiensi portu usque Comitatui Hannoniæ, latifundiis & titulo Comitili pollens. Merbeka prope Ninovianæ sedes eierat; ubi mortua conjugē, velut alter Job, lepra percussus, viduit. His morboque incommoda solabatur filiæ dilectæ obsequiis. Sed cum hæc aliquando, post patrem bibitura, scyphum effuso quem ipse prælibavat potu eluisset; gravius id ille, se tacitus ferens, testamentarias tabulas clam mutavit; & S. Gertrudem, an. 67 defunctam, ac celebrem miraculis, bonorum omnium scripsit heredem. Altiori id consilio actum docuit eventus: nam Sancta de tumulo mortuum porrigens, arrham oblatam apprehendit; & BERLENDIS Morsellæ attonsa in Monacham, mirabiliter ad apicem sanctitatis ascendit. Visâ deinde patris animâ in caelum ferri, ad eum tumulandum Merbekam rediit; ibique sanctissime vixit atque obiit circa an. 700; propter crebra ad tumulum miracula, inde elevata ab Episcopis, post annos 30.

*Infirmas hac non est ad mortem, sed per gloriam Dei, ut glorificetur filius Dei per eas.*  
Joan. 11.





**S. ANSCHARIUS ARCHIEP.**

*Zelus pro hæreseon extirpatione.*

Deus, qui Daniæ, Sueciæque regnis  
B. ANSCHARIUM destinasti sementis  
Euangelicæ factorem; exaudi nos pro  
eisdem supplicantes, ut evulsis hære-  
seon zizaniis Catholica ibi reflorescat  
Religio.

*Ora pro Dania ac Suecia reductione,*





**A**NSCHARIVM, anno 801 natum Hamburgi, & 5 ætatis matre orbum, Deipara sibi porro erudiendum suscepit. Factus deinde Corbeix Monachus, crebris Sanctorum visionibus Apostolico muneri destinari se didicit; primusque incultam Danic barbariem aggressus excolere, Herioldum Regem cum tota gente adjunxit Christo. Inde ad Suecos progressus an. 829, tandem ibi præstitit, Rege eorum Bernone baptizato. Tum anno 831, Imperatoris mandato, promotus ad patriæ suæ Archiepiscopatum, utrumq; novale exornavit instruxitque ecclesiis, scholis, & monasteriis, per suosque institutis. Non tulit hanc regni tantam imminutionem sathan; sed piratas Normannos excivit, à quibus an. 845 spoliatum exustumque Hamburgum est. Anschario tamen repositus fuit Episcopatus Bremensis, Hamburgensi exinde unita Pontificia auctoritate. Obiit vir sanctus voto ac merito Martyr; 865. Vitam & Miracula S. Rembertus successor mox scripsit.

*Qui ad justitiam erudiunt multos, faciebunt quasi stellæ in perpetuas æternitatis.*  
Dan. 12.





**S. THEOPHILUS POENIT.**

*Fiducia in Mariam.*

Domine Jesu , qui à THEOPHILO  
ejuratus , eidem poenitenti reconciliari dignatus es per Mariam ; da nobis ejusdem patrocinio , nostrorum consequi veniam delictorum.

*Ora pro peccatoribus, veniam desperantibus, &c*



**C**irca annum 838, Adanensis in Cilicia  
 ecclesiæ Oeconomum agebat THEO-  
 PHILVS, tanta cum laude integritatis, ut ad  
 Episcopatum loci fuerit postulatus. Et illi  
 quidem ad deprecandam huiusmodi pro-  
 motionem satis habuit humilitatis; non  
 item patientiæ, qua ferret abrogari sibi per  
 invidiam munus, quod tamdiu gesserat. Er-  
 go pro eo recuperando Hebræum Magum  
 consulit: hic dæmonem adducit: dæmon  
 ejurare Christum ejusque Matrem jubet,  
 perfidiam chirographo dato firmare. Sic  
 restitutum officio seria subiit gestorum po-  
 nitentia. Misericordiæ matrem interponere  
 præsumit advocatam apud filium, conti-  
 nuato dierum 40 jejuniis & jugi depreca-  
 tione. Sic in ecclesia pervigilanti, ipsa ei ap-  
 paruit; duriter increpuit, fidei professionem  
 exegit, veniam indulgit, ipsum quoque chi-  
 rographum ejus extorsit dæmoni. Quod be-  
 neficium ille, ut par erat, æstimans; facti  
 Episcopo confessione, in eadem ecclesia  
 Deiparæ servavit quoad vixit; ibidemq; tu-  
 mulatus ut Sanctus est, teste qui Vitam Gre-  
 ce scripsit discipulo ejus Eutychiano.

*Adeamus cum fiducia ad thronum gratiæ  
 ut misericordiam consequamur. Hebr. 4.*





**S. ANDREAS CORSINUS EP.**

*Zelus pro cultu Dei para.*

Deus, qui in Ecclesia tua nova semper instauras exempla virtutum: da populo tuo B. Andreæ Confessoris tui atque Pontificis ita sequi vestigia, ut assequatur & præmia.

*Ora pro Ordine Carmelitano,*





**A**NDREAM, ex voto Deiparæ factò, gestans utero mater, visa sibi est lupum parere, qui ad limen Carmelitanæ ecclesiæ vertebatur in agnum. Exitus visum probavit. Ad vitia deflectens juvenis, ut matris de se votum cognovit, & ecclesiam adiit, subito alius à se fuit: mutataque cum habitu vita, constantiam in proposito monstravit, omnibus mundi illecebris fortior. Suo deinde Ordini præfectus in Hebrurria, postea Fesulanæ Ecclesiæ postulatus, ac miraculo datus Episcopus, Pastoralis curæ junxit vitæ religiosæ tenorem. Ab Urbano V missus Bononiam Legatus, graves ibi turbas sedavit; Fesulasque reversus, obiit, prænuntiata sibi à Virgine die 6 Januarii 1373. Corpus Florentiam delatum ad sui Ordinis ecclesiam, præsentibus Concilii Florentini Patribus elevatum fuit an. 1439. Urbanus VIII an. 1629 Sanctorum Catalogo solenniter adscripsit, Alexander VII 1666 concessit per totam Ecclesiam, testò huius translato.

*Beatus vir qui audit me, & vigilat ad fratres meos quotidie .... inveniet vitam & hauriet salutem. Prov. 8.*





**B. JOANNA REGINA.**

*Tolerantia injuriarum.*

Deus, qui humilem B. JOANNAE tolerantiam, novi Ordinis per eam fundatione sublimasti; da ut eadem suffragante, faciamus per injurias nobis inferendas proventum.

*Ora pro Ordine Annuntiatarum.*





IV FEBRUARII.

**I**OANNA, Ludovico XI Franciæ Rege nata  
an. 1465, eodem iubente nupta est Lu-  
dovico Duci Aurelianensi. Hic per mortem  
Caroli VIII regnum adeptus, hujus foro-  
rem & uxorem suam, cui vitam mortis reus  
debebat, non dubitavit repudiare, velut  
non subsistente consensu, quem metu ex-  
pressum jurabat. Juramentum ejus admittit  
Pontifex, indulgitque divortium; haud in-  
graviter id ferente JOANNA; eo quod pridem  
Sanctioris vitæ cupida, à Deipara accepit  
set, novum à se Ordinem Religiosarum fun-  
dandum. Annuntiatas vocant, professas Re-  
gulam ex virtutibus Mariæ, in Evangelio  
expressis, conceptam, & anno 1510 confir-  
matam. Obiit deinde anno 1505 Biturige-  
bus: & corpus incorruptum mansit usque  
1562, quando illud Calvinistæ ad rogam  
raptaverunt. Nudatum ipsum, ingemuit  
pugione confixum, sanguine fluxit. Proce-  
sum de vita, meritis, miraculis, loci Archie-  
episcopus Paulo V misit: Urbanus VII  
recognovit, & Beatæ titulus ipsi mansit.

*Benedictus Deus, qui... faciet cum tem-  
tatione proventum, ut possitis sustinere  
1 Cor. 10.*





**S. AGATHA VIRGO M.**

*Cura pudicitiae.*

Deus, qui inter cetera potentiae tuae  
miracula, etiam in sexu fragili victo-  
riam martyrii contulisti; concede pro-  
pitius, ut qui B. AGATHAE passionem  
recolimus, per ejus ad te exempla  
gradiamur.

*Ora pro regno Siciliae*





**Q**uintiano Consulari Siciliam gubernante pro Decio, an. 251, Catana comprehensa AGATHA, speciosa ac nobilis Virgo, Christianam se generose est confessa. Pudicitiam quoque constanter tenuit, nec minis nec blanditiis flexilis ut impuro homini consentiret. Ergo alapis cæsa, tum equuleo torta, unam etiam mamillarum abscindendam fortiter præbuit. Hac deinde sibi à S. Petro apparente restituta, cum nuda volutaretur supra carbones testulasque terra contremuit, & ipsa in carcere expiravit. Defunctæ velum, sequenti mox ann. Æthnæ flammivomæ ignibus oppansum, eorum repulit à civitate: quam deinde illius invocatio sæpius ab eodem periculo, à peste iterum excidioque liberavit; præsertim postquam corpus, quod Georgius Maniaces an. 1040 Saracenis debellatis Constantinopolim vexerat, inde relatum est 1137. Perpetuum enim miraculis exinde claret: nec ibi solum; sed in aliisque quoque regionibus multis, ubi ejus reliquæ & ecclesiæ sunt.

*Omnis ponderatio non est digna continenti  
anima: disciplina illius, datum Dei est.*  
Eccli. 26.





S. BERTULFUS ABBAS.

*Liberalitas erga pauperes.*

Deus, qui S. BERTULFUM, pro sua erga pauperes liberalitate, donis cælestibus divitem effecisti; da ut eum pro viribus imitando, paria consequi præmia mereamur.

*Ora pro Dominis Eleemosynariis.*

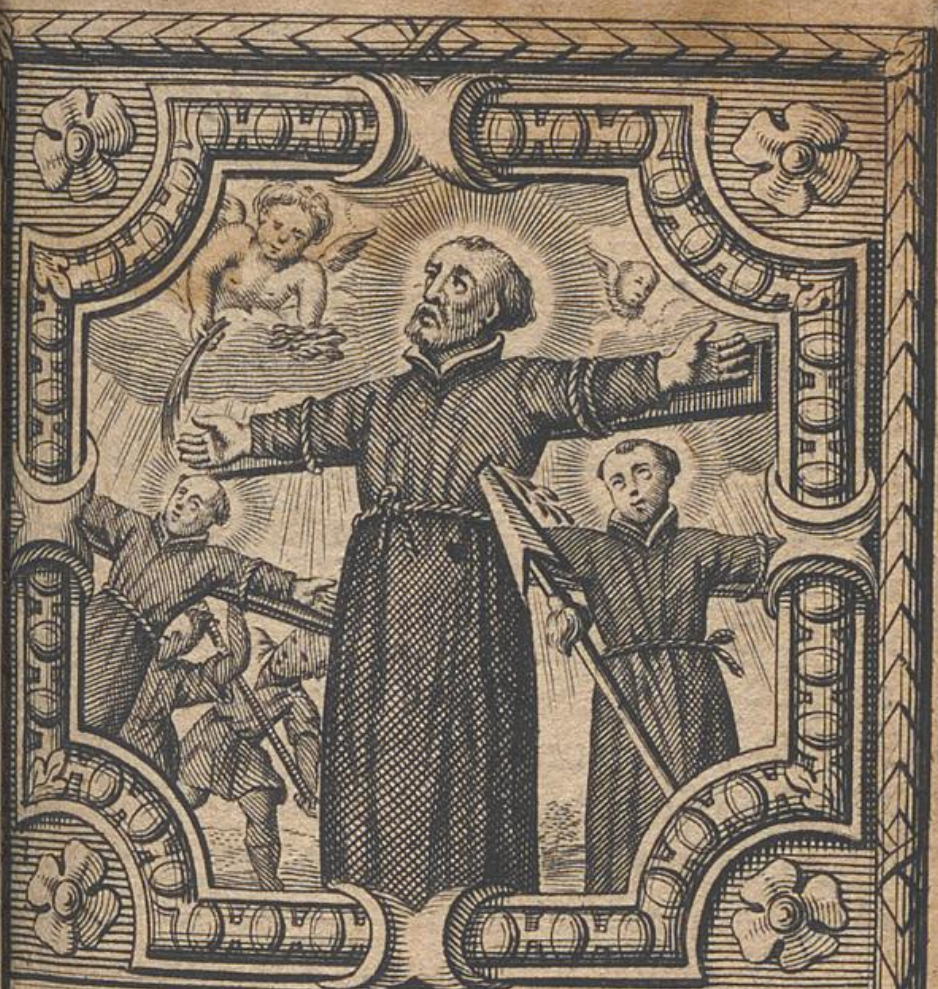




**B**ERTVLFVS circa an. 640 in Alemannia honeste, sed gentiliter natus; agnita Christi fide, relicta patria in Belgium ad Morinos sese transtulit: ibique baptizatus famulatui piorum Comitum Wamberti atque Homburgæ sese addixit. Agonverunt hic cito, quantum in eo thesaurum haberent; cum noctu oranti facem è cælo præluere, sub imbre autem à supervolante aquila eum protegi vidissent. Ipsi ergo familiam commendarunt, Romam iterum profecti. Quos cum in reditu defunctos audisset, requisivit, & Rentiacum revexit corpora, sepelienda in ecclesia; quam ipsi struxerant, eique donarant cum fundis ad monasterium. Huic deinde BERTVLFVS præfuit, clarus eleemosynarum largitate & miraculis, etiam mortem secutis, quam circa an. 700 obiit. Corpus Rentiaco Bononiam metu Normannorum delatum, furtim inde sustulerunt Angli: sed recuperavit Arnulfus I Flandriæ Comes, & Harlebekam prope Cortracum attulit. Postea in Gandavensi S. Petri monasterio quievit, anno 1073 nova ara araque donatum: ubi & Vita conscripta habetur.

*Fiducia magna erit coram Deo eleemosynarum omnibus facientibus eam. Tob. 4.*





SS. PAULUS. JOAN. JACOB. MM.

*Amor crucis.*

Deus, qui primitias Japonensium  
Martyrum in SS. PAVLI, JOANNIS,  
ET JACOBI sanguine dedicasti; da  
ut gentis illius Ecclesia sic rigata, sub-  
latis persecutionibus reflorescat.

*Ora pro Ecclesia Japonica,*



**A**nnum 33 in vivis, 11 inter Socios Jesu agebat PAVLVS MICHI, nobili genere Japon & Concionator egregius, quando relatus est in numerum eorum, quos Tayco sama Japoniæ Imperator, ut legis Christianæ prædicatæ reos, Nangazacum duci crucifigendos iussit. Illi Ozacâ Meacum ducendo comites certaminis additi JOHANNES GOTO, prænobilis annorum 17 adolescens; & rei domesticæ adjutor JACOBVS KIZAI, annos 64 natus, itidem Japonicus, & in Societate Novitii. His & Religiosis Franciscanis 6, atq; eorum familiaribus 1. Michi amputata pars sinistræ auriculæ. Crucibus impositi, spectaculo ad exemplum efficacissimo fuere, quacumq; dierum 27 spatio iter fuit. Tū more Japonico crucibus alligati lanceis per latera adactis obtinuerunt coronam una cum duobus per iter adjunctis, universim viginti sex, an. 1597. Ipso anno etiam obiit is, qui totam rei seriem accuratissimè descripsit, P. Ludovicus Froës, post annum 50 actos in Societate. Illos vero, ut Christiani Martyres, Urbanus VIII Missa & Officiis dignos pronuntiavit 1627.

*Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi. Col. 3.*





**S. DOROTHEA VIRGO M.**

*Desiderium caelestium.*

Da nobis, Domine, per S. DOROTHEAM Virginem ac Martyrem, terrena despicere, & desiderare caelestia; qui per illam tribuisti S. Theophilo ad paradisi tui delicias contempta morte pervenire.

*Ora pro mundi amatoribus.*





## VI FEBRUARII.

**D**OROTHEAM, Virginem Christianam  
Præsidi Sapricio, Cæsareꝝ in Cappadocia adduxerant impii. Is, deos ridentes  
extendi in catasta jubet, sed frustra. Tum  
Christæ atque Callistæ, ejus nuper sodales,  
ad idololatriam prolapsis, pervertenda  
tradit; alio quam sibi proposuerat successu.  
Nam DOROTHEA monitis rediens,  
unde recesserant, sic animatæ sunt, ut  
derent expiare flammis culpam, Christi  
Martyres factæ. Ipsam iterum tortura  
dum ducitur capite minuenda, interpellatus  
Advocatus Theophilus; & multa de Sponte  
sui paradiso locutam, ut inde sibi fructum  
aliquid mittat, joco rogat. Annuunt  
Virgo sancta, & caput ferro subjecit. Cum  
ecce, promissa sibi facta inter socios ridens  
adest elegans juvenis, in canistro portans  
flores ac poma; minus, ut agebat, sponte  
Christi DOROTHEA. Quod ille simul  
fide accipiens, eandem palam profitemur  
& varie tortus, Martyr efficitur. Rem  
Diocletiani tyrannide actam, passim veteres  
scripta narrant.

*Qua sursum sunt querite, qua sursum  
sunt sapite, non qua super terram. Col. 3.*





**S. VEDASTUS EPISC.**

*Fuga superstitionum.*

Sancti VEDASTI meritis & precibus, Domine, fideles tuos ab omni superstitionum libera vanitate; ut incontaminata apud nos religio jugiter conservetur & crescat.

*Ora pro superstitionum abolitione,*



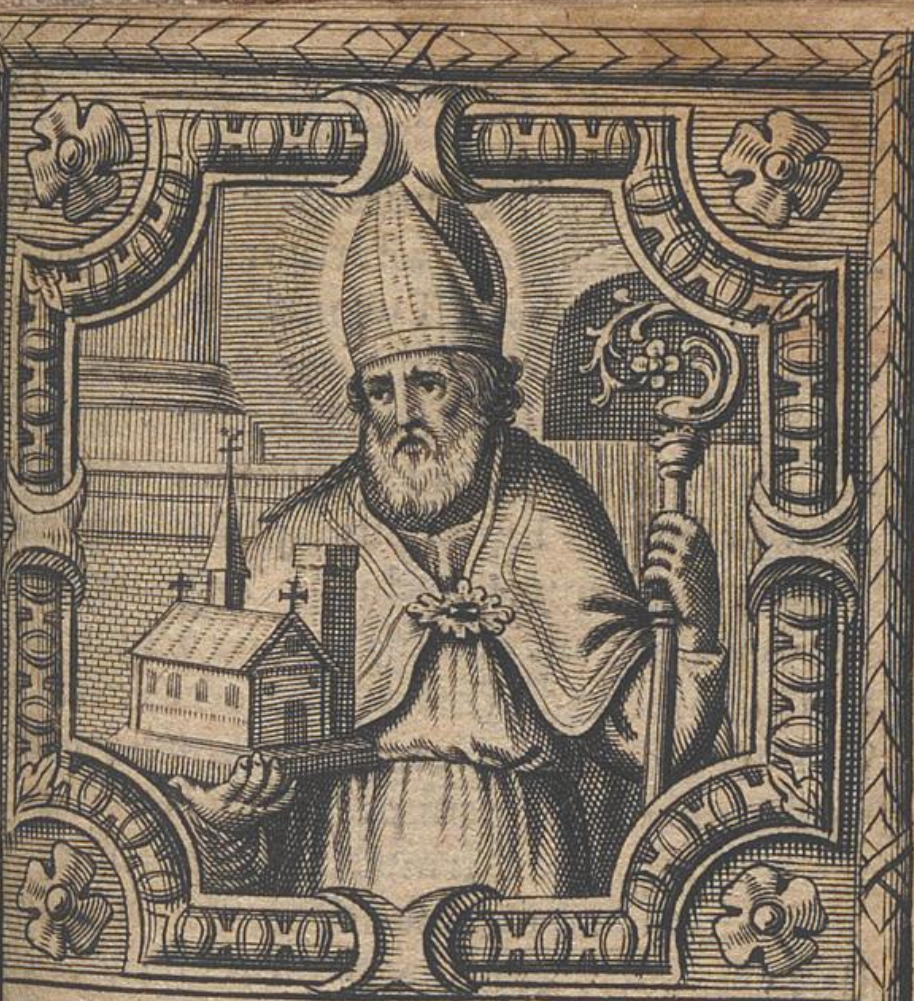
*Henrt. Cause. sculpsit.*



**V**EDASTVS, genere Aquitanus, prædicationi Euangelicæ Tulli vacabat; cum illac anno 494 transiens Chlodovæus Rex cæcum ab eo vidit illuminari; & Remo duxit, quo ibat à S. Remigio baptizandus. Idem ipsum circa an. 500 Episcopum Atrebatensem & Cameracensem ordinari voluit. Qui filio etiam Clothario æque deo carus, cum ad ejus mensam invitatus, vidisset pocula, Gentilibus una accubituris gentili ritu præparata, omnia signo Crucis impresso fregit, itaque multos illorum convertit. Eum Atrebatum in sua Cathedra quam annis 40 tenuerat, sepultum, S. Audbertus ad novam à se fundari cœptam ecclesiam translaturus an. 667, illuc invitatus S. Audomarum, licet cæcum. Et huic quidem visus tunc est redditus, sed ipse visum amittere denuo maluit. Eodem loci monasterium absolvit S. Vindicianus, quod nunc quoque S. Vedastidicitur, ejusque miracula illustratur, maxime post alteram anni translationem. Vitam antiquitus scripta cultiori stylo reddidit B. Alcuinus: alii miracula descripsere.

*Videte, ne quis vos seducat per inanem scientiam, & non secundum Christum. Col. 2.*





# **S. AMANDUS EPISC.**

*Cura ornandarum ecclesiarum.*

Deus, qui per S. AMANDVM regni tui  
gloriam prædicari Gentibus, & Ec-  
clesiam monasteriis augeri voluisti;  
da ut omnes in te credentes cordi  
habeant tuæ domus decorem.

*Ora pro beneficiis erga ecclesias.*

Co

*van Loo bor delineavit*

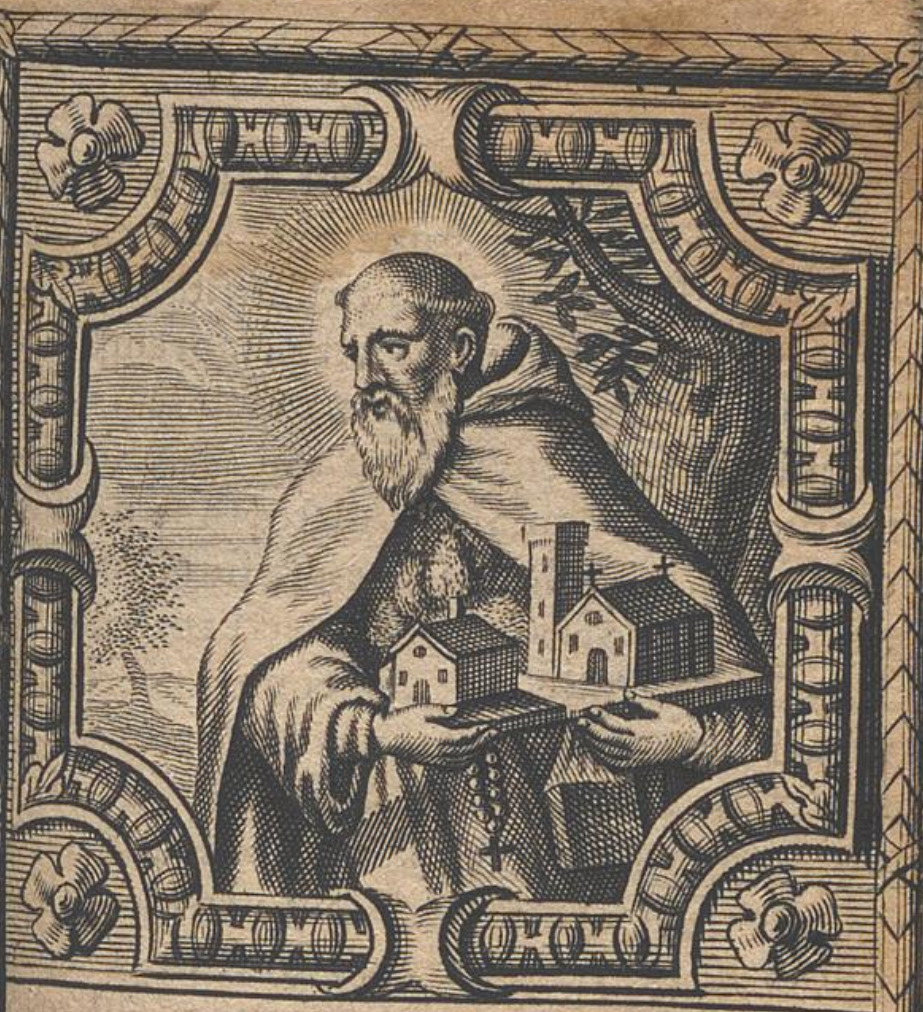


## VI FEBRUARII.

**A**MANDVS, in Aquitania natus an. 590. pene puer monasterium adiit, patre relicto. Adolescens Turonis ad S. Martini comam posuit, & Biturigibus à S. Leodigilo inclusus est cellæ. Inde Romam profectus fuit an. 628; ibique ad Gentium conversionem ordinatus Episcopus, prædicare apud Flandros cœpit Gandavi, Tornaci monasterium suscitavit. Jussus an. 646 Episcopatum Trajecti ad Mosam capescere, cum civitati affigi zelus ejus non posset, tertio post anno solutionem petiit & impretravit. Ex hoc usque in Carinthiam ad Ortum, Vasconiam ad Occasum excurrit. Impossibile est paucis complecti monasteria & ecclesias, ubique regionum, in Belgio præstitim, ab eo erectas aut consecratas. Eminenter tamen præ aliis cœnobia duo, Gandavense S. Petri, ubi institutus ab eo Abbas. Bredemundus Vitam Magistri scripsit; & Elanense nunc S. Amandi, ubi ejus corpus habetur, anno 684 mortui. Id anno 699 vatum de terra plurimis fulsit miracula, quæ indidem à variis descripta habentur.

*Domine, dilexi decorem domus tuæ,  
locum habitationis gloriæ tuæ. Psal. 25.*





**S. ROMUALDUS ABBAS.**

*Studium solitudinis.*

Deus, qui Ecclesiæ tuæ S. ROMUALDUM vitæ eremiticæ dedisti restauratorem; da ut ejus exemplo eruditi & adjuti precibus, amemus corporis & cordis solitudinem.

*Ora pro Eremitis & Solitariis,*

*Ad usum Patrum*



**R**OMUALDVS, Ravennæ nobiliter natus, ætatis an. 20 factus est Monachus, annoque post tertio eremiticam vitam auspicatus. In hac ad summum vitæ rigorem exercens sese, alios quoque ad eundem instituendos suscepit, in oblato sibi ditionis Florentinæ loco, Camalduli dicto. Inde novum ejus institutum longe lateque fuit propagatum; cujus bono odore pellecti complures, Monachi & Abbates, sua ei monasteria reformanda tradidere; atque ita duplex extitit hodieque perseverat Camaldulensium Ordo. Magna Romualdi apud Reges ac Principes auctoritas fuit; multum pro quiete publica laborantis, multos ad sanctiora proposita trahentis. Martyrii quoque desiderio flagrans, nitebatur trajicere in Pannoniam; sed divinitus prohibitus, Fabriani in Piceno requievit circa an. 1027, tantis continuo miraculis clarescens, ut quinto mortis anno canonizari meruerit. An. 1466 retransferatâ iterum tumbâ, os unum brachii datum Camaldulo est. Vitam S. Petrus Damianus, coætaneus ejus, scripsit.

*Ecce lactabo eam, & ducam in solitudinem  
& loquar ad cor ejus. Osee 2.*





# **S. JOANNES DE MATHA.**

*Pius affectus erga captivos.*

Deus, qui per S. JOANNEM DE MATHA Ordinem SS. Trinitatis, ad redimendum de potestate Saracenorum captivos, cœlitus instituisti; præsta, ut à captivitate & animæ & corporis ipso intercedente liberemur.

*Ora pro captivis apud infideles.*



**I**OANNES DE MATHA Falcone in Provin-  
cia natus 1160; ætatis suæ 33 Parisiis  
gradum Magistri in Theologia, & in ecclesia  
Presbyteri suscipere compulsus fuit. Huic,  
dum sacras rite offerret primitias, conspi-  
cuis pluribus, adstitit Angelus, candidam  
vestem bicolori ex rubro & cæruleo Cruce  
signatus: qui decussatas super captivorum  
duorum capita manus tenens, prælusit in-  
choando paulo post Ordini Sanctissimæ  
Trinitatis, ad redemptionem Christiano-  
rum ex barbarica servitute. Divinitus inje-  
cto proposito socium se addidit S. Felix Ere-  
mita: & ambo sub initium Innocentii III  
Romam profecti, confirmationem ab eo Re-  
gulamque & locum acceperunt anno 1198.  
Hinc divisi, mirifice novum ordinem pro-  
pagarunt; in Hispania JOANNES, in Gallia  
Felix; ubi hic etiam obiit; ille vero reversus  
Romam, biennio post, Christi anno 1214,  
condigno tumulo ibi sepultus, semperque  
ait Sanctus habitus, in ecclesia S. Thomæ  
de Formis alias de Navicella; quo rite pro-  
bato, cultum confirmavit an. 1666 Alexan-  
der VII, & latius extendit Innocen-  
tius XI.

*Filius hominis venit dare animam suam  
redemptionem pro multis. Mat. 20.*



48  
Provin-  
Parisiis  
ecclesia  
Huic  
conspi-  
ndidam  
Cruce  
ivorum  
usit in-  
tissima  
istiano-  
us inje-  
elix Ere-  
entii Ill-  
eo Re-  
1198  
em pro  
n Gallie  
reverfo  
1214  
nperqu  
Thom  
rite pro  
Alexan  
nnocen  
am sua



S. APOLLONIA VIRGO M.

*Intrepida confessio fidei.*

Deus, qui B. APOLLONIAE constan-  
tiam, excussione dentium exploratam,  
per ignem triumphare de impietate  
voluisti; da ut qui ejus martyrium re-  
colimus, à corporis doloribus & ani-  
mæ languoribus liberemur.

*Ora pro vacillantibus in fide,*

G



**P**ersecutioni, à Decio per totum Imperium suscitandæ prælusisse cacodæmonem, gravissimo tumultu plebis Alexandriæ sub an. 249 excitato, liquet ex ejus quæ præsens interfuit S. Dionysii ad Fabianum Antiochenum epistola. Ibi ille, post narratam quorundam necem, domorum dirptionem, plurium fugam, omnium constantiâ; Sed & admirandam, inquit, illâ Apolloniam, pro vectæ ætatis virginem, comprehendunt; omnesque illi dentes maxillis verberatis excutiunt; atque rogo in suburbis extracto, minantur vivam se crematos, nisi cum ipsis verba impia pronuntiet. Illa, paululum morata, velut secum deliberrans, repente in ignem insilit atque exurit. Hæc certa de ipsâ habemus, eademque Martyrologiis ad hunc diem inscripsit aliquis ante Adonem & Usuardum: hodie num autem Romanum addidit, id ipsæ fecisse, majori sancti Spiritus flamma inter accensam. De corporis in Occidente translatione nihil uspiam legitur.

*Confitebor nomini tuo; Domine, quoniam adjutor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditione, à lingua iniqua, & à labiis operantium mendacium. Eccli. 51.*





**S. NICEPHORUS MARTYR.**

*Sincera reconciliatio cum inimicis.*

Deus, pacis caritatisque amator & custos, da omnibus inimicis nostris per S. NICEPHORI merita pacem caritatemque veram, & cunctorum eis remissionem tribue peccatorum, nosque cum ipsis amore tui reconcilia.

*Ora pro inimicis nostris,*





**V**alerianus & Gallienus Imperatores  
an. 257 suscitaverunt persecutionem  
octavam, sub qua Antiochiæ in Syria com-  
prehensus Sapphirus Presbyter, cum post  
tormenta fortiter tolerata ad capitale sup-  
plicium duceretur, à fide excidit hac occa-  
sione. Veterem amicum Nicephorum, or-  
dine laicum, nescio qua offensa irritatus  
implacabiliter odisse cœperat. Cumque is à  
jam jam morituro per amicos submissos,  
perque seipsum genibus advolutum, ve-  
niam deprecaretur; renuit obstinatus, &  
gratiâ perseverantiæ indignum se præbuit.  
Nicephoro autem, fraternam pacem, juxta  
Euangelium, quærenti, eoque merenti ut  
filius Dei vocaretur, corona obtigit, illius  
subtracta capiti. Christianum enim se pro-  
fessus, turpis apostatæ locum implevit, ca-  
pite plexus: & insigne ad posteros exemplum  
reliquit, quo intelligant omnes, Dei amici  
esse non posse, qui proximo inimicus ma-  
nere vult. Rem gestam antiquus Auctor  
scripsit, quomodo ea inter opera Meta-  
phrastæ legitur; exornavit autem quidam  
Joannes Sardium Episcopus, sicuti eam  
Bollandus retulit. *Si tradidero corpus meum  
ita ut ardeam, charitatem autem non habue-  
ro, nihil mihi prodest. 1 Cor. 13.*





**S. SCHOLASTICA VIRGO.**

*Fervor ad pia colloquia.*

Deus, qui à S. SCHOLASTICA exoratus, piis ejus cum Fratre colloquiis protrahendis misso imbre opportuno favisti; fac ut de te audire ac loqui nunquam nos tædeat, donec obscure hic cognita clare videamus in cælo.

*Ora pro fastidientibus pios sermones,*





Scholastica, Nursiæ in Umbria nata, & Deo ab ipsa infantiâ dedicata, solebat semel quotannis excurrere ad fratrem suum S. Benedictum, jam in Cassino monte residentem, gratia spiritualis collationis; ipso ad eam descendente in prædium quoddam monasterii, ubi illa hospitabatur. Hoc cum aliquando ex more fieret, & nox incumberet, recedere volebat ad monasterium juxta Regulam frater; illa vero, caput in manibus declinans, lacrymis mensam perfudit; imminsaq; mox secuta imbrium inundantia, tonitruis & fulguribus mixta, vetuit Sanctum abinde discedere. Altero die ad cellam suam Scholastica rediit, ad monasterium Benedicti. Cum ecce post triduum, elevatis in aëra oculis, vidit ejusdem sororis suæ animam in columbæ specie cæli secreta penetrare: ac protinus misit qui corpus ad monasterium deferrent, & ponerent in sepulchro pulcro, quod ipse sibi paraverat, circa annum 540. Ita quorum mens una semper fuerat, una quoq; sepultura fuit, & communia vestigia que in præsentem diem celebrantur miracula; ostenditur etiam eo loco monasterii riolum, quo convenire ambo solebant.

*Sedens secus pedes Domini audiebat verbum illius. Luc. 10.*





S. AUSTREBERTA VIRGO.

*Unio cum Deo.*

Deus, qui S. AVSTREBERTAM, tua dilectione ferventē, à clibani ardore & ruina domus mirabiliter præservasti, nos quoque ab omni ereptos discrimine, tibi perpetuo amore conjunge.

*Ora pro monasteriis seminarum,*





**A**VSTREBERTA, apud Morinos nata parentibus sanctis, Badesfrido Comite & Framehilde stirpis regiae Alemanna, sanctaque futura matri prænuntiata; adhuc adolescentula, dum se in aqua contemplatur, vidit suo in capite velum: unde vehementer monasticæ vitæ studio incensa, ipsum clam parentibus de manu S. Audomari susceptum an. 656: & Portensi ad Somonam inclusum monasterio, facta etiam Præposita est. Ibicum panibus coquendis operam daret; & scopas, quibus everrendus erat clibanus, ardens ignis corripuisset; ipsum facto crucis signo ingressa, manicis suis everrit, remque celari frustra petiit. Pauliacum deinde Rotomagensis diœcesis transtulit ipsam an. 670 S. Philibertus Abbas Gemmeticensis. Hic dormientem nocte quadam monasterii ruina oppressisset, nisi ter monita de celo fuisset ei se subducere: ruinam autem mox reparavit, ac deniq; obiit circa annum 704. Vitam & miracula scripsit auctor cœlus. Corpus, non multis post annis elevatum, cum tumulo, sub ruinis eversi deinceps à Normannis monasterii servatum est.

*Dominus illuminatio mea & salus mea  
quem timebo? Dominus protektor vite mee  
quo trepidabo? Psal. 26.*





# S. GUILIELMUS EREMITA.

*Constantia inter tentationes.*

Deus, qui B. GVILIELMVM, multis miraculis decoratum, virtute constantiae contra tentationes varias roborasti; tribue, ut intercessionibus ejus defensi, ab omni hostium impugnatione liberemur.

*Ora pro Ordine Guilielmitarum,*

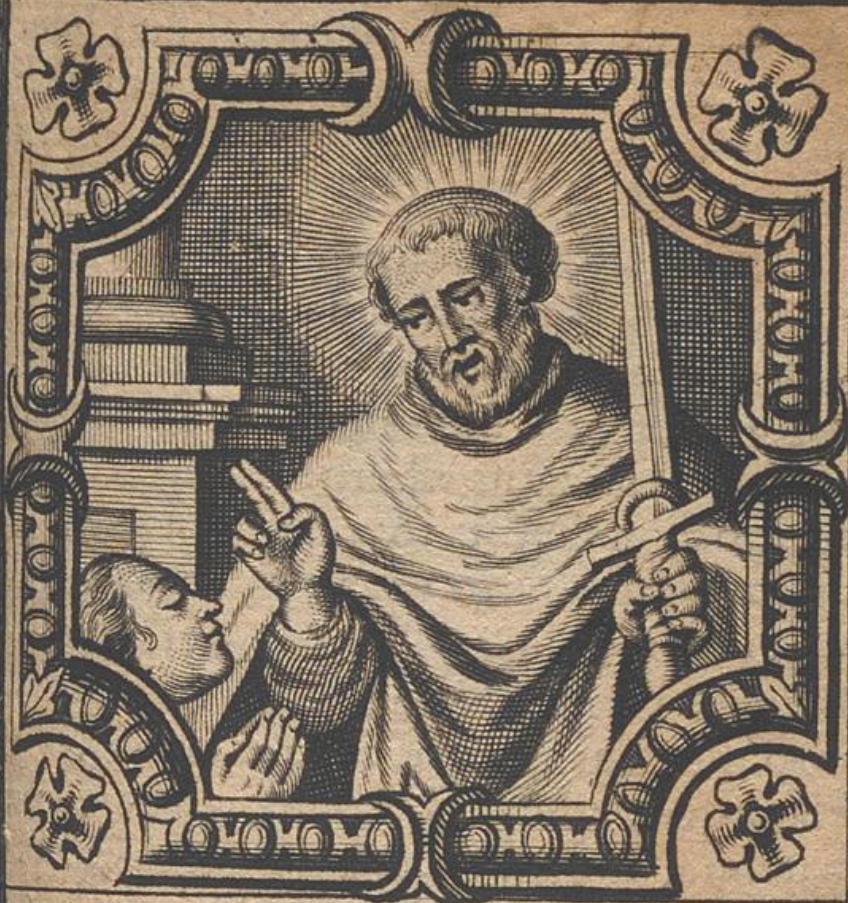
G.



**G**VILIELMVS, in Pictaviensi provin-  
Comitili ortus genere, post strenua  
in seculo militiā, conversus ad veram po-  
nitentiam, ex illa solam lorica[m] retinuit  
quam nudæ carni adstrinxit catenis, eoque  
in habitu se stetit Eugenio III Pontifici Ro-  
mano. Ab hoc dimissus Hierosolymam  
inde reversus in Italiam; mutato aliquot  
anachoreseos loco, tandem an. 1155  
Stabulum Rodis in agro Senensi se recepit  
proximo anno Albertum discipulum suscepit;  
ac tertio, vitā commutavit cum mortificatione.  
Illam prædictus Albertus descripsit, cum  
antea adduxisset moribundo Sacerdotem  
certitudinemq; accepisset mox utriusque  
cium accessurum Raynaldum. Ab his discipulis  
bus, confidentibus ad Magistri sepulchrum  
miraculis clarū, habuit initium Ordo G-  
lielmitarum; canonizato sub an. 1202  
Innocentium III Sancto, illustrari ma-  
cepit; & ab Honorio item III, sub Re-  
la Benedictina an. 1220 confirmatus.  
ante 1435 auctus 62 cœnobiis per Italia[m]  
Franciam, Germaniam & Belgium. Cor-  
destructo per bella Stabulo Rodis, ad  
gustinianos Castellionem translatus est.

*Accedens ad servitutem Dei, prepara-  
mam tuam ad tentationem. Eccli. 2.*





S. VALENTINUS PRESB. M.

*Suavitas sermonis.*

Deus, qui B. VALENTINO gratiam  
flexanimi sermonis contulisti, qua  
etiam obduratos ad mansuetudinem  
inclinaret; da nobis sic linguæ mode-  
rari, ut tibi placentes in opere, proxi-  
mos numquam offendamus in verbo.

*Ora pro cohibitione rixarum,*





**A**nno Christi 269, cum Claudius Imp. Romæ Christianos persequeretur, adductus est ei VALENTINVS Presbyter: qui iussus reddere suæ fidei rationem, satis benigne auditus, commendatusq; est Asterio Principi. Huic ille cum placido sermone fecisset satis; fidem quoque rebus adstruxit, in nomine Jesu illuminans cæcam filiam ipsius. Baptizatus est ergo Asterius à Valentino cum familia tota capitem 44. Hoc audito, Imperator vehementer indignatus, vinctos omnes Ostiam deportari iussit & pœnis variis exterminari: VALENTINVS vero, fustibus cæsum, capite minui, via Flaminia: ubi corpus sepelivit Savinilla matrona. Ecclesiam deinde statuisse putatur Julius Pipa seculo 4, pro qua ad Pontem Milvium, & forte ipsomet loco supplicii, novam à fundo struxit Theodorus Papa seculo 7, quam Gregorius IV seculo 9 refecit ornavitque. Sed & hujus nunc ægrè reperiuntur vestigia, ex quo corpus translatum est ad S. Praxedis, caput vero ad ecclesiam, SS. Sebastiani & Valentini nunc dictam. Martyrii historia ex Actis SS. Marthæ & Marthæ habetur.

*Responsio mollis frangit iram; sermo durus suscitatur furorem. PROV. 15.*





SS. FAUSTINUS & JOVITA MM.

*Despectus honoris mundani.*

Deus, pro cuius amore Sancti tui  
FAUSTINVS & IOVITA, oblatos seculi  
honores respuerunt; da nobis ipsorum  
exemplo eosdem parvi facere, & ad  
veros in cælis per illorum preces per-  
venire.

*Ora pro ambitiosorum correctione,*

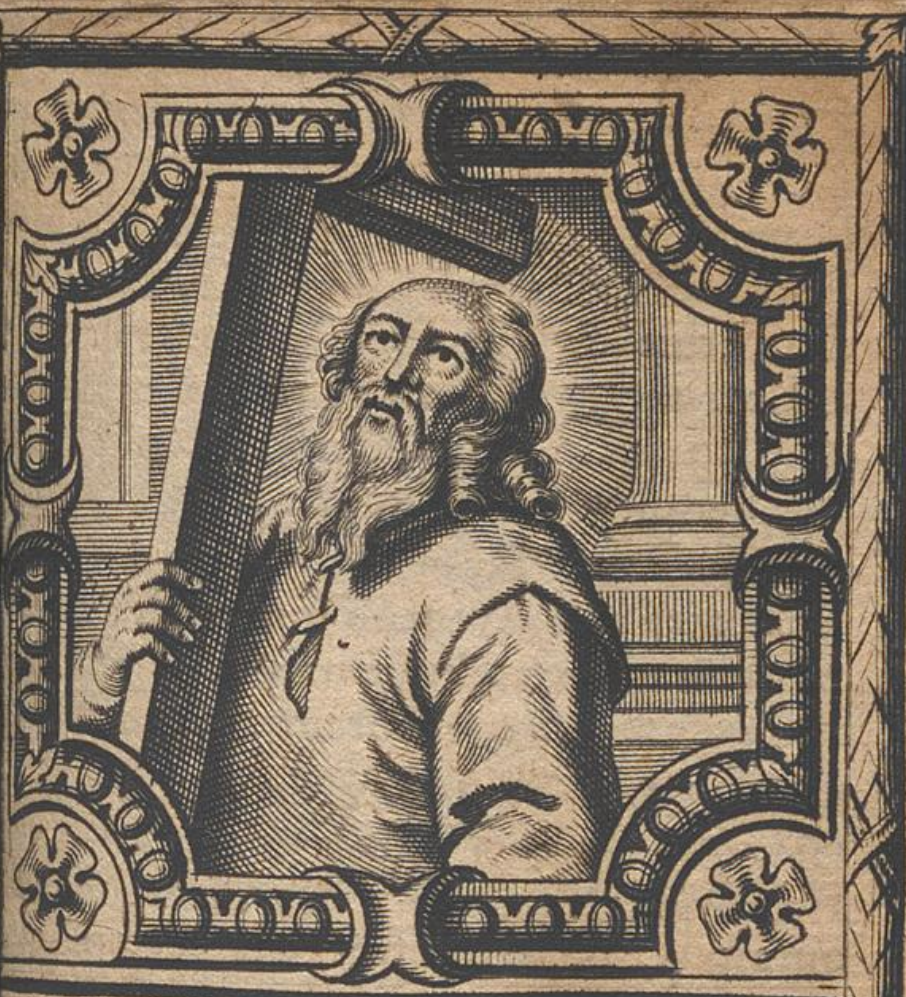




**F**AVSTINVS & JOVITA, fratres Brixien-  
ses, cum fidei ardore flagrarent, à S. A-  
pollonio ordinati sunt, hic Diaconus, ille  
Presbyter. Hi ad Adrianum Imperatorem  
delati ab Italico Comite, ipsique Brixiam  
an. 118 venienti adducti, contemptis quo-  
offerebat honoribus, damnati fuerunt  
bestias: quæ in ministros conversæ, Italicum  
ipsum, spectante Cæsare, una cum aliis plu-  
ribus devorarunt. Sequenti anno proba-  
eorum virtus Mediolani & Romæ est; una  
in Campaniam sequi tyrannum coacti,  
marimerfi, sed ab Angelis erepti, Neap-  
olim advenerunt. Aureliano denique Com-  
permissi, jussu ejus remissi Brixiam, ibi  
capite plexi sunt an. 120. Corpora Ap-  
lonius eo loco sepelivit, ubi deinde surre-  
eorum ecclesia, Ad sanguinem nuncupatur  
juxta cœmeterium Christianorum. Ha-  
sub an. 806, eadem in urbem attulisse di-  
tur Amphridius Episcopus, ad eam quo-  
nunc Faultini majoris nuncupatur, ad  
Abbatiâ & miraculis Sanctorum clara  
maxime post annum 1152, quo nova fun-  
fundamentis erecta & dedicata. Ibi illa-  
cent in marmorea arca.

*Quanto magnus es: humilia te in omni-  
& coram Deo invenies gratiam. Eccli. 3.*





S. SYMEON EPISC. M.

*Reverentia erga seniores.*

Deus, qui longævam S. SYMEONIS caniciem glorioso crucis titulo decorasti; concede senioribus, ut senectutis molestias æquanimiter ferant, & junioribus præluceant exemplo virtutum.

*Ora pro senioribus,*





**P**ost extinctum primum Hierosolymorum Episcopum Jacobum, Fratrem Domini dictum, eo quod esset ex Maria Deiparæ consobrina natus, & secutus mox urbis excidium; collecti quia ad ruinam redire fideles anno 70, elegerunt sibi Antistitem secundum, eum qui eodem patre Cleopha, sed alia priori uxore natus erat, seniore Jacobo fratrem SIMONE Ex Hegesippo, Apostolici ævi scriptore, habetur, SYMEONEM hunc nam 120 annorum fuisse, adeoque seniore Christo, Transiit anno 10, Christi 107, martyrium sub eo solum titulo cruci affixus, quia ex genere David esse accusabatur; mirantibus omnibus, quod homo, ætate confectus, acerbissimos crucis dolores fortiter constanterque pateretur. Caput, cum notata parte corporis, Carolus Magnus funtus à se Lisbornensi in Westphalia monasterio donavit; unde sumpta calva, ab anno 1603, est apud Patres Societatis Jesu Bruxellis.

*Adolescentes subditi estote senioribus, & vos invicem humilitatem insinuate sicut Petrus 5.*





## S. CONSTANTIA VIRGO.

*Instructio juventutis.*

Deus, qui S. CONSTANTIAE adduxisti complures nobilissimas virgines, ad castitatis propositum imitandum; da illius simili in studio sectatricibus, similes in sibi commissis fructus facere, per ejus interventum.

*Ora pro Ordine Ursularum,*



**C**ONSTANTIA, Constantini Magni  
 C. mo genita, corporis animæque san-  
 tem ad S. Agnetis tumulum nacta, à Ga-  
 cano, debellatis an. 327 Persis ex Syria  
 verso, postulabatur ad nuptias. Ab his  
 nime alienam se simulans, jam renun-  
 tum anni 330 Consulem, & copias in S.  
 thiam ducturum, rogavit, ut Atticam  
 Artemiam ex priori thoro filias sibi cre-  
 ret pater; & secum comites duceret SS.  
 annem & Paulum fidiſſimos sibi. Factum  
 est ut postulaverat: & illi, de belli succeſ-  
 sollicitum Gallicanum, ad fidem pelli-  
 runt, polliciti à Christo invocato victores.  
 Istæ quoque in eundem cito crediderunt  
 docente CONSTANTIA. Hæc porro tri-  
 phanti patri obviam eas ducens, in  
 commune omnium votum, pro ejus vi-  
 ria nuncupatum, quo se virgines perma-  
 furas sanxerant. Ratum id ille habuit  
 ipsæ, ædificata dotataq; S. Agnetis basi-  
 juxta illam habitarunt, cum pluribus  
 propositi sociabus; donec mortem C.  
 stantia obiit an. 354. Ejus autem &  
 Atticæ, Artemiæ atq; Emerentianæ cor-  
 ra, ab Alexandro IV sec. 13 sub altari co-  
 posita sunt. *Erudi filium tuum, & refrige-  
 bite; & dabit delicias animæ tuæ. Prov.*



Magni  
que san  
a, à Ga  
x. Syria  
Ab his  
renunt  
oias in  
Atticam  
sibi cre  
ret SS.  
i. Fac  
lli succ  
em pelle  
o victo  
edider  
orro tri  
s, ind  
ejus vi  
es perm  
habuit  
is basil  
oluribus  
rtem C  
tem &  
anæ con  
altari co  
refrig  
. Prov



**S. ELEUTHERIUS EPISC.**

*Laborum pro Deo tolerantia.*

Deus, qui per multos labores & dolores, perditam apud Nervios religionem, à S. ELEUTHERIO voluisti restaurari; fac nos ejus exemplo, ad quidlibet pro tuo honore fortiter sustinendum, confirmari.

*Ora pro pusillanimis in Dei causas*





## XX FEBRUARIJ.

**E**LEVETHERIVS, an. 456 Tornaci in Belgio natus est, cum jam urbs illa à Francis, adhuc paganis, occupata esset. Per hoc illa pene tota, ad Gentilismum redierat, quando ibi ordinatus Episcopus ELEVETHERIVS est anno 487. Multum ergo laboris ex antlandum fuit; nec profuit Tribus filiam suscitasse à mortuis, aut Sancti contemptum immissa peste divinitus fuisse confitutum: patienda à civibus ter flagellata fuerunt, prius quam eorum corda emoliret Deus. Hoc autem per preces & sacrificia propitiato, & liberà Evangelio portā apertā per Chlodovei Regis baptismum, baptizata sunt XI millia civium. Successum hunc Anastasio II relaturus ELEVETHERIVS, Romam adiit an. 497, rursusque ad successorem Symmachum an. 501, ac tertium Papam Hormisdæ. Denique bonorum operum atq. operum plenus, obdormivit an. 531. Mortuum sepelivit, qui puero pater Episcopatum prædixerat, S. Medardus. Corpus circa 897 elevatum, illatum in urbem fuit 1064. Celebrata est etiam translata alia 1247, quando separatim à corpore caput cessit Abbatix S. Martini.

*Usque in tempus sustinebit patiens, & postea redditio jucunditatis. Eccli. 1.*





**S. PETRUS DAMIANUS.**

*Usus Officii Mariani.*

Deus, qui adnitente B. PETRO DAMIANO, Horarias Deiparæ preces decantari in quam plurimis ecclesiis voluisti; da nobis easdem, pari animi reverentia, & fructu piæ religionis, frequenter usurpare.

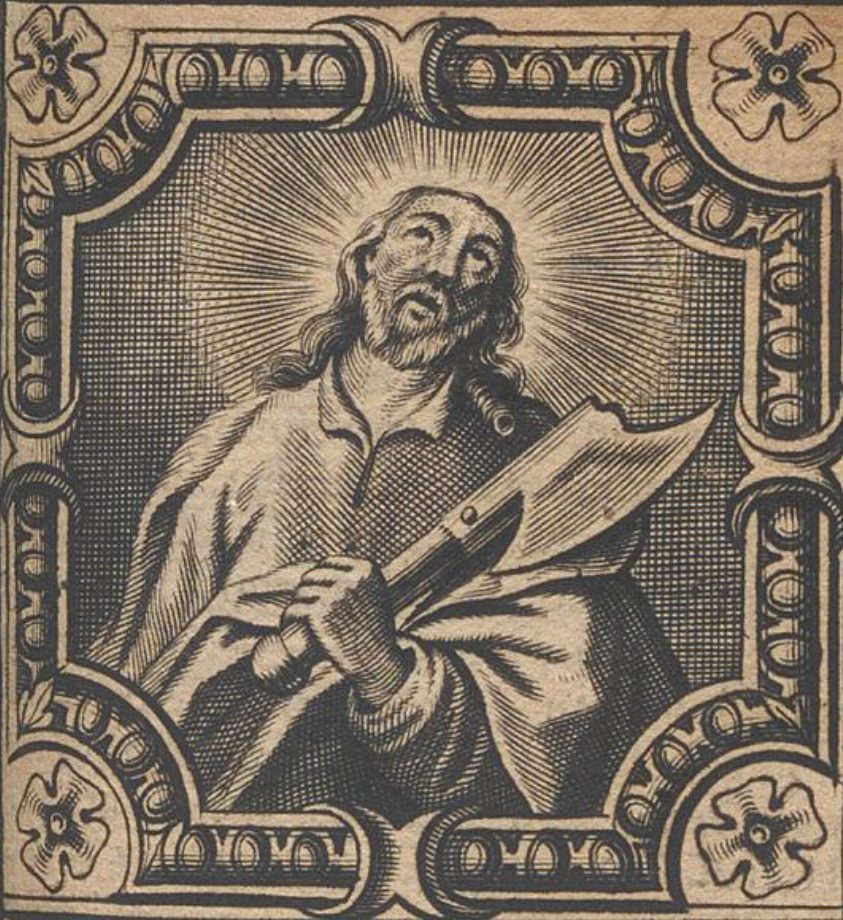
*Ora pro cultoribus B. Maria,*





**O**rdinis S. Crucis Fontis Avellanæ primum eremitorium, sub propriis summi rigoris & paupertatis institutis initio seculi XI erectum, ingressus PETRVS DAMIANVS, eruditione ac sanctitate insignis ipsum cum aliis pluribus inde propagatum regere Prior cœpit ante annum 1044. Hoc cum laude agens, Gregorio VI innotuit, & successoribus ejus, ad negotia maxime ad id tractum ab Eremo, Episcopum Ostiensem & Cardinalem nominavit 1058. Benedictus & Honorio Antipapis fortissime restitit. Ab Alexandro II Legatus trans Alpes missus, primum ad Cluniacenses Monachos Archiepiscopos Galliæ est, deinde ad Henricum Germaniæ Regem; cuius mariti Agneti Imperatrici sic placuit, ut Confessorius optatus fuerit. Simili legatione ad Florentinos & Ravennates perfunctus, Ferrariæ obiit 1072: ubi in novam arcam translatum fuit corpus 1354. Habentur ejus lucubrationes insignes, & Vita à S. Joanne Laudensi, comite individuo scripta: Ecclesia quoq; ei debet valde propagatum usum Officii Mariani. *Non recedat laus (Mariæ) de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini. Judith. 13.*





**S. MATHIAS APOSTOLUS.**

*Cura eligendi status.*

Deus, qui B. MATHIAM Apostolorum  
tuorum collegio sociasti, eoque gradu  
dignum fecisti; da cunctis, de statu vitæ  
incertis, eum eligere, in quo salutem,  
ipso deprecante, certius consequi me-  
reantur.

*Ora pro deliberantibus de statu vita,*  
G



**M**ATHIAM, ex antiquioribus Christi discipulis unum, post illius ascensionem Judæ proditoris loco subrogatum sorte, & connumeratum cum undecim Apostolis horum Actus testantur. Quibus deinde gentibus euangelizaverit, ubi, & quomodo mortem obierit, incertis sententiis tradunt auctores, iiq; non vetustissimi; tempus vero nec attingunt quidem. Græci, in Æthiopia prædicasse affirmant, & ibi apud Sebastopolim crucifixum fuisse. Latini, ad sitos Pontis Euxini populos ab eo illuminatos volunt: inde in Judæam rediisse, & in pace quievissent dicunt aliqui; alii lapidibus jacente pene exanimem, securi percussam; utriusque Hierosolymis sepultam. Addunt corpus ab Helena allatum Romam, ubi ipsum deinde Paschalis I seculo 9 condiderit, sub abside S. Mariæ majoris. Trevirenses illud inde ad se deportatum affirmant, & revelationem celebrant, factam anno 1127. Haec cum multa sequerentur miracula, ipso Apostolo per visum jubente, insignis condita apud eos basilica extra urbem est, quam Eugenius III cum monasterio dedicavit.

*Cum ignoremus, quid agere debeamus, reliquum est, ut oculos nostros dirigamus ad Deum. 1 Par. 20.*





S. WALBURGIS VIRGO.

*Caritas fraterna.*

Deus, qui S. WALBURGIM, ex Anglia  
in Germaniam transire fecisti, SS. fra-  
trum suorum futuram adjutricem; fac  
nos illius exemplis in virtute profice-  
re, & invicem fraterna caritate con-  
stanter diligere.

*Ora pro concordia inter fratres,*

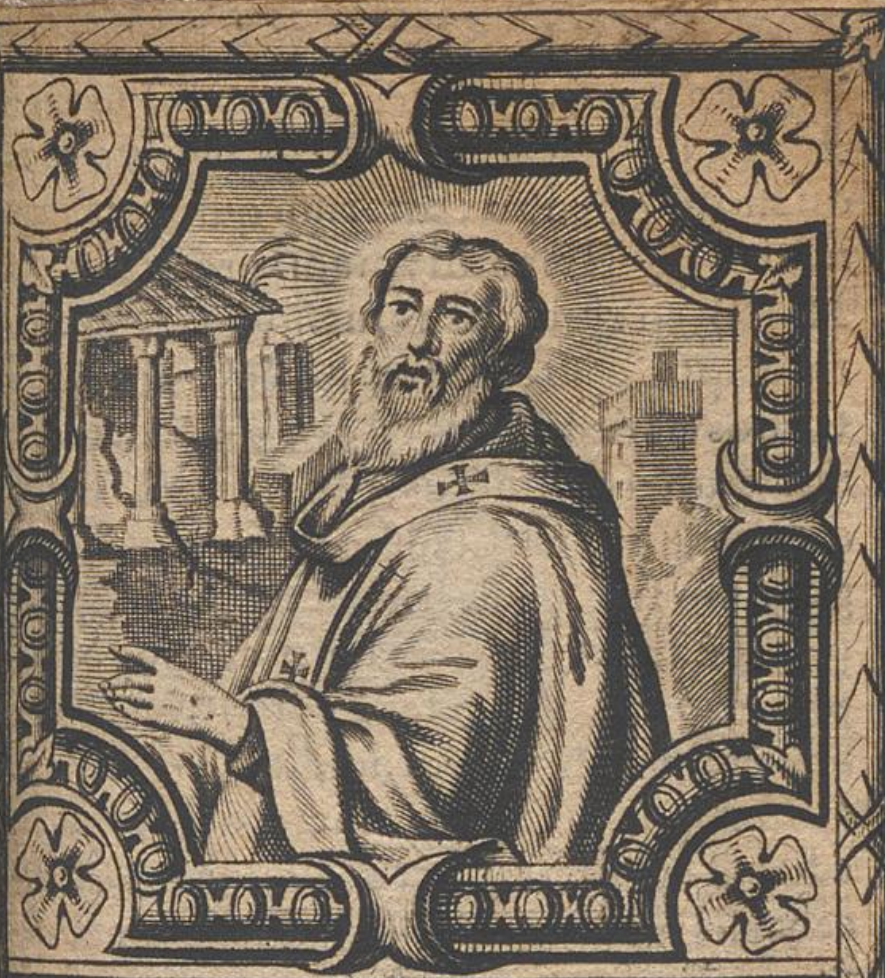
*et*



**S.** Bonifacio, Archiepiscopo Moguntino Germaniæ Ecclesiæ ordinante, Eystadiensis Episcopus factus est S. Willibaldus Anglosaxo, & frater ejus S. Wunibaldus Heidenheimense ibidem monasterium ædificavit, eiq; Abbas præfuit. Interim adolebat in patria eorum soror WALBURGA sub disciplina S. Tettæ, Winburnensis Abbatis, donec Bonifacii rogatu una cum aliis sociabus mare trajecit an. 748. Sex de annis in monasterio Bischofsheim vixit, tum ad fratrem Heidenheimium transiit, præfutura institutis ibidem Sanctimonialibus. Hic illa, virtutibus & miraculis clara, obiit circa 780. Ossa, oleum salutarium reperta stillare, ad Eystadiensium Virginum ædem sunt translata, necdum centum annis post mortem elapsis; ubi immeritis clarent miraculis, æque ac aliis perhibitis locis, quibus communicatæ Reliquiæ per quas ejus cultus etiam per Belgiam propagatus, pluribus ei condendis ecclesiis occasionem dedit. Antverpiæ vero in veteri Burgo colitur, ut hospes aliquamdiu habita, cum iret in Germaniam.

*Probatæ coram Deo & hominibus constantia fratrum, & amor proximorum. Eci.*





S. PORPHYRIUS EPISC.

*Zelus contra superstitiones.*

Deus, qui S. PORPHYRIUM, virtutibus  
& miraculis gloriosum, idolorum de-  
structione gloriosorem fecisti; exaudi  
nos per ejus merita supplicantes, ut,  
falsorum deorum cultu exterminato,  
unus ab omnibus Deus colaris.

*Ora pro abolitione superstitionum,*





**P**ORPHYRIVS, Theſſalonicæ natus ann  
351; Anachoreticam in Ægypto quin  
quennium tenuit, alterum quinquennium  
in Syria. Hieroſolymam profectus ſoci  
Marco, eo qui vitam ejus, miracula & itin  
ra ſcripſit; Presbyter ibi & ſanctæ Cruc  
Custoſ eſt ordinatus circa 396. Trienniu  
tali munere functus, per viſum à Chriſto  
didicit, pauperi, ſed honeſtæ ſponſæ ju  
gendum ſeſe, & electuſ eſt Gazeſis Epiſco  
pus, æt. anno 40, magno civium bono  
urbem enim, quam fere totâ juvenit idol  
addictam, brevi reddidit Chriſtianam  
Conatibus favebat Imperator Arcadiu  
edito de templis evertendis edicto: ſed pa  
cebatuſ avaritia miniſtri mandatum perfe  
rentis. Iter ergo Conſtantinopolim arripuit  
**PORPHYRIVS**, & Imperatricis Eudoxiæ  
conciliavit ſibi gratiam, maſculum paritu  
ram pollicituſ. Favente ergo illa, à Theo  
doſio juniore, cum à baptiſmo ad palatium  
referretur, impetrare viſuſ eſt quod  
optabat: & Gazam reverſuſ, præter alia  
octo, Marnæ quoq; ſeu Pluvii Joviſ ſanum  
deſtruxit, & obiit anno 421.

*Divinatio erroris, & auguria mendacia.  
ſomnia male facientiuſ vanitas eſt. Eccli, 34*



atus ann  
 ypto quin  
 quennium  
 ectus soc  
 la & itine  
 tæ Cruce  
 riennium  
 à Christe  
 onfæ ju  
 sis Episco  
 in bono  
 enit idola  
 ristianam  
 Arcadius  
 o: sed par  
 um perfe  
 m arripu  
 Eudoxia

m paritu  
 à Theo  
 ad pale  
 s est qu  
 ræter ali  
 vis sanum  
 ndacia  
 Eccli, 34



# SS. JULIANUS & EUNUS MM.

*Fidele obsequium erga majores.*

Deus, qui podagricorum dolorum  
 tolerantiam, qua S. JULIANVS tibi  
 placuit, per ignem coronasti; eique fa-  
 mulum EVNVM Martyrii socium addi-  
 disti; da nobis utriusque imitari con-  
 stantiam, & consequi præmia.

*Ora pro fideliter famulantibus,*

✠



Alexandrinę in Ægypto civitatis Episcopus S. Dionysius, de suę Ecclesię prefura, paulo <sup>298</sup> susceptum anno 250 Decii Imperium, scribens S. Flavianus Episcopo Antiocheno, narrat; quod insigni eo tempore Martyrum primus fuit JULIANVS; homo podagrę doloribus adeo oppressus, ut neq; incedere, neq; pedibus consistere posset. Hic, inquit, cum aliis duobus qui eum gestabant, ad iudicium adducti quorum alter extemplo fidem denegat, alius EVNVS, & senex ipse JULIANVS, Dominum ingenue confitentur. Qui per totam urbem, camelis infidentes deducti, & ita ferulimes verberibus cæsi; tandem immenso quodam rogo, & supra modum exarscente, hominum multitudine undique circumfusa, comburuntur. Hęc Alexander cuius verba in Græcorum Latinorum translata Fastos, toti Ecclesię celeberrimum utrumque fecerunt; dominum eundem, podagricis ad patrocinium in doloribus; servum vero, famulis ad exemplum constantis erga heros ac Deum dei.

*Servo sapienti prosperi erunt actus, & rigetur via eius. Prov. 14.*



tis Episcopo  
 lesia pre  
 no 250  
 via Ep  
 insigni  
 uit Jul  
 adeo o  
 dibus co  
 iis duob  
 adducit  
 negat, al  
 Dominu  
 totam  
 & ita su  
 a immen  
 m exar  
 ndique  
 Alexand  
 norum  
 celebra  
 ninum  
 am in  
 s ad ex  
 e Deum  
 etus, &



**S. OSWALDUS EPISC.**

*Ministerium Pauperum.*

Deus, qui Episcopales S. Oswaldi labores, pauperum ministerio interpolatos, ante eorum pie lotos pedes suscipere dignatus es ad coronam; præsta ut inopum necessitati servientes, caritatis officio immoriamur.

*Ora pro pauperibus hujus urbis.*



**O**SWALDVS, S. Odonis Cantuariensis Archiepiscopi nepos, apud eum pie educatus, Canonicus primum Wintamensis, dein & Decanus factus est. Sed maluit in Floriacensi monasterio, sub S. Benedicti Regula, vitam degere, ubi varias dæmonum tentationes sustinuit. A patruo revocatus in Angliam, an. 960 mortuum reperit; & pro S. Dunstano ad Archiepiscopatum assumpto, iussus est Wigorniensis Ecclesiam suscipere. Hic ille rem monasticam promovit insigniter, colonia Westbyriam ducta, Rameseyensiq; & Wigorniensis canoniciis extractis, atque ecclesiis pluribus Clericis ad Monachos translatis. Porro cum Dani Northumbriam vastarent ann. 972, etiam Archiepiscopatum Eboracensem coactus est suscipere. Wigornia tamen degebat ut plurimum; ubi, præcognito die vinitus suæ mortis die, susceptis extremis sacramentis, sui quasi oblitus languoris, Matutinis interfuit in ecclesia; & lotis pauperum pedibus, ante eos expiravit 992. Anno post 12 adfuit Eboracensis Aldulfus, & ostendit, ad quæ sedata incendia & tempestates.

*Honorat (Deum) qui miseretur pauperis. Froy. 14.*





**S. SUIBERTUS EPISC.**

*Zelus animarum.*

Deus, qui S. SUIBERTUM, veræ fidei  
doctorem, Belgis ad Rhenum positum  
mittere es dignatus; fac nos pio anima-  
rum zelo succensos, in earum salute  
opere & precibus curanda, ipsius  
exemplo & auxilio, efficaces.

*Ora pro verbi Dei pradicatoribus.*



**I**nter 12 Apostolicos viros, ad Frisonum conversionem à S. Egberto Presbytero destinatos, primus post S. Willibrordum nominatur S. SWIBERTVS, æque ac ipse in Britannia natus, in Hibernia institutus monastica disciplina; & post aliquam cum sociis fructum relatum, eorundem rogatu sub an. 694 consecratus Episcopus à S. Wilfrido Eboracensi. Hinc reversus in Frisiam, cum S. Willibrordo, similiter Romæ consecrato, egregie laboravit in nova illa vinea excolenda. Tum ad Boructuarios, nunc Montenses, ascendit; seque Pippino Duci ejusque uxori Plestrudi sic probavit, ut ab eis Rheni inf' la, nunc Cæsaris dicta, donatus sit. Monasterium ergo ibi insigne construxit, quod etiam sui corporis deposito honoravit, mortuus 713, & contra anginam Patronus. Ejus Reliquiæ potiores argenteo in loculo repertæ sunt an. 1606. Laudes, prosa ac versu, breviter prosecutus post an. 900. S. Radbodo Episcopus, satis declarat, nullam antiquitus scriptam Vitam suotempore extitisse.

*Omni bus omnia factus sum, ut omnes salvos facerem. 1. Cor. 9.*





**B. CAROLUS COMES M.**

*Intrepida juris ministratio.*

Deus, cujus famulus CAROLUS, pro  
iustitiæ administratione, necem per-  
tulit temporalem; da ut ejus fulti pa-  
trocinio, & instructi exemplo, si aliena  
corrigamus delicta, ut propriis vacui  
mortem evadamus æternam.

*Ora pro iudicibus populi.*



**C**AROLVS, Bonus Comes vulgo dictus, S. Canuti Regis Daniæ ac Martyris filius, puer in Flandriam à matre, post viri cædem profuga, delatus est ad consanguineos Comites. Apud hos nobiliter educatus, & bello Jerosolymitano probatus juvenis, relictum sibi à Balduino Comitatum obtinuit an. 1119, & generose ac sancte rexit. Cum autem publica inter potentiores latrocinia comprimenda, de suorum consilio, suscepisset; conspirarunt in necem ejus Brugenſis Præpositus ejusque nepotes, cum aliis nonnullis, & in S. Donatiani genuflexum, atque altera manu Psalmos volventem, altera eleemosynas largientem, crudeliter obtruncarunt, an. 1127. Sic facta est Domus Deſpelunca latronum; dum parricidæ in ea velut in castro, obsessos se tuentur: sed frustra. Interim ad cadaver expositum inchoerigitur contractus; & ipsum deniq; die 2. Aprilis refoſſum, in ecclesia tandem reconciliata, ſepelitur decentius. Rei ſeriem reſcriptumque ſupplicia ſcripſere, Gualterus Morinensis Archidiaconus, & Galbertus Brugenſis Notarius, ut viderant vel ex preſentibus certiffimo norant.

*Noli fieri judex, niſi valeas virtute irrumpere iniquitatem. Ecli. 6.*





S. CUNIGUNDIS VIRGO.

*Amor virginitatis.*

Deus, qui S. CUNIGUNDI concessisti,  
ante, intra, & post conjugium virgini-  
tatem servare intemeratam; da ut vir-  
tutem continentiae digne aestimare, &  
pro suo quique statu tenere omnes  
eamdem, ipsa intercedente, valeamus.

*Ora pro conjugibus continentibus,*



**C**VNIGVNDIS, filia Sigisfridi Luxemburgensis Comitis I, S. Henrico Duci Bavariæ nupta, ab ipso Rege creato Moguntia, 6 Junii; Regina coronata est Paderbornæ, 10 Augusti 1002; ambo autem Romæ Imperatores à Benedicto VIII, an. 1014. Mutuo consensu virginitatem servantes, plurimas ubique ecclesias dotarunt aut fundarunt. Ipsa Confugiense monasterium in Hassiastruxit: ubi post viri mortem, an. 1024 obitam, Sanctimonialis effecta, viri sanctissime annis 15, variis in vita atq; post mortem illustrata miraculis: inter quæ memorabile, quod adulterii accusata, virginitatem, Henrico inspectante, probavit iudicio ferri candentis. Corpus, viri corpori Bambergæ contumulatum, ac postea seorsim suæ altari est conditum, 9 Septembris, qui dies adhuc colitur; sicut & die 29 Martii Canonizatio ejus, ab Innocentio III celebrata 1200. Vitæ & miraculorum Acta habentur Bambergæ, seculo XII scripta. Tunica puerperas periclitantes delata, multis tam servat.

*O quam pulcra est casta generatio cum caritate! immortalis est enim memoria ipsa*  
Sap. 4.





**S. CASIMIRUS PRINCEPS.**

*Devotio erga Mariam.*

Dens, qui; inter regales delicias & mundi illecebras, S. CASIMIRUM purissimæ Matris tuæ cultorem eximium, virtute constantiæ roborasti; fac quæsumus ut eâdem adjuvante, fideles tui terrena despiciant, & ad cælestia semper aspirent. *Ora pro regno Polonia,*



**C**asimiri III & Elisabethæ Austriacæ  
 Poloniæ Regum secundo genitus CASI-  
 MIRVS, an. 1458 natus, à Joanne Longino  
 litteris ac moribus egregie instructus, inter  
 iulæ delicias sanctissimam vitam, simul &  
 pœnitentiis asperam, instituit. Deiparæ sum-  
 amator eximius; & fidei zelo ardenti im-  
 pulsus, Ruthenico schismati exterminando  
 incubuit. Regem ipsum an. 1471 elegit Hun-  
 garia: sed regnum terrenum suscepturo om-  
 nia infelicitè cadere sivit Deus, ut cælesti  
 maturaret. Ad hoc cum lenta tabe deduce-  
 retur, vitæ longioris spem faciebant medici,  
 ex conjugali usu: sed maluit virginitatem in-  
 ferre tumulo, quem anno 1484 nactus est  
 Vilnæ in Lithuania. Sanctitatem defuncti  
 multa probaveremiracula: quæ cum vitæ  
 historia, an. 1520, Canonizationem à Leo-  
 ne X celebratam prægresso, scripsit Zacha-  
 rias Ferrerius, Gardiensis Episcopus. Cor-  
 pus an. 1604 integrum adhuc repertum est  
 cum eo quem Deiparæ panxerat, & quoti-  
 die recitabat Hymno, *Omni die*. Mariana  
 juvenum Sodalitas Mechliniæ, 1692, præ-  
 claram Reliquiam impetravit.

*Ego Mater pulchra dilectionis: qui eluci-  
 dant me vitam eternam habebunt. Ecli. 24.*





# S. COLETA VIRGO.

*Rigida disciplina observantia.*

Deus, qui reformando Clarissarum  
Ordini B. COLETAM mirabiliter præ-  
ordinasti; concede, ut ejus adjuti preci-  
bus & instructi exemplis, vitæ ac mo-  
rum accuratam teneamus disciplinam,  
& gloriam consequamur æternam.

*Ora pro zelatoribus disciplina,*



COLETA, Corbeia in Picardia nata an. 1381, quadrima coepit Deum nosse, & singulares facere ad virtutem progressus. Adultior anno uno in Beginagio, tribus in Reclitorio vixit. Hinc an. 1406, permisso Legati Apostolici egressa, Benedictum XII Avenione adiit, qui ejus spiritu & vocatione probatis, constituit Abbatisam Clarissarum per ipsam reformandarum. Mirum quo successu Virgo paupercula eo munere etiā proviris sit perfuncta, unde Colettinarum institutum hodieum in primo rigore perseverat. Inter plurima quæ condidit à fundamentis, ultimum fuit monasterium Gandavense, beneficio Philippi Boni Burgundiæ Ducis fundatum an. 1442; ubi etiam sanctissime obiit an. 1447. Corpus levatum de terra 1491, hodieum conspicuo in tumulo jacet; eodemque anno, seniores Virgines quæ illi convixerant, juramento confirmarunt, Virā & miracula, descripta à defunctæ Confessorio, multum uso schedis Sor. Perinæ. Festum cum Missa & Officio, ipso in loco indulget Clemens VIII, an. 1604.

*Initium sapientia verissima est disciplina concupiscentia, custodia autem legum consummatio incorruptionis. Sap. 6.*





SS. PERPETUA & FELICITAS.

*Amor Dei super omnia.*

Deus, qui Sanctis PERPETUÆ & FELICITATI dedisti amoris tuo omnem carnis affectum postponere; da nobis earum exempla subsequi, & cælestia consequi, ipsis intercedentibus, præmia.

*Ora pro fidei restitutione in Africa*



**A**nno 203, Carthagine in Africa comprehensi sunt Catechumeni quatuor, & in carcere baptizati; Revocatvs, & FELICITAS conserva ejus; atque PERPETUA, 22 annorum Matrona, cum Secundulo. Hic in vinculis obiit; isti, cum SS. Saturo & Saturnino damnati ad bestias sunt, ab Hilariano Provinciae Procuratore. Gerebat tunc uterum FELICITAS, juxta legem ad partum servanda: sed obtinuit Martyrum supplicatio, ut eam quam cupiebant habere martyrii sociam octavo pareret mense. PERPETUA vero (cujus manu habemus descriptam rei seriem quo ad usque scribere illa potuit) patris gentilis canos, & iteratas saepius preces, Christi caritate vincens, etiam lactentis filii superavit amorem. Natali deinde Getae Imperatoris die, productae in Amphitheatrum, feroci vaccae objectae sunt ambae; sed ad nihil ab ea laesae, ut in se reversae ignorarent quid passae essent: deinde se mutuo osculantes coram spectante & necem earum poscenti populo, gladiis sunt necatae. Earum encomium etiam S. Augustinus scripsit.

*Qui amat patrem aut matrem, filium aut filiam, plus quam me, non est me dignus.*  
Math. 10.





**S. THOMAS de AQUINO.**

*Studium sapientiae Christianae.*

Deus, qui Ecclesiā tuā B. THOMÆ eruditione clarificas & operatione fecundas; da nobis, ejus exemplo & studio instructis, quæ docuit intellectu conspicere, & quæ egit imitatione complere.

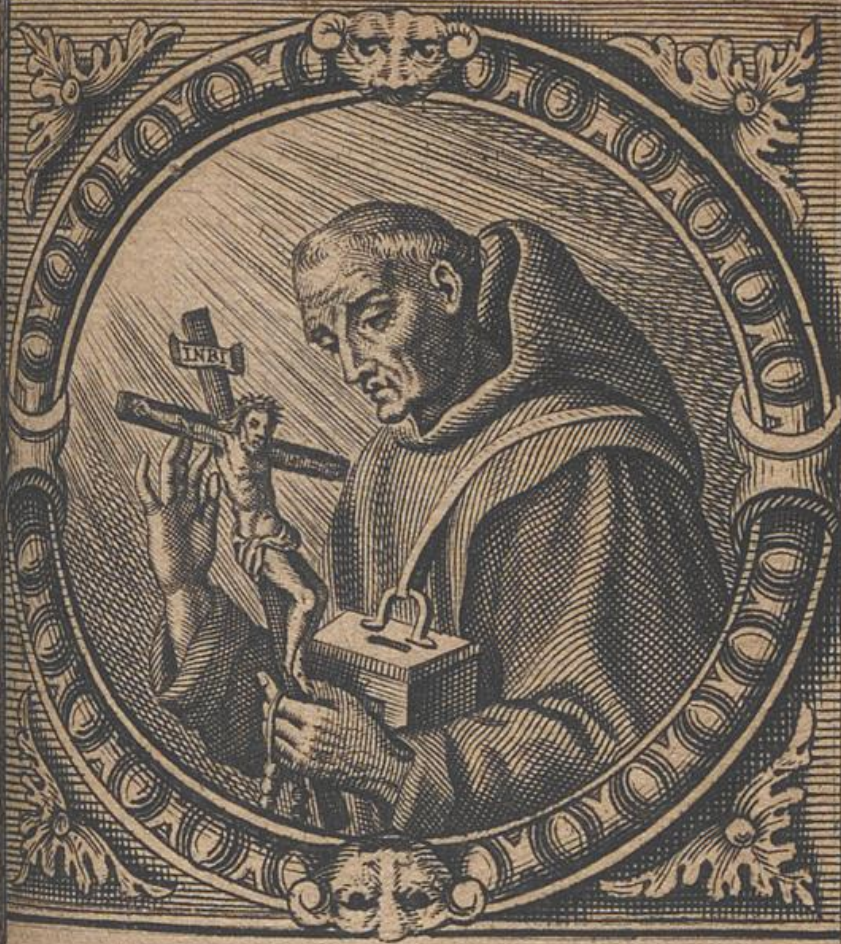
*Ora pro sacra Theologia Doctoribus;*



**T**HOMAS, Landulfi Comitis Aquinatis in regno Neapolitano filius, puer in monasterio Casinensi institutus, Ordini Predicatorum adolescens se dedit. Parisios missum intercepte fratre, & castro S. Joannis inclusum varie tentaverunt à proposito abducere, immissa etiam aliquando meretrice. Sed ubi hanc titione arrepto fugavit, molibus sibi ab Angelis constringi sensit, carnis stimulis liber deinceps futurus. In Theologia sic profecit, ut Doctoris Angelici titulo hodieum celebretur; in suis scriptis, plurimis ac variis, excellens mira facilitate atque res difficillimas explicandas. Oblatum à Clemente IV Neapolis Archiepiscopatum recusavit; à Gregorio X ad Lugdunense Concilium missus, obiit 1274 in Fossæ novæ monasterio, quinquagenarius. Canonizatus, an. 1323, Joannes XXII, lectis quæ Guilielmus de Toco collegerat vitæ & miraculorum actis. Urbanus V 1368 Corpus & Caput transferri Tolosam in Gallias iussit. Brachium possidet Parisiensis Conventus Prædicatorum.

*Venit in me spiritus sapientie, quam sine ratione didici, & sine invidia communica-  
Sap. 7.*





# S. JOANNES DEI.

*Visitatio infirmorum.*

Deus, qui per S. JOANNEM novam  
infirmis ministrandi formam in Eccle-  
sia constituisti; da ut ejusmodi piæ ca-  
ritati vacantes, eadem præmia, inter-  
cedente ipso, consequantur.

*Ora pro infirmorum curatoribus.*





**I**OANNES, in Eborensi Lusitaniæ diocesi tenuiter natus, & octennis furtim abductus in Hispaniam, pascendis ovibus fuit applicitus Oropezæ. Miles deinde factus, aliquot stipendia contra Mauros in Africam eruit: à quibus solutus, denuo eodem rediit, sublevandorum qua posset pauperum causa. Granatæ denique, audita an. 1539 Joannis Avilæ concione, sic exarsit, ut totum sese misericordiæ operibus tradere constituerit. Postea, conatus ejus juvante Deo (quem jugiter ore versans cognomen inde accepit) proprium Granatæ Nosocomium construxit, in cujus ministerio plures alios adscivit sibi socios: qui etiam eo mortuo idem institutum sunt profecti, nullis religiosis votis adstricti, & Sacerdotii expertes. Obiit autem ipse an. 1550, ex contracto vis frigoris importuni morbo: & quia ædes sacra Nosocomio non erat, sepultus est in templo Minimorum. Hic post 20 annos repertum corpus integrum est; multisque miraculis illustratum. JOANNEM Urbanus VIII 1630, Beatis; Alexander item VIII, Sanctis 1690, adscripserunt; cum jam inde ab an. 1571, Pius V illius Socios recepisset ad vota Religiosa.

*Non te pigeat visitare infirmos: ex his enim in dilectione firmaberis. Ecli. 7.*



diocesi  
in abdu-  
fuit ap-  
us, ali-  
ricame-  
n rediit,  
m causa.  
Joannis  
in sefe  
tituerit.  
(quem  
accepit)  
constru-  
adfcivit  
em insti-  
sis votis  
it autem  
s impor-  
focomio  
nimorū.  
bus inte-  
ustratum  
atis; Ale-  
dscripte  
s Villius



# **S. FRANCISCA ROMANA.**

*Devotio erga Angelos custodes.*

Deus, qui B. FRANCISCAM, inter ce-  
tera gratiæ tuæ dona, familiari Angeli  
consuetudine decorasti; concede ut in-  
tercessionis ejus auxilio, Angelorum  
consortia consequi mereamur.

*Ora pro cultu Angelorum augendo.*

his enim



**F**RANCISCA, nobiliter Romæ nata an.  
1384, duodennis nupta fuit Laurentio  
de Pontianis; & moriente mox focu, nu-  
merosæ familiæ debuit suscipere regimen.  
Huc nulla ex parte deficiens, non minus se  
impendebat exercitiis pietatis; quin etiam,  
post liberos aliquot ex viro susceptos, per-  
missa est suo arbitrio vivere. Dimisit ergo  
omnem vestium ornatum; & multis suo ex-  
emplo ad seculi vanitatem abjiciendam in-  
ductis, extruxit ad Turrim-speculorum Ob-  
latarum domum: quibus tandem & ipsa  
accessit, vidua facta an. 1436, ætatis 52. An-  
geli Custodis quotidiano pene fruebatur  
conspectu; sæpe etiam aliorum Cælitum.  
Die 9 Martii 1440 defunctæ corpus, & in  
S. Mariæ-noræ apud Olivetanos sepultum  
reperitum est 27 Julii adhuc integrum; rur-  
sumque an. 1638 elevatum, & 1648 trans-  
latum est ad novi operis mausolæum. Ca-  
nonizationem, ab Innocentio VIII cogita-  
tam, Paulus V an. 1606 absolvit. Urbanus  
VIII & Innocentius X cultum auxere.

*Angelum meum observa, & audi vocem  
ejus; nec contemnendum putes, quia est na-  
men meum in illo. Exod. 23.*



ata an.  
arentio  
u, nu-  
gimen.  
inus se  
etiam,  
s, per-  
sit ergo  
suo ex-  
dam in-  
um Ob.  
& ipsa  
52. An-  
uebatur  
ælitum.  
as, & in  
pultum,  
am; rur-  
8 trans-  
am. Ca-  
I cogita-  
Urbanus  
ere.

di vocem  
ia est ne



# S. CATHARINA BONONIEN.

*Prompta obedientia.*

Deus, qui famulam tuam CATHARI-  
NAM, etiam post mortem fecisti exem-  
plum dare obedientiæ, qua vivens ex-  
celluerat; concede nobis in eadem vir-  
tute proficere, & promissam obedi-  
entibus victoriam obtinere.

*Orapro viventibus sub obedientia*

en



**C**ATHARINA, nobilibus parentibus anno 1413 edita Bononiæ, undennis suscepta Ferrariæ est in monasterium Clarissarum; quas inter sic in omni virtute profecit, ut novo Bononiæ monasterio iussu an. 1457 præesse. Illic commissas sibi Virgines ad omnem sanctitatem vivens ac moriens informavit; gratiisque celestibus pluribus cumulata, migravit ad sponsum 1463. Post dies 19 repositum corpus, pristinoque decori miraculose redditum, in novo sepulcro cœperat infusari. Itaq; post beatum inde receptum est, nihil minus succulentum ac flexile quam cum obiit; & in tabernaculo ad id parato sedere iussum (nam usque eo virtus obedientiæ valuit) hodie dum ita sedens conspicitur. Extat Vita intra 50 annos ab obitu scripta; quam plura postea retractavere, & miraculis multis dilatavere. Clemens VII Officio & Missa eam permisit, Clemens VIII Romano Martyrologio inscribi iussit; & proximum est Canonizatione solenni adscribatur Sanctorum Catalogo.

*Mens justī meditatūr obedientiam. Prov. 11.*





# S. GREGORIUS PAPA.

*Fuga honoris mundani.*

Deus, qui animæ famulitui GREGORII  
 æternæ beatitudinis præmia contuli-  
 sti; concede, ut qui peccatorum pon-  
 dere premimur, ejus precibus subleve-  
 mur, & instruamur doctrina.

*Ora pro Romano Pontifice,*





**G**REGORIUS amplum patrimonium, mortuis parentibus, impendit monasteriis 12 in Sicilia, uno Romæ ædificandis: in hoc factus etiam ipse Monachus. Eum inde educens Benedictus Papa an. 579, Card. Diaconum creavit; Apocrisiarium Constantinopolim misit Pelagius II. Hunc cum pestis, initio Februarii 590, sustulisset; electus ipse ad Pontificatum, nihil non egit, etiam apud Imperatorem, ut onus excuteret. Cumque in speluncam quamdā se abdidisset, visus de super ignea columna latentem prodidit, & 3 Septembris coactus fuit Ordinationem suscipere. Ex hinc annos 13, menses 6, dies 10 sedit, infirma fere semper valetudine; eoq; mirabiliora sunt, quæ plurima dixit, fecit, scripsit; etiam aliquando visus S. Spiritum, columbæ specie assistentem, habere. Obiit an. 604. Defuncti corpus, ante Secretarium sepultum, in Basilica Vaticana Gregorius IV ad propriam ecclesiam transtulit: sed ad priorem revexit Clemens VIII. Paulus autem V in novo Gregoriano oratorio collocavit an. 1608. Vitam, ab Austrore synchrono scriptam, in 4 libris extendit Joannes Diaconus, circa 880

*Quanto magnus es humilia te in omnibus  
& coram Deo invenies gratiam. Ecli. 3.*





# S. EUPHRASIA VIRGO.

*Amor Crucifixi.*

Deus qui S. EUPHRASIAM, mundi illecebras & dæmonum furias, virtute Crucis, triumphare fecisti; nos quoque in Crucifixi dilectione firmatos, fac cuncta adversantia ejusdem præsidio superare.

*Ora pro amatoribus Crucis.*



**A**NTIGONI Senatoris uxor, & Theodosii Imperatoris affinis Eupraxia, cum viro orbata importunius sollicitari se ad nuptias secundas videret; assumptâ substantiæ suæ parte bona, filiolaque EUPHRASIA, licet jam viro subarrhata, in Ægyptum abiit: ubi pijs operibus vacans, & monasteria obiens, cum aliquando vellet sub noctem recedere, amplexa Crucifixum septennis puella, negavit se inde avellendam. Commendavit ergo illam Abbatissæ mater, & ambæ monasticam indutæ vestem, quiete vivebant in humili subiectione. Orbatur dein matre sua duodennis EUPHRASIA, & Imperator mittit quæ eam sponso adducant: sed generose rescribit, se Christo jam nuptam. Exinde quam ante operosius ad omnem sese exercens virtutem, sui que ac dæmonis identidem molesti victrix egregia, ad annum 30 ætatis pervenit. Tunc morituram Abbatissa divinitus intellexit; idem intellexit etiam ipsa, & benedictione illius accepta, soluta anima evolavit ad sponsum. Corpus matri contumelatum fuit in Thebaide post an. 410. Græci eam etiam colunt 15 Julii.

*Fasciculus myrrha dilectus meus mihi, &c.  
& ad me conversio ejus. Cant. 1 & 7.*





**S. MATHILDIS REGINA.**

*Ieiunii sabbatini observantia.*

Domine Jesu, qui sabbatinæ diei rigi-  
dorem observantiam nobis B. MA-  
THILDIS Reginae exemplo commen-  
dasti; fac ut resurrectionis tuæ me-  
moriâ recolentes, illius quoque  
communione percipiamus in cælo.

*Ora pro utraque Saxoniam*

*Henr. Cause' sculpfit*



**M**ATHILDIS, ex stirpe S. Witikindi Saxo-  
num Ducis progressa, Henrico Aucu-  
pi Germaniæ Regi data fuit conjux; & ad  
pie vivendum erigendaque monasteria ad-  
jutorium opportunum. Hoc viduata an.  
936, molestos passa, quos minime oportue-  
rat, filios, ditionibus dotalitiis coacta es-  
cedere. Sed pietas tandem in viscera rediit.  
Exhinc quæ sui juris erant liberalius cœpi-  
erogare in opera misericordiæ, & an. 962  
pro salute filii Ottonis, Romani Imperatoris  
tunc coronati, Northusannum condidit mo-  
nasterium. Spiritu donata prophetico nasci-  
turi ex nepotulo suo S. Henrici claritatem  
cognovit; uti & instantem sibi mortem.  
Quintelingburgum igitur festinavit, cum  
viro suo communem optans sepulturam, in  
ecclesia monasterii, quod communi sumptu  
fundaverant. Sed Moguntinum Archiepis-  
copum, qui sibi istic extrema ministraret,  
prius obituum indicavit; ipsa mox secuta  
an. 968, in Sabbato, semper à se religiosus  
culto. Habetur Vita, S. Henrico jubente  
scripta.

*Iejunabam & orabam ante faciem Dei*  
*ls. 2. Esdræ. 4.*





### S. HERIBERTUS ARCHIEP.

*Oblivio injuriarum.*

Domine Jesu Christe, qui pro crucifixoribus tuis Patrem moriens deprecatus es; da nobis, S. HERIBERTI meritis, exemplum tam pium subsequi, ipsarumque injuriarum, pro tuo amore, penitus oblivisci.

*Ora pro correctione vindictam querentium.*

*van Loybos delinea vit*



**H**ERIBERTVS, post primam in Gorziensi  
 cœnobio institutionem, ab Hildebaldo  
 Wormatiensi Episcopo susceptus in fami-  
 liam, sic profecit, ut Otto III Cancellarium  
 habere voluerit. Sacerdos consecratus, He-  
 bipolenses infulas deprecatus est: sed Colo-  
 niensem Archiepiscopatum detrectare non  
 potuit anno 983, cum hac una ratione vide-  
 retur caveri posse Cleri istius schisma. Im-  
 peratorem comitatus in Italiam, ejus  
 mortui corpus in Germaniam retulit. De-  
 functo successerat S. Henricus: cujus electio-  
 ni quia non faverat HERIBERTVS, fuerunt  
 qui ab hoc illum alienarent; unde crebra  
 Archiepiscopo natæ molestiæ: cum celesti  
 monitor intercessit, per quem cognita Pra-  
 fulis innocentia est, amicitiaque resarta. In-  
 ter visitandum diœcesim Novesium mortuus  
 1121, & in Tuitiensi quod fundaverat  
 trans Rhenum monasterio sepultus, à Gre-  
 gorio, verosimiliter IX, canonizatus fuit  
 lectâ, quam Monachus synchronus scripse-  
 rat, & Rupertus Abbas expoliverat Vitâ.

*Ne quaras ultionem, nec memineris inju-  
 ria. Lev. 19.*





**S. PATRICIUS EPISC.**

*Zelus pro fidei dilatatione.*

Deus, qui ad prædicandam gentibus gloriam tuam, B. PATRICIVM in Hiberniam mittere dignatus es; ejus nobis intercessione concede, ut quæ agenda præcipis, adimplere te miserante possimus.

*Ora pro reductione Hiberniæ*



*Ad usum patrum*



**P**ATRICIUS, Alcludæ in Britannia natus an. 377, & in Hibernicam servitutē abductus puer, cœpit jam tum divinis visionibus admoneri, quod illi genti Apostolus futurus præpararetur. Inde ergo elapsus, & lacris initiatus, post varias peregrinationes, anno 433 regressus in Hiberniam est, & S. Cælestini Papæ imperio factus Episcopus. Ab incultiori ejus insulæ barbarie exortus apud Ulidios, totam deinde circuevit, verbo & opere efficax apud parvos ac magnos, nequidquam obsistentibus gentis ejus Magis. Dici non potest quam multa patravit miracula, futura prænuntiavit, dura passus sit, ubique instituens ordinansq; ecclesias, plebes & monasteria; donec tandem de vicino præmonitus exitu, Dunum rediit, unde coeperat; sepultusq; ibidem est an. 460. Eodem postea illata sunt corpora SS. Brigidæ Virginis, & Abbatis Columbæ; simulque sub S. Malachia 1185, in novam Cathedralē translata; quæ qui dissipare ausus est Prorex hæreticus, poenas Sanctis dedit, securi percussus 1541.

*Vas electionis est mihi iste; ut porret nomen meum coram gentibus & regibus. Act. 9.*





**S. GERTRUDIS VIRGO.**

*Bonus usus divitiarum.*

Castorum corporum custos ac mentium, Deus, cordibus nostris B. GERTRUDIS meritis pius illabere, & spiritualis vitæ tribue puritatem; ac rectum bonorū temporalium usum, per quem præmia consequamur æterna.

*Ora pro divinibus,*

89

*Societatis Jesu.*



**I**ppino seniore Francorum Duce, sub  
 an. 640 Christi vita functo, ipsius uxor  
 Itta, mundo renuntians, sacrum velum  
 nivellis in Brabantia sumpsit, de manibus  
 Amandi, una cum filiâ GERTRUDE, eo-  
 rum spiritu ductâ. Hæ quia, præter seipsas  
 etiam sua, quæ plurima per Brabantiam pos-  
 sidebant, volebant Deo sacra, impensa que  
 fundandis aut dotandis ecclesiis, hospitali-  
 bus, nosocomiis; plurimæ utrique injuriæ  
 et propinquis atque calumniæ perpetiendæ  
 fuerunt. Sed vicit omnia fervens dilectio,  
 qua instructa GERTRUDIS, monasterii regi-  
 men ex voluntate matris Abbatisa suscepit;  
 gessitq; etiam illâ mortuâ, usque ad an. 659,  
 quando ex S. Ultano intellexit, obituram se  
 die S. Patricii. Corpus defunctæ, Nivellis se-  
 pultum, plurimis maximisque miraculis in-  
 claruit: quorum antiquiora, una cum vita,  
 scripsit domesticus ejus Clericus. Alii alia  
 addidere: præsertim post an. 1292, quo re-  
 cognita sacra ossa fuerunt, die 9 Julii. Con-  
 tra plagam glirii, agris domibusque infe-  
 storum, patrocinium ejus vulgo imploratur.

*Divitiæ si affluant, nolite cor opponeri.*  
 Ps. 61.





## S. GABRIEL ARCHANG.

*Memoria Incarnationis I. C.*

Deus, qui inter ceteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuę mysterium, Archangelum GABRIELEM elegisti, concede, ut per ipsum fides nostra roboretur in terris; & Angelorum consortium obtineamus in cælis.

*Ora pro dubiis in fide hujus mysterii.*

✠



**I**dem Archangelus GABRIEL, qui Danieli Prophetæ sub ænigmate hebdomadarum 70 revelaverat, quomodo post annos 490 numerandos ab edicto Artaxaxis, Jerusalem restaurari permittentis, sub media hebdomadæ ultimæ, id est, anno post editum 487 occidendus esset à Judæis Christus: quique post annos 453 ab isto edicto apparuit Zachariæ Sacerdoti, & conceptui Joannis Præcursoris prædixit; sex deinceps mensibus post missus in Nazareth, ad Virginem Mariam, incarnando in ea Verbum assensum elicuit. Creditur etiam monuisse Josephum, ne divinitus gravidam uxorem dimitteret; tum Magos, ne reverterentur ad Herodem; præcepisse deinde fugam in Ægyptum, & Herode mortuo reditum in terram Israel; ac denique Christum ipsum in ultima ante passionem agonia, confortasse. Græci ejus festum postridie Annuntiationis agendum susceperunt; Latini, Hispani, ac Galli, inter primos eidem attribuunt octavam diem ante idem festum Innocentius XI Officium in hanc diem transtulit. *Spiritus sanctus superveniet te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi: idcirco & quod nascetur ex te Sanctum, vocatur Filius Dei.* Luc. 1.





S. EDUARDUS REX M.

*Vita innocentia.*

Deus, qui innocentem S. EDVARDI  
Regis vitam, incorruptione corporis  
& multis miraculis, declarasti; da, ut  
inculpatus ejus mores imitando in  
terris, per ipsum & cum ipso regnare  
in cælis mereamur.

*Ora pro injuriarum patientibus,*





**E**dgarus, Rex Angliæ nobilissimus, ex Egelſſeda Ordmeri Ducis filia, EDVARDVM genuit, ſucceſſoremque in regno reliquit an. 975. Id iniquius cum ferret Alfrida noverca, privignum Regem, fratris Ethelredi viſendi cauſa ad ſe ex venatione divertentem, interfici fecit an. 978, ætatis 15, cum equo reſidens, hoſpitale poculum abiturus ſumeret. Severitas in malos, benignitas erga bonos, & ſumma in pauperes liberalitas eluxerant in eo. His virtutibus quam gratus Deo fuerit, oſtendit lux cælitus infuſa corpori, & cæca ad illud illuminata. Abjeſtus tamen in paludem eſt; ubi ne lateret, fecit columna ignea, deſuper lucens. Sepultus ergo Werhami eſt: ſed matris ſcelus averſatus Ethelredus, corpus triennio incorruptum, Septoniam tranſferri fecit an. 981, ac templum deſuper extrui, Martyremq; declarari in ſolenni conventu an. 1001. Factum eſt tamen, ut (ſicut S. Dunſtanus prædixerat) partum ſanguine regnum, invadentibus illud Daniſ amitterent nati ex Ethelredo filii: illudque ægre recuperavit ſecundo genitus Eduardus, etiam ſanctus. *Qui ingreditur ſine macula, & operatur juſtitiam .... non movetur in æternum. Pſal. 14.*





S. JOSEPH, SPONSUS MARIE.

*Amor Jesu & Mariæ.*

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi JOSEPHI, Domine, meritis adjuvemur, ut quibus ipse vivens devotum præstitit ministerium, eorum post mortem aspectu perfruamur, in æterna cum ipso beatitudine lætantes.

*Ora pro operis manuariis,*





**I**OSEPHVM, licet opificio fabrum, regio-  
tamen Davidis stemmate prognatum, te-  
stantur Matthæus & Lucas; in ejus tamen  
genealogia texenda discrepant; dum hic  
Gentibus scribens, solam carnalem genera-  
tionem spectantibus, ab Heli ascendit ad  
Nathan Davidis filium, & hinc usque ad  
Adam; iste, Judæis legalia præferentibus,  
satis habuit, ostendisse Josephum, licet ex  
Heli Nathanita carnaliter natum, secun-  
dum legem tamen dictum filium Jacob  
Salomonidarum ultimi, quia ex ejus absque  
liberis mortui uxore genitus fuit. Hoc au-  
tem quid ad Christum? Quia ejusdem He-  
li alius ex alia uxore filius Joachim, pater  
fuit Mariæ: quæ cum esset parentibus uni-  
ca, proximus ejus agnatus & patruus Joso-  
phus uxorem ex lege debitam habuit, non  
obstante utrimque voto virginis; itaque  
ille non solum vir Mariæ, sed etiam pater  
legalis Jesu, hunc heredem constituit ar-  
tarum benedictionum, Davidi & Abra-  
hæ factarum. Ejus acta usque ad annum  
Christi, ex Euangelio patent; annus mortis  
& sepulturæ locus, latent.

*Ioseph vir Mariæ, de qua natus est Iesus  
qui vocatur Christus. Matt. i.*





**S. JOACHIM, PATER MARIAE.**

*Desiderium videndi Mariam.*

Deus, qui B. JOACHIMI preces susci-  
pere dignatus es, ut ex sterili diu con-  
juge genitricis filii tui pater efficere-  
tur; exaudi vota piorum conjugum, &  
auge in nobis Mariæ in cælis videndi  
desiderium.

*Ora pro piis conjugibus,*

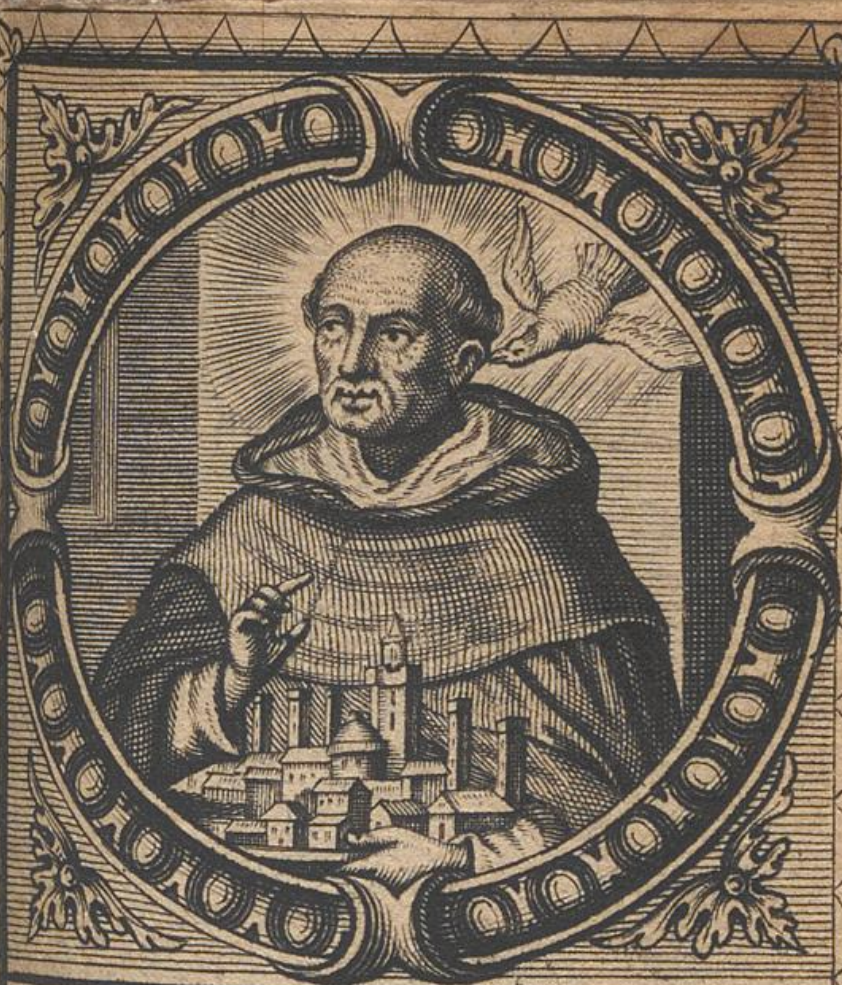




**I**OACHIMVM Bethleemitam, filium Heli, Iesusque uxorem Annam, Deiparae genitores, Græci colunt 9 Septembris, diem natæ Virginis sequente; scilicet ex proprio sibi usu, post præcipua quæque festa Domini ac Dominae nostræ, recolendi memoriam eorum quia ad mysterium proxime spectant. Latini cur Annam in Julio commemorent alibi dicendum; in Martio vero, quo Incarnatio Verbi die 25 occurrit, sicuti ipsam prævenientes, octiduo ante instituerunt festum Angeli, eam annuntiantis, ita consequenter ordinarunt Iosephi ac IOACHIMI cultum, huius ut Deiparae patris secundum carnem, istius ut ex lege viri Mariæ, de qua nullo alio viro mediante, natus est Christus. IOACHIMVM porro ajunt, diu sterili conjugio Annæ usum, de nascitura sibi benedictionis filia præmonitum ab Angelo, actam sancte vitam sanctissime finisse juxta templum, in quo illam obtulerat Deo, ibique ab Anna sepultum fuisse; unde Reliquiæ in Europam allatæ, habeantur Bononiæ in Italia, & Colonia Agrippinæ ad Rhenum. Festum Julius Papa II instituit.

*Sicut latantium omnium nostrum habitatio est in te, sancta Dei genitrix. Brev. Rom.*





B. AMBROSIIUS PRÆDIC.

*Reconciliatio dissidentium.*

Deus, qui B. AMBROSIO dissidiorum publice ac privatim tollendorum gratiam mirabilem contulisti; exaudi nos, pro servanda inter cives concordia supplicantes, & pacem omnibus æternam concede.

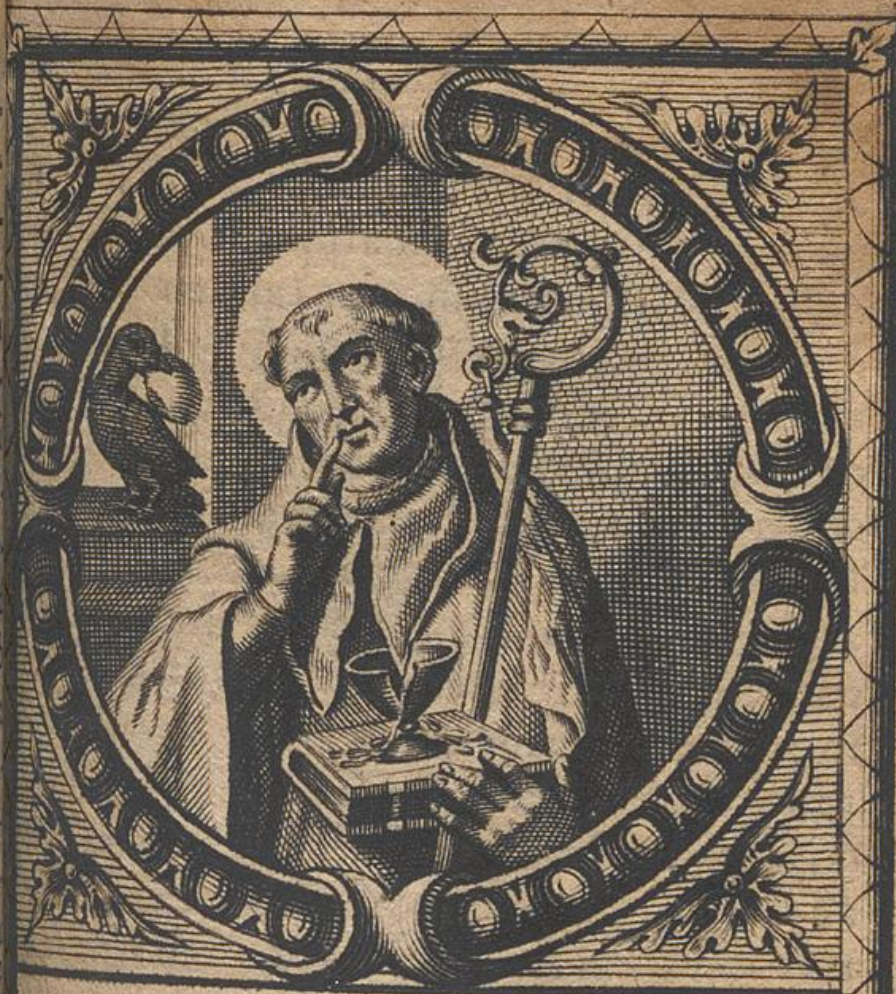
*Ora pro pace inter nos servanda,*



**A**MRROSIVS, nobili Sanfedoniagente Senis in Etruria natus 1210; post futuræ sanctitatis indicia varia, eadem confirmavit adolescens, insigni virtute & castimonia constanti. Ordinem Prædicatorum ingressus 1237, Theologiam Parisiis audit & legit. Germanos discordia & hæresibus propriis, interdicto subjectis, apud Clementem IV; rursusque pro relapsis, apud Gregorium X intercessit orator efficax. A hoc oblatum Episcopatum deprecatus, in Galliam ivit 1266, Crucem pro Terra sancta assumendam persuasurus. Privata plurimum dissidia composuit; magnam per miracula nactus auctoritatem. Habentur hæc cum vitæ actis, jussu Honorii IV uno post obitum anno scripta à quatuor Fratribus. Obierat autem anno 1286, Sanctus ab infante pronuntiatus, & talis agnitus incorruptione corporis per dies 40: post quos in marmoream arcam, sæpe deinde à flammis illæsam, translatus est 30 Aprilis. Notum Romanis Fastis adscribi jussit anno 1597 Clemens VIII.

*Fructus autem justitiæ in pace seminantur facientibus pacem. Jac. 3.*





**S. BENEDICTUS ABBAS.**

*Observatio Regula.*

Deus, qui per famulum tuum BENE-  
DICTVM Monachis scripsisti Regu-  
lam, discretionem præcipuam; fac ut  
ejus observantia in cœnobiis vigeat,  
& Ecclesiam bono ædificet exemplo.

*Ora pro Ordine Benedictino,*





**N**ursiæ in Umbria sub an. 480 natus  
 BENEDICTVS, dimissis studiis, cum  
 nutrice petiit eremum aliquam. Inde solus  
 Sublacum transiit; unoque tantum conscio  
 quicibos præberet, triennium in specu vi-  
 xit. Hic ostenditur locus, ubi ipse nudum  
 corpus volutavit inter vepres, quoad subje-  
 ctas à dæmone libidinis faces, doloris sen-  
 sus extingueret: quas vepres S. Franciscus  
 Assisias veneratus, rosas eis insevit. Ibi  
 cum non posset latere diutius, 12 ædificavit  
 monasteria, prius quam an. 529 Cassinum  
 montē occuparet: in quo multis ad se colle-  
 ctis Regulā scripsit, virtutibusq; & miraculis  
 ac prophetiæ spiritu præditus, Totilæ Go-  
 thorum Regi an. 541 prædixit mortis suæ  
 tempus; ipse vero prius ad cælos abiit, quo  
 præferri animas SS. Germani Episcopi Ca-  
 puani & Scholasticæ Sororis suæ viderat.  
 defunctus Sabbato ante Dominicam Pas-  
 chionis an. 543. Quantis ibi mox fulserit mi-  
 raculis sciremus, nisi monasterium Longo-  
 bardi desolassent anno 589. Vitam tunc S.  
 Gregorius Papa scripsit, uti narrarunt  
 discipuli adhuc superstites.

*Fili, si susceperis sermones meos, & manda-  
 ta mea absconderis penes te, inclina cor tuum  
 ad cognoscendam prudentiam. Prov. 2.*



natus  
cum  
e solus  
onficio  
ecu vi-  
nudum  
d subje-  
ris sen-  
neiscus  
vit, Ibi  
dificavit  
assinum  
se colle-  
miraculis  
tilæ Go-  
rtis sue  
buit, quo  
copi Ca-  
e viderat  
eam Pa-  
serit mi-  
a Longo-  
n tunc S.  
arrarum  
mandat  
cor tunc  
v. 2.



# SS. HERLINDIS & RENILDIS.

*Concors pietas.*

Deus, qui sanctis sororibus HERLIN-  
DI & RENILDI dedisti, concordi re-  
ligionis studio, præesse simul & pro-  
desse; fac ut simili pietate unanimes, &  
in tuo quoque servitio stabiles, ipsis  
intercedentibus comprobemur.

*Ora pro sacris parthenonibus,*



**P**arentibus in Brabantia nobilibus, Adalardo & Grimuara, natæ Virgines HERLINDIS & RENILDIS, cum in parthenone Valencenensi essent aliquamdiu pie educatæ, revocatæ in patriam sunt, sacro velo sumpto consecrandæ Deo istic, ubi sibi parentes sepulcrum, ipsis domicilium ædificarent. Ad id inventus prope Mosan idoneus est locus, Eyka à quercu dictus, qui dum instruitur ædificiis opportunè volupe erat videre delicatas ac nobiles puellas, saxa ulnis, sabulum sinu convehentes. Florebant tunc SS. Willibrordus & Bonifacius Episcopi, ab an. 718 ad 739, cum in conversione Gentilium occupati, qui Eykam divertentes, ambas ordinarias Abbatisas; prius fortassis HERLINDEM; hac intra annos non multos 12 Octobr. defuncta, REINILDEM; quando alterutrum precibus vinum multiplicatum legitur. Posterior admodum grandis natu monasterium diu rexit, defuncta q; fuit 8 Febr. Cum autem Franco Leodiensis Episcopus seculo novam dedicasset ecclesiam; utriusque ossa hac die transtulit in argenteam capsam.

*Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. Matt. 18.*





S.SIMON PUER M.

*Innocentia morum.*

Deus, cujus Passionem innocens SIMON, non loquendo, sed moriendo confessus est; da ut fidem tuam quam lingua nostra verbis loquitur, etiam vita moribus inculpatis fateatur.

*Ora pro infantibus Christianis,*

✠



**A**nno 1475 Judæis Tridenti decretum fuerat, ea hebdomade ac die, qua Christi passionem recolimus, puerorum Christianorum aliquem interficere. Quæsitus ergo unus est, & inventus temere in platea discurrens necdum trimulus SIMON, pauperum civium filius, an. 1472, 26 Novembris natus. Hunc ubi in domo cuiusdam Samuelis exceperunt impii; nudant, & forficibus laniare & acubus fodicare non destiterunt, donec per horam & amplius discruciatu expiravit. Postera die & sabbato suo, spectandum corpus exposuerunt in synagoga, sanguinem sacrilego ritu libantes; deinde abjecerunt in subtus fluentem rivulum, quasi eo ab aquis delatum; & ad crates hæere, indicaverunt quærenti puerum Magistratui. Sed vulnera toti inflicta corpori adhuc plane imputri, & sanguis ad Judæorum præsentiam velut è vivo profluens, detexit scelus: quod per tormenta confessi rei, atroci luerunt supplicio. SIMONI in loco cædis sacellum erigitur; pro quo deinde propter crebra miracula surrexit insignis ecclesia; in qua hodie dum adoratur.

*Nisi efficiamini sicut parvuli, non introibitis in regnum celorum. Matth. 13.*



cretum  
a Chri-  
a Chri-  
uæsit  
in pla-  
SIMON,  
26 No-  
o cuius-  
datunt,  
care non  
amplius  
& sabba-  
erunt in  
u liban-  
luentem  
n; & ad  
enti pue-  
inflita  
anguis ad  
ivo pro-  
ormenta  
icio. Si-  
tur; pro  
cula sur-  
odiedum  
intrab



# S. HUMBERTUS ABBAS.

*Cura sepultura moderata.*

Deus, cui non pereunt mortua, sed  
resurrectura servantur corpora no-  
stra. fac nos S. HUMBERTI exemplo &  
patrocinio, habitâ moderatâ sepultu-  
ræ curâ, potiozem animæ cultui im-  
pendere.

*Ora pro funerum curatoribus,*





**N**obilibus in Hannonia parentibus natus HUMBERTVS, Laudunensi Clero fuit puer adscriptus: illis autem mortuis, cum causa hereditatis in patriam rediisset, euntem Romam an. 650 S. Amandum, hospitio excepit & secutus est. Hoc in itinere ferunt ursum, à quo eorum sarcinarius equus laniatus fuerat, bajuli officium subisse. Alia vice Romam profectus solus, se suaque omnia Pontifici obtulit: qui sua ea impendi condendæ ecclesiæ. Rediit ergo ad S. Amandum, ex ejusq; consilio Maricolenſe ad Sabim monasterium fundavit, atque Abbas rexit: non tamen ei sic affixum quin aliquando excurrerit in Antverpiensem agrum, causa fidei prædicandæ. Ejus hospitio aliquando usa S. Aldegundis, eodem mortis suæ præscio rogata, misit neas suis manibus contextas, in quibus sepeliretur; quod factum circa an. 680. Corpus autem, post annos 135 repertum elevatumque, multis miraculis claruit; rursusque post annum 1020, quo restaurata Abbatia est; atque post 1131, quo Reliquia translata ad oratorium, contiguum fontem, quem vivens excitaverat.

*Beati mortui, qui in Domino moriuntur, opera enim illorum sequuntur illos. Ap. 14.*





# S. LUDGERUS EPISCOPUS.

*Fervor Spiritus.*

Deus, qui Westphalię populis S. LUDGERVM providisti Doctorem, lingua & opere efficacem; da, ut spirituali ardore succensi, tua caritate ferveamus ipsi, & fervere alios faciamus.

*Ora pro tepidis in fide,*

✠

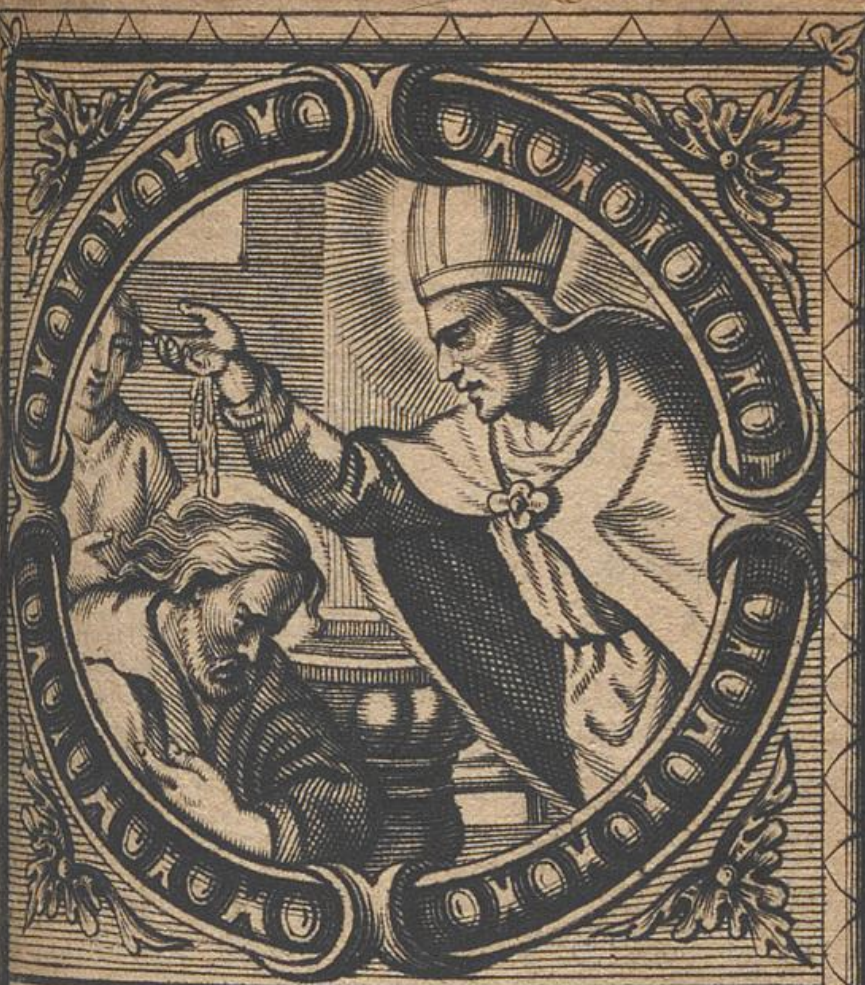


**S**axones, armis tandem domitos, Christiana institutione perdomari cupiens Carolus Magnus, novos ordinavit iis Episcopatus, quorum unus an. 802 pro Westphalia fuit apud Mimigardis-fordum constitutus, dato illis primo Præsule S. Ludge-ro, cuius Vitam deinde scripsit Altfrius, secundus ab eo Episcopus loci. Ille genere Frizo, ex Alcuini schola, S. Gregorio Ultrajectino adiutorem se obtulit jam Diaconus; & destructam à barbaris Daventriensem ecclesiam restauravit an. 777. Tum factus Sacerdos, excoluit Frisiam: unde pulsus Romam adiit; & an. 785 reversus, cogitare cœpit de Werthinensi, in ea quam Cæsaris insulam nunc dicimus, cœnobio extruendo. Primæ ei factæ donationes notantur an. 973: ipse ejus Abbas scribitur an. 797. neque curam loci dimisit, quando fuit Mimigardisfordensis Episcopus, 7 quibus advixit annis; conditor etiam monasterii Canonorum ibidem, unde hodiernum loco nomen. Obiit an. 809 sepultus Werthinæ, & innumeris ibi miraculis claruit. Habetur ab eo scripta S. Gregorii prædicti ipso digna auctore, Vita.

*Fervens spiritu, loquebatur & docebat diligenter ea quæ sunt Jesu. Act. 18.*



90  
Chri-  
rupiens  
is Epi-  
West-  
m con-  
Ludge-  
tfridus,  
genere  
Ultra-  
Diac-  
entrien-  
Tum fa-  
nde pul-  
is, cogi-  
nam Cē-  
bio ex-  
s notan-  
tur an,  
ndo fuit  
y quibus  
onasterii  
liernum  
is Wer-  
s claruit  
rædicti  
cebat di-



## S. RUPERTUS EPISCOPUS.

*Preparatio ad bonam mortem.*

Deus, qui S. RUPERTVM, Bojorū Apo-  
stolum, de instanti exitu præmoni-  
tum, in æternam requiem transtulisti;  
da, ut ejus adjuvante suffragio, non  
deprehendamus imparati ad mortem,  
Christianè obeundam.

*Ora pro vicinis morti suæ,*

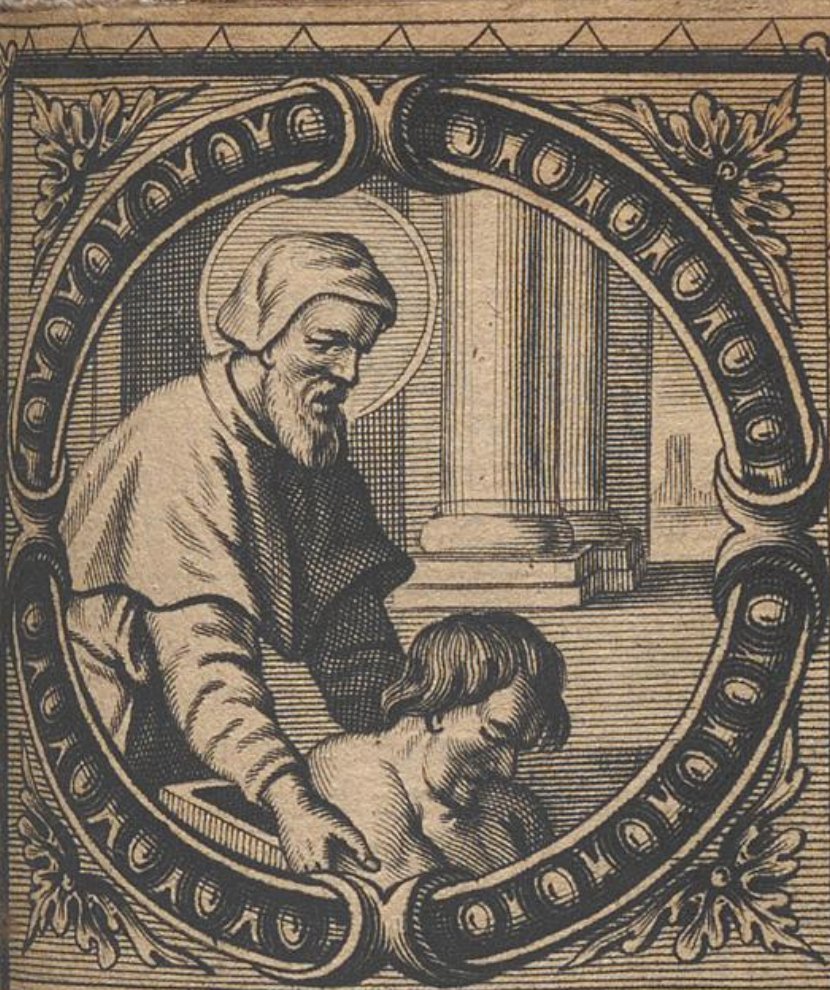




**B**avaris, à Gothorum imperio ad Francorum dominatum transgressis, sub Chlodovæo I, aut certe huius filio Theodorico, Christianam fidem annuntiavit Rupertus, Wormatiæ Episcopus, an. 577 ordinatus. Nempe, expulsum sua Sede, per prævalentes Gentilium factiones, benigne exceperat Theodo Dux, fidem cum Proceribus nonnullis apud Francos edoctus Universam autem regionem Austriamque & Carinthiam circumiens usq; in Pannoniam, & ubiq; Dei verbum prædicans, brevem gentem totam Christianam fecit. Ac primo Ecclesiam Ratisbonæ, tum Lauream ordinavit, Sedem deniq; Salisburgi constituit, ubi & S. Maximianicœnobium virginali aliudq; in ipso loci castro virginibus excitavit, accita cognata S. Erendruda, quæ ipsi præesset. Ita rebus optime constitutis, illi quæ simul Domino ministrantibus, indictus S. RUPERTO est vicinus instare obitus. Hoc ille cognatæ revelavit, & deprecamine diu super viveret, libenter annuit; abiit ad Christum ipse an. 623 vel 628 in die Paschæ. Corporis prima Translatio facta an. 780, secunda 892, utraq; 24 Septembris.

*Et vos estote parati, quia qua hora non tatis, filius hominis veniet. Luc. 12.*





# S. SIXTUS PAPA III.

*Benignitas erga inimicos.*

Deus, qui nos inimicos diligere præcepisti, & exemplo S. SIXTI Pontificis benefacere iis docuisti, da nobis, omni rancore deposito, de iisdem verbo & opere mereri bene; & vitam cum illis obtinere sempiternam.

*Ora pro calumniantibus nos,*





**L**audat Sixtum III, Romanum natione, S. Augustinus, quod adhuc Presbyter, sed auctoritate præcipuus, in Pelagium, falso gloriantē de ejus patrocinio, primus coram frequentissimo populo anathema dixerit. Parem deinde laudem meruit Pontifex, S. Cælestino successus, an. 432, dum contra hæresim Nestorianā scripsit; quamvis hujus quoq; auctor non erubuerit mentiri, ipsum favere sibi improbando concordiam S. Cyrilli Alexandrini & Joannis Antiocheni contra ipsum initam. Sed contrarium mox docuit illis scribens SIXTUS, eaq; magnopere se gaudere testatus. Graviorem calumniam, stupri scilicet femina Deo sacræ illati, Bassus quidā intulit, quam judicio publico examinari Papa voluit; & coram Imperatore Valentiniano ejusque matre absolutus, leviozem accusatori poenam conatus est facere; defuncti vero corpus linteaminibus involvens cum aromatibus, ipsemet suis manibus apud S. Petrum sepelivit. Deniq; de pluribus Urbis ecclesiis bene meritis sua munificentia, de Ravennate autem optime dando ei Episcopum S. Petrum Chrysologum, obiit an. 440.

*Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas,  
& in ruina ejus ne exultet cor tuū, Prov. 24.*



natione,  
 esbyter,  
 lagium,  
 , primus  
 mathema  
 uit Pon-  
 3 2, dum  
 t; quam-  
 erit men-  
 do con-  
 Joannis  
 Sed con-  
 SIXTVS,  
 us. Gra-  
 e femina  
 lit, quam  
 bluit; &  
 ejusque  
 tori per-  
 vero cor-  
 n aroma-  
 S. Petrum  
 ecclesie  
 e Raven-  
 piscopus  
 440.  
 egaudens  
 Prov. 24



# **S. EUSTASIUS ABBAS.**

*Correptio susurronum.*

Deus, qui S. EVSTASIO, adversus sanctæ Regulæ obrectatores & monasticæ pacisturbatores, invictam animi constantiam tribuisti; nobis quoque concede, talibus libere obsistere, nec eorum linguas formidare.

*Ora pro emendatione murmuratorū,*

✠



Cum S. Columbanus Abbas, conditum à se Luxoviense monasterium, an. 600 dimitteret, abiturus in Italiam; vice sua instituit EVSTASIUM, discipulum suum, in Burgundia natum. Huic pro sui Magistri Regula & doctrina acre fuit subeundum certamen cum pseudo-monacho Agrestino, hæreseos accusare utramque auso. Discussa est quæstio in Matisconensi Synodo, ubi convictus calumniator, reconciliationem cum Eustasio simulavit; ut rectius nocere. Occasiones enim nactus Luxoviensibus insinuandi, multos eorum in suas partes, & in his duos ex præstantioribus sanctos nempe Romaricum & Amatum. Verum agnoverunt hi cito errorem suum & reconciliati Eustasio sunt, cum ex illis duos à lupis devoratos, unum suspendio voluntario enectum, 20 occisos fulgure, & terrore mortuos, ipsum Agrestinum à se necatum cognovere. Ea discussa tempestate varia à variis, 12 ab EVSTASIO extruuntur pere cœnobia; quæ successori perficienda dimisit EVSTASIUS, an. 625 mortuus. Corpus apud Wargavillæ Sanctimonialis in Lotharingia, energumenos pellit.

*Susurro & bilinguis maledictus: multum enim turbabit pacem habentes. Eccli. 28.*





## S. QUIRINUS MARTYR.

*Fervor fidei.*

Deus, pro cuius fide fervens miles  
 QUIRINVS bonum certamen consum-  
 mavit; da Christianis omnibus, iusta  
 arma tractantibus, sub tui amoris &  
 amoris imperio jugiter militare, &  
 caelestia tandem stipendia consequi.

*Ora pro militibus Christianis,*

99



**A**nno 117, sub Trajano Imp. & Principe Aureliano, erat custodia carcerum commissa Quirino, viro nobili ac Militum Tribuno; illis autem præter alios tenebantur, SS. Alexander Papa, & Hermes Præfectus Urbis, ab illo baptizatus. Huic cum Quirinûs suaderet, abdicato Christo redire ad Præfecturam; & Hermes illi, ut potius ipse fieret Christianus; futurum se ait, si experiendo comprobasset, duos illos, clausi utrimq; januis, ad invicem commeari. Vixit ergo, & probavit. Quare pro filia Balbina, strumis laborante, Alexandrum deprecans; jussusque sumptam à collo Pontificis bojam collo puellæ appendere, eamdem subito sanatam conspexit. Adduxit ergo ille luc totam familiam, una cum captivis omnibus, ad hoc solutis, baptizandam. Tunc iratus Aurelianus, Quirinum jussit, lingua, manibus, pedibusque multatum, capite percuti. Corpus, via Appia in cœmeterio Prætextati sepultum, atque inde fortassis in ædem filia Balbinæ translatum, Leo III. anno 1050 dedit Gepæ Abbatisse: qui ipsum Novesium ad Rhenum collocavit.

*Præliabantur prælum Israel cum latibus*  
1 Mach. 3.



94  
Principi  
carcerum  
c Militum  
s teneban  
es Praef  
Huic cum  
sto redire  
ut potius  
ait, si ex  
s, clausu  
neare. Va  
ilia Balb  
um depre  
Pontifici  
eamdem  
it ergo il  
ptivis om  
am. Tunc  
it, lingua  
capite ple  
terio Pra  
ortassis in  
, Leo III  
issae: qu  
cavit.  
um latitia



## S. AMEDEUS DUX.

*Cura pauperum.*

Deus, cujus personam in pauperibus  
semper considerans Dux AMEDEVS,  
indefessâ eisdem curâ prospiciebat: da  
nobis erga egenos misericordiæ visce-  
ra, & promissa deinceps misericordi-  
bus præmia.

*Ora pro pauperibus verecundis,*

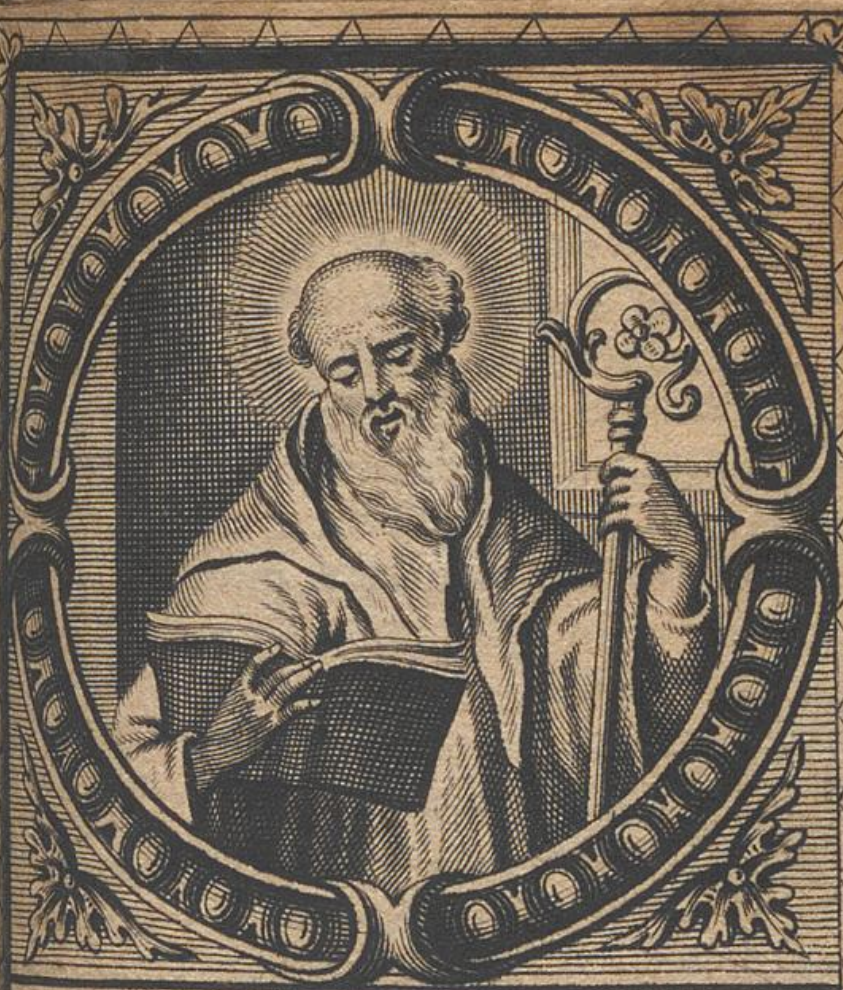
✠



**L**udovico Sabaudia Ducis, & Annae Jacobi Regis Cypri filiae, primus liberorum AMEDEVS, anno 1435 natus, adhuc cunis desponsatus est Yolantæ, filiae Caroli VII & sororis Ludovici XI Regum Franciæ, jam tum factus pacis pignus. Hanc vir factus quæsit unice, de summo jure suo multum sæpe remittens, ut eam redimeret, quin etiam beneficiis cumulabat eos, à quibus injuria affectus fuerat. Epilepticum suum morbum, Dei donum esse censuit, quo inter tot fortunæ ac naturæ bona humiliaretur. Pauperum auxilio impense addictus, eisdem ministrabat ut dominis; milites tamen suos solebat appellare; & cum visitanti se Galeatio, Mediolanensium Duci, magnamque post se canum turbam ducenti ad pompam, obviam ivit pluribus stipatus pauperibus. Obiit anno 1472 ætatis 37, Vercellis in Pedemontio, quo se receperat. Ibidem tumulati in ecclesia Cathedrali, in numeris miraculis illustratum corpus, Carolus Dux an. 1518 exhumandum curavit; quod deinde in proprium sacellum transtulit an. 1609 Stephanus Episcopus.

*Nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo, divites in fide & heredes regni, quod repro misit Deus diligentibus se? Jac. 2.*





**S. GUIDO ABBAS.**

*Quies in Deo.*

Animarum à te creatarum centrum & unica requies, Deus; da ut cor nostrum, extra te irrequietum, intra te jugiter conquiescens, ad æternam in cælis requiem, S. GVIDONE interueniente, pertingat.

*Ora pro quærentibus requiem extra Deum, &c.*



**G**VIDO, in suburbanis Ravennæ natus; spretis nuptiis, Clericalem habitum Romæ juvenis sumpsit. Inde Hierosolymā abiit; regressusq, contulit se ad insulam Pado circumfluam, sub disciplina pii istic eremitæ triennium victurus. Postea Pomposæ Monachus, ac deniq; anno 998 Abbas effectus est. Hic ille patrem fratremque suscipiens, donavit habitu; & mira multa fecit, præsertim in commodum morientium fratrum. Ne autem solitariæ vitæ, quam ab initio adamaverat, careret deliciis; ad eam sese recipiebat identidē, vicarios sibi Abbates substituens. Ita ad annos 48 monasteriū rexit. Legatis autem Henrici Regis Imperatoris progressus obviam an. 1046; obiit Burgi S. Domnini. Hinc Parmam delatum corpus, 7 mensibus incorruptum, superveniens Imperator Veronam transtulit, & Roma regressus secum avexit Spiram: quod die 4 Maii sequentis in Collegiata S. Joannis Evangelistæ depositum, propter crebra istic miracula, ipsam mutare nomen fecit; ubi usque ad hæc tempora mansit, magnifico inclusum Mausoleo; quo nuper everso, Heidelbergam est translatum.

*In omnibus requiem quæsi vi, & in hereditate Domini morabor. Eccl. 24.*





# S. HUGO EPISCOPUS.

*Cultus parentum.*

Deus, qui nos patrem & matrem honorare precepisti, da famulis tuis, eximium hac pietate Episcopum S. HUGONEM commemorantibus, ejus & imitari exempla & consequi premia.

*Ora pro parentibus & filiis.*



**H**VGONEM in Castro-novo agri Valen-  
tiniensis apud Delphinates natū 1053,  
Sanctum futurum, prægnaſ mater præſci-  
vit. Factus an. 1081 Gratianopolitanus Epi-  
ſcopus, S. Brunonem & ſocios, noctu ſibi ſub  
ſpecie ſeptem Stellarum præmonſtratos, ex-  
cepit; & aptum anachoreſi locum petenti-  
bus, Carthuſianos montes conceſſit. Ibidem  
cum ipſis frequens, Eremitæ & Epiſcopi vi-  
tam conjunxit. Illis ut ſe adderet patri au-  
tor, matri deinde ſpiritualis vitæ magiſter,  
patrique ad ſanctæ moriendum adiutor præ-  
ſto fuit. Denique, cum onere Paſtorali  
ſolvi fruſtra petiſſet, diuturnis morbis con-  
abuit, & ſpiritum reddidit Creatori, 1132.  
Mox Guigo, Carthuſiæ Prætor, Vitam ejus  
ſcripſit; qua in Concilio Piſano lecta coram  
Innocentio II, Catalogo Sanctorum ad-  
ſcriptus eſt HVGONEM, necdum elapſo ſecundo à  
morte anno. Inter viventis virtutes præci-  
uas numeratur cuſtodia ſenſuum, ac lin-  
guæ; cum jugi compunctiōe, promptas  
ſemper lacrymas identidem exprimente.

*Honora patrem tuum & matrem tuam; ut  
ſis longævus ſuper terram. Exo. 20.*





S. MARIA ÆGYPTIA.

*Horror peccati.*

Deus, qui B. MARIAM Ægyptiam,  
de barathro prostitutionis, ad An-  
gelicæ vitæ puritatem in eremo extu-  
listi; da nobis carnis inquinamenta  
devitare, & præteritorum veniam  
consequi.

*Ora pro resipiscantibus à peccato.*





**M**ARIA ÆGYPTIA, ab ætatis an. 12 ad 29 in meretricio cœno volutata, procaciter se iniecerat in navem juvenum, tendentium Jerosolymas ad festum exaltatæ Crucis an. 383. Nec saniora cogitabat illuc appellens: sed occulta vi ab ecclesiæ aditu quater repulsa, prostravit se ante Deiparæ imaginem. Sic permessa ingredi, regressa est profusus alia; seque trans Jordanem abdeus in solitudine, totos 47 annos ibi vixit, inter continuas cum carne ac dæmone luctas, victus & vestitus inopiam summam tolerans, nemini hominum usquam conspecta. Solus eam ibi tunc reperit Monachus Sozimas, qui illuc per Quadragesimam anno 420 se receperat. Hic ab adjurata dicere, quæ esset, totam feriem vitæ audivit: & rogatus in Paschate sacra illuc Mysteria adferre, eadem ipsi ministravit. Tantumdem facturus sequenti anno 421, mortuam reperit, & duobus leonibus adjuvantibus sepelivit, loco tumuli observato; qui pia deinceps religione cœpit frequentari. Corpus an. 1059 delatum in Europam est, & Reliquiæ variis locis partitæ.

*Quasi à facie colubri fuge peccata, & de  
pristinis deprecare, ut tibi dimittantur.  
Ecli. 21.*





**S. FRANCISCUS DE PAULA.**

*Vera humilitas.*

Deus humilium celsitudo, qui B.  
FRANCISCVM Sanctorum gloria sub-  
limasti; tribue, ut ejus meritis & imi-  
tatione, promissa humilibus præmia  
consequamur.

*Ora pro Ordine Minimorum.*

✠



**F**RANCISCUS, natus Paulæ in Calabria; ibidem ab anno æt. 15 solitariam vitam tenere cœpit. Hujus exemplo eandem amplexi plures, ipso duce in Ordinem coaluerunt Religiosorum, quos pro humilitate Minimos dici voluit, & quarto Quadragesimalis victus voto obstringi. Institutum Pirrus Consentinus Archiepiscopus anno 1471, ac deinde Sixtus IV probarunt: quod Sanctus per Italiam, Galliam, Hispaniam propagatum vidit; vitam, tanta licet in abstinencia, ad 90 annos producens. Obiit autem Turonibus in Francia 1507, vivus ac mortuus tam clarus miraculis, ut Leo X, confectos de his processus approbans, illum an. 1513 Beatis, Sanctis vero adscripserit 1518. Cadaver, post dies undecim elevatum de terra, & honestiori conditum monumento, æque ac prima die integrum reppererunt Hugonoti anno 1562, ac igni ipsum tradiderunt. Sed partes sacræ inde subreptæ, longe lateque devotionem fidelium incenderunt.

*Discite à me, quia mitis sum & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris.*  
Math. 11.





# S. JOSEPH HYMNOGRAPHUS.

*Usus piarum cantionum.*

Deus qui Psalmodiæ ecclesiasticæ cur-  
sum novis miræ venustatis hymnis  
per S. JOSEPHVM exornasti; da nobis  
tuas hic laudes hilariter canentibus,  
inter easdem æternum, cum ipso &  
Angelis, jubilare.

*Ora pro sacri cantus decore,*





**I**OSEPHO patria quidem Sicilia fuit, sed monasticæ vitæ initium quindennis habuit Thessalonica: ubi deinde factus Presbyter, cum S. Gregorio Decapolita abiit Constantinopolim, à Leone Armeno contribatam propter imagines. Rogatur ergo à fidelium cœtu Romam ut abeat, afflictionem Ecclesiæ expositurus. Ivit libens: sed navigantem cepere barbari, & abduxerunt in Cretam. Hic à S. Nicolao recreatus spe proxime moriturus tyranni an. 820, divinitus accepit mirabilem sacrorum hymnorum condendorum facultatem: quo nomine, & exilii sub Theophilo tolerati gloria celebris, ubi Chersonæ rediit anno 842, factus est sacrorum vasorum Custos; vixitque eo in munere, usque ad annum 883. Tum vero nihil prius curavit, quam thesauri sibi commissi rationes conficere, iisque Patriarchæ oblationes letus obiit. Vitam à Theophane discipulo brevius scriptam, Joannes Magnæ Ecclesiæ Diaconus exornavit.

*Implemini Spiritu sancto, loquentes vobis  
et-ipsis in Psalmis, & Hymnis, & Canticis  
spiritualibus. Eph. 5.*





# S. ISIDORUS EPISCOPUS.

*Horror hæreseon.*

Deus, qui Gothorum recens conversæ  
genti, in Catholica religione firman-  
dæ, S. ISIDORVM Episcopum conces-  
sisti; danobis ejus doctrina fultis, ab  
omni hæresi procul recedere, & uni-  
tatem fidei constanter tenere.

*Ora pro extirpatione hæreseon,*

✠



**I**SIDORVS, Carthagine natus, SS. Leandri & Florentiæ frater junior, eorumdemque in virtute ac doctrina alumnus fuit. Idem fratri in Hispalensi cathedra an. 596 successus Episcopus, cœptam ab eo Gothicæ gentis conversionē, feliciter absolvit; ecclesias & monasteria ordinavit, libros multos scripsit, miraculis fulsit, Acephalorum hæresim in Concilio Toletano præsidens profligavit, & reversus Hispalim sanctissimè obiit an. 636. Capta deinde à Mauris est civitas, an. 712; sub eorumque potestate mansit sacrum corpus, in ecclesia, quæ Mahometicis quoque ritibus cessit, conditum, usque ad 1063: quando Ferdinandi Magni legatione iungenti Alvito Episcopo Legionensi ter apparens, locum monstravit, in quo jacebat suum corpus; ipsumque auferri iussit, ad novam suo sub nomine dedicandam Legionem ecclesiam: quod ibi exinde maximis prodigiis fulsit. Eorum præcipua, scripta habentur ab Isidoriani cœnobii Monacho, quem Lucam Tudensem fuisse volunt aliqui.

*Hæreticum hominem devota, sciens quia abversus est, & delinquit, cum sit proprio iudicio condemnatus. Tit. 3.*



andri  
dem-  
fuit.  
596  
thica  
eccle-  
ultos  
hare-  
roffi-  
obit  
vitas,  
fit sa-  
eticis  
ue ad  
tione  
si ter  
acebat  
ad no-  
gione  
prodi-  
aben-  
quem

quia  
io ju



## B. JULIANA VIRGO.

*Cultus venerabilis Eucharistia.*

Deus, qui nobis sub Saeramento mira-  
bili passionis tuæ memoriam reliqui-  
sti, tribue quæsumus ita nos B. JULIA-  
NÆ exemplo Corporis & Sanguinistui  
sacra Mysteria venerari, ut redēptionis  
tuæ fructū in nobis jugiter sentiamus.

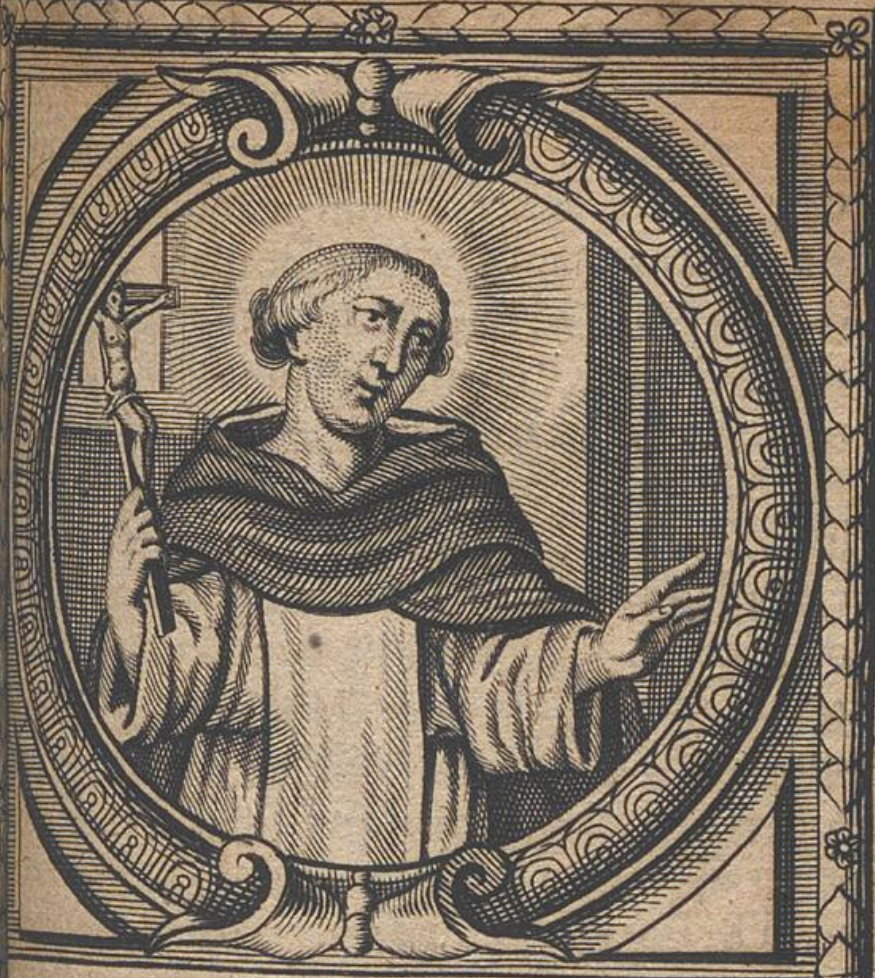
*Ora pro reverentia Ven. Sacramenti  
augenda, &c.*



**R** Etinnæ prope Leodium nata JULIANA, à prima ætate cœpit tenerrime affici Missæ sacrificio, ac porro sacræ Communioni. Exinde quoties orationi vacaret solebat videre clarissimam lunam, sed quadâ sui parte defectuosam; intellexitque significari, quod Ecclesiæ deesset Corporis Christi festivitas. Sed verebatur humilis virgo arcana istud aliis propalare. Cum tamen anno 1230 Domui Montis Cornelii, ad lepra laborantium ministerium institutæ, Priorissâ præsideret; Leodiensi cuidam S. Martini Canonico Joanni sese aperuit; in eaque ecclesia cœptum est novum festum, contradicentibus multis; sed Jacobo Archidiacono valde probante, eo scilicet qui postea Urbanus Papa IV universis fidelibus ipsam commune jussit esse. Interim JULIANA, prophetiæ gratia & curationum dotata, ab invidis utem varie agitata, ad Salesinnense primum, tum ad Fossense monasterium se recepit; ubi etiam obiit an. 1258: corpus autem ad sepulturam delatum Villarium, ibidem inter alia Beatorum corpora asservatur,

*Quid bonum est, & quid pulchrum; nisi  
umentum electorum & vinum germinans  
virgines? Zach. 9.*





**S. VINCENTIUS FERRERIUS.**

*Frequens auditio verbi Dei.*

Deus, qui Ecclesiam tuam B. VINCENTII meritis & prædicatione illustrare dignatus es; concede propitius, ut & ipsius instruamur exemplis, & ab omnibus ejus patrociniis liberemur adversis.

*Ora pro verbi divini Prædicatoribus.*



**V** Alentia Hispanica luci dedit VINCEN-  
TIVM an. 1357: qui æt. an. 18 ingressus  
Ordinem Prædicatorum, in eoque æt. anno  
28 creatus Magister, Theologiam Valentiz  
docuit annis 6. Exinde Legatum in Galliam  
secutus Card. Petrum de Luna, eundem sub  
nomine Clementis VII Antipapam, quia  
flectere non poterat, deseruit; cum esset ab  
ipso Christo, coram SS. Dominico & Fran-  
cisco, Evangelici Prædicatoris honoratus  
officio. Eo inexplicabili cum fructu functus  
etiam inter Judæos & Mahometanos adu-  
que finem vitæ, per Gallias, Britannias, at-  
que Hispanias; rursusque reversus in Gal-  
lias, requievit à laboribus suis, Veneti in mi-  
nori Britannia, an. 1419 æt. 62. Vitæ mira-  
culorumq; historiam prolixè scripsit Petrus  
Ranzanus, ex 4 voluminosis Processibus;  
quibus motus Calixtus III, an. 1458 Vin-  
centium canonizarat. Fuerat biennio ante  
de terra levatum corpus; sed, Hispanorum  
urbem obtinentium metu, reconditum anno  
1496, delituit usq; ad 1637; quando requisi-  
tum solenniterque translatum fuit 4 Sep-  
tembris, die exinde Venetensibus festivo.

*Qui fecerit & docuerit Magnus vocabitur  
in regno calorum. Mat. 5. Non auditor obli-  
viosus, sed factor operis, beatus erit. Jac. 1.*





## S. HERMANNUS JOSEPH.

*Dilectio Maria.*

Deus, qui B. HERMANNVM-JOSEPH  
benedictionibus dulcedinis à pueritia  
sic prævenisti, ut etiam Mariæ Virgini  
desponsari per Angelū mereretur; præ-  
sta ut innocentie ejus imitatores, ad te  
pertingere immaculati mereamur.

*Ora pro Sodalitiis Marianis.*



**H**ERMANNVS, in re parentum tenui Coloniae natus, ab ipsa pueritia coepit Deiparae visu frequenti & materna foveri cura. Ab hac an. 12 ætatis Steinfeldiam ad Ordinem Præmonstratensem directus, & Sacristiæ ministerio jam adultior applicatus, singulari enituit vitæ ac morum innocentia, quæ familiari cælitum conspectu dignum fecit, Ursulanarum Virginum imprimis, Virginumq; Reginae Deiparae: cui etiam ab Angelo sponsus traditus, & JOSEPH deinceps appellari iussus est. Tandem Paschalis Officii causa ad Ordinis sui Sanctimonialis missus, vivendi finem apud eas fecit, anno 1436 vel 41. Inde cum defuncti corpus Steinfeldiam referri Archiepiscopus indulgisset; repertum est post 7 hebdomades integrum, atque in tumulo elatiori locatum. Tumulus hic an. 1509 in mediam ecclesiæ navim delatus, ibidem hodie dum manet, & quotidianis ad ipsum sacrificiis colitur. Pars vero insignis sacri corporis an. 1673. Antverpiam ad Norbertinas delata, magno ibidem in honore est. Vitam Steinfeldensis coævus scripsit.

*Ego mater pulchra dilectionis: in me spes  
omnis vitæ & virtutis. Ecli. 24.*





**S. WALDETRUDIS VIDUA.**

*Abdicatio secularis vanitatis.*

Beatissimæ WALDETRUDIS quæsumus, Domine, nos tuere præsidiis; ut ejus provocati exemplis, cunctis mundi abrenuntiemus illecebris, & cælestia gaudia consequamur.

*Ora pro vanitati deditis.*

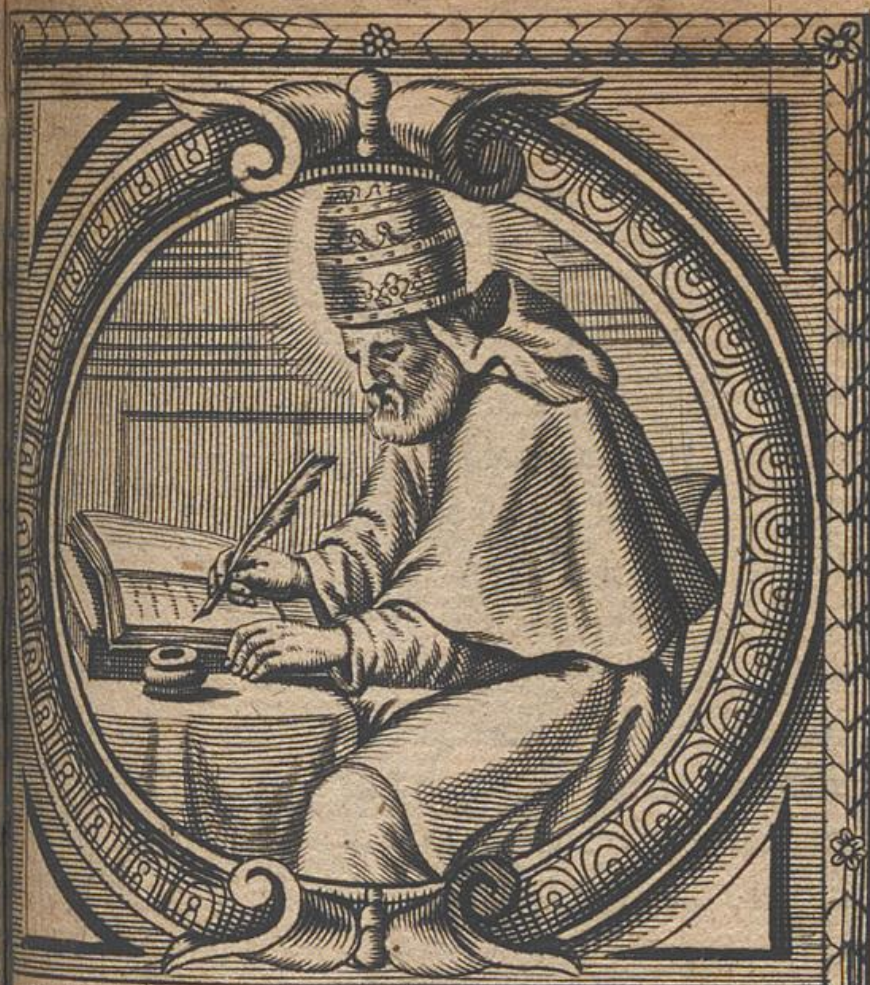
✠



**S**anctis Walberto & Bertilæ, regio stemmate in Hannonia claris, duæ fuerunt filia, sanctitate celebri clariores, WALDETRUDIS & Aldegundis. Hæc Deo virginem se consecravit; ista prior genita S. Madelgario Comiti nupsit, eique quatuor liberos genuit, omnes Sanctis adscriptos. Ita cum coniugi fecisset satis, eidem servandæ continentia auctor fuit: & in Altimontensi quod fundaverat monasterio attonsum imitata, primo solitariam vitam instituit, deinde monasticum habitum sumpsit à S. Auberto Cameracensi Episcopo. Tum pauculis ad se collectis ejusdem propositi Virginibus, initium dedit nobili illi parthenoni, quod hodie Montibus Hannoniæ viget, eas inter piissime defuncta circa an. 800. Antiquissimum ejus ut Sanctæ cultum probant Antiphonæ, ab Olberto Gemblacensi Abbate circa an. 1020; & separatio Capitis à Corpore, coram Legato Apostolico facta 1250; quibus etiam antiquior est, edita & illustrata à Bollandi Vita.

*Abdicantes secularia desideria, sobrie, & iuste, & pie vivamus in hoc seculo. Tit. 2.*





S. LEO I PAPA.

*Zelus pro Ecclesia Dei.*

Exaudi quæsumus, Domine, preces  
nostras, quas in B. LEONIS comme-  
moratione deferimus: & qui tibi di-  
gne meruit famulari, ejus interceden-  
tibus meritis Ecclesiam tuam de fidei  
inimicis fac triumphare.

*Ora pro exaltatione S. Ecclesia,*



**L**EO, S. R. E. Diaconus, Volaterris in  
Tuscia natus, mortuo S. Sixto III ele-  
ctus an. 440 & Pontifex ordinatus, difficilli-  
mis temporibus rexit Ecclesiam annos 21,  
mensem 1, dies 23. Is inter plures ejus no-  
minis Primus & Magnus merito dictus, de-  
prehensos Romæ Manichæos exterminavit,  
coacta contra eos Synodo ad an. 444; & per  
Chalcedonense generale Concilium anni  
450 Nestorii, Eutychetis, atque Dioscori he-  
reses profligavit. Biennio post irrumpentem  
in Italiam Attilæ Hunnorum Regi, qui se  
Flagellum Dei dicebat, obviam progressus,  
majestate plus quam humana retro ire præ-  
cepit, & obedientem habuit non sine mira-  
culo. Simili auctoritate persuasit Geinserico  
Wandalo, ut in Urbe an. 455 capta, præda-  
bundum militem ab incendiis, stupris, cædi-  
bus prohiberet. Obiit an. 461, egregia scrip-  
tarum homiliarum & epistolarum monumen-  
ta post se relinquens, & cultum etiam apud  
Græcos nactus 28 Februarii. Corpus, sepul-  
tum ad S. Petri, Sergius I circa an. 700 ele-  
vavit adhuc integrum; quale etiam repertum  
est an. 1607.

*Scias quomodo oporteat te in domo Dei con-  
versari, quæ est Ecclesia Dei vivi, columna &  
firmamentum veritatis. 1 Tim. 3.*



terrissim  
III ele  
difficilli  
nos 21,  
ejus no  
tus, de  
minavit,  
4; & per  
m anni  
scori he  
umpent  
i, qui se  
ogressus  
ire præ  
be mira  
e inferico  
præda  
ris, cædi  
gia scrip  
onumen  
am apud  
us, sepul  
700 ele  
reptum  
Deicon  
lumna



# S. HERMENIGILDUS REX.

*Desiderium martyrii.*

Deus, qui B. HERMENIGILDVM cælesti regno terrenum postponere docuisti; da, quæsumus, nobis ejus exemplo caduca despiciere, atque æterna sectari.

*Ora pro monarchia Hispanica.*





**H**ERMENIGILDVS, cum fratre Recaredo Rex creatus à patre Leovigildo, uxorem perierat Ingundem, Sigeberti Francorum Regis filiam. Hæc viro dotem attulit meliorem quam socer Arianus intenderat Catholicam fidem: quam, ipsa suadente, & S. Leandro Episcopo docente, sic amplexus est, ut nullis patris impiis blanditiis aut minis, vel etiam injuriis, potuerit ab ejus professione publica dimoveri. Videns ergo vim sibi à patre paratam, conscientie libertatem putavit se posse etiam armis tueri. Sed his inferior, cum anni unius obsidionem Hispani sustinuisset, seque tandem inde subduxisset perfugam; ab hac retractus, & regis spoliatus insignibus, in vincula conjectus est. Verum liber animus vinciri nequivit. Instabat Paschale festum, 14 Aprilis anni 586 celebrandum. Immittitur ad eum Arianus Episcopus, patris gratiam & regnum cum sacri legi ritus communione oblaturus. Utraque is respuit, & maluit caput ferendum securi præbere: dignus cujus funus Angelico cantu & cælesti lumine celebraretur, sicut Gregorius Magnus tunc vivens scripsit, ex relatione S. Leandri.

*Mihi vivere Christus est, & mori lucrum.*  
Phil. 1.





# **B. IDA VIDUA.**

*Cura educandi pie liberos.*

Deus, qui B. IDÆ castam viduitatem,  
& in condendis monasteriis pietatem,  
gloriosa trium filiorum claritate de-  
corasti; concede viduis omnibus gra-  
tiam, qua liberorum pia educatione  
latentur.

*Ora pro viduis & pupillis,*





**G**odefridi Barbatī Lotharingæ Ducis filia IDA, Eustachio Comiti Bononiensi nupta circa an. 1057, haud vano somnio descendētis in uterum suum solis cognovit, quanta ex se claritas esset processura. Siquidem præter Eustachium, paterni nominis & ditionis heredem, Godefridum & Balduinum genuit, Hierosolymorum successive Reges: quos proprio enutritos lacte ad omnem efformavit virtutem. Post an. 1070 viro orbata, minime infœcundam coluit viduitatem; facta tot filiorum spiritualium mater, quot tribus in cœnobiis, à se Bononiæ, Wasti, & prope Calesium fundatis, Monachos numeravit. Denique septuagenaria obiit anno circiter 1113. Cumque Wasti sepultum corpus consanguinei transferre in Lotharingiam molirentur; cautius illud custodituri Monachi, aperta arcâ reperrunt integrum; ac suavi ejus odore plurimum recreati, indubitabilem habuerunt sanctitatem: quam Deus pluribus ad sepulcrum miraculis comprobavit, quorum mox historiam simul & vitæ Monachus cœvus Wasti scripsit.

*Vidua, in operibus bonis testimonium habens, si filios educavit. I. Tim. 5.*





# S. LIDVINA VIRGO.

*Humilis morborum tolerantia.*

Deus qui in B. LIDVINA Virgine, variis morbis afflicta, admirabilis tolerantiae exemplum fidelibus tuis tribuisti; da ut per ipsam & cum ipsa humiliter feramus in terris, per quæ æterna præmia mereamur in cælis.

*Ora pro infirmis lecto affixis*



*Hanc causam scripsit*



**S**chidami, Hollandiæ oppidulo tenui, in tenuiori parentum fortuna an. 1380 nata LYDWIGIS seu LIDVINA, octennis pie Deiparam colere, duodennis virgo manere ex voto cœpit. Quindennis, ex lapsu supra glaciem affixa lecto, grādum fecit ad summam illam sanctitatem, quam vitæ ejus admirabilis historia declarat, una cum raptibus visionibus ac miraculis ejus Belgice descripta à Joanne Gerlaci, cognato ejus ac teste oculato, Confessarii relationibus adjuto; Latine deinde à Joanne Brugmanno, Apostolici zeli & Prophetici spiritus concionatore, nec non per Vener. Thomam à Kempis. Ex eorum scriptis discimus invictam ejus per annos 38 tolerantiam: quorum ultimos 19 certissimò constat solo Eucharistiæ cibo tractos, usque ad an. 1433, quo obiit, tertia feria Paschali. Tumulum habuit in sacello ædis principis, nomen inde adepto, usq; ad an. 1615. Tunc piorum Catholicorum studio recepta ossa, Bruxellas furtim translata fuerad Belgii Principes Albertum & Isabelam: quæ ibi nunc ex liberali eorum dono, partim in Basilica S. Gudulæ, partim apud Terešanas honorantur.

*Libenter gloriabor in infirmitatibus meis, ut habitat in me virtus Christi. 2 Cor. 12.*





# **S. STEPHANUS ABBAS.**

*Moderata in futurum cura.*

Deus, qui Cisterciensium Ordinem per  
B. STEPHANI preces multiplicari mi-  
rabiliter voluisti; concede ut jugiter eo-  
rum religio coram te floreat; & sanctis  
ipsorum eruditi exemplis, proficiamus  
ad virtutem.

*Ora pro Ordine Cisterciensi*



*Loucas Delineavit*



**S**TEPHANVS, natione Anglus, post decursa Parisiis studia, & loca sacra Romæ visitata, factus Monachus Molefmi apud Lingones, sanctis Roberto & Alberico, ad severiorem disciplinam aspirantibus, tertium se adiunxit. Cum his in cremum secedens, deinde Cistertium, condito ibidem monasterio tertius post illos Abbas præfuit, ab anno 1109. Arctam ibi paupertatem miraculo levare non semel ipsi contigit: sed gravius quam inopia torquebat animum desperatio posteritatis, cum pauci illuc se aggregarent, squalore loci & vitæ rigore absteritis parisque. Donec de venturis brevi superpetis divinitus præmonito, sub an. 1113, stitit se cum sociis egregiis 30 S. Bernardus. Exhinc Cisterciensium celebrari & propagari disciplina: quam primus certis legibus devinxit. STEPHANVS, earumque approbationem obtinuit an. 1119 à Calixto Papa II. Sub illis late propagatus Ordo est: cuius administratione cum sese abdicasset senex, vitæ huius finem invenit an. 1134; incertum quo die. Nam memoria ejus Cistercii recolitur æque. 28 Martii ac 17 Aprilis.

*Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione petitiones vestra innotescant apud Deum.*  
Phil. 4.





# S. URSMARUS EPISCOPUS.

*Ædificatorius sermo.*

Deus, qui perducendis ad tui agnitionem maritimis Flandris S. URSMARVM spiritu Apostolico implevisti; tribue quæsumus, ut quod ille seminavit verbo, operante te, jugibus in corde nostro proficiat incrementis.

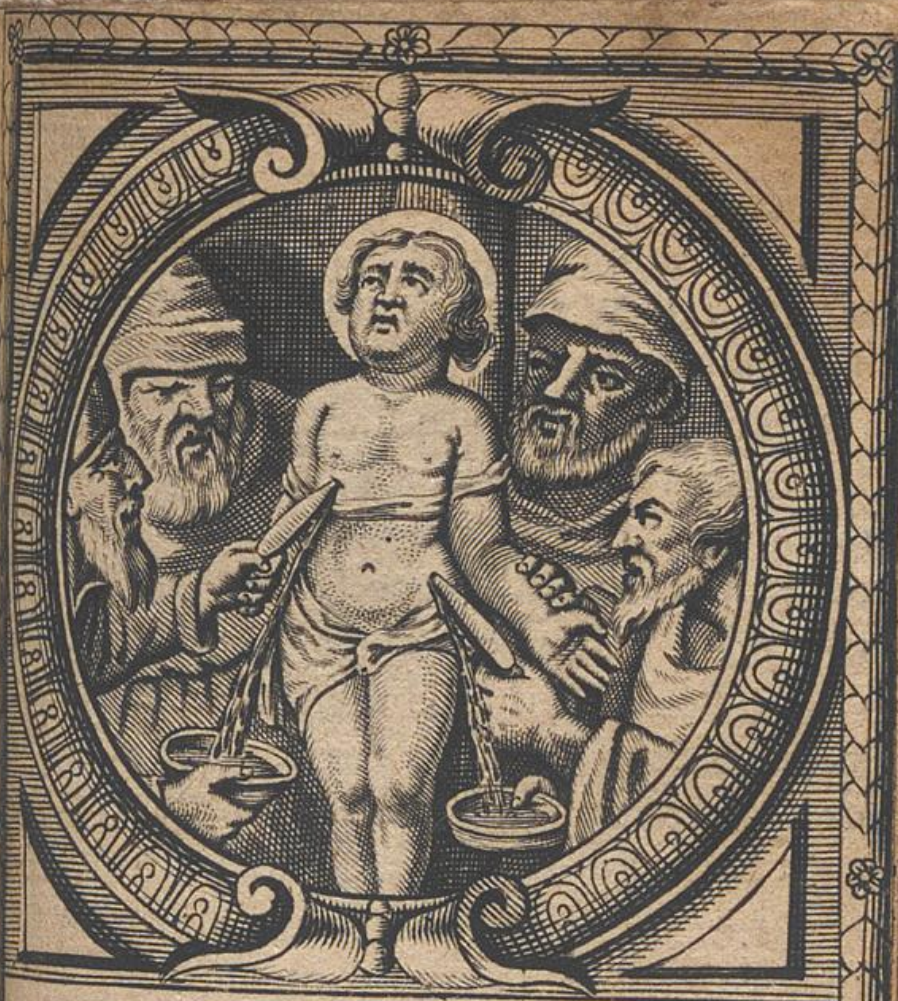
*Orapro viris Apostolicis*



**C**UM S. Landelinus, Laubienſis in Han-  
nonia ad Sabim cœnobii fundator, ad  
alia porro conſtruenda an. 697 procederet;  
quem illi pro ſe Abbatem præficeret, aptio-  
rem nullum invenit URSMARO, jam ante ad  
Evangelii prædicationem Epifcopo abſque  
certa Sede ordinato. Apoſtolicum is zelum  
perducendis ad fidem Chriſti maritimis  
Flandris fructuoſe impenderat, præſertim  
Aldenburgi, inter Oſtendam & Brugas, tunc  
necdum nominatas civitates: pluribus etiam  
clarebat miraculis, & inſigni virtute. Abbas  
autem ordinatus, nec unius monaſterii ter-  
minis patiens contineri, alia etiam plura  
condidit ordinavitque, uſque ad an. 713 quo  
obiit. Prius tamen, electo ſibi S. Ermino ſuc-  
ceſſore, in montis verticem ſe recepit, ruſti-  
canam humiliter parochiam rectorus: ubi  
etiam ſepultus requievit, uſque ad an. 823  
quando corpus ſanctum elevatum de terra,  
innumeris curationum ſignis illuſtrari cœ-  
pit. Ea habentur à Fulcuino Abbate aliſque  
deſcripta, & occaſionem dederunt fundando  
ibidem Canoniorum Collegio. Sed hi,  
an. 1408, una cum ſancto corpore Binchium  
tranſierunt, Martino V approbante.

*Si quis eſt in vobis ſermo exhortationis, di-  
cite. Act. 13.*





**S. WERNHERUS PUER M.**

*Devotio erga Resurrectionem ꝑ. C.*

Deus, qui B. WERNHERI pueritiam,  
Paschalibus sacramentis roboratam,  
Judæorum tormentis fortiolem red-  
didisti; da nobis Dominicæ resurre-  
ctionis festa sic peragere, ut & fructus  
consequi mereamur.

*Ora pro Judæorum conversione*



**R**usticanis parentibus prope Bachera-  
cum in Trevirensi diocesi natus puer  
WERNHERVS, & vitrici sævitiam fugere co-  
actus, annum æt. 14 agebat, cum an. 1287 in  
superioris Wezaliæ ad Rhenum oppido,  
ubi manuum opere victitabat, post Commu-  
nionem Paschalem in Parasceve sumptam,  
fraudulenter abductus est in cuiusdam Ju-  
dæi domum. Hic perfidi, flagris dire la-  
ceratum toto triduo, ac Jesu Mariæque no-  
mina constanter invocantem, laxatistandem  
cultro venis omni sanguine exhauserunt.  
Corpus vepreto abditum lux cælestis indi-  
cavit, & Bacharacenses in montem extule-  
runt humandum: quod in fabricato mox de-  
super S. Cuniberti sacello requievit, clarum  
miraculis, usque ad 1426; quo loci Pastor re-  
quisitum extulit; & de plurimis ibi per bien-  
nium relatis gratiis auditi 211 Testes, fece-  
runt ut cultus, antiquus probaretur. Hic au-  
tem tenuit quoad ibi res Catholica stetit: eâ  
collapsâ, loco potitus Marchio Spinula anno  
1621, per R. P. Thomam Saillium transferri  
ossa in Belgium fecit, unde ipsa filius Ge-  
nuam misit.

*Ad cognoscendum illum, & virtutem resur-  
rectionis ejus, & Societatem passionum illius  
Phil. 3.*



achera-  
as puer  
gere co-  
287 in  
ppido,  
ommu-  
nptam,  
lam Ju-  
dire la-  
que no-  
tandem  
uferunt.  
tis indi-  
extule-  
mox de-  
clarum  
astorre-  
per bien-  
es, fece-  
Hic au-  
stetit: eā  
ula anno  
ransferri  
lius Ge-  
em resur-  
um illius.



**S. AGNES ORD. PRÆDICAT.**

*Sapor celestium.*

Deus, qui S. AGNETEM, Spiritus sancti gratia à teneris præventam, contemptis terrenis, cælestia sapere docuisti; da nobis ea sola concupiscere, per quæ, intercedente ipsa, in cælo veraciter satiemur.

*Ora pro terrena sapientibus,*



**M**ons Politianus in Etruria AGNETEM virginem protulit an. 1274: quæ concepto, citius quam ætas ferret, Religionis proposito, Sororibus de Pœnitentiâ adjuncta novennis est; Procenensi deinde monasterio, Abbatissam petenti, non sine miraculis data quindennis. Ex hinc illa in pane & aqua victitare, humi cubare, & corpus variis modis macerare usq; ad annum æt. 30; quando in locum voluntariarum pœnarum, successerunt divinitus immissi morbi, designati per cruces, quibus inter orandum complui aliquoties visa est. Repoposcit illam patria sua an. 1306, fundando intacta monasterio, cui S. Dominici institutum iussa divinitus legere, secundum ipsum deinceps vixit usq; ad 1317. Tunc quæ vivens miracula multa, plura patravit mortua; utraque cum Vita descripsit Fr. Raymundus Capuanus circa 1350. Paulo post adveniens in Italiam Carolus IV Imp, corruptum corpus pie visitavit, & vicissim blande aspicientem se vidit. Cumque anno 1435 in locum Sororum Fratres successissent, translatus est in novam arcam corpus. Clemens VII urbi festum indulxit.

*Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo, satiabor cum apparuerit gloria tua. Ps. 17.*





**S. ANSELMUS ARCHIEP.**

*Mansuetudo erga subditos.*

Deus, qui S. ANSELMVM docuisti, disciplinæ rigorem infirmitati Fratrum, per discretionis virtutem, adtemperare; da prælatis omnibus mansuetudinis spiritum, & subditis observantiæ tenacitatem.

*Ora pro superioribus & subditis,*





**A**ugustæ Prætorix nobiliori genere natus ANSELMVS anno 1033; mortua matre infensum sibi patrē fugere coactus, tertio post anno Beccum in Normanniam venit; ibique S. Landfranco Abbati discipulum primo, deinde & Monachum se tradidit anno 1060. Ibidem 1063 communi voto electus est Prior, ac deniq; anno 1078 Abbas consecratus est, in locū Landfranci. Quæ ad utrumq; munus gratiæ ac naturæ talenta attulerit, quanta discretione docuerit rigorem disciplinæ communi vitæ & alienæ infirmitati attemperare, quantis deniq; miraculis fulserit, declarat Eadmerus. Cantuariensis Monachus, individuus Sancti comes & director conscientiæ, ab an. 1093, quo is fuit in vacuam quadriennio Archiepiscopalem cathedram inductus à Willielmo II; cum quo mox debuit pro libertatibus Ecclesiæ dimicare. Hoc cum Romæ sedulo ageret, obiit, ad quem appellaverat, Urbanus II; obiit etiam Rex prædictus: cuius successori Henrico reconciliatus Anselmus, cunctis plaudentibus in Angliā rediit; sed morbo correptus expiravit Cantuarię 1109 dum Passio legeretur.

*Fili, in mansuetudine opera tua perfice, & super hominum gloriam diligêris. Eccli. 3.*





S. GEORGIUS MARTYR.

*Magnanimitas ad ardua.*

Exaudi, Domine, preces nostras, quibus te, per S. GEORGII passionem & merita, supplices deprecamur; ut exercitus regius, potentis manus tuæ auxilium efficax sentiat, & patria ab hostibus defensa conquiescat.

*Orapro Ducibus exercitus regii,*





Insignes victoriæ, à Christianis exerciti-  
**I**bus, tam Græcorum quam Latinorum,  
 relatæ patrocínio S. GEORGII, vibilibiter  
 quandoq; apparentis agmina; ducentis;  
 Reliquiæ item ex Palæstina Constantino-  
 polim ac Romã & loca alia jam olim alla-  
 tæ; adeo celebrem ipsum toto orbe Chri-  
 stiano fecere, ut in omnibus provinciis ac  
 pene civitatibus, templa, altaria ve eidem  
 erecta reperiantur, & grandia ac crebra le-  
 gantur patrata miracula. Acta vel num-  
 quam scripta fuerunt, vel in persecutione  
 Diocletiani, sub qua passus ille fuisse credi-  
 tur, abolita sunt; postea autem licentius ex  
 memoriis vacillantibus restituta, merito in-  
 ter apocrypha referuntur à Gelasio Papa.  
 Sic victoria ejus, relatæ de antiquo serpen-  
 te diabolo, & picturis expressa, occasionem  
 dedit introducendi in ejus Legendam fa-  
 bulosum draconem, quo cæso meruerit ad  
 Tribunatum in militia Cæsarea promove-  
 ri. Nobis satis erit credere, martyrio gene-  
 rose perfuncti corpus, Nicomedia transla-  
 tum fuisse Lyddam, alias Diospolim in Pa-  
 læstina, nunc Rama dictam.

*Deus, qui praeinixit me virtute, & posuit  
 immaculatam viam meam . . . dedisti mihi  
 protectionem salutis tuæ. Psal. 17.*





S. ADALBERTUS EPISC. M.

*Desiderium martyrii.*

Deus, qui ad Hungarorum Pruthenorumque salutem, B. ADALBERTVM Apostolico zelo & martyrii desiderio inflammasti; da regionibus, ejus sudore & sanguine aspersis, ad Catholicæ religionis cultum reduci.

*Ora pro Prussia vicinisque provinciis,*

✠



**A**DALBERTVS, nobili genere Bohemus, gravioribus disciplinis excultus Magdeburgi, indeq; reversus, an. 983 consecratus fuit Pragensis Episcopus. Verum inflexibili gentis suæ pervicacia offensus; sexto post anno Romam abiit; & permissu Pontificis ibi factus Monachus, mansit usq; ad 993; quando compulsus redire ad suos, S. Stephano Regi, in convertendis Hungaris, utilem navavit operam. Cum autem iterum ad monasterium reversus, iterum redire juberetur; per viam intellexit, crudelem fratrum suorum cædem, à Bohemis patrata, & ad Boleslaum Poloniæ Ducem deflexit. Is benigne exceptum, Pruthenis adhuc gentilibus destinavit Apostolum. Gedani feliciter res ei cessit, multis conversis: sed interiora navigio subiens, ferociter exceptus à vulgo, remq; in tergus impacto prostratus fuit: hinc in navigium ægre receptus à suis, crudeliores etiam in altera ripa barbaros reperit, qui 7 hastis confixo ablatum caput, infixerunt palo. Corpus Dux Boleslaus redemit, & Gnesnam transtulit. Vitam & Passionem cœvi duo Monachi scripserunt.

*Qui perdidit animam suam, propter me & euangelium, satvam faciet eam. Mar. 8.*



hemus.  
as Mag-  
nsecra-  
m infle-  
s; sexto  
lu Pon-  
usq, ad  
suos, S.  
ungaris,  
tem ite-  
rum re-  
t, crude-  
Bohemis  
Ducem  
ruthenis  
ostolum.  
conver-  
ferociter  
impacto  
m agre  
in altera  
confixo  
Corpus  
am tran-  
duo Mo-  
propter me  
Mar. 8.



# S. WILFRIDUS ARCHIEP.

*Pontificia auctoritatis defensio.*

Anglicanas Ecclesias, quæsumus Do-  
mine, Pontificiæ restitue obedientiæ,  
S. WILFRIDI precibus exoratus; qui  
pro tui in terris Vicarii auctoritate  
tuenda, calumnias, carceres, & exilia  
iterata non dubitavit sustinere.

*Ora pro fidei restitutione in Anglia,*





**W**ILFRIDVS, an. 634 in Anglia natus, Riponensi ecclesiæ Presbyter datus, Canonicam Paschatis celebrandi formam coram Rege Oswio contra Scotos defendit, ideoque Alfrido Regi dignus est visus, qui Eboracensis Episcopus ordinaretur. Sed eam ordinationem graves exceperet tempestates : nam & S. Ceaddam suo loco intrusum tulit: & hoc tandem cedente, in nimia potentia suspicionem adductus apud Regem, Episcopatum suum in tres dioceses dividi cum non ferret, coactus est adire Sedem Romanam. Hujus auctoritate dum locum suum repetit, carceres & exilia sæpe mutata pertulit. Interim & Frisiis, ad quos fuerat tempestate ejectus; & Australi Saxonia, & Vecti insulæ fidem prædicavit, & miracula patravit plurima. Per synodum nihilominus an. 701 rursus expulsus, rursus Romam appellavit, & victor rediit; sed paucis annis post morbo correptus, obiit anno 709; atq; in Riponensi ecclesia, quam erexerat in cœnobium, sepultus, inde translatus Cantuariam fuit anno 957; & 1071 à S. Landfranco decentius compositus.

*Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non prevalebunt adversus eam. Matt. 16.*





# S. ROBERTUS ABBAS.

*Abnegatio sui.*

Deus, qui S. ROBERTI exemplo,  
quam-plurimos abnegare seipsos, &  
vitam sub obedientia ducendam eli-  
gere docuisti; da nobis ejusdem meri-  
to, totos in te transfundi, ut uni tibi  
vivere valeamus.

*Ora pro amatoribus solitudinis,*





**R**OBERTVS, ex stirpe B. Giraldi Comitis Aureliacensis progenitus, primum ad S. Juliani Brivatensis Canonicus & Thesaurarius fuit; dein Presbyter ordinatus eleemosynariam domum instituit, pluribus verbo & exemplo utilis. Huic laboriosæ vitæ solitariam postea præferens, Romam peregrinus adiit; reversusque, nactus est similis propositi Milites duos, quibuscum quæsitū inventumq; feliciter locum adiit, titulo quidem tenus parochialem, sed omni pene humano vitæ solatio destitutum. Ibi Deo servientes, & pauperum accolarum saluti studentes, non deseruit Dei providentia; sed victum ultro adferri liberaliter fecit. Accedentibus ad novorum Eremitarum sanctitatem etiam miraculis, factus est concursus plurium, sub ROBERTI disciplina vivere cupientium: quibus ille monasteriū Casæ-Dei construxit an. 1043, eique, ex voluntate Henrici Regis & Leonis IX, Abbas præfuit usque ad an. 1067; quo sanctissime obiit. Defuncti vitā scripsit coævus Marbodo, tunc Andegavensis Archidiac. postea Episc. Redonensis; miracula an. 1160 Bertrandus Casæ-Dei monachus.

*Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam. Matt. 16.*





S. MARCUS EUANGELISTA.

*Euangelii estimatio.*

Deus, qui B. MARCV M Euangelicæ  
predicationis & scriptionis gratia sub-  
limasti; respice desolatas Ægypti Ec-  
clesias; nobisque tribue ejus semper  
& eruditione proficere, & oratione  
defendi.

*Ora pro fidei restitutione in Ægypto.*

✠



**A**postolorum Actus multa habent de Joanne, qui & MARCVS, consobrinus Barnabæ; qui ejus causa separatus à Paulo fit, & cum MARCO in Cyprum ad confirmanda bene cœpta regressus. Hunc eundem esse, cujus Paulus aliquoties in Epistolis meminit, quique Petro probante Evangelium scripsit, verosimile fiet, si eundem cum Barnaba Mediolanum venisse velimus credere, & Aquileiam excurrere ad fidem ibi prædicandam; deinde cum eodem regressum in Cyprum in vinea Domini laborasse, quoad Barnabas à Judæis occisus est an. 53: tum vero MARCVM junxisse se Paulo; & ab eo missum Petro, post Evangelium hujus nutu scriptum, abiisse in Aegyptum. Ut ut est; Alexandrina Ecclesia primum suum Episcopum Evangelistam credit; qui, exulta cum Pentapoli Aegypto, inde apud se fixerit; & pro fide Christi, raptatus ab ethnicis ad rogam extra urbem, expiravit an. 68. Corpus, per 10 secula ibi cultum, Veneti ad se transtulerunt anno 1084, hodieque in basilica sua primaria venerantur.

*Verba, quæ ego locutus sum vobis, Spiritus & vita sunt. Joan. 7.*





S. TRUDPERTUS EREM. M.

*Compositio morum.*

Deus, cui placuit crebris miraculis declarare, quam pretiosa in conspectu tuo fuerit mors nefarie illata S. TRUDPERTO; vitam nostram illius meritis custodi ab hostibus omnibus mentis & corporis.

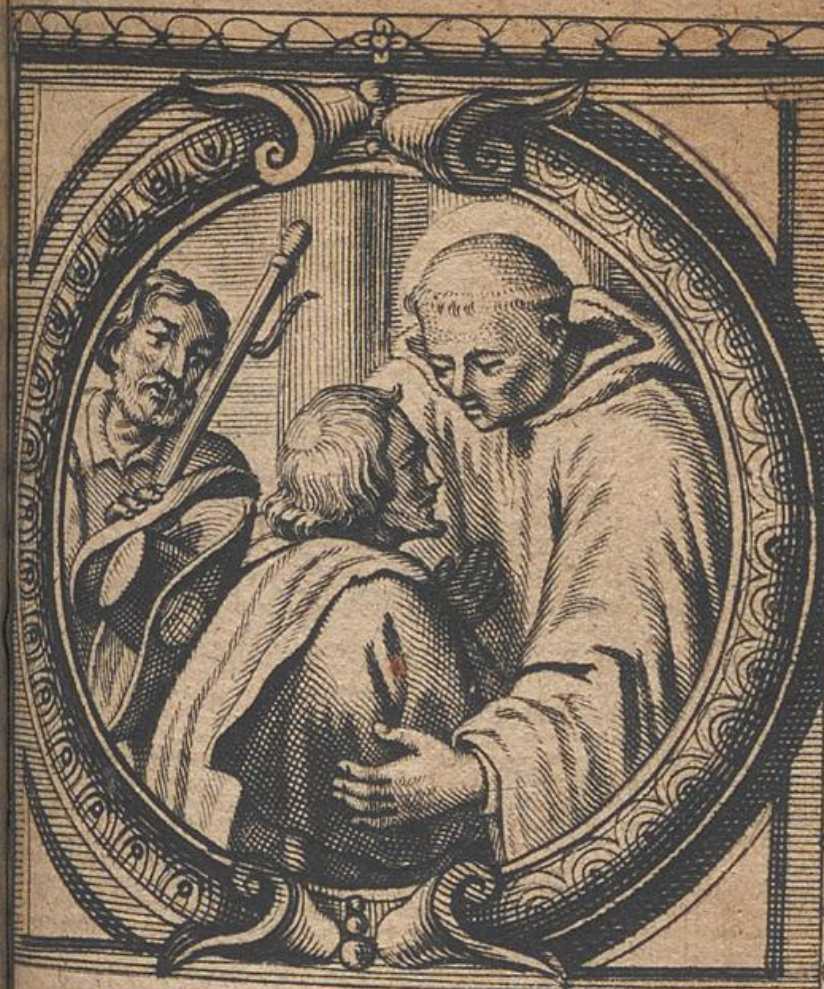
*Ora pro solitarie viventibus.*





**T**RVDPERTVS, Ducali, ut fertur (Longobardorum fortassis) sanguine genitus, seculo 7 elegit vivere peregrinus pro Christo: peragratisque Italiae finibus per Alpes in Brisgoviam Alsatiæ provinciam venit, ad Otbertum Comitem Habsburgensem, an. 640. Ab hoc ille divinitus promissam sibi vallem accepit prope Rhenum, in qua solitariam vitam ageret; & fabros sex, qui sibi struerent oratorium. Ita jam tertium ibi vivebat annum novus Eremita; cum ex prædictis fabris, quibus odio virtus esse cœperat, scelestiores duo, noctu obtruncarunt dormientem. Ast illi, divinitus prohibiti recedere à loco, meritas dederunt pœnas; ipse vero Ducis jussu in eodem conditus oratorio, cœpit invocantibus conferre beneficia sanitarum: inventumq; corpus post annos aliquot adhuc integrum, elevatum ab humo est; rursusq; an. 813 decetius collocatum. Ex hinc sub Abbatibus esse cœpit locus, auctus condito monasterio ab Habsburgicis Comitibus. Sub his Constantiensis Episcopus novā celebravit Translationē, & ipsius loci Monachus quidam an. 1279 conscripsit præter vitā miracula plura, suā etate facta. *Finis modestie, timor Domini; divitiæ, & gloria, & vita. Prov. 22.*





**S. RICHARIUS ABBAS.**

*Caritas erga peregrinos.*

Deus, qui S. RICHARDI hospitalitatem, multorum spiritualium filiorum incremento maximisque miraculis remunerari voluisti; da nobis ejusdem virtutis exempla subsequi, & consequi præmia sempiterna.

*Ora pro receptoribus peregrinorum,*



**C**hristi seculo 7, tempore Dagobetti  
 Francorum Regis, in Pontivo Picar-  
 diæ Comitatu florebat RICHARIVS, opibus  
 ac genere præcipuus. Ad hunc ex Hibernia  
 venerunt SS. Caidocus & Fricorius, quo-  
 rum exhortationibus & exemplis ille  
 exarsit, ut Presbyter factus ipsemet prædi-  
 care populis aggressus sit, & ad insularum  
 Britannos zelum suum porrexerit. Inde re-  
 gressus in extructo à se Centulæ monast-  
 rio, aliquantis annis ipsum Abbas rex  
 Regi imprimis carus: donec cujuscumque  
 pertæsus honoris, ad Cresciacensem silvam  
 se recepit, ubi solitarius vixit & obiit. Sc-  
 to abinde mense relatum Centulam incor-  
 ruptum corpus, claruit miraculis, ab an-  
 814 usque ad seculum 12 scriptis. Sed an-  
 859, propter incursionem Normann-  
 rum, fugiendum monachis cum corpore  
 fuit; qui, eo apud Atrebatensium relicto, retulerunt  
 caput, annoque 864 argento incluserunt.  
 ipsum vero corpus etiam receperunt 981.  
 Nunc monasterium S. RICHARII dicitur  
 habeturque ibi vetus Vita, ab Alcuino, Ca-  
 roli Magni instructore, expolita

*Foris non mansit peregrinus, ostium man-  
 viatori patuit. Job. 31.*





# **S. ZITA ANCILLA.**

*Obsequendi promptitudo.*

Deus, qui nullam conditionem despi-  
ciens, raræ sanctitatis exempla, per  
humilem ancillulam ZITAM, voluisti  
mundo demonstrare; da, ut illius ad-  
iuti precibus, in tuo servitio usque in  
finem perseveremus.

*Ora pro servis & ancillis,*

✠

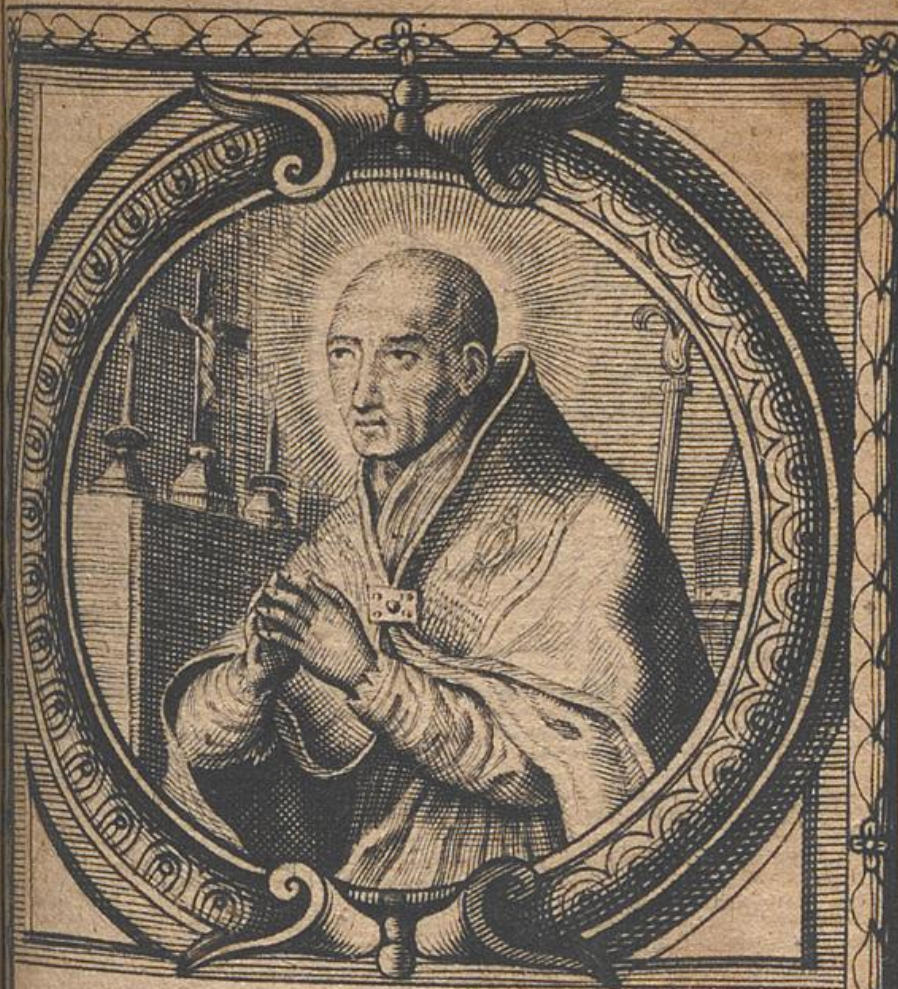


**Z**ITA, circa annū 1200 in agro Lucensi  
rusticanis parentibus nata, duodennis  
venit in famulitium nobilium Fantinello-  
rum, in eoq, ad extremam ætatem perseve-  
rans, magnam attigit sanctitatem, multis  
in vita honoratam miraculis, pluribus post  
mortem, quam obiit an. 1272. Vix abhinc  
sexennium fluxerat, cum publice colitur  
Sancta cœpit, gratiis per eam relatis, & ju-  
ridice probatis, pluribus quā 150. Eodem  
tempore scripta etiam Vita est, multarum  
virtutum exemplis & divinis favoribus exi-  
miis referta. Ibi commendatur obediendi  
promptitudo, submissio & observantia er-  
ga domesticos, liberalitas erga pauperes  
pene prodiga, hero tamen grata & utilis,  
mansuetudo animi summa, sed quam pro  
castitate tuenda posset in ferociam leoni-  
nam convertere. Spectatur etiam num super  
altari incorruptum ejus, licet exuccum  
corpus; & monstratur juxta domum Fanti-  
nellorum puteus, ex quo promptam paupe-  
ribus aquam bis vertit in vinum, ipsa vini  
abstemia. Ejus cultus etiam in Siciliam, Lu-  
sitaniā & Angliam invenitur fuisse, con-  
ditis ecclesiis, propagatus.

*Confidens in obedientia tua ... sciens, quo-  
niam & super id quod dico, facies. Philem.*



ucensi  
dennis  
inello-  
rseve-  
multis  
us post  
abhinc  
coli ut  
, & ju-  
Eodem  
ltarum  
us exi-  
ediendi  
ntia er-  
auperes  
& utilis;  
am pro  
m leoni-  
m super  
uccum  
n Fanti-  
paup-  
pla vini  
am, Lu-  
se, con-  
ens, quo-  
nilem.



**S. THURIBIUS ARCHIEP.**

*Patrocinium miserorum.*

Deus, qui Peruvii regnum S. THVRI-  
BII laboribus Apostolicis excoluisti,  
& miraculis crebris illustrasti; respice  
propitius barbaras novi illius orbis  
gentes, sine pastore errantes, & om-  
nes ad tuum ovile pertrahe.

*Ora pro Indiis Occidentalibus,*





**T**HVRIBIVS AN. 1538 in regno Legionis Majorge natus, inter obeundum studia Vallisoleti ac Salamanticæ, pietatem, inquam mire propensus à puero fuit, sic excoluit una cum litteris adolescens; ut ex majori, cui fuerat adscriptus, Collegio, primum lectus sit Fidei Inquisitor ac Granatam missus, deinde ad Archiepiscopatum Limensem in Peruvia nominatus à Philippo II, & à Gregorio XIII confirmatus. Appulit in Sedem, quinquennio vactam, & vastissimam leucarum 400 diocesim, an. 1581; eamq; 25 annis administravit, totam identidem per se visitans, & juxta Tridentini præscripta ordinans. Fundavit interim pia loca complura, & qui pene puer audierat Pater pauperum, multo magis id fuit senex, nihil pene usibus suis reservans. Zannæ, procul à metropoli positus, ægrotavit & obiit an. 1626, 23 Martii ex tunc clarus miraculis; sed multo magis, ex quo allatum Limam corpus est, & magnifice depositum. Ut autem hodie coleretur, statuit Innocentius XI, anno, quo eum Beatis adscripsit, 1679.

*Ab infantia crevit mecum miseratio; & de utero matris mee egressa est mecum.*  
Job. 31.





# **DIDYMUS & THEODORA MM.**

*Defensio puritatis.*

Deus, qui S. DIDYMO animos dedisti,  
ad S. THEODORÆ integritatem suo  
periculo ab injuria liberandam; da  
nobis utriusque interventu, pro pro-  
pria & aliena castitate generose &  
constanter decertare.

*Ora pro expositis periculo,*

✠



Cum Alexandriae in Aegypto ferveret sub Diocletiano & Maximiano persecutio, adducta ad Judicem est virgo THEODORA, nisi idolis immolaret, ad lupanar raptanda. At illa, Si invitam jufferis violari, ad coronam mihi deputabitur injuria: sed & hanc à corpore meo prohibere potest is, quem colo, Christus. Nec vana spes fuit. Ductam pone sequitur juvenis Christianus, militari obvolutus chlamyde, velut primus florem istum decerpere festinaret. Hic cum eadem raptim vestem commutans, ipsa emissâ, in loco remanet. Subingressus mox alius, pro femina virum invenire miratur: trahitur ad tribunal DRYMVS (hoc nomen ei erat) & fidem Christi libere professus, duplicis de tyranno victoriae coronam retulit, capite plexus. Ita Proconsularia Acta. Addunt alii, Virginem ipsam postea comprehensam, simili laurea coronatam, & liberatori suo consepultam. Certum est, à S. Ambrosio laudari simile par Anonymorum, ut *nuper* (puta sub Juliano) post simile commutatione vestium, uter mortem pateretur, pie certantium: & hi ab illis non satis apud multos distinguuntur.

*Virgines ... sequuntur Agnum quocumque ierit: sine macula enim sunt. Apoc. 14.*



erveret  
perfe-  
THEO-  
upnar  
s viola-  
injuria:  
ere po-  
na spes  
s Chri-  
le, velut  
tinaret.  
ommu-  
Subin-  
m inve-  
l Dny-  
a Chrifti  
o victo-  
Ita Pro-  
nem ip-  
li laurea  
pultam.  
ri simile  
sub Ju-  
vestium,  
& hiab  
uuntur.  
ocumque



# S. HUGO ABBAS.

*Vigilantia ad Dei obsequium.*

Deus, qui Cluniacense institutum la-  
boribus, scriptis, virtutibus, & mira-  
culis S. HVGONIS vehementer illu-  
strasti, & longe lateque propagasti; da  
nobis, per ipsum & cum ipso, ad tuum  
semper obsequium vigilare.

*Ora pro Ordine Cluniacensi,*



**A**bbatum Cluniacensium in Burgundia  
 sextus HVGŌ, natus Augustoduni est  
 an. 1024. Hic S. Benedicti institutum am-  
 plexus, & S. Odiloni successit anno 1049,  
 monasterium totis 60 annis rexit, magister  
 interea discipulorum plurium, sanctitate &  
 doctrina illustrium, in quibus HVGŌ Dux  
 Burgundiae, Urbanus II & Gregorius IX  
 Romani Pontifices. Ab Imperatoribus su-  
 temporis cultus ut pater, Ecclesiam nihilo-  
 minus ab eorum violentia feliciter sa-  
 tutatus est. Missis in Hispaniam ad Alfo-  
 sum VI, Fratribus, Cluniacensem Regulam  
 illuc induxit; neq; virorum tantum mon-  
 asteria numero auxit & disciplina, sed etiam  
 Virginum; condito inter alia etiam Marci-  
 niacensi. Animarum arcana ei patentia, &  
 futura cognita ut praesentia, nec non cura-  
 dorum morborum gratia, magnum ei no-  
 men ubique fecere. Denique anno 1109  
 celebrata Paschali festivitate, aegrotavit &  
 obiit. Vitam scripsere coram duo, Hilde-  
 bertus Cenomannensis, & Reynaldus Ver-  
 zeliacensis Abbates.

*Tu vero, vigila, in omnibus labora ...*  
*nisterium tuum imple. 2 Timoth. 4.*





S. PETRUS MARTYR.

*Pia Symboli recitatio.*

Præsta quæsumus, Domine, ut fidei  
Symbolum mente & ore frequentan-  
tes, B. PETRI devotionem imitemur;  
qui quod puer didicerat, etiam mo-  
riens pronuntiabat.

*Ora pro S. Inquisitionis ministris,*

✠



**P**ETRVS, hæreticis parentibus Veronæ natus sub an. 1206, septennis puer in scholis Symbolum fidei didicit, nec deinceps ab ejus professione potuit ullis suorum minis blanditiisve dimoveri. Cum Bononiæ studeret, in Ordinem Prædicatorum admitti petiit & obtinuit, an. 1221. In eo ad eximiam animæ puritatē, nulla unquam graviore labe inquinatam, & vitæ rigorem singularem, singularem quoque adiecit doctrinam. His donis ornatus, innumerum ad se populum alliciebat, ubicumque prædicaret; verbo & opere potens, præsertim contra hæreticos. Itaque à Gregorio IX constitutus fidei Inquisitor, in eoq; munere ab Innocentio IV confirmatus, cum eos variis locis expulisset, sic irritavit; ut in necē ejus conjurati, sicarios conduxerint duos. Hi Mediolano Comum euntem aggressi, duplici in caput vulnere læsum, Symbolumq; Apostolicum recitantem, adacto in latus mucrone peremerunt. Corpus Mediolani sepultum apud suos ad S Eustorgii, cum plurimis clareret miraculis, Martyrem declaravit Papa præfatus, an. 1252.

*Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo: hoc est verbum fidei quod prædicamus.*  
Rom. 10.





# S. HILDEGARDIS REGINA.

*Cultus Sanctorum.*

Deus, qui B. HILDEGARDIS pium erga Sanctorum venerationem studium, crebris ad ejus tumulum miraculis commendasti, da ut eos habeamus patronos in morte, quos illius exemplo veneramur in vita.

*Ora pro monasteriis Germania,*



**D**e cognatione Godefridi Alemanno-  
rum Ducis nata apud Suevos HILDE-  
GARDIS, cum virtute non minus quam  
forma excelleret, anno 771 uxor electa est  
Francorum Regi, ac postea Imperatori,  
Carolo Magno; eique, intra duodecimum  
felicis matrimonii annum, quatuor filios,  
filias quinque peperit. Eodem tempore  
plurium piarum foundationum marito ad-  
iutrix, Campidonense monasteriū in Sue-  
via erexit; illatisque illuc SS. Gordiani &  
Epimachi Martyrum corporibus, per ma-  
nus Hadriani Papæ, consecravit. Id quam  
gratum Deo fuerit, declarant miracula  
ejus, an. 783 in Theodonis villa ad Mose-  
lam mortuæ Metisque sepultæ, ac deinde  
cum corpore filii Ludovici Pii Campido-  
nam translatae an. 785. Ad illa seculo ro-  
nova facta est accessio, postquā destructum  
an. 941 ab Hunnis cœnobium, Ernestus  
Bavariæ Dux restauravit. Dubitantibus  
enim de loco sepulturæ, ipsum ex ore  
energumeni coactus est manifestare da-  
mon, ejici se ab HILDEGARDE quiritans.

*Laudemus viros gloriosos ... homines di-  
vites in virtute, pulcritudinis studium ha-  
bentes, pacificantes in domibus suis. Eccli. 44*





S. CATHARINA VIRGO.

*Desiderium crebra communionis.*

Excita in nobis, quæsumus Domine,  
desiderium mensæ cælestis partici-  
pandæ, quo B. CATHARINA Sponsa  
tua flagravit; ut quæ illius vitam etiam  
aluit temporalem, nostris animabus  
conferat sempiternam.

*Ora pro languidis ad Eucharistiam,*

En



**C**ATHARINA, Senis in Etruriâ nata anno  
1347, & ab infantia miris gratiæ donis  
præventa, post longam cum suis luctum,  
obtenuit habitum Sororum de Pœnitentia  
S. Dominici. Sub hoc constanter Sponso  
Christo servivit, in summo pœnitentiæ ab-  
stinentiæque rigore, usque eo progressa, ut  
ab an. æt. 20 pane abstinerit; aliquando  
etiam inventa sit, à die Cinerum ad festum  
Ascensionis Dominicæ, solo Eucharistico  
cibo victitasse. Frequentes ejus cum da-  
monibus luctas, morbos fere continuos,  
raptus & revelationes; nec non labores  
pro animarum salute & Ecclesiæ pace, su-  
pra sexum viresque susceptos, tribus libris  
descripsit Virginis Confessarius, Raymun-  
dus de Capua; aliquando etiam oculatus  
testis sacrorum stigmatum, quæ aliis fere  
invisibilia, lateri ejus manibusq; ac pedibus  
Sponsus suus inflixerat, Pisis coram Cruci-  
fixo oranti. Spiritu prophetiæ & miraculis  
clara, obiit Romæ 29 Aprilis anno 1380,  
ubi eam Pius II Sanctarum Virginum Ca-  
talogo adscripsit, 1561; & hodie coli jubet  
Urbanus VIII 1630.

*Panis Dei est, qui de calo descendit, & da-  
vitam mundo ... Domine, semper da nobis  
panem hunc. Joan. 6.*





# **S. PHILIPPUS APOSTOLUS.**

*Amor crucis interna.*

Deus, qui S. PHILIPPVM Apostolum  
Scythis dedisti fidei præconem; eique  
in cruce pro tui amore lapidato,  
martyrii lauream contulisti; da nobis  
cum ipso spiritualiter crucifigi, & si-  
mul in gloria coronari.

*Ora pro Tartarorum conversione.*



**P**HILIPPVS, Bethsaidæ in Galilæa natus  
 & inter primos vocatus à Christo; ei-  
 dem, ut Messia in Lege promisso, Natha-  
 naelem adduxit; deinde adscitus inter 12  
 familiarior quoque fuit. Hic in divisione  
 Provinciarum dicitur Scythiam docendam  
 accepisse, & gentibus circum Mæotidem  
 tis prædicasse; tandemque venisse in Phry-  
 giam, ubi Hieropolitanam Ecclesiam con-  
 diderit, extincta quæ istic pullulare cœperat  
 Ebionitarum hæresi, & tandem sub Domi-  
 tiano circa an. 90 in cruce fixus, est lapida-  
 tus, ac sepultus, una cum duabus filiabus vir-  
 ginibus Prophetissis; nam tertia apud Ephesus  
 suum requievit. Inde seculo 7 ablatum fuit  
 corpus Romam ad basilicam 12 Apostolo-  
 rum: quæ quia etiam S. Jacobi Minoris cor-  
 pus accepit; ideo & hic & iste uno die co-  
 luntur. Græci Natalem PHILIPPI censent  
 Novembris. Ex hujus Reliquiis, per varias  
 Ecclesias sparsis; Florentia brachium accepit  
 an. 1204.

*Christo confixus sum cruci, vivo ego, jam  
 non ego; vivit vero in me Christus. Galat. 2.*





# DUO SS. JACOBI APOSTOLI.

*Genuflexio in oratione.*

Deus, quinos, per beatos Apostolos  
tuos, ad agnitionem tui nominis veni-  
re tribuisti; da nobis eorum gloriam  
sempiternam, & proficiendo celebra-  
re, & celebrando proficere.

*Ora pro irreverentibus in ecclesia.*

¶



**I**ACOBVM Minorem, ex 12 unum, ALPHAI filium, fratrem Matthæi, professione Publicanum, facit Chrysostomus. Eum Latini primitus 22 Junii, Græci 9 Octobris colebant. Hi etiam addunt, post fidem Eleutheropoli, Gazæ, & Tyri prædicatam, Ostracina in Ægypto crucifixum expirasse. Sic ille diversus omnino fuerit, non solum à JACOBO ZEBEDÆI, fratre Joannis, passim dicto MAIORE; sed etiam à JACOBO, FRATRE DOMINI, filio Cleophæ & Mariæ: & hic censerideberet cum Paulo & Barnaba supernumerarius; fortassis, ex speciali Christi apparentis mandato, jussus primæ apud Hierosolymas Ecclesiæ Episcopus ordinari. Fuit autem alius tantæ sanctitatis, ut & orandi assiduitas genibus callū obduxerit, & Justum cum cognominaverint ipsimet Judæi; dejectum tamen è pinnaculo templi circa festum Paschæ, fullonis fuste mactarunt, anno 39 post Christi passionem.

*Flecto genua mea, ad patrem Domini nostri Iesu Christi. Ephes. 3.*



ALPHAI  
ione Pu-  
m Latini  
ris cole-  
Eleuthe-  
Ostraci-  
e. Sicille  
à JACO-  
fini dicto  
FRATRE  
hic cen-  
supernu-  
isti appa-  
ad Hiero-  
ari. Fuit  
& orandi  
& Justum  
dæi; de je-  
ca festum  
anno 39



# S. MARCULFUS ABBAS.

*Commiseratio erga agros.*

Deus, qui morbi regii incommoda,  
per invocationem S. MARCVLFI, cu-  
rari voluisti; da nobis ab iisdem præ-  
servari in corpore, & gratia tua fir-  
mari in mente.

*Ora pro morbum regium patientibus,*

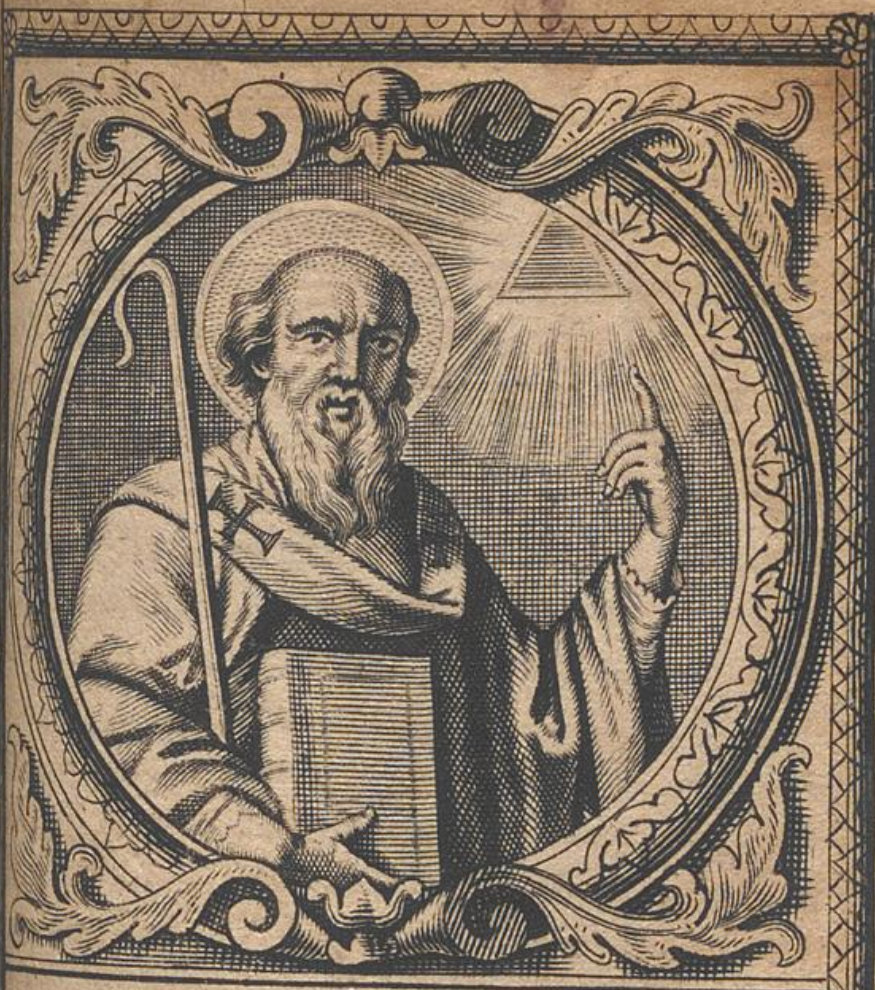




**M**ARCVLFVS, apud Bajocasses in hodierna Normannia natus, mira erga pauperes & peregrinos caritate, nec non miraculis fulgere incipiebat, quando S. Possessor Constantiensis Episcopus Presbyterum eum ordinavit, ac mox divini verbi præconem fecit. Ejus sanctitatem cum etiam dæmones in energumenis prædicarent, admiratione viri captus Rex Sigebertus, circa an. 526, libenter donavit illi, quem monasterio condendo petebat locum, Nantus dictum. Hic Abbas factus, regiminis curas interpolabat deliciis solitudinis, earumque gratia etiam in Majori Britannia aliquamdiu deliruit. Reversus denique ad suos, vitam finivit circa 558. Defuncti corpus uno post seculo, de terra levavit S. Audoëus; Normannorum deinde metus suasit illud ferri Corbiniacum in Picardia: ubi etiam Carolus Rex an. 906 monasterium fundavit; mercedem autem à Sancto creditur retulisse, gratiam morbi regii curandi, in omnes postea Francorum Reges derivatam: & ipse passim ea causa invocatur.

*Quis infirmatur, & ego non infirmor?*  
2 Cor. 11.





**S. ATHANASIUS EPISC.**

*Constantia inter pericula.*

Domine Jesu, qui pro tuæ divinitatis  
defensione, ad Arianorum confusio-  
nem, S. ATHANASIUM invicta constan-  
tia roborasti; ejus nos meritis à peri-  
culis animæ corporisque defende.

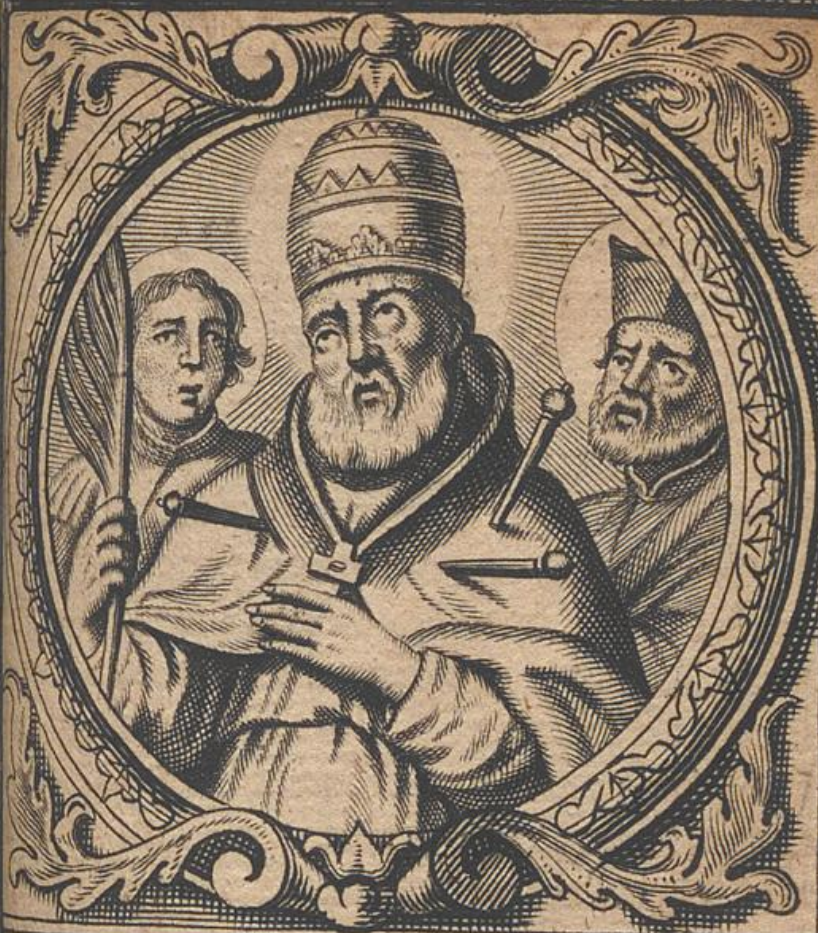
*Ora pro periclitantibus fidei causa*



**A**THANASIUS, Alexandrinæ in Agypto Ecclesiæ Diaconus, jam olim puerili ludo præscitus fuit Episcopus. Hic Alexandro, à Synodo Nicena regresso, successit an. 326. Divinitatem Christi contra Arianos, verbis scriptisque & consiliis, constantissime propugnauit. Mille insidiis calumniisque, ubique gentium impetita est vita ejus & fama, toto pene orbe terrarum in ejus perniciem conspirante, primum sub Magno Constantino, deinde sub hujus filio Constantio, palam Ariano. Per Romanos Pontifices semel iterumque in suam restitutus Sedem, sub Valente quoque & Juliano Imperatoribus vexatus, tandem tamen in pace quieuit an. 371. A Græcis etiam 18 Januarii colitur, ob corpus translatum Constantinopolim: unde ipsum an. 1454 Venetii tulerunt ad se, ac posuerunt in S. Crucis ubi hodie dum visitur integrum.

*In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur. 2 Cor. 4.*





S. ALEXANDER PAPA M.

*Veneratio SS. Reliquiarum.*

Deus, qui per S. ALEXANDRI Papæ  
vincula, Balbinam virginem subita do-  
nasti sanitate; da nobis Sanctorum Re-  
liquias pie venerari, & earumdem ex-  
periri virtutem.

*Ora pro carcere detentis,*





**A**LEXANDER, natione Romanus, Eccle-  
 siæ præfuit annos 8, menses 2, diem 1.  
 Hic sub Trajano Imperatore, & Principe  
 Aureliano, in furnum ardentem cum S.  
 Eventio Presbytero & Theodulo Diacono  
 conjectus anno 117, indeq; egressus illæsus  
 ac punctim confossus, martyrium comple-  
 vit, sociis capite minutis. Inter multos, qui  
 Christo lucratus fuerat, eminuerunt, S. He-  
 mes, urbis Præfectus, cum sorore Theodo-  
 ra; & S. Quirinus, cum filia Balbina, cui po-  
 boiam è Sancti collo sumptam collata san-  
 tas, patrem movit, ut crederet in Jesum;  
 cum istos, reddita mortuo filio vita. Bojam  
 illam Alexander II Lucam misit, ubi Ep-  
 scopus fuerat, anno 1070; cum bona parte  
 corporis, sumpta ex S. Praxedis ecclesia; un-  
 de jam ante acceptam partem aliam Euge-  
 nius II ad S. Sabinæ collocarat, circa 826  
 (ibi adhuc repositam an. 1586) aliam Ca-  
 lestinus III, ad S. Laurentii in Lucina, sub  
 annum 1196, una cum Sancti Capite.

*Si tetigero tantum vestimentum ejus, sal-  
 va ero. Matt. 9.*





**S. MONICA VIDUA.**

*Cura viduarum & pupillorum.*

Deus, qui B. MONICÆ pias lacry-  
mas, in filii sui Augustini conversione,  
misericorditer suscepisti; da nobis pec-  
cata nostra deplorare, & gratiæ tuæ in-  
dulgentiam invenire.

*Ora pro viduis & pupillis.*

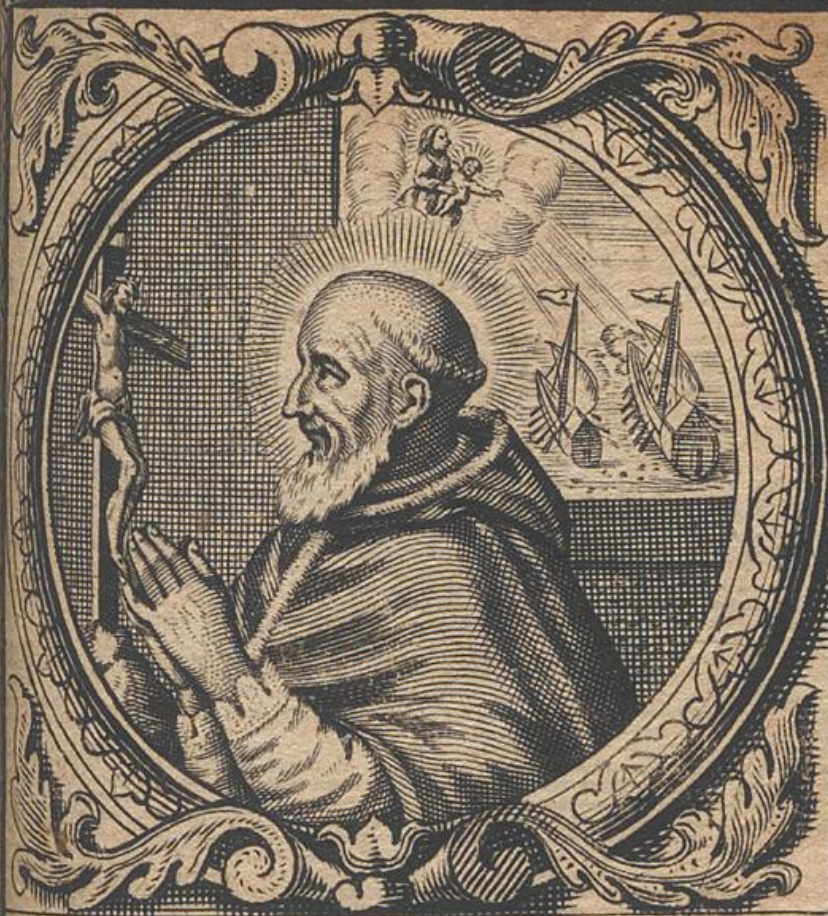




**M**ONICA, S. Augustini dupliciter mater, quia eum & mundo & cælo peperit; marito Patricio Carthagine in Africa mortuo, quem senectute confectum Jesu Christo conciliarat; castam & operibus misericordiæ exercitam viduitatem agebat. In assiduis ad Deum orationibus, pro filio qui in Manichæorum hæresim inciderat, lacrymas effundere solita, illum etiam Mediolanum secuta, ejusdem ibi conversione & baptismo recreata est. Mox in Africam simul redeuntibus, cum ad Ostia Tiberina constitissent, incidit ipsa in febrem; & precata circumstantes, ut sui ad altare Domini meminissent, animam Deo reddidit an. 388. Defunctam Augustinus pie luxit, & laudavit in suis libris, præsertim à prudentiâ & longanimitate, quibus & viri sui asperum ingenium, & filii intemperantem adolescentiam toleravit, utriusque correctionem à Deo expectans. Corpus lateritio conditum monumento, in cœmeterio S. Aureæ, anno 1161 ipsius apparitione revelatum fuit.

*Religio munda apud Deum hæc est, visitare pupillos & viduas, in tribulatione eorum.*  
Jac. i.





# **B. PIUS PAPA QUINTUS.**

*Zelus contra infideles.*

Deus, qui ad conterendos Ecclesiæ tuæ  
hostes, & divinum cultum reparan-  
dum, B. PIVM fieri Pontificem volui-  
sti; fac nos ipsius defendi præsidii; &  
Turcarum ferociâ domitâ, fideles  
tuos perpetuâ pace lætari.

*Ora pro pugnantibus contra Turcas,*



**M**ICHAEL GISLERIVS, in oppido Bosco  
status Mediolanensis natus 1504; ex  
Ordine Prædicatorum, à Paulo IV extra-  
ctus ad Episcopatum, & anno 1557 creatus  
Presbyter Cardinalis; Pauli successor Pio  
IV, magno fuit adiumento, in digerendis  
Conciliū Tridentini sanctionibus. Denique  
S. Carolo Borromæo adnitente factus Pon-  
tifex an. 1566, sub nomine PII V, universæ  
Ecclesiæ præfuit annos 6, menses 3, dies  
24; sanctissime mortuus 1572. Omni qui-  
dem vita, sed in Pontificatu præsertim,  
pium se exhibuit, tum erga pauperes, tum  
erga Deiparam. Inter Acta prolixè scripta,  
eminent auxilia militaria, Carolo IX Fran-  
corum Regi contra Hugenottas, & Melitæ  
obfessæ contra Turcas lata. Immortalis au-  
tem memoria debetur navali de Selimi po-  
tentissima classe victoriæ, ad Naupactum,  
7 Octobris relatæ, ductu Joannis Austria-  
ci. Corpus, quod in patria voluerat humili-  
ter sepeliri, Sixtus V adferri Romam fecit,  
an. 1588; Clemens autem X 1672, Beatum  
pronuntiavit.

*Ipsi veniunt ad nos in multitudine & su-  
perbia; nos verò pugnamus pro animabus & le-  
gibus nostris; & ipse Dominus conteret eos.  
1 Mach. 3.*





# **S. JOANNES DAMASCENUS.**

*Cultus sacrarum Imaginum.*

Deus, qui pro sanctarum Iconum re-  
verentia, B. JOANNI abscissam dexte-  
ram, per Matrem restituiſti; da ut tuam  
ad quam ſumus creati imaginem, pu-  
ram ſemper in nobis conſervemus.

*Ora pro averſantibus SS. Icones,*





**E**tiam apud barbaros suum esse virtuti  
locum; patuit in JOANNE; cui, licet  
Christiano, Saracenus Princeps Damasci,  
procuracionem urbis commisit. Sed cum  
interim, ut erat egregie eruditus, Leoni  
Isaurico Iconomacho scriptis libris episto-  
lisque sese opponeret; chirographum ejus  
adulterans versipellis, finxit ad se scriptas  
ab illo litteras, de tradenda Romanis urbe.  
Calumnioso invento credulus Saracenus,  
JOANNI dexteram abscindi præcepit. Cum  
hæc esset oranti noctu per Deiparam red-  
dita, liber dimissus circa 740, totum se  
transtulit ad meliorem servitutem, Deo in  
monasterio S. Sabæ serviendam, ex divite  
Senatore factus humillimus Monachus. Hic  
Presbyter ordinatus, restaurandis sacris qui  
fere perierant libris, Hymnisque novis pan-  
gendis se dedit. Ubinam corpus requiesce-  
ret, ignorasse Joannes Patriarcha Jerosoly-  
mitanus videtur, qui sub annum 969 scripsit  
Vitam Sancti, in Palæstina actam; nihil au-  
tem de modo vel loco mortis: quæ videtur,  
occasione resuscitatæ à Leone Armeno ico-  
nomachiæ, obtigisse circa Constantinopo-  
lim, sub annum. 780, ætatis ejus 104.

*Ego Christi imaginem colo; Deigenitricis, ut  
matris filii Dei; S. Martyrum, ut amicorum.*



virtuti  
i, licet  
amasci,  
ed cum  
Leoni  
episto-  
am ejus  
scriptas  
is urbe,  
acenus,  
Cum  
am red-  
otum se  
Deo in  
x divite  
nus. Hic  
eris qui  
vis pan-  
quiesce-  
erofoly-  
g scripte  
nihil au-  
videtur,  
eno ico-  
tinopo-  
104.  
itricis, ut  
nicorum.



**S. STANISLAUS EPISC. M.**

*Peccatorum increpatio.*

Deus, pro cuius honore gloriosus Pon-  
tifex STANISLAUS gladiis impiorum  
occubuit, da ut aliena corrigentes de-  
licta, de propriis non confundamur er-  
ratis.

*Ora pro avertendis scandalis.*

63



**S**TANISLAUS, Cracoviæ in Polonia, nobili genere, nec sine miraculo natus; post patrimonium omne in pauperes distributum, ibidem Canonicus, deinde & Episcopus factus est circa 1071. Hoc in munere cum scandalosam Boleslai Regis impudiciam dissimulare non posset, isque subornasset, qui Episcopo litem moverent de pago quodam, ut non iuste possessio; cum eino ex consciis emptionis auderet attestari, venditorem Petrum, à triennio sepultum, suscitavit, & Regi stitit. Sed hic nihil inde melior pergebat insanire, sic ut necesse fuerit excommunicationis sententiam in eum dicere. Tum vero palam ille in Sanctum insurgere, donec eum anno 1079, sacro altari adstantem, in suburbana S. Michaelis ædícula, proprio mactavit gladio. Corpus mirabiliter redintegratum Canonici sui an. 1088 detulerunt in Cathedralem. Sequenti seculo passionem & miracula Joannes Longinus descripsit; quibus motus Innocentius IV canonizationem celebravit Alfisi, an. 1253, quam mox secuta est nova corporis elevatio.

*Gloria, ne cesses: annuntia populo meo scelera eorum. Isaia 58.*





## S. WYRO EPISCOPUS

*Humilis confessio.*

Deus, qui populo tuo S. WYRONEM  
dignum Pœnitentiæ ministrum con-  
cessisti; da nobis, per illius merita eo-  
dem Sacramento sic uti, ut delictorum  
veniam mereamur.

*Ora pro Confessariis & pœnitentibus.*

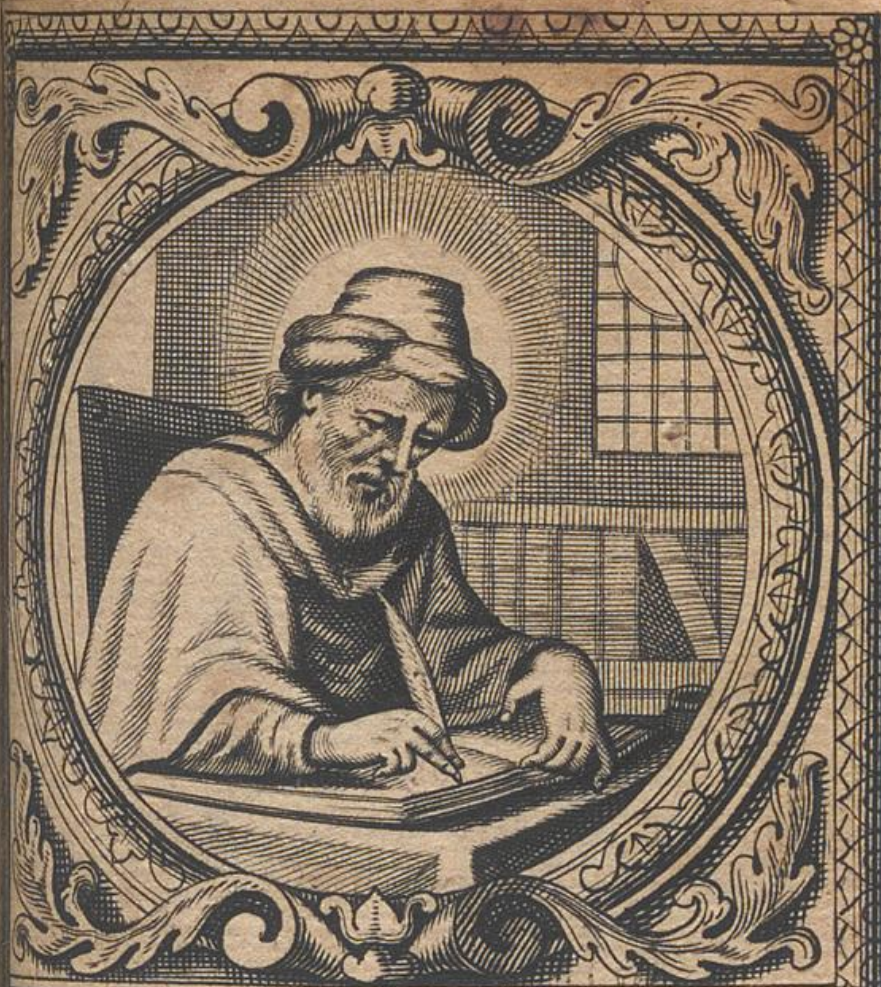
✠



WYRONEM Scotia genuit; adultumque non minus virtutibus quam annis, optavit Episcopum; atque ordinandum misit Romam, sub finem seculi 7. Inde reverso, post aliquot curæ Pastoralis annos, rediit peregre vivendi desiderium; cui implendo socios assumens SS. Plechelmum & Otgerum, transiit cum iisdem in Belgium. Ibi a juniore Pippino, montem circa Ruremundam obtinuit, ab eo quod ibi condidit monasterio dictum S. Petri, nunc S. Odilia. Huc ad eum pœnitentiæ & confessionis causa sæpè Dux idem nudis pedibus veniebat. Hic ille ea cum sociis patravit miracula, ob quæ Sanctorum cultum promeruit. Corporum deinde pars bona translata Ultrajectum est; quæ vero ibi mansit, allata fuit Ruremundam anno 1361: ubi in æde nunc Cathedrali ab iconomachorum furore mirabiliter servatæ Reliquiæ, & an. 1594 mirabilius inventæ, fecerunt civibus festum magnum.

*Si confiteamur peccata nostra; fidelis est & justus Deus, ut remittat nobis. 1 Joan. 1.*





**S. GREGORIUS NAZIAN. EP.**

*Studium sacrarum litterarum.*

Deus, qui Ecclesiae tuae S. GREGORIUM  
Nazianzenum dedisti rerum divina-  
rum magistrum; da ut ejus instructi do-  
ctrinis, etiam virtutum jugiter pro-  
ficiamus exemplis.

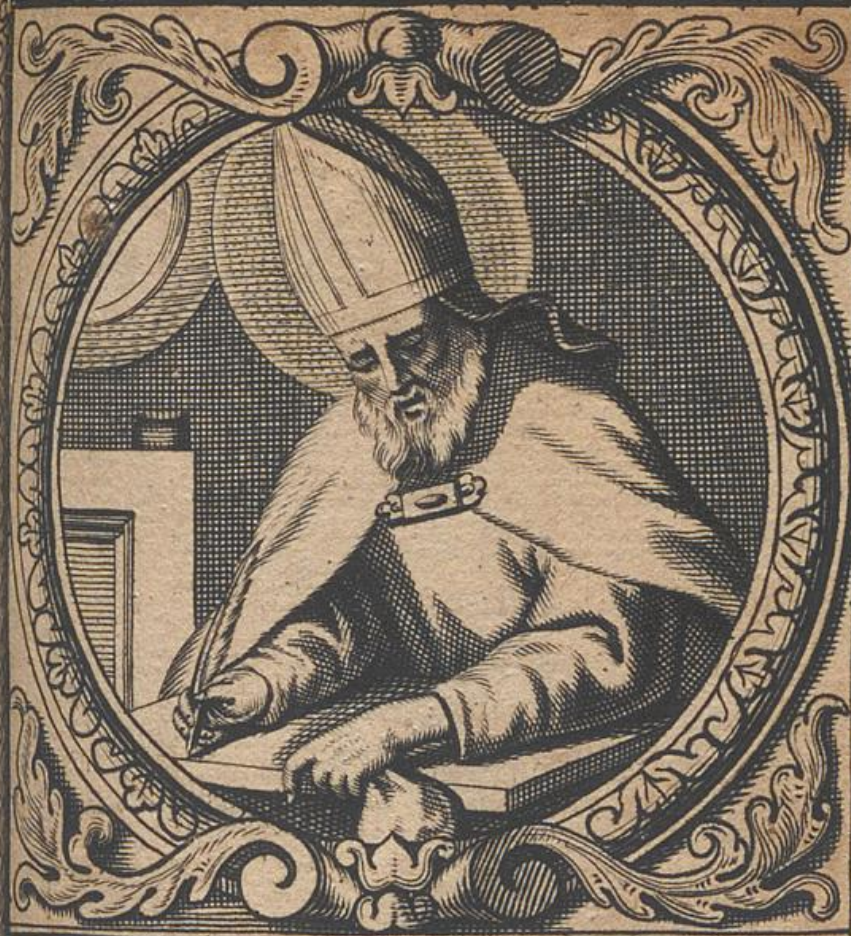
*Ora pro Magistris in Theologia.*



**G**REGORIUS, Nazianzi in Cappadocia nobiliter natus, & cum S. Basilio institutus seculari litteratura Athenis; cum eodem ad sacram se convertit, in cœnobio addiscendam. Hic cum doctrina, & sanctitate fulgerent, ad munus prædicandi Euangelium vocati sunt, ac multos Christo filios pepererunt. Inde Sasimorum Episcopus ordinatus GREGORIUS, Nazianzenam Ecclesiam administravit pro patre. Tum anno 380 à Theodosio Imp. evocatus Constantinopolim, cum hanc ab Ariana hæresi repurgasset, & pacificandæ Antiochenæ Ecclesiæ intenderet; tantam multorum incurrit invidiam, ut elegerit anno 387 Throno cedere, ac domum regredi. Ibi Eulalium Episcopum ordinans, totum se contulit ad rerum divinarum seripcionem contemplationemque, in quibus finem vivendi grandævus valde fecit, an. 391. Corpus conspectum Gregorio patri Constantinopolim allatum esse constat post 944; non item quando ablatum sit hinc, vel Venetias ad S. Zachariæ, vel Romam ad S. Gregorii in Campo-Martio; vel utri civitati pater, utri filius obtigerit.

*Omnis scriptura, divinitus inspirata, utilis est ad docendum. 2 Tim. 3.*





**S. ANTONINUS ARCHIEP.**

*Fuga otii.*

Sancti ANTONINI, Domine, cujus  
erudimur exemplis & doctrinis, meri-  
tis etiam adjuvemur; ut sicut te in illo  
mirabilem prædicamus, ita in nos mi-  
sericordem fuisse gloriemur.

*Ora pro scriptoribus sacris*

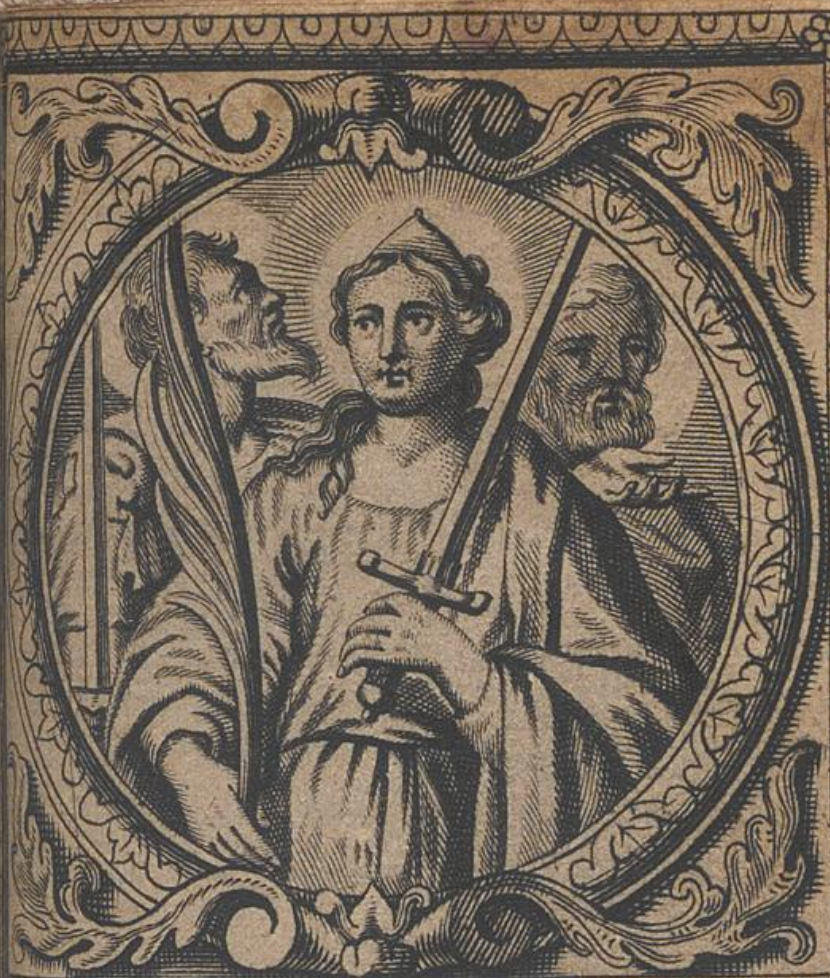




**A**NTONINVS, honestissimis parentibus Florentiæ natus, an. 1389; Religionem Prædicatorum amplexus est, ætatis 6. In hac omnes fere scientias nullo Magistro didicit, tam excellenti erat ingenio: mirabiliter tamen eluxit in eo accuratissima legum observantia, cum integerrimâ virginitate conjuncta, cui conservandæ acres corporis afflictiones adhibebat. Otii fugientissimus, post brevem & incommodum somnum, jugi vacabat orationi, lectioni aut scriptioni; unde extiterunt tam multæ tamque egregiæ lucubrationes, quibus apud omnes celebratur. Post varias in Ordine Præfecturas, coactus ab Eugenio IV est Archiepiscopales suæ patriæ insulas suscipere an. 1446; easque sic gessit, ut an. 1459, 2 May mortuum, multisque miraculis clarum, Adrianus VI canonizavit 1546. Corpus de loco primæ sepulturæ elevatum, & solennissima pompa translatum fuit, 9 May 1589. Innocentius autem XI 1684, die 10 coli tota Ecclesia Sanctum iussit.

*Multam malitiam docuit otiositas. Eccl.*





**S. DOMITILLA & SOCII MM.**

*Dilectio mutua.*

Semper nos, Domine, Martyrum tuorum NEREI, ACHILLEI ac DOMITILLAE foveat pretiosa confessio; & mutua dilectione conjunctos, tu dignos reddat obsequio.

*Ora pro concordia inter nos servanda, &c.*

*Hen. Cause' sculp.*



**F**LAUIÆ DOMITILLÆ, Titi & Domitiani Imperatorum nepti, persuaserunt Eunuchi sui NEREVS & ACHILLEVS fratres, ut repudiatis sponſi ſui Aureliani nuptiis, virginitatem consecraret Christo, velo de manibus S. Clementis Papæ accepto, sub an. 98. Ea propter Trajanus Imp. omnes iussit in Pontiam insulã deportari; ubi Fratres, constanter negantes, se à Petro Apostolo baptizatos posse idolis immolare, securi percussi sunt, corporibus Romam relatis. DOMITILLA vero, post carceris ærumnas reducta Terracinam, missas eo ad se pervertendam collactaneas, Euphrosynam ac Theodoram, ipsa convertit, & sponſos earum Sulpitium & Servilium, hac de causa Romæ capite plexos: Virgines vero, immisso in cubiculum ubi morabantur igne, suffocavit Luxurius, Aureliani frater. Sed corpora earum flamma non tetigit, eaque Cæsarius Diaconus sepelivit. Postea Fratres cum DOMITILLA propria ipſorum excepit ecclesia; unde ad S. Adriani translatoſ, sub Gregorio IX, Clemens VIII priori Titulo reddi permisit, anno 1597.

*Simplici ex corde invicem diligite attentius. 1 Petri 1.*





**S. RICTRUDIS VIDUA.**

*Bonum exemplum.*

Deus, qui S. RICTRUDEM fecisti matrem, filiorum lætantem; da ut parentes omnes bono liberis exemplo præeant, & hi illos semper ad meliora sequantur.

*Ora pro parentibus liberisque*



*van loybos delineavit*



**R**ICTRVDIS, apud Vascones nata, & à S. Amando sub an. 634 piè instituta; iubente Rege Dagoberto, in manus venit S. Adalbaldi Belgæ, nepotis S. Gertrudis, eique peperit S. Maurontum, Sanctasque tres filias. Ipso deinde circa 652 occiso, velum sacrum sumpsit, Monacham una cum filiabus in cœnobio Marchianensi professa, facta deinde Abbatissa est. Sed prius quam hoc fieret, omnium juniorem Adalsendam amisit. Eusebiam quoque, Hamaticensem Antistitem à se constitutam, vivens extulit; Clotendam vero cum fratre, superstitem sibi reliquit; circa 688, ætatis 74 vita defungens. Corpus Marchianis sepultum miraculis quidem à morte claruit, magis tamen celebrari cœpit, post locum à feminis ad viros translatum an. 1024. Anno vero 1140 ex veteri in novam capsam repositæ Reliquiæ, rursus an. 1164, post restauratæ ecclesiæ dedicationem, solennissime sunt translatae ab iisdem Monachis, hodie dum florentibus.

*In omnibus te ipsum prabe exemplum bonorum operum. Tit. 2.*



a, & à S.  
tuta; ju-  
venit S.  
is, eique  
tres fi-  
elum fa-  
filiabus  
a, facta  
nam hoc  
am ami-  
em Anti-  
lit; Clot-  
n fibire-  
ungens.  
ulis qui-  
e ebrari  
os tran-  
o ex ve-  
eliquia,  
ecclesie  
ranslata  
entibus.

in bono-



# S. SERVATIUS EPISC.

*Deprecatio flagelli divini.*

Deus, pro cuius flagello avertendo S.  
SERVATIUS extrema ætate Romam est  
peregrinatus; precibus ejusdem exo-  
ratus, debitas peccatis nostris pœnas  
clementer remitte.

*Ora pro publicis calamitatibus,*

*Ad usum Patrum*



**T**ungrorum apud Belgas vetustissimæ  
 Urbis Episcopus SERVATIVS, inveni-  
 tur adfuisse Conciliis, Coloniensi anno  
 346, Sardicensi 347, & Ariminensi 358. In  
 hoc cum Phœbadio Aginnensi diu restitit  
 propositæ ab Arianis fidei formulæ; sub-  
 scripsit tamen, ne solus obniti aliis fere 300  
 Episcopis videretur. Sed cito pœnituit; do-  
 cente S. Hilario, verbis in speciem Catholi-  
 cis, sensum hæreticum regi. Sub extremam  
 ætatem ad limina Apostolorum ivit, depre-  
 caturus cladem, urbi suæ ab Hunnis immi-  
 nentem; eamque inevitabilem esse per vi-  
 sum monitus, Trajectum ad Mosam con-  
 cessit, primus ibi Episcopus anno 384. Ibi-  
 dem mox defuncti tumulum nix circum-  
 densa numquam obtexit: eoque miraculo  
 moniti fideles, ligneam primum ædiculam  
 desuper struxere, pro qua Basilicam fecit S.  
 Monulfus Episcopus seculo 6; quando pre-  
 tiosam in arcam transpositum etiam cor-  
 pus est.

*Recordare, Domine, quod steterim in conspe-  
 ctu tuo, ut auerterem indignationem tuam  
 ab eis. Jer. 18.*





**S. BONIFACIUS MARTYR.**

*Satisfactio pro peccatis.*

Deus, qui non vis mortem peccatoris,  
sed ut convertatur, & vivat, da nobis,  
S. BONIFACII interventu, dignos pœ-  
nitentiæ fructus facere, & commissio-  
rum veniam promereri.

*Ora pro peccatoribus conversis,*

✠

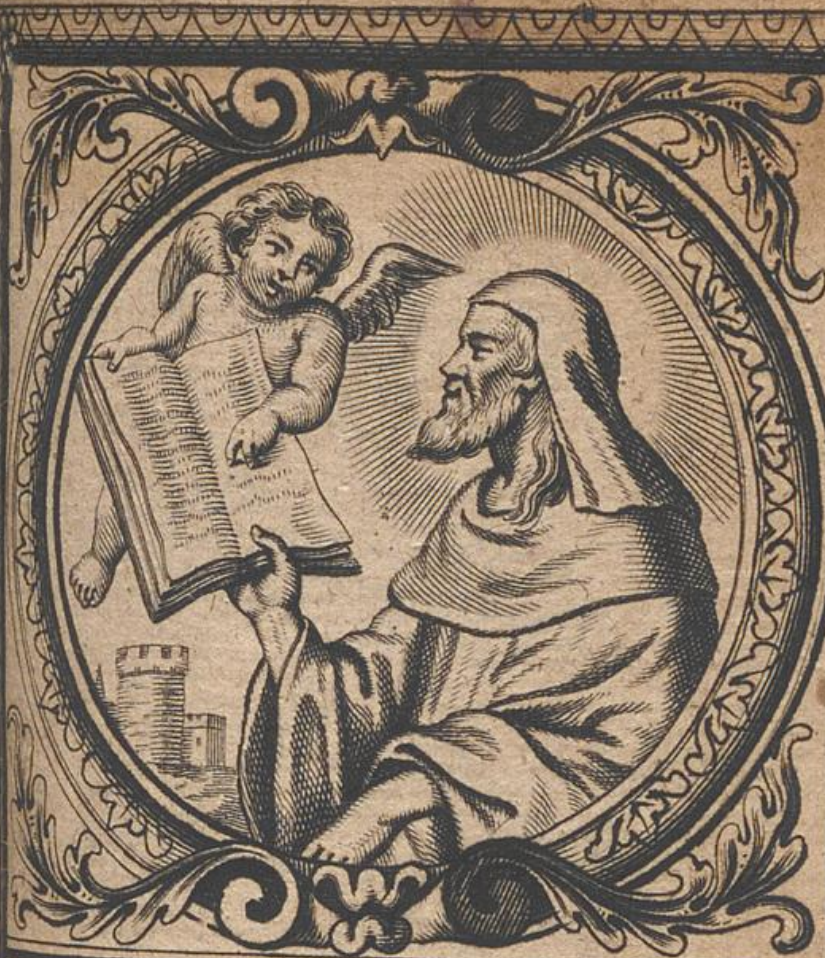
*Oratio Iesu*



Sub finem seculi 3 vivebat Romæ opulenta matrona, Aglae nomine, foedis quidem sui procuratoris BONIFACII amoribus implicata, sed eleemosynis valde dedita. Has respiciens misericors Deus, utrique poenitentiae gratiam contulit: qua serio quærentes modum præterita delicta expiandi, contulerunt inter alia, ut in Ciliciam proficeretur BONIFACIUS, ubi fama erat multos Martyres fieri, & ab avaro Præsede vendi corpora. Is ut Tarsum appulit, nonnullique in foro torqueri comperit; illuc advocans, cohibere se non potuit, quin eorum preces cum osculo postularet. Sic agnitus Christianus, tortus etiam ipse est, & fixos sub ungulis calamos ollamque pice ferventem passus, capitalem denique sententiam subiit. Supervenere comites itineris famuli, & 500 solidis redemptum corpus Dominae suae retulerunt, jam de omnibus per Angelum monita. Excepit illa ipsum devote: post aliquantos autem annos, reddita Ecclesiae per Constantinum pace, super ipsum sacram aedem struxit.

*Peccata tua eleemosynis redime, & iniquitates tuas misericordiis pauperum. Dan. 4.*





# S. PACHOMIUS ABBAS.

*Studium obedientiae regularis.*

Deus, qui per Angelum tuum S. PACHOMIO tradidisti coenobitici instituti Regulam; da ut commendata ab eodem obedientiae virtus, praecipuo studio ab eam professis excolatur.

*Ora pro Coenobitis,*

*Et iniqui*  
Dan. 4.



**P**ACHOMIVS Ægyptius, dæmonum hostis futurus, declaratus adhuc infans est. Anno autem 296 in militiam Diocletiani adscriptus fuit adolescens. Hunc cum sociis contigit in Thebaide experiri miram civitatem erga ignotos hospites caritatem; & intelligens, Christianis esse propriam, eorum cœpit adamare religionem. Deinde sacramento militari solutus baptizatusque, Pachomoni cuidam, austeritatis summæ viro in disciplinam se dedit. Postea, cum fratre suo Joanne, solitarius vixit; ac denique, eo mortuo, jam fere quadragenarius, apud Tabennam, superioris Thebaidis vicum, cœpit ex Angeli monitu, secundum Regulam, ab eo sibi datam, colligere socios; cœnobiticæ vitæ, eatenus ignotæ, sic adstringendos, ut ex uno primario monasterio, Pachomii dicto, plurium procederet gubernatio. Ita factum est, ut, ipso etiamnum vivente, ad 3000 Monachi Tabennosiotæ ab uno regerentur; qui usque ad 50000, ætate S. Hieronymi excreverant. Obiit autem anno 349 æt. 74, prophetiæ spiritu & dono curationum clarus.

*Audi, fili mi, disciplinam patris tui . . . ut addatur gratia capiti tuo, & torques collotuo. Prov. 1.*





[S. DYMPNA VIRGO M.

*Horror impudicitiae.*

Amator pudicitiae Deus, B. DYMPNAE  
mortem, pro virginitate tuenda tole-  
ratam recolentibus, mentis & corpo-  
ris sanitatem conserva, quibus tibi de-  
vote & fideliter serviamus.

*Ora pro amentibus & furiosis,*

✠

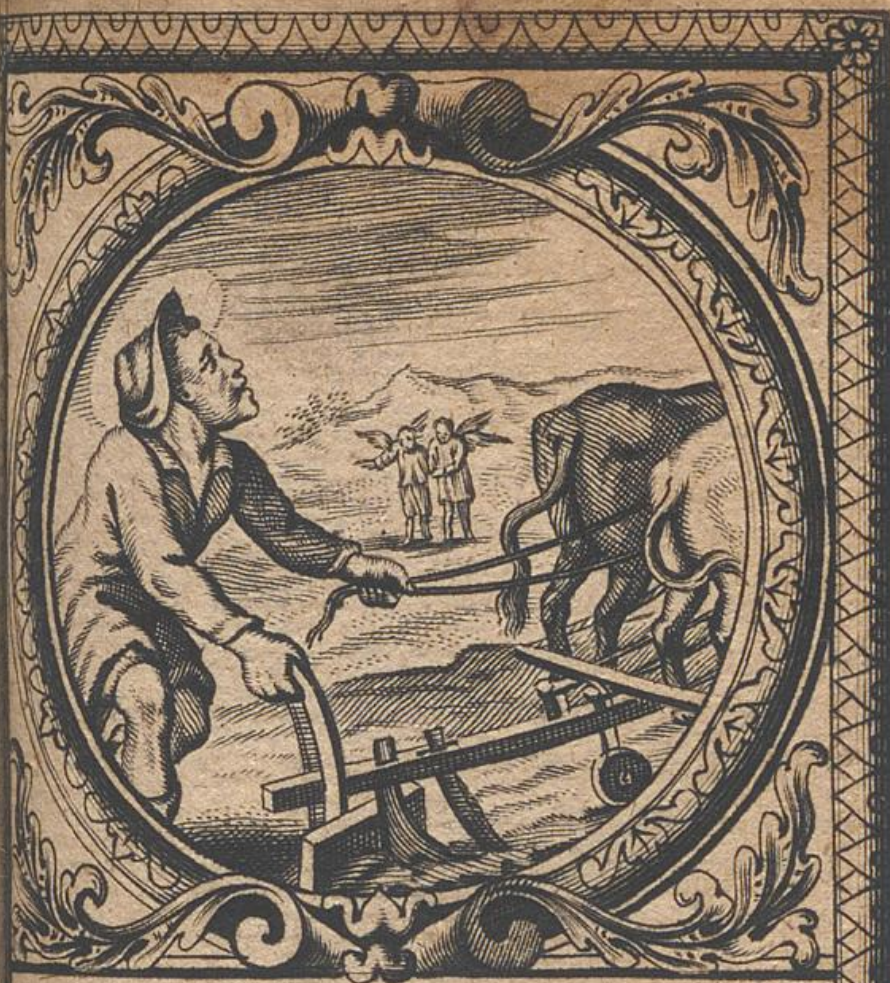


**G**ela, Brabantiae municipium nobile, Gleucis 6 Antverpia dissitum, celebritatem suam & ecclesiam collegiatam debet S. DYMPNÆ, Virgini ac Martyri, potenti ad amentium energumenorumq; curationem. Ea dicitur Pagani cujusdam Regisin Hibernia filia, cum S. Gereberno Presbytero, qui ipsam clam instruxerat, adnavigasse Antverpiam, Gelamque se contrulisse, ne patri viduo, ut volebat, nubere, cum fidei Christianæ injuria, cogeretur. Istic tamen ab illo repertam ajunt, indicio pecuniæ apud Antverpienses expositæ; qui ad sua vota inflexibilem gladio proprio necavit, una cum instructore Presbytero. Gelæ autem mirabiliter tumultata DYMPNÆ, ab aliquo Cameracensium Episcoporum elevata, novis miraculis claruit seculo 13 aut 14, quando illa Petrus Canonicus scripsit. Accesserunt & alia etiā hoc seculo, publicis instrumentis probata, non solum amentium & energumenorum, sed etiam epilepticorum ac variis sensibus destitutorum, S. Gereberni corpus Sonsbeka Cliviæ possidet, & vicini Zantenses valde venerantur.

*Serva te ab insensato, ut non habeas molestiam, & non coinquinaberis peccato illius.*  
Eccli. 22.



nobile,  
 lebrita-  
 n debet  
 potenti  
 curatio-  
 Regisin  
 esbyte-  
 avigasse  
 lisse, ne  
 um fidei  
 c tamen  
 pecunia  
 i ad sua  
 necarit,  
 . Gela  
 NA, ab  
 um ele-  
 o 13 aut  
 scripsit.  
 publicis  
 nentium  
 leptico-  
 n. S. Ge-  
 o offidet,  
 tur.  
 beas mo-  
 to illius.



# S. ISIDORUS AGRICOLA.

*Devotus manuum labor.*

Respice servos tuos, Domine, & B.  
 ISIDORO intercedente, opera ma-  
 num nostrarum dirige; ut Angelico,  
 sicut ille, fulti auxilio, cum victu tem-  
 porali vitam promereamur æternam.

*Ora pro agricolis & hortulanis,*

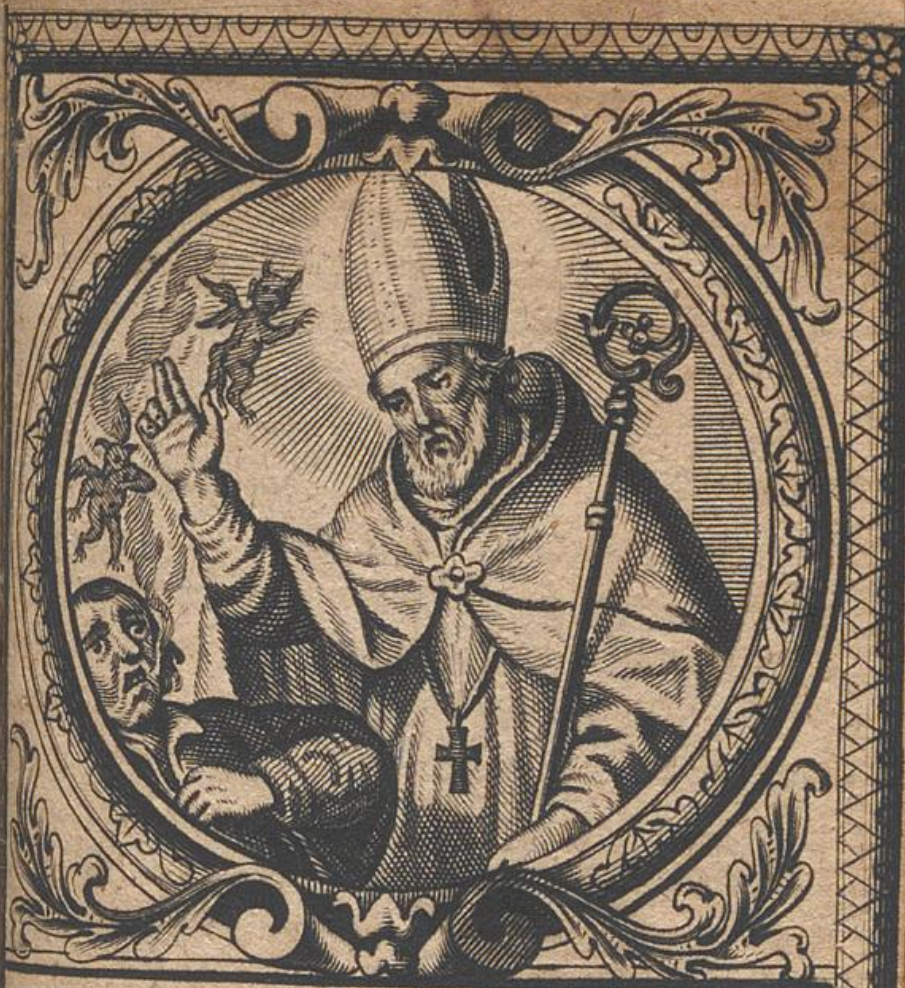




**I**SIDORVS, homo agricola prope Madritum, cum uxore Maria genitisque ex ea liberis, terram colendo, vitam, non minus piam, quam obscuram duxit usque ad annum 1130; quando sancte mortuus, & in coemeterio S. Andreæ plebeo funere depositus est. In ore tamen hominum erant quædam viventis miracula, de herili equo filiaque resuscitatis, & Angelis visis pro eo orante aratrum ducere. Annis ab inde 40, ipse, compatri suo bis apparens, elevari suum corpus, & intra ecclesiam collocari præcepit. Luculentius exhinc patuit ejus sanctitas; cum ad incorruptum, quale hodie dum perseverat, corpus, crebrescerent miracula, quæ Joannes, tunc ibi Diaconus, scripta reliquit. His postea accesserunt alia aliaque; præsertim, postquam anno 1431 coeptum est illud pro impetranda pluvia feliciter circumferri. Quapropter Paulus III probavit consilium anni 1545, de illo in arcam digniorem transferendo; & Philippus II an. 1593 mandavit Canonizationis causâ sollicitius urgeri: ideo eum Paulus V Beatis, Gregorius XV Sanctis adscripsit.

*Laboret operando manibus quod bonum est; ut habeat unde tribuat necessitatem patienti. Eph. 4.*





S. UBALDUS EPISCOPUS.

*Mansuetudo.*

Deus, qui eximiam B. UBALDI mansuetudinem, singulari contra dæmones potentia glorificas; da ut virtutem tibi tam acceptam imitantes, liberemur ab hostibus mentis & corporis.

*Ora pro possessis à damone,*

✠

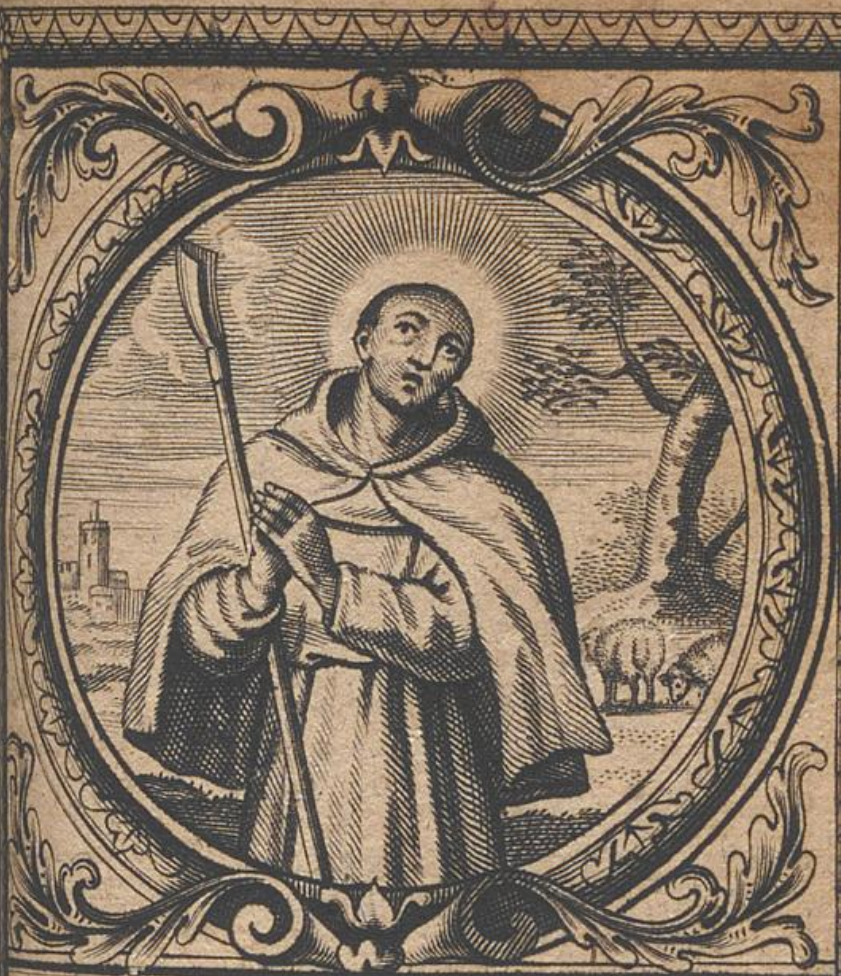


**U**BALDVS, Eugubii in Umbria valde nobili genere natus, & Cathedralis ecclesiæ Clero adscriptus à pueritia, Canonicus & Prior tandē factus est. Cupiens autē Canonicam inter suos restaurare disciplinam, Ravennam ad Portuenses transit: quorum Regulā per trimestre informatus, reversusq; in patriam, feliciter executus est quod intenderat. Perusinae civitatis oblatū Episcopatum recusavit; Eugubinae excutere non potuit, cogente ipsum anno 1129 Honorio II. Eo in munere singulari prorsus excelluit mansuetudine, tantisq; miraculis claruit, ut an. 1160 defunctus hac vita, continuo coeperit haberi Sanctus. Id cum auctoritate majori ratū fieri optaret Episcopus Bentivolus, obtinuit à Cælestino III an. 1192. Corpus, hodie dum incorruptum, à Cathedrali ecclesia subvectum in montē non sine miraculis; tandem una cum ipsa ecclesia cessit Canonicis Regularibus Lateranensibus an. 1513. Secuta translationem plurima prodigia sunt, quæ habentur diligenter collecta à tunc viventibus: Vitam Tebaldus Episcopus successor scripsit.

*Servum autem Domini oportet . . . mansuetum esse ad omnes . . . cum modestia corripientem eos qui resistunt veritati. 2 Tim. 2*



lde no-  
 is eccle-  
 nonicus  
 utē Ca-  
 polinam,  
 quorum  
 yersulq;  
 quod in-  
 Episco-  
 ere non  
 onorio  
 s excel-  
 ulis cla-  
 a, conti-  
 um au-  
 Episco-  
 no III  
 uptum,  
 montē  
 m ipsa  
 is Late-  
 tionem  
 ur dili-  
 Vitam  
 sit.  
 . man-  
 stia cor-  
 Tim. 2



# S. PASCHALIS BAYLON.

*Innocentia vita.*

Deus, qui B. PASCHALEM, à pastori-  
 tia vita innocentissime acta, ad Reli-  
 giosæ perfectionem supremam extu-  
 listi, vivumque ac mortuum innume-  
 ris decorasti miraculis; da nobis ejus  
 interventu, puro tibi corde servire.

Ora pro Ordine Minorum Observan-  
 tium, &



**P**ASCHALIS Hispanus, in oppido Turris-  
 formosæ diœcesis Seguntinæ natus  
 1540, à vita pastoritia innocentissime acta,  
 an. 1564 transiit ad severiorem Franciscana  
 Regulæ observantiam; & qui jam ante  
 divinis fuerat favoribus cumulatus, in ea  
 ad summum actionis contemplationisque  
 culmen ascendit, quamvis illitteratus. Ad-  
 mirabilia prorsus sunt, quæ de heroicis eius  
 virtutibus multisq; miraculis scribit, ejus  
 spiritu discipulus, cum illum jam Beatis ad-  
 scripsisset Paulus V, an. 27 à morte, quam  
 is prope Villam regalem Valentini regni  
 obierat 1592. Protracta longius canoni-  
 zatio est, & quamvis an. 1679 ad eam pro-  
 cedi posse Apostolici judices censuissent  
 sub Innocentio XI, hujus tamen successor  
 Alexandro VIII, anno 1690, reservata ea  
 gloria fuit. Ad id, præter mortuos suscita-  
 tos & omnis generis morbos curatos,  
 impulit prodigiosa per tot annos integri-  
 tas corporis, ejusq; intra arcam, super alta-  
 ri positâ, mirabiliores etiam motus, & vel  
 ex nuda imagine sensibiles pulsus, quoties  
 grande aliquod malû imminet, vel aliquid  
 dignû correptione patratur. *Me autē prop-  
 ter innocentiam suscepisti (Domine) & confir-  
 masti me in conspectu tuo in æternum. Ps. 40*





**B. FELIX CAPUCINUS.**

*Misericordia in pauperes.*

Deus, qui B. FELICIS diligentiam, in  
victu tuis pauperibus emendando,  
multipliciter cohonestasti; da cunctis  
alienæ liberalitatis egentibus; cum ea  
divitias pariter obtinere æternas.

*Ora pro Ordinibus Mendicantibus,*





**I**n Capuccinorum Ordinem, an. 1525 mirabiliter coeptum, primus Beati titulum intulit FELIX de Cantalicio, agresti stirpe laicus. Hic tirocinio Religionis sub annum 1543 Anticoli probatus, dein Romano Conventui ad S. Mariam Miraculorum transcriptus, cum eoq; sub an. 1575 ad S. Euphemiae transgressus, quotidianas elemosynas ostiatim conquirendo, tantæ ædificationis Urbi toti fuit, ut adhuc vivens indubitanter haberetur Sanctus. Post mortē, an. 1587 obitam, ea opinio, non solum in populo, sed & in Primatibus ipsoque Pontifice Sixto V crevit, crebris miraculis, factis ad corpus palam expositum, ac deinde sepultum. Vitam una cum illis mox scripserunt coævi duo: alii successive secuta adjunxere: quibus tandem motus Urbanus VIII, Beatorum numero FELICEM adscripsit, Missaq; & Officio coli permisit an. 1625. Migrarunt exinde Patres ad S. Bonaventuræ, ubi in novâ ecclesiâ, sub titulo Immaculatæ Conceptionis, à Card. Antonio Barberino fratre Pontificis erectâ, honoratur incorruptum usque hodie corpus.

*Congregationi pauperum affabilem te facito . . . Declina pauperi sine tristitia aurem tuam. Eccli. 4.*





S. CAELESTINUS V PAPA.

*Studium humilitatis.*

Deus, qui B. PETRUM CAELESTINUM,  
ad summi Pontificatus apicem subli-  
masti, eumque humilitati postponere  
docuisti; da nobis cuncta mundi de-  
spicere, & ad promissa humilibus pre-  
mia pervenire.

*Ora pro correctione ambitiosorum,*

✠



**P**ETRVS, ab anachoreticæ suæ exercitationis loco, dictus DE MVRONE; in Pontificatu, CALESTINVS V; sub an. 1222 in Comitatu Molefino est natus, parentela tenui. Hic æt. an. 10 recessit ad solitudinem; interimq; Presbyter ordinatus, & ex Murrone in Magellæ Montem transgressus, Ordinem ibi fundavit Pauperum Eremitarum, sub Regula S. Benedicti, postea dictum Cælestinorum. Redierat autem Murronem ipse, quando Cardinales, in eligendo Nicolai IV successore, ultra biennium discordes Perusii, an. 1294 die 5 Julii divinitus convenerunt in Fr. PETRVM, procul absente. Consensit ille nuntiatae sibi electioni, sed ægre, & 29 Augusti prope Aquilam ordinatus coronatusque, ac Neapolim cum Curia tota transgressus, cunctis ingemiscentibus renuntiavit Pontificatui, cuius oneri imparem se credebat, 13 Decembris. Redibat ille ad solitudinem suam, cum successor Bonifacius VIII, intelligens periculum schismatis à factiosis nonnullis imminere, præcepit in castro Fumonis se contineret, ubi & obiit. Propter miracula ad corpus crebra Clemens V Sanctum declaravit.

*Quanto magnus es, humilia te in omnibus;  
& coram Deo invenies gratiam. Eccli. 3.*





**S. YVO PRESBYTER.**

*Patrocinium pauperum.*

Deus, qui S. YVONEM, pauperum patrocinio & verbi prædicatione eximium, parochiarum Curatis & causarum Advocatis imitandum proposuisti; da eisdem sic ejus vestigia subsequi, ut & mercedem consequantur.

*Ora pro Parochis & Advocatis,*



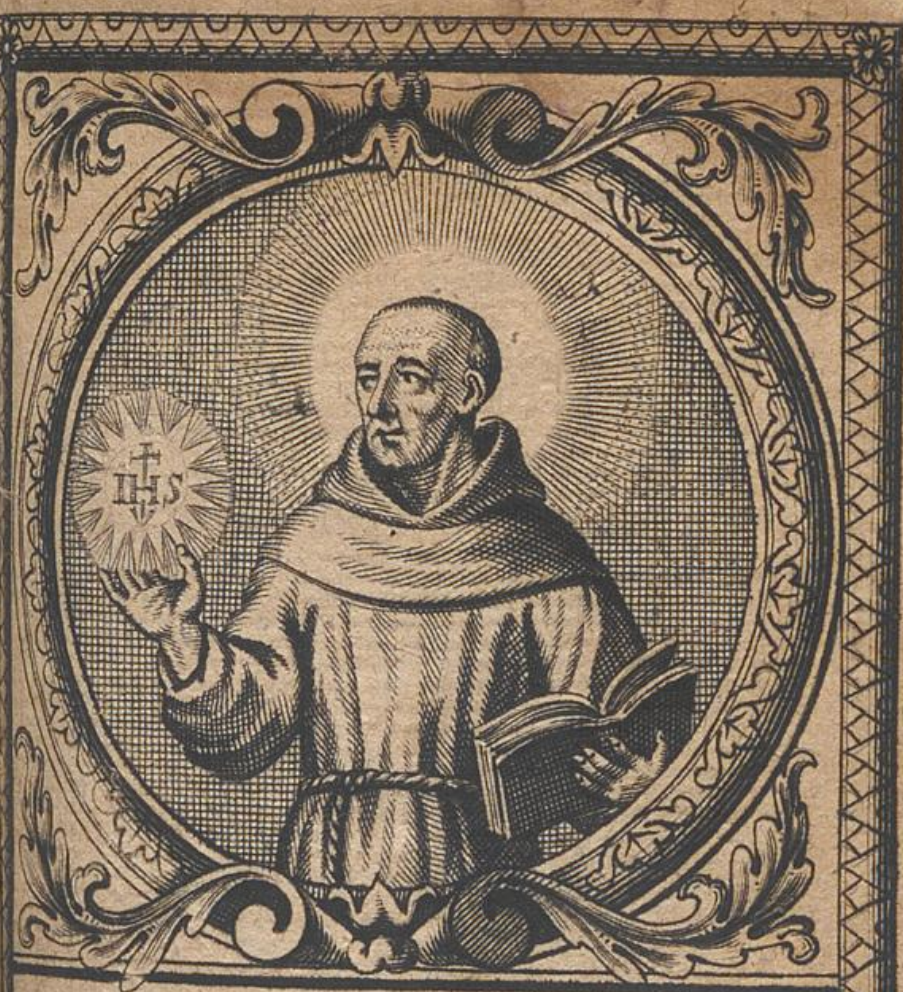


**I**n Trecorensi Britanniae minoris dioecesi  
 an. 1253 natus Yvo, Parisiis atque Au-  
 relianis operam Theologiae ac juri Cano-  
 nico dedit; factus deinde Presbyter, Redo-  
 nensisque Archidiaconi, uti & Trecoren-  
 sium duorum Episcoporum Officialis, non  
 solum pauperum causas sollicitius & gratis  
 expediebat; sed emolumenta officii omnia  
 in eosdem expendebat, tenuissimo victu  
 contentus ipse, plurimumq; jejunus. Secu-  
 larium tamen causarum pertaesus, an. 1283  
 suburbanæ unius Parochiæ. Curatum age-  
 re maluit, totumq; se divini verbi prædica-  
 tioni & pauperum receptioni dare; miro  
 cum fructu populorum; maxime cum tertio  
 post anno, dimisso lautiori quo antea ute-  
 batur habitu, alium simplicissimum assump-  
 sit, sub eoq; cilicium. Stupenda sunt quæ  
 annis 27 post mortem ejus, an. 1303 obi-  
 tam, deposuerunt testes 249, de mandato  
 Joannis XXII rite examinati juratiq; circa  
 viventis virtutes & mortui miracula. Mo-  
 tus iis Clemens VI, ipsum Avenione so-  
 lenniter canonizavit anno 1347, & corpus  
 elevari mandavit: quod factum 29 Octobris.

*Responde pauperi pacifica in mansuetudi-  
 ne: libera eum qui injuriam patitur de ma-  
 nu superbi. Eccli. 4.*



diocesi  
que Au-  
i Cano-  
Redo-  
ecoren-  
is, non  
& gratis  
omnia  
no victu  
s. Secu-  
an. 1285  
um age-  
orædica-  
e; miro  
um tertio  
ntea ute-  
assum-  
unt quæ  
303 obi-  
mandato  
tiq; circa  
la. Mo-  
nitione so-  
x corpus  
Octobris.  
suetudi-  
ur de ma-



# S. BERNARDINUS SENEN.

*Amor nominis Iesu.*

Domine Iesu, qui B. BERNARDINO  
eximium sancti Nominis tui amorem  
tribuisti; ejus quæsumus interventu,  
spiritum nobis tuæ dilectionis infun-  
de, ad majorem nominis tui gloriam  
procurandam.

*Ora pro exaltatione nominis Iesu,*



**B**ERNARDINVS, natali Deiparæ die anno  
1380 in lucem editus Massæ, & Senis  
pie educatus, quam magnus semper fuit Ma-  
riæ cultor, tam solícite servavit castitatem.  
Adultior, post impensam publico in nolo-  
comio peste infectis operam, S. Francisci  
amplexus institutum anno 1402, miros in  
virtute & eruditione fecit profectus; non  
tamen parem eis famam obtinuit primis  
concionum suarum annis. Erupit illa emi-  
cuitq; Mediolani 1418, & totam celeriter  
pervagata Italiam, eum fecit certatim ex-  
peti. Senenses etiam Episcopum postula-  
runt, sed frustra, sicut & aliæ ecclesiæ duæ.  
Ordinis tamen sui Vicariatum generalem  
an. 1438 excusare non valuit: sed & hunc  
4 anno abdicavit, nec diu post vixit, defun-  
ctus Aquilæ in Aprutio an. 1444. Anno 6  
post canonizavit eum Nicolaus V; & mox  
Maffeus Vegius vitam scripsit. Corporis  
in corrupti translatio in novam ecclesiam  
facta est anno 1472; ubi ipsum intra arcam  
argenteam bis quotannis videre licet, ea  
qua hic exprimitur forma. Debet ei Eccle-  
sia usum adorandi nomen JESV, radiis cir-  
cumdatum.

*In nomine Jesu omne genu flectatur, cele-  
stium, terrestrium & infernorum. Eph. 3.*





**S. GUIBERTUS MONACHUS.**

*Obediendi studium.*

Deus, cuius famulus GVIBERTVS peregre maluit sub Prælato vivere, quam condito à se monasterio Abbas præesse; da nobis spiritum promptæ obedientiæ, & huic virtuti promissa præmia deprecante ipso obtinere.

*Ora pro subditis & prælatis.*

&

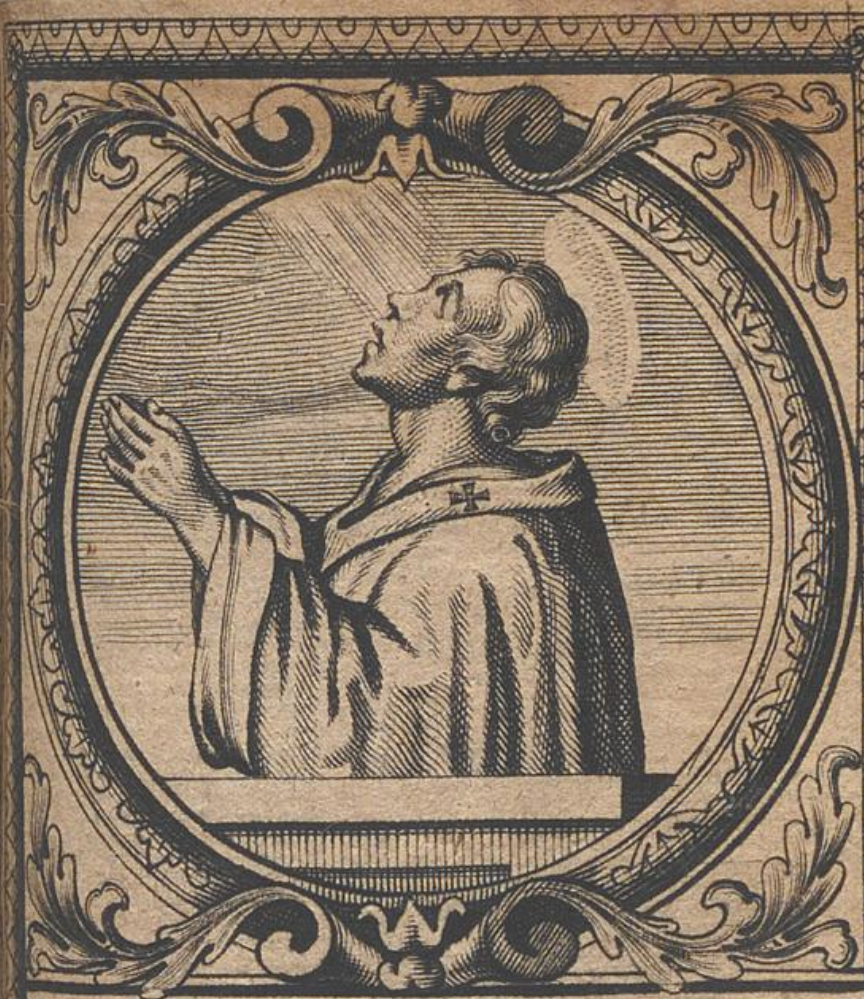


**G**VIBERTVS, nobilis Lotharingus, ex-  
eunte seculo 9 natus, primâ ætate in-  
nocenter etiam inter arma traductâ, Deo  
statuit militare, oblatis ei bonis suis omni-  
bus. Fundavit ergo Gemblacense in Bra-  
bantia monasterium: cui cum Erluinum  
Abbatē idoneum præfecisset; ipse obedi-  
entiæ studio maluit Gorziæ monachus fieri &  
commorari. Hic sancte actam vitam san-  
cto fine clausurus, extremo in articulo præ-  
sentes sibi habuit Gemblacenses suos, quo-  
rum commoda etiam absens curare non  
desierat: ipsiisque suggerentibus optavit in-  
ter eos sepeliri. Verum in hoc excusatum se  
petiit haberi Abbas, & anno 962 defuncti  
corpus Gorziæ sepelivit. Videtur id minus  
placuisse Deo ac Sancto, ideoq; per annos  
137 nullum à sancto illo corpore emanasse  
miraculum, usque ad 1099; cum scilicet  
Translationi Gemblacum faciendæ fave-  
rent ii, qui Leodiensem Coloniensemque  
regebant Ecclesiam. Ab his, quod pridem  
optabatur, obtinuit Liothardus Abbas: le-  
vatumq; de terra corpus est atq; translatum.  
Idem anno 1623 rursus tumulo reſerato  
productum, novis cœpit clarere miraculis.

*Quasi filii obedientiæ, non configurati prio-  
ribus ignorantia vestra desideriis. 1 Petri 1.*



us, ex-  
tate in-  
, Deo  
s omni-  
in Bra-  
uinum  
bedien-  
s fieri &  
m san-  
ulo pre-  
os, quo-  
re non  
avit in-  
atum se  
defuncti  
d minus  
r annos  
emanaf-  
scilicet  
e fave-  
semque  
pridem  
bas: le-  
flatum.  
eserato  
raculis.  
ati prio-  
Petri i.



### S. SYMEON IN MONTE.

*Familiaritas cum Deo.*

Deus, cujus familiaritas nullum gi-  
gnit fastidium, sed majorem semper  
affert dulcedinem; da nobis eam S. SY-  
MEONIS exemplo affectare, & precum  
ipsius suffragiis consequi.

*Ora pro divina parum curantibus,*

✠



**A**ntiochiam Syriae & mare inter, scopu-  
 losus mons jacet, mirabilis dictus à mi-  
 raculis, quæ ibi infinita patravit SYMEON,  
 æque ac alius, annis 60 prius mortuus  
 quam hic secundus STYLITA nasceretur.  
 In saxo suo ad modum columnæ alto  
 45 pedes exercebat se Junior; discipu-  
 li vero in circum excavato per rupem  
 monasterio, suis & ipsi vacabant exercitiis.  
 Mirabilis ab ipsâ pueritiâ vita, habetur  
 Græce scripta à Nicephoro Magistro elo-  
 quentiæ: ex qua discimus sexennem cœpisse  
 sub institutore Joanne habitare in hu-  
 milioribasi, ac duodennem ascendisse in co-  
 lumnâ pedum 40, propius urbem. Sed  
 frequentiam illuc occurrentium offensus, in  
 avium istum montem vicennis recessit: ubi  
 nihilominus & discipulos recipere & mo-  
 nasterium condere coactus fuit. Magna ejus  
 cum Deo familiaritas crebris revelationi-  
 bus & ecstasibus honorata, conjunctum etiam  
 sibi habuit prophetiæ spiritum: quo & in-  
 stantem sibi mortem prænuntiavit discipu-  
 lis, qui corpus in sua ibi ecclesia satis ampla  
 sepelierunt an. 596.

*Ostendit illi Deus gloriam suam . . . Au-  
 divit enim eum & vocem ipsius, & induxit  
 illum in nubem. Eccli. 45.*





S. MARIA MAGD. DE PAZZIS.

*Resignatio in desolatione.*

Deus, virginitatis amator, qui B. MARIAM MAGD. tuo amore succensam, desolationibus æque ac consolationibus probasti; da, ut quam veneramur obsequio, puritate & patientia ac caritate imitemur.

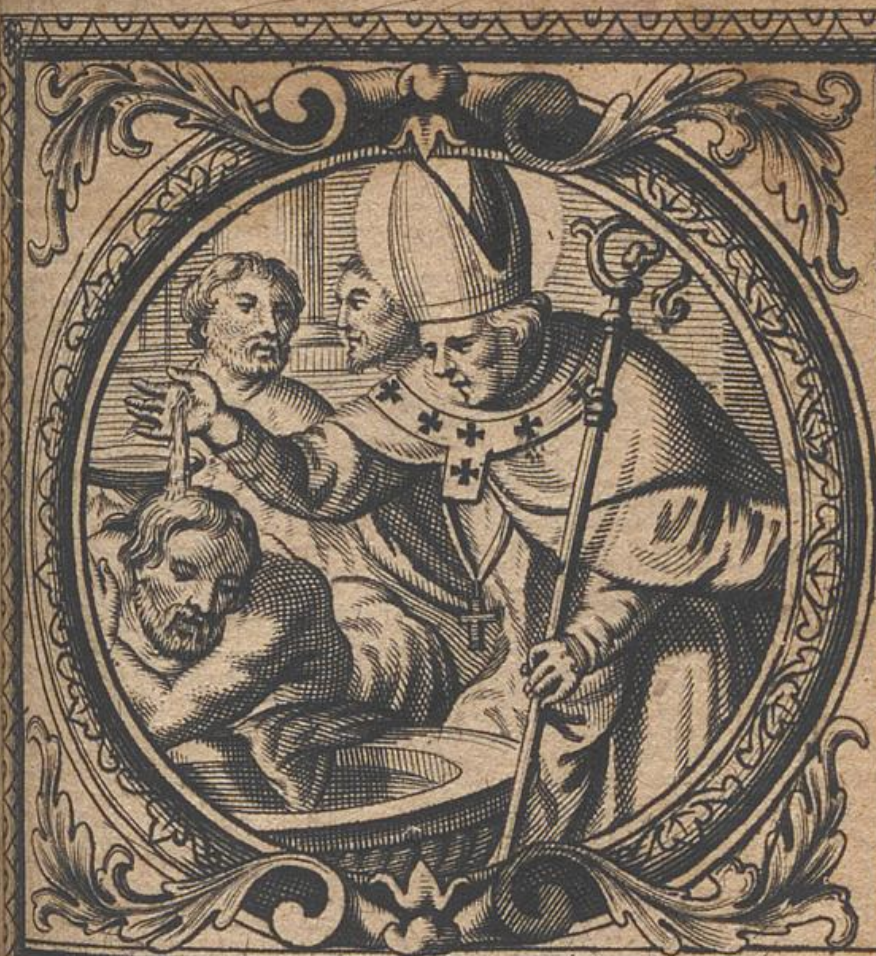
*Ora pro Carmelitissarum cœnobiis,*  
✠



**C**atharina in seculo, in religione MARIA MAGDALENA, nobili Pazziorum stirpe Flotentiae nata an. 1566, fere ab incubulis iter perfectionis instituit. Decennis perpetuam virginitatem vovit, & an. 1585 habitum sumpsit Carmelitanum in monasterio B. Mariae Angelorū. Quinquennium solo pane & aqua victitavit jussu Dei, cujus magnis fruebatur favoribus, inter frequentes ecstases ac revelationes. Gravissimis nihilominus tentationibus exercita, ad patientiae humilitatisque probationem, ultro etiam renuntiavit omnibus, quas pie animae degustare solent Sponsi caelestis deliciis, extremā aetate prorsus arida. Vitam, quam illa clausit an. 1607, longis exhausta morbis, scripserunt Confessarii ejus duo, alter ex Canonicorum Collegio, alter ex Societate Jesu. Corpus incorruptum hodieque permanet, aliquoties solenniter translatum, & nunc in sumptuosissimo sacello locatum. De viventis mortuaeque miraculis & virtutibus singularibus facta relatio effecit, ut eam Urbanus VIII anno 1626, Beatam pronuntiaret: Clemens IX Sanctam, anno 1669.

*Libenter gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. 2 Cor. 12*





**S. AUGUSTINUS EPISC.**

*Zelus religionis augenda.*

Deus, qui Anglorum genti B. AVGVSTINVM fidei magistrum providisti, da ut Apostolicis ejus laboribus plantata per Britanniam Ecclesia, illius meritis ac precibus citius reflorescat.

*Ora pro reconciliatione Anglorum,*

✠



**P**ræstantem Anglorum indolem, ex captivis Romę pueris, æstimare doctus S. Gregorius Papa; ad eorum à paganismo reductionem, an. 596 misit cum sociis 40 **AVGVSTINVM**, Benedictinæ professionis Monachum. Is fidenter ingressus insulam, & à Rege Æthelberto benigne receptus auditusque, adnitente Regina illum Doroberniæ, post Cantuaria dictæ, baptizavit cum Optimatibus suis, ac 10 millibus ex populo. Deinde ab Arelatensi Ætherio consecratus Episcopus, novellam Ecclesiam rite constituit, per suos adiutores Monachos, quibus in conspectu civitatis monasterium Rex struxerat, ubi ipsi & successores, tum Reges, tum Archiepiscopi Cantuarienses, sepelirentur. Prius tamen quam moreretur **AVGVSTINVS**, pro Britonibus, jam olim Catholicis, sed in Paschate agendo schismaticis, ad unionem adducendis, multum sed frustra laboravit; excidiumq; illis propinquū prædixit. Multa viventis fuere miracula, plura defuncti an. 608. Cum autem ecclesia Monachorum an. 1091 restauraretur, translatum est corpus 6 Septembris.

*Per Christum accepimus gratiam & apostolatam, ad obediendum fidei in omnibus gentibus pro nomine ejus. Rom. 1.*





S. PHILIPPUS NERIUS.

*Constantia in bene cœptis.*

Deus, qui ad procurandam animarum salutem, B. PHILIPPO tribuisti insignem in bene cœptis constantiam; da nobis firmam in tuo famulatu voluntatem, & institutæ ab illo Congregationi perennitatem.

*Ora pro Congregationibus Oratorii,*

✠



**P**HILIPPVS, Florentiæ exorsus vivere an.  
 1521, à puero magna dedit futuræ  
 sanctitatis indicia. Adolescens natus annos  
 16, dimissa quam mercator patruus offere-  
 bat hereditate, Romam venit studiorum  
 prosequendorum causa; nec inde postea  
 egressus est unquam. Cum litteris pietatem  
 studiumque orationis jungens, multos sibi  
 acquisivit in spiritu filios \* quorum gratia  
 persuasus Presbyterii ordinem suscipere,  
 etiam Oratorii Congregationem instituit,  
 quæ floret etiamnum, singulis pene horis  
 aliquid pii exercitii populo proponere so-  
 lita, præter proprias ipsi functiones. Ille  
 vero, cum summa erga proximos caritate  
 arderet, erga Deum flagrabat tanta, ut æstus  
 nimii cor impatiens, sublatis duabus co-  
 stulis, spatium sibi laxarit. Cetera quæ supra  
 naturam fecit ac passus est, vitæ scriptores  
 exposuere, uti & eximias virtutes alias, qua-  
 rum una fuit intemerata virginitas, merita  
 incorruptionem corporis, ab an. 1595 ex-  
 animis; quod anno 4 post refoffum inte-  
 grum, pergit celebrari miraculis: quibus rite  
 examinatis Paulus V an. 1615, Beatū; Gre-  
 gorius vero XV, 1622, Sanctum declara-  
 runt. *Nemo mittens manum suam ad aratrum  
 & respiciens retro, aptus est regno Dei. Lu. 6*





S. FERDINANDUS REX.

*Zelus contra hostes fidei.*

Deus, qui B. FERDINANDO Regi  
præliari prælia tua; & fidei inimicos  
superare dedisti; concede nobis ac  
Principibus nostris, ut ejus interces-  
sione muniti & liberati ab hostibus,  
Ecclesiæ tuæ exaltatione lætemur.

*Ora pro Rege & regnis Hispania,*

¶



**F**ERDINANDVS, Alfonsi Legionensis filius, & Alfonsi Castellani ex Berengaria primogenita nepos, utriusque regni hereditatem sapienti matris suæ ductu est affectus; hujus, an. 1217; istius, 1230. Natus erat an. 1198; matrisque ad Deiparam voto servatus puer, illi devotissimus vixit; ad nullam expeditionem bellicam procedere solitus, absque hujus imagine, cui annuas suas de Mauris victorias, exiguo cum exercitu contra longe potentiores hostes, pie referebat acceptas. Æque iusti tenax ac Sacrorum reverens, aversabatur consilia suadentium, pro gerendis contra infideles bellis, vel populo imponere vectigalia nova, vel ecclesias gravare: & tamen, præter regnum Granatæ, quod sibi vectigale fecit, totam obtinuit Bæticam, longa & difficili obsidione coactis Mauris Hispalim tradere an. 1248. Hic cum Ecclesias instaurari, Archiepiscopatum & amplum Canonorum collegium fundari, ceteraq; (sicut in talibus victorius mos ei erat) ordinari fecisset; in ipsammet Africam transitum parans, obiit devotissime an. 1251.

*Repulsi sunt inimici ejus præ timore ejus, & omnes operarii iniquitatis conturbati sunt, & directæ est salus in manu ejus, 1 Mach. 3.*





S. PETRONILLA VIRGO.

*Resignatio in morbis.*

B. PETRONILLAM venerantes, Domine, pio favore prosequere; ut, sicut illa morbo profecit ingratiâ, nos quoque, dum caro infirmatur exterius, interiori corroboremur virtute.

*Ora pro clinicis & infirmis.*

✠



**P**ETRONILLA, nobilis Virgo Romana, illius verosimiliter Petronii consanguinea fuit, qui primas apud Neronem in amicitia tenuit, tam impurus vitâ, quam pudica illa. Hæc S. Petri, non secundum carnē, sed spiritum filia, ex ejus voluntate decumbebat clinica. Tum discipulorum aliquis interrogavit Apostolum, cur infirmos omnes curans, illam jacere permitteret. Petrus vero (ut altioris id esse consilii doceret, non impotentie) surgere eam iussit ac ministrare eamq; decumbere. Postea autem in Dei timore firmior, non solum convaluit PETRONILLA, sed & gratia curationū claruit. Ita litteræ ad SS. Nereum & Achilleum exules Roma datæ circa anno 96 vel serius: morbus autem ejus præcessit annū 65. Narrant etiam litteræ illæ, ut rem memoriæ recentissimæ, quomodo Flaccus Comes, nimia PETRONILLÆ speciositate captus, miserit qui sponsam sibi adducerent, pene pro imperio. Illa caute dissimulans, tridui poposcit inducias ad apparatus nuptiarum: sed precibus jejuniisque id impendens, sumptis sub finem Sacramentis, expiravit.

*Placeo mihi in infirmitatibus meis .... in angustiis pro Christo: cum enim infirmor, tunc potens sum. 2 Cor. 12.*





**S. SYMEON SOLITARIUS.**

*Locorum sacrorum visitatio.*

Deus, qui B. SYMEONEM, varie pro tuo amore peregrinatum, Treviris demum requiescere voluisti; da nobis loca sacra visitare cum fructu, & post hujus vitæ peregrinationem requie potirā sempiterna.

*Ora pro peregrinis ad Terram-san-ctam, &c*



**S**YMEON Syracusis in Sicilia natus, & bonis litteris eruditus Constantinopoli, inde Hierosolymam se contulit; ubi deducendis ad loca sancta peregrinis, gratuitam per septennium locavit operam. In monte Sinai factus Monachus, varia subinde loca solitarius incoluit. Per multa deinde pericula venit in Gallias, subsidia Terræ Sanctæ petiturus anno 1022. Tum Trevir. Archiepiscop. Popponem deduxit Hierosolymam, atque reduxit; aliam nullam mercedem volens, quam ut vitæ reliquum posset reclusus agere in turri Portæ nigræ; sicut fecit ab anno 1028 ad 1035 quo obiit; multis in vita, pluribus post mortem glorificatus miraculis: uti rogatu Popponis scripsit utrique familiaris Eberwinus S. Martini Abbas. Scriptionem illam secuta est Canonizatio, à Benedicto IX impetrata, & Treviris celebrata 17 Novembris 1042. Corpus eo ubi vixerat loco conditum, anno 1400 requisitum, inventumque integrum, hodie dum colitur, tumulo bene ornato; cui ipsique ecclesiæ inserviunt Canonici, à Poppone ad Sancti honorem instituti.

*Pergebat in Ierusalem ad templum Domini, & ibi adorabat Dominum Deum Israel. Tob. I.*





SS. MARCELLINUS & PETRUS.

*Contemptus vitæ temporalis.*

Deus, qui Sanctos tuos MARCELLINUM & PETRUM, pro amore vitæ æternæ, fecisti contemnere temporalem; da nobis eorum exemplo meliora desiderare, & obtinere desiderata.

*Ora pro nimium mortem timentibus.*





**D**iocletiano & Maximiano Christi Ecclesiam persequentibus, post annum 300, carcere Romano vinctus tenebatur PETRVS Exorcista. Hic, cum sui custodis Arthemii filiam Paulinam à dæmonio liberasset, ipsum cum uxore Candida, familiaque & vicinia capitum 300, Christo acquisivit, & baptizandos stitit MARCELLINO Presbytero. Ea re cognita comprehensus est Arthemius, cum filia & uxore, à Sereno Præfecti urbis Vicario: qui post tormenta varia, MARCELLINO & PETRO frustra adhibita, capitalem in eos pronuntiavit sententiam; quam eodem in quo S. Tiburtius cæsus & sepultus fuerat loco sustinuerunt, postquam ibidem Arthemius gladio plexus, Paulina & Candida lapidibus obrutæ, coronam accepissent, via Lavicana milliario tertio. Ibidem postea super eorum corpora ecclesiā fecit Constantinus, quam Papa Damasus ornavit versibus: ipsa vero inde anno 826 ablata, & ad Eginhartum, Seligenstadiensi in Franconia monasterio ornando intentum, de vecta sunt.

*Esto fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ. Apoc. 2.*





S. BONIFACIUS ARCH. M.

*Periculorum pro Deo contemptus.*

Deus, qui fidei lumen per S. BONIFACIUM, Turingis, Hassis, ac Frisiis detulisti; da nobis, ejus passione animatis, nulla pro tuo honore pericula formidare.

*Ora pro Frisia & Hollandia.*





**B**ONIFACIUS, apud Occidentales Saxones in Britannia natus circa an. 680; & ibidem Monachus, ac deinde Sacerdos factus, trajecit in Frisiam, Dei verbum predicaturus. Sed cum omnia invenisset bello ardere, adiit Apostolicam Sedem; acceptaque Gregorii II benedictione, ad S. Willebrordum juvandum se contulit, deinde ad Turingos & Hassos se convertit; quibus ad fidem perductis, ordinatus Episcopus anno 723; post multam ibi collectam messem, iussus est Ultrajectini Archiepiscopatus, pro defuncto sub annum 744 Willebrordo, curam gerere: deinde & Moguntinus Archiepiscopus esse. Quibus tamen omnibus nihil remoratus est, quin anno 755 repeteret Frisiam: in qua, cum Neophytis confirmandis diem locumque dixisset, ab ipsismet in hostes versis est trucidatus, apud Dockomium, & simul 53 socii. Acta Willebaldus Presbyter ex certo discipulorum relatu scripsit. Corpus Fuldæ delatum miraculis multis claruit. Ibidem adhuc servabatur anno 1259; & hodie dum superest ibi caput, argento clausum anno 1420.

*Nihil vereor, dummodo consummem ministerium verbi quod accepi à Domino. Act. 20.*





**B. MEINWERCUS EPISC.**

*Largitas erga ecclesias.*

Deus, qui Paderbornensem Ecclesiam,  
opera & meritis B. MEINWERCII, ma-  
gnifice decorasti; tua apud nostempla,  
& stantia serva, & collapsura restaura.

*Ora pro restituendis Saxoniae Ecclesiis.*

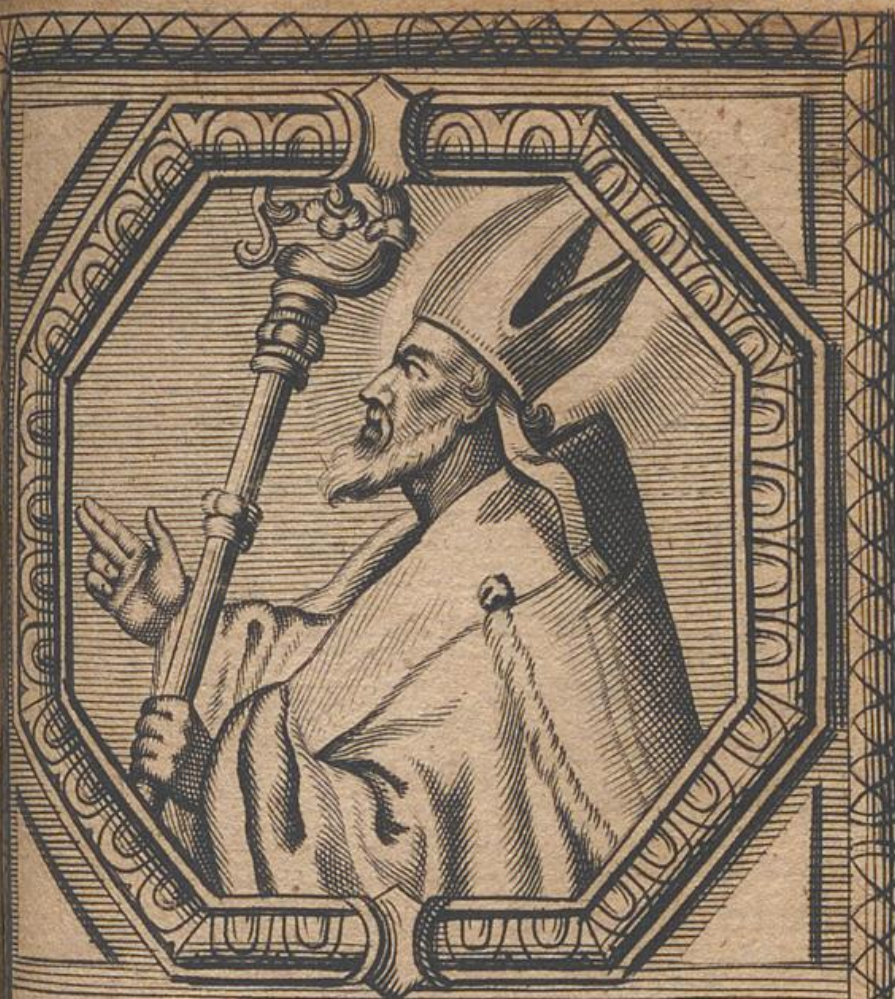
✠



**M** EINWERCVS, diœcesis Ultrajectinæ  
 alumnus, ex Halberstadenſi Clero as-  
 ſumptus ab Ottone III Capellanus, à S.  
 Henrico ad Paderbornenſem Episcopatum  
 promotus fuit 1009. Hujus & S. Cune-  
 gundis auxilio, novam mox Cathedralem  
 exorſus, plurimos ei fundos, tum ab illis  
 aliisque acquiſivit, tum ipſe ex ſuo patri-  
 monio contulit. Cum eiſdem, à Corona-  
 tione Romarevertentibus, Cluniaco tranſ-  
 iens, 13 Fratres inde aſſumpſit, quibus  
 Abdinghoffenſe monaſterium fundavit an-  
 no 1015. Simili deinde Conradi Impera-  
 ratoris uſus gratia, nihilo pauciora ab eo  
 quam ab illis acquiſivit beneficia & privi-  
 legia tam Eccleſiæ quam novo monaſterio,  
 cujus dedicationem anno 1033 ſolenniter  
 celebravit. Tum Collegiatam S. Mariæ in  
 ſuburbio fundavit; tertiamque in honorem  
 ſanctæ Crucis meditabatur, cum morbo  
 correptus obiit in vigilia Pentecoſtes 1036,  
 & in crypta Abdinghoffenſi ſepultus quie-  
 vit, uſque ad 1376. Tunc elevari corpus  
 placuit, & in medio choro tumulum exci-  
 tari, in quo hætenus honoratur ut Beatus.

*Sponte obtulerunt in domum Dei ad ex-  
 ſtruendam eam . . . . ſecundum vires ſuas.*  
 1 Eſd. 2.





**S. CLAUDIUS EPISCOPUS.**

*Desiderium humiliandi se.*

Deus, qui S. CLAUDIUM, abdicato Episcopatu mirabilem in vita, post mortem miraculis fecisti clariorem; da famulis tuis novissimum humiliter locum eligere, & primum declinare.

*Ora pro nimis se extollentibus.*

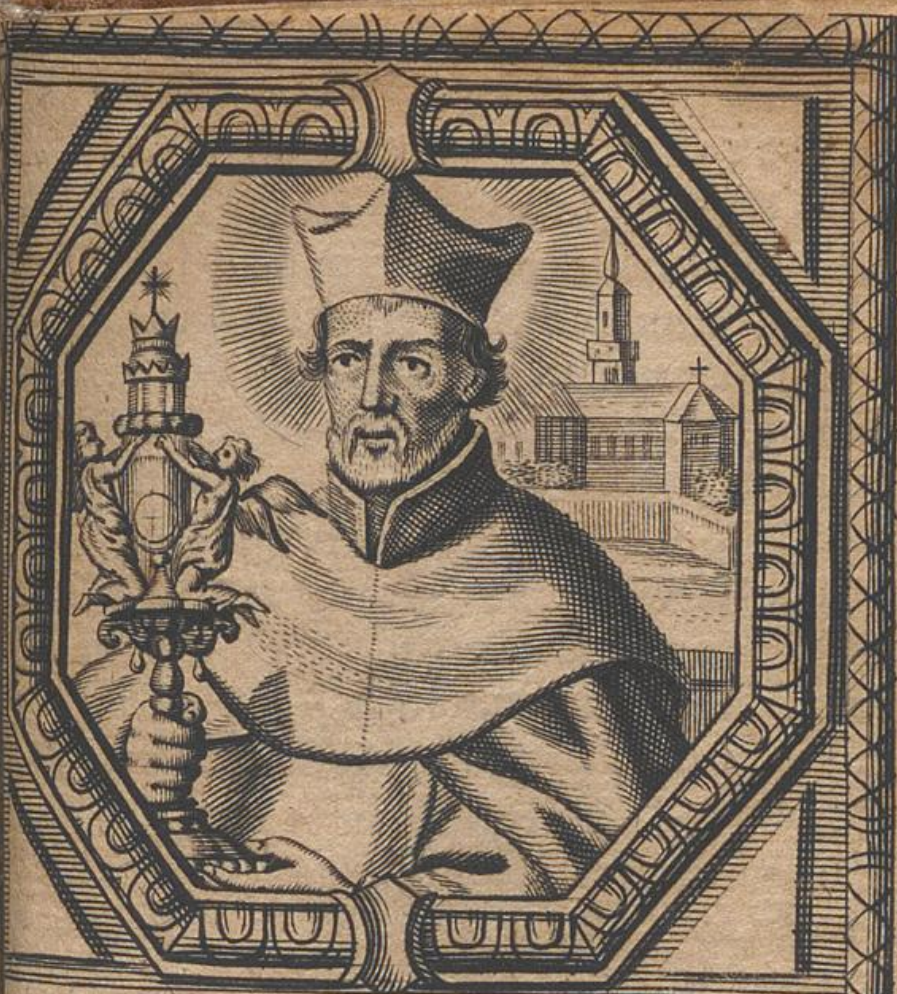
*Or*



**C**LAVDIVS, circa Salinas in Burgundia natus, ætatis anno 20 fuit Vesontionensi Clero adscriptus. Hoc in gradu sic se probavit, ut, cum Episcopo mortuo electorum discordarent suffragia, vox de cælo allapsa jusserit CLAVDIVM, qui id metuens fugam arripuerat, Episcopum fieri. Retractus ergo ordinatusque, Epaonensi Concilio anni 517 interfuit, præfuitque Ecclesiæ annis 7. Postea honori renuntians, in Condatiscense S. Eugendi monasterium se abdidit, factus Monachus. Verum vix annis tribus sic vixerat, cum votis omnium electus est Abbas, magno cum loci illius commodo, cui vivus prudentia sua multipliciter profuit, sed mortuus anno 581 multo etiam magis miraculis: unde factum ut S. CLAVDII deinceps vocatus locus sit. Incorruptum semper corpus, anno 1243 solenniter translatum fuit: exindeque scripta invenitur longa miraculorum series, quorum præcipua relata legentur in Actis Sanctorum Bollandianis, opera Petri Francisci Chiffletii, ex ipsius loci monumentis collecta.

*Cum vocatus fueris ad nuptias; vade, et conuibe in novissimo loco. Luc. 14.*





# **S. NORBERTUS ARCHIEP.**

*Defensio mysterii Eucharistici.*

Deus, qui B. NORBERTVM, Sacramen-  
tuum admirabilis vindicem, Antver-  
piensibus fieri voluisti; tribue quæsu-  
mus, ut quod olim potuit in terris mo-  
riturus, nunc è cælo efficiat immor-  
talis.

*Ora pro Ordine Premonstratensio*





**N**ORBERTVS, Sanctis in Clivia natus, ejusdem loci Canonicus erat, quando ad Sauli modum dejectus ut surgeret anno 1115, totum se dedit verbo Dei prædicando; accepta ad id ampla, primum à Gelasio II, tum à Calixto II facultate. Eum in Remensi Concilio cognitum secum deduxit Bartholomeus Laudunensis Episcopus. Ab hoc donatus Præmonstrato, & Clericis ad 40 ascitis auctus, Ordinem ibi suum instituit, sub habitu candido & S. Augustini regula: qui mox in plures Abbatias propagatus, etiam Antverpiæ radices egit, post Sacramentariam impuri Tanchelini hæresim ibi extirpatam anno 1122. Quadrienio post omnia confirmavit Honorius II, & Sanctus Spiræ electus est Magdeburgensis Archiepiscopus. Romam deinde abiit cum Lothario Rege & Innocentio II; indeque schismate extincto regressus, obiit 1135, 6 Junii, quo etiam Romana Ecclesia colendum suscepit. Ordo vero suus eum colit 11 Julii, ex speciali Sedis Apostolicæ indulto. Pragenses etiam Dominica 4 Paschali, qua an. 1627 festivissime celebrata est sacri corporis Translatio.

*Nisi manducaveritis carnem filii hominis  
.... non habebitis vitam in vobis. Joan. 6.*





**S. MEDARDUS EPISCOP.**

*Dilectio inimicorum.*

Valeat apud te, Domine, S. MEDARDI pro nostris offensis deprecatio; quem erga sibi malefacientes benignum, tui in cruce pro inimicis orantibus laudamus imitatore.

*Ora pro nostris adversariis.*

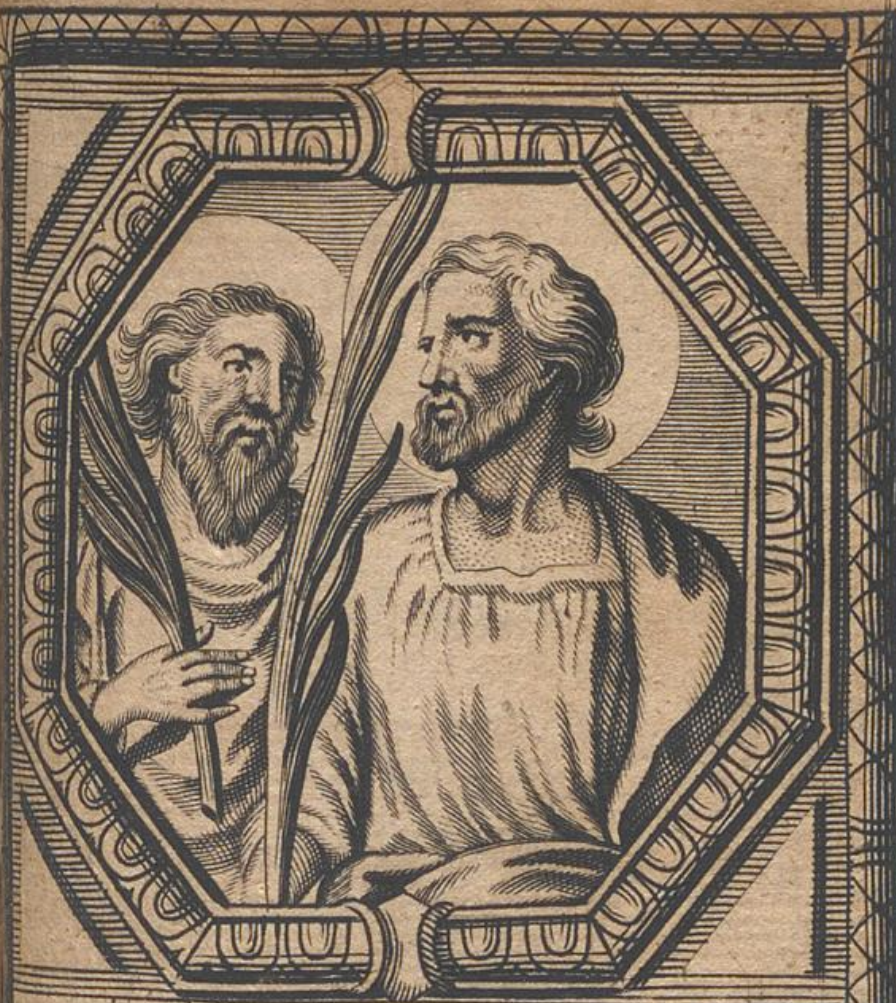




**N**obili prosapia Salentiaci in Veromanduis natus MEDARDVS, miraculis nonnullis in pueritia, pluribus Sacerdos ordinatus claruit; magis tamen benevolentia erga eos, quos sibi molestos aliquando patiebatur. Patriæ suæ circa 530. factus Episcopus, propter barbarorum irruptiones, Sedem transtulit in Castrum Noviomense, cui mox Tornacensem Ecclesiam adjunxit; mortuo cui puero puer Episcopatum prædixerat S. Eleutherio. Noviomoriturum an. 545 Rex Clotharius exoravit, ut Sueffionibus sepeliri se sineret; & corpori in destinatum locum ferendo suos ipse humeros subjecit. Crebrescentibus deinde miraculis ecclesiam ædificare cepit, quam, ipso istic ad Sancti pedes tumultato, filius Dagobertus absolvit, S. Bathildis locupletavit, & Ludovicus Pius Imp. anno 825 à fundamentis novam fecit. Sed eodem seculo irrumpentes Normanni Monachos cum Sanctorum corporibus ad Beaufense cœnobium fugere compulerunt: unde eadem an. 901 ad Divionensem S. Stephani ecclesiam delata sunt. S. Venantius Fortunatus Vitā carmine & prosa scripsit.

*Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos. Mat. 5.*





# **SS. PRIMUS & FELICIANUS.**

*Mutua ad virtutem cohortatio.*

Deus, qui SS. PRIMVM & FELICIANVM, mutuo roboratos exemplo, simul dignatus es coronare; da, ut nos invicem cohortantes ad virtutem, pariter omnes, intercedentibus ipsis, perveniamus ad præmium.

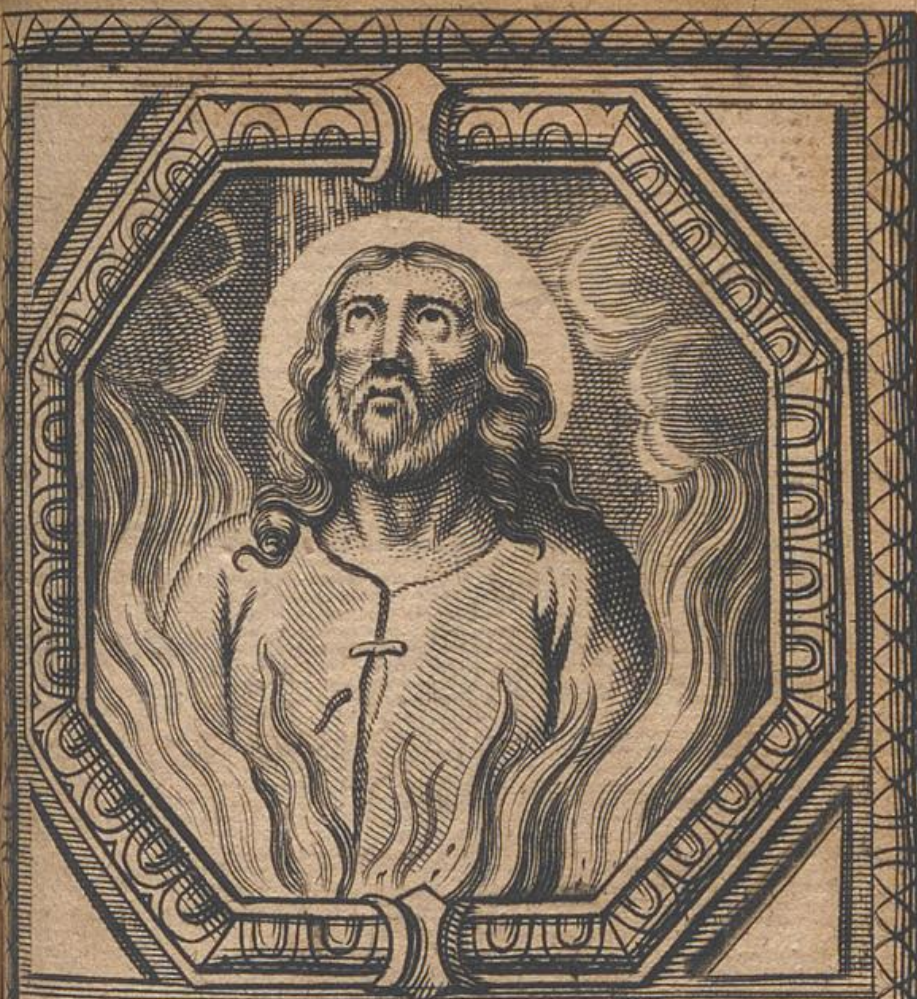
*Ora pro malum exemplum præbentibus, ego*



**P** R I M V S & F E L I C I A N V S, Fratres grandævi (octogenarius fuisse posterior dicitur) ad Cæsareum tribunal Romæ adducti, ultima sub Diocletiano & Maximiano persecutione, post flagra communiter ibi tolerata, missi Nomentum sunt Præsidi Promoto, à fide aut vita deturbandi. Hujus jussu F E L I C I A N V S plumbatis cæsus, manusq; ac pedes affixus palo, tri duum impastus stetit: P R I M V S fustibus, lampadibus & plumbo bulliente probatus fuit. Tum ambo simul objectileonibus, atque ab his nihil læsi, conversis ad fidem 1500 spectatoribus, capite plexi sunt, milliario 14 ab urbe Roma, ubi super eorum corpora deinde basilica erecta stetit. Sed ea sub annum 650 in Urbem ferri jussit Theodorus Papa, ad S. Stephani in Cœlio monte: postea Fritissariam nescio quis abstulit: Abraham autem Episcopus, anno 874 iratum Ottonem fugiens, in Carinthiam, erecta ipsis ibi Collegiata Camnicensi. Jam vero ea Lithopoli in Carniolia reperiuntur apud Minores, unde Canonici isti anno 1638, cum frustra tota repetiissent, partem obtinuerunt.

*Invicem se hortabantur mori fortiter.*  
2 Mach. 7.





**S. BARNABAS APOSTOLUS.**

*Zelus contra Iudæos.*

Deus, qui Iudæorum perfidiam, S.  
BARNABÆ Apostoli prædicatione &  
miraculis, multipliciter confundere  
dignatus es; da per ejus merita nobis  
salubriter compunctis constantiam in  
fide, & illis veritatis agnitionem.

*Ora pro Iudæorum conversione,*





**B**ARNABAS, Levita Cyprius, post Christi resurrectionem missus ab Apostolis Antiochiam, eodem tertio post anno etiam Paulum adduxit; cum ipsoque ordinatus Hierosolymis Apostolus, revertit ad Antiochenos, jam coeptos dici Christianos. Post varios autem in prædicando gentibus Evangelio excursus, separatus à Paulo in Cyprum navigavit, & insulam totam egregie excoluit. Fieri autem potest ut sub annum 49 Romam interim iverit; & ibi non permissus Claudii decreto subsistere, transferit Mediolanum, istamque & alias circum Ecclesias sit exorsus. In Cyprum tamen cito rediit, & Salaminæ Cathedram fixit: ubi excitata à Judæis seditione, an. 53 per pedes tractus extra urbem, & igni est traditus. Discipuli intactum à flammis corpus sepelierunt in crypta, ubi an. 478, ipso met revelante, inventum, sed seculo 7 translatum Justinianopolim in Thracia est, ac denique devectum Tholosam in Gallia. Caput Mediolani pridem esse creditur, in æde Franciscanorum, SS Nazario & Celso sacra, ubi illud S. Carolus Borromeus anno 1571 recognovit & aptius collocavit.

*Optabam ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis, qui sunt Israëlita. Rom. 9.*





**S. JOANNES A S. FACUNDO.**

*Devotio sub Missæ sacrificio.*

Deus, qui S. JOANNI sacrificanti concessisti ineffabilia divinitatis humanitatisque tuæ mysteria intueri; concede, ut Missam digne faciendo audiendoque, uberes ejus fructus percipere mereamur.

*Ora pro Eremitis S. Augustini,*





**I**OANNES ex oppido S. Facundi, ubi anno 1429 natus erat, in familiam Burgenſis Episcopi tranſgreſſus; variis beneficiis ab eo auctus erat, quando impetrata facultate recedendi, omnibusque renuntiandi, Salamanticam abiit jam Sacerdos: & post ſumptum ibi Doctoratus gradum, Eremitis Auguſtiniſſis ſe adjunxit 1463. Inter hos mira præcellens ſanctitate, discreti Confeſſarii, Prædicatoris Apoſtolici, & devoti Presbyteri partes omnes ſic explevit, ut quantus in iſtis eſſet, miraculis quoque patefecerit Deus. Quia autem in Miſſæ ſacrificio tam erat moroſus, ut gravis eſſe inciperet audientibus ac miniſtrantibus; fateri coactus eſt, quam tremenda Divinitatis ſummæ & incarnati Verbi myſteria in ipſo conſpiceret, ſub ſacra Hoſtia. Obiit autem in Conventu Salmanticenſi an. 1479, 11 Junii, eumque an. 1690 Sanctorum Catalogo adſcripſit Alexander VIII. Colebatur tamen ejus ſepulcrum, jam pridem miraculis celeberrimum, unde mox initio ſæculi xvi de ejus canonizatione cœperat agi.

*Quotieſcumque manducabitis panem hunc . . . mortem Domini annuntiabitis.*  
I COR. I I.





**S. BASILIUS EPISCOPUS.**

*Defensio orthodoxæ doctrinæ.*

Deus, qui virtute & oratione B. BASILII orthodoxam doctrinam defendere & illustrare dignatus es; concede, ut, ipso intercedente, Catholicæ fidei insistentes, ejus in cælis præmium assequamur.

*Ora pro fidei defensoribus,*



**B**ASILIVS, cui eruditio & virtus Magni  
 cognomen peperit, à SS. Basilio &  
 Emmelia editus circa 316, à S. Macrina  
 avia fidei principiis imbutus, à patre hu-  
 manioribus litteris excultus; doctrinæ  
 amore varias orbis Academias adiit. Athe-  
 nis contracta cum S. Gregorio Theologo  
 amicitia, rediit in Cappadociam patriam  
 suam an. 356, ubi totum se ad sacrarum  
 litterarum & virtutis studia contulit. Fa-  
 ctus, post aliquot annorum anachoresim,  
 Cæsareensis Episcopus, hæreticorum ter-  
 ror, orthodoxorum amor, Philosopho-  
 rum decus, Monachorum pater, consolator  
 pauperum & afflictorum audiit. Valentis  
 Imp. Ariani minas fortiter contempsit, &  
 Deo protegente evasit feliciter. Inter per-  
 petuas infirmitates corpus suum jejuniis  
 continuis macerabat; donec an. 371 spiri-  
 tum Deo reddidit 1 Januarii, licet hoc die  
 festum ejus celebret Romana Ecclesia,  
 multum commendans egregia ejus scripta,

*Argue, obsecra, increpa in omni patientia  
 & doctrina; erit enim tempus cum sanam  
 doctrinam non sustinebunt. 2 Tim. 4.*





**S. ANTONIUS DE PADUA.**

*Meliorum æmulatio.*

Deus, qui B. ANTONIVM, Martyrii desiderio succensum, ad Ordinem Minorum transire fecisti; da ut semper meliora æmulantes, ipso deprecante, tui amoris fervore majori inflammemur.

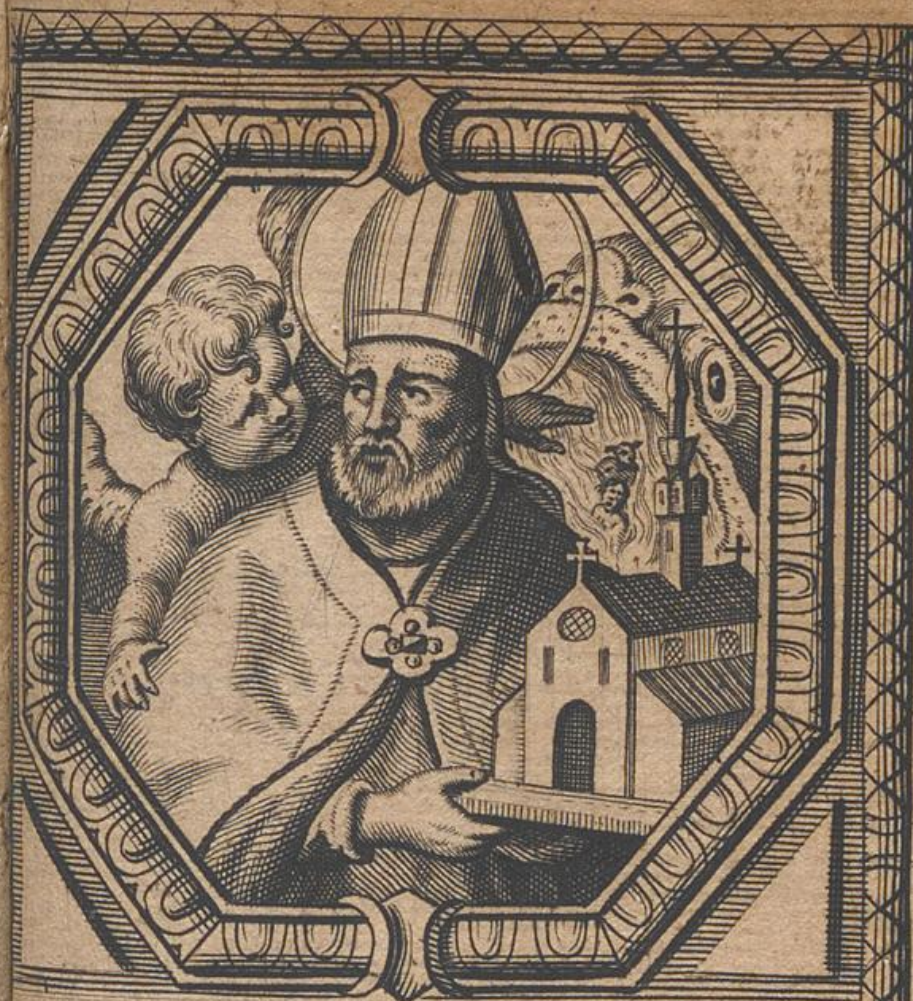
*Ora pro cupientibus proficere.*

*En*



**A**NTONIUS, Ulissipone in Lusitania natus 1195, quindennis Canonicis Regularibus se applicuit. Cum autem allata essent Sanctorum quinque Fratrum corpora, an. 1220 Marochii cæsorum; spe martyrii transiit ad Ordinem Franciscanum. In hoc non quidem quod optabat, sed Apostolicorum laborum affectum, assecutus, & concionibus habendis admotus est; tanto ubique cum plausu & fructu, ut audiens eum aliquando Pontifex, Arcam testamenti nuncupaverit. Extremum ille Patavii dixerat 1231, cum ad suburbanum conventum secessit, ibique obiit. Magna inde pompa translatus in urbem (à qua cognomen deinceps retinuit) tot miraculis mox inclaruit, ut anno sequenti sit à Gregorio IX adscriptus Sanctis. Corpus an. 1263 in novam ecclesiam translatum fuit, & lingua, tunc adhuc incorrupta, hodieum talis servatur. Interim diffusus toto orbe est cultus per frequentia miracula; sed Patronum imprimis invocant illi, qui recuperare amissa laborant. Officium ut duplex esset Clemens X iussit.  
*Æmulamini charismata meliora. I Cor. 12.*





**S. LANDELINUS ABBAS.**

*Horror inferni.*

Deus, qui S. LANDELINVM, inferna-  
lium poenarum objectu, à flagitiosa  
ad religiosam vitam traduxisti; da no-  
bis earumdem cogitatione salubriter  
compungi, & ad cælestia gaudia ejus  
interventu perducere.

*Ora pro desperate flagitiosis,*

✠



**L**ANDELINVS, ex S. Autberti Camera-  
censis Episcopi disciplina, ad seculum  
retractus à consanguineis; inde ad omnia  
prolapsus flagitia, etiam latronum factus  
est ductor. Lugebat perditum sanctus se-  
nex: nec frustra. Ipso enim orante, vidit  
nocturno visu Maurosus (sic enim mutato  
nomine Landelinus dici voluerat) socii  
unius sui animam ad inferos à dæmonibus  
rapi: salubriterque compunctus rediit ad  
magistrum. Ab hoc sacris initiatus Ordini-  
bus, pœnitentiæ causa ter Romam adiit, &  
quod habebat patrimonium satis amplum,  
fundandis in Hannonia Monasteriis secu-  
lo 7 impendit. Quatuor ea sunt, Lobien-  
se, Alnense, Waslariense, & Crispiniense. In  
hoc, eodem vel sequenti seculo, diem etiam  
clausit extremum, & corporis sui deposti-  
tum religiose colendum reliquit: cuius ibi-  
dem Translatio duplex celebrata fuit, pri-  
ma 770, altera 1105, cum jam unus so-  
ciorum ejus, Adelinus vel Domitianus,  
qui pariter cum eo coluntur, ab anno 836  
translatus esset in Westphaliam.

*Quis poterit habitare cum igne devoran-  
te? quis habitabit ex vobis cum ardoribus  
sempiternis? Isa. 33.*





S. LUTGARDIS VIRGO.

*Custodia oculorum.*

Deus, qui S. LUTGARDIM, cælestibus  
gratiis cumulata, corporali visu diu  
carere voluisti, da nobis ipsius depre-  
catione adjutis, eodem tam moderate  
uti, ut æterno lumine numquam  
privemur.

*Ora pro corporaliter cæcis,*



*am Porchas delineavit*



**L**VTGARDIS, an. 1182 apud Tungros in Brabantia nata, in monasterio S. Catharinæ Benedictinum habitum duodennis suscepit; exinde, post nonnulla pro castitate certamina, magnis Christi Deiparæque & Sanctorum cumulata favoribus, dolenter tulit ab his avelli, per curas regiminis sibi frustra reluctanti impositas. Igitur, divinitus instructa quid ageret, anno 1206, ætatis 24 Aquiriam transit ad Ordinem Cisterciensem, ibique vixit ad 1246. Frequens ei arctumque cum oratione pene continua jejunium erat, pro vivorum peccatis & defunctorum pœnis luendis, magno utrorumque fructu, sæpe sibi per visum revelato. Undecim ultimos annos transegit visu corporali orbata; nec nisi sub obitum aperuit oculos, non amplius claudendos; quando corpori toti juvenilis etiam candor rediit, & sic illata tumulo est: inde vero postmodum elevata ossa sub altari sunt collocata. Vitam, revelationes, miracula descripsit secretorum ejus omnium conscius, Vener. Thomas Cantipratanus.

*Pepigi fœdus cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de Virgine: Job 31.*





**S. ALENA VIRGO M.**

*Usus orationis matutinae.*

Deus, qui B. ALENAM, matutinas preces devote frequentantem, duplici laureola virginitatis & martyrii condecorasti; da ut ad te primo mane evigilantes, totum diem sancte in tuo servitio transigamus.

*Ora pro somniculosis ad preces.*

*eg*

*Ad usum Patrum*



Circa annum 640, vivebat Dilbecq̃ prope Bruxellas, Regulus adhuc gentilis Levoldus, cujus filia virgo ALENA, cum Christi fidem baptismumque clam suscepisset, quot noctibus per tenebras ibat ad matutinam synaxim Forestum. Hoc in exercitio à submissis per patrem indignatum ministris deprehensa, cum retrahi se nulla vi pateretur, expiravit inter eorum manus. Brachium ab humero avulsum (novit Deus quo modo) & Foresti super altari positum invisibili manu, excitavit fideles ad requirendum corpus, ad quod cum crebra miracula fierent, amplior primum ecclesia, dein & monasterium nobilium virginum, quod hodieum perseverat, est conditum anno 1096, sub regimine Abbatum Affligemensium; quorum unus Godiscalcus 1193 sacra ossa elevavit. Capsa anno 1523, itemque 1600 aperta, inventa est pene omnia adhuc continere, estque eadem an. 1644 in argenteam valde speciosam commutata, quæ nunc servatur super altari, quod in Choro, Patronæ bene merenti, novum erexit Sanctimonialium pietas 1682.

*Oportet pravenire solem, ad benedictionem Dei, & eum adorare. Sap. 16.*





**SS. MARCUS & MARCELLIAN.**

*Fuga respectus humani.*

Deus, qui Sanctos MARCVM & MARCELLIANVM omnem carnis affectum superare fecisti; da ut eorum confortati exemplis, nullo unquam humano respectu à bonis tibi placitis abducamur.

*Ora pro salute consanguineorum,*

*Ecce*



**M**ARCUS & MARCELLIANVS fratres, insigni nobilitate conspicui, circa annum 287, propter confessionem fidei Christianæ, docente S. Sebastiano susceptæ, ducebantur ad mortem, sed intervenere parentes utriusque, cum eorum uxoribus liberisque, & 30 dierum inducias impetraverunt, quibus ipsos flecterent ad Imperatorum Diocletiani & Maximiani præcepta implenda. Ad hoc novum certamen nutare videbantur, quos flectere timor mortis non potuerat: sed supervenit opportune S. Sebastianus, iisque confirmavit verbis, quibus & patrem eorum Tranquillinum, & alios mille quadringentos induxit ad baptismum suscipiendum. Insistebant ergo pariter omnes exercitiis pietatis apud Palatii Zetarium Castulum (ubi eos S. Cajus Papa Diaconos ordinarat) cum Fabiano Præsidi prodicti sunt; & Sancti fratres fixis ad palum pedibus diem noctemque stare compulsi, & ad extremum actis per latera lanceis confossi fuerunt.

*Si hominibus placerem, Christi servus non essem. Gal. I.*





SS. GERVAS. & PROTAS. MM.

*Devotio erga Sanctos Martyres.*

Deus, qui B. Ambrosium cum populo suo, SS. GERVASII atq; PROTASII mirabili inventione lætificasti, concede nobis, ipsorum ac ceterorum Martyrum tuorum passiones gloriosas commemorando, imitari virtutes.

*Ora pro Italicis Provinciis,*



**N**ovam Mediolani Basilicam anno 385  
 dedicaturus S. Ambrosius; cum eam  
 cuperet venerabiliorem reddere Sancto-  
 rum illuc inferendis Reliquiis, tales ante  
 cancellos SS. Naboris & Felicis latere, ar-  
 cano quodam instinctu didicit. Jussu ergo  
 ibidem eruderari terrâ, post convenientia  
 quædam signa, invenit duos miræ magnitu-  
 dinis viros, ut prisca ferebat ætas (ita ipse,  
 forori Marcellinæ scribens) omnia scilicet  
 ossa integra, & sanguinis plurimum. Verè  
 Sanctorum ea esse, mox docuere miracula;  
 & certius ceteris, illuminatus in eorum  
 translatione cæcus; sicut ipsemet sanctus  
 Doctor, Sanctiq; Augustinus & Paulinus  
 asserunt, oculati testes, Nomina esse GER-  
 VASIVS & PROTASIVS, seniores quidam ex  
 civibus persuasere, memores hujusmodi ti-  
 tulum istic loci olim à se lectum. Ingenti  
 lætitia celebrata est eorundem sub altari  
 depositio 19 Junii, tertio ab inventione  
 die; utque ea latius una cum cultu ipsorum  
 sese deffunderet, haud gravate concessit  
 Ambrosius Episcopis aliis, cis- & transalpi-  
 nis, aliquid de Reliquiis & Sanguine, ad  
 quæ complura patrata miracula.

*Ecce quomodo computati sunt inter filios  
 Dei, & inter Sanctos fors illorum est. Sap. 5.*





**B. JULIANA VIRGO.**

*Fames sacrae Eucharistiae.*

Deus, qui B. JULIANAM sacrum Viaticum, quod ore non poterat, mirabiliiori modo suscipere fecisti; da nobis tanta ejusdem Sacramenti fame teneri, ut eo non privemur in morte, per quod speramus venire ad vitam.

*Ora pro egentibus sacro Viatico,*

*Ps.*



**I**ULIANA, Alexii Falconerii neptis ex fratre, ejus qui fuit unus ex 7 fundatoribus Ordinis Servorum B. Mariæ, nata Florentiæ an. 1270, à patruo ac matre vidua ad omnem pietatem educata est. Sollicitata ad nuptias, virginitatē Deo vix pubes vovit, & an. 1284 devotū habitū Tertiariæ suscepit de manu S. Philippi Benicii. Exhinc fixā sibi statuit normam jejunandi, orandi, & corpus castigandi; quam etiam plures docuit observare, scriptis regulis; & has dedit Tertiariarum contubernio, earum electa Priorissa. Vixit eo in gradu usq; ad an. æt. 70 Chr. 1341. Moritura, cum prohiberetur, eructante incessanter stomacho, Viaticum sumere; ipsum saltem sibi adferri petiit: & ecce in sinum ejus provolvit sacra Hostia; ipsumq; foris cruce signatum, mirabiliter intromissa, reliquit. Corpus defunctæ, propter miracula ad illud patrata, sub altari positum an. 1569, translatum est in arcam portatilem novam, capite seorsim pretiosius clauso: Oenipontum etiam in Tirolin an. 1612, delatæ Reliquiæ sunt, ad Annam Julianam Ferdinandi I Austriaci nurum.

*Venite, comedite panem meum, & bibite vinum, quod miscui vobis. Prov. 9.*





S. SILVERIUS PAPA M.

*Perpeſſio ærumnarum Dei cauſâ.*

Deus, qui B. SILVERIVM Papam, pro  
tuendo S. Eccleſiæ contra hæreticos  
judicio, multa perpeſſum, glorię Mar-  
tyrum tuorum coæquaſti; da nobis ex-  
emplo ejus, nullas pro te ærumnas  
formidare, & cum ipſo coronari.

*Ora pro injuſte vexatis,*

¶



Cum S. Agapetus Papa, 17 Aprilis 536, Constantinopoli obiisset, ob non restitutum hæreticum Anthimum multa passus à Justiniano & Theodora Augustis; festinaverunt quidem hi, tractum in vota sua Vigiliū ejus Diaconum, Romam mittere ut Pontifex fieret: sed prævertit Rex Gothorum Theodahatus, & Clero Romano persuasit ut eligerent SILVERIVM Subdiaconum, natione Campanum: isque 8 Junii ordinatus Episcopus fuit. Non ideo tamen spem restituendi Anthimi deposuit Theodora: sed obfirmatum in tuendo sacræ Synodi judicio SILVERIVM reperiens, Belizario Duci scripsit, ut quocumq; modo illum ex Apostolico throno deponeret. Concinnatâ ergo contra eum calumnia est, quasi obsidentibus tunc iterum Urbem Gothis tradere eam voluisset. Cumque sedisset an. i men. 5, dies 11, Pontificalibus exutum detrussit in monasterium 16 Novembris. Soluta deinde obsidione evehctus in Lyciam, ac deniq; in Pontiam insulam deportatus, ærumnis ibi confectus obiit; & miraculis clarus, meruit Martyr coli.

*Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam, quoniam ipsorum est regnum celorum, Matt. 5.*





B. ALOYSIUS GONZAGA S.I.

*Studium Angelicæ puritatis.*

Deus, qui B. ALOYSIVM; Angelicæ puritatis gratia tibi acceptum, religiosæ juventuti in exemplum dedisti; da ut mores ejus imitantes in terris, Angelorum consortio fruamur una cum ipso in cælis.

*Ora pro religiosa juventute,*

En



**F**erdinando Gonzagâ, Castellionis Marchione, primus filiorum natus Aloysivs an. 1568, ad vitam omnē divino servitio mancipandam trahi cœpit ab an. ætatis 7; decennis autem perpetuæ castitatis voto sese obstrinxit Florentiæ, dum ibi humanioribus daret operam. Hinc miros in spiritu progressus fecit, maxime ex quo S. Caroli Borromæi cōsilio sacram cœpit frequentare Synaxim, puer tredecennis. Madriti deinde existentē Deipara monuit, ad Societatē Jesu se transferret: sed luctandum diu cum parente fuit. Evicit tamen constantia adolescentis, ut, cum bona ipsius ac Cæsaris gratia, an. 1585 jus omne seculare transcriberet fratri: & Romæ ad S. Andreæ tirocinium auspicatus, tum ibi, tum alibi, grandia provectæ sanctitatis dedit exempla, à Virgilio Cepario postmodum scripto mandata; cum an. æt. 23, Chr. 1591, in Collegio Romano, ubi Theologiæ cursum absolvebat, hora ac die prædictis, obiisset, communi opinione Sanctus; idque post trimestrem hæcticam, in publici valedudinarii ministerio contractam. Paulus V Beatum nuncupavit, arisque admovit.

*Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Matt. 5.*





**S. PAULINUS EPISCOPUS.**

*Caritas erga captivos.*

Deus, qui admirabilem S. PAVLINI  
erga captivos caritatem, gratuita ci-  
vium suorum libertate es remunera-  
tus; da ut victorum compatiētes  
ærumnis, ipsi à vinculis peccatorum  
absolvamur.

*Ora pro captivis apud infideles,*

¶



**P**atricio genere, sub annum 344, natus in Aquitania PAVLINVS, vir eruditissimus, idemq; an. 378 Valenti Imp. suffectus Consul, Reipublicæ primā vitæ partem impendit, ducta etiam uxore Therasia felix: sed, amisso quem hæc sibi genuerat filiolo, sumpsit una cum baptismo altiores spiritus; & anno 382 factus in Hispania Monachus, ac deinde Presbyter, uxorem haud invitam reliquit Barcinone; ipse vero Nolam abiit, sibi Deoq; victurus ad S. Felicis M. sepulcrum. Hoc dum versibus & ædificiis ornat, moritur urbis Episcopus Paulus, eique communi voto Paulinus sufficitur, & 25 Aprilis ordinatur. Eodem anno 409, Gothi cum Wandalis ex Hispania progressi, Campaniamq; & Nolam depopulati, occasionē ei dedere, in captivorum redemptionem sic effundendi omnia, ut nobilis viduę filio liberando nihil præter corpus suppetet, quod pro eo daret in servitutem. Et dedit; atque sub hortulani specie occultus latuit; quoad divinitus agnitus, liberque cum suis omnibus dimissus à Rege Thrasimundo, obiit Nolæ an. 431.

*Omnia quæ habere poterat, quotidie, concaptivis Fratribus, . . . impertiebatur.*  
Tob: 1.





**S. JOANNES BAPTISTA.**

*Contemptus deliciarum.*

Deus, qui B. JOANNEM, Unigeniti tui  
Prodromum & Baptistam futurum,  
asperioris victus ac vestitus exemplo  
præluere seculis venturis voluisti; da  
nobis animum à superfluis deliciis  
alienum, & vitam inculpatam.

*Ora pro nimium delicatis,*





**S**terili diu uxoris Elisabethæ conjugio  
usus Sacerdos Zacharias, dum adoleret  
incensum Domino, ab Angelo didicit nas-  
citurum sibi filium, qui Messiae futurus Pro-  
dromus esset. Factum id sex mensibus ci-  
tius quam ex Maria nasceretur Christus, &  
mirabilem sanctificati in utero infantis or-  
tum, mirabiliorem fecit muto ob incredu-  
litatem patri loquela reddita, mox atq; JO-  
ANNI nomen esse scripsit. Latuit is adul-  
tior in eremo, asperrime victitans; quoad  
prope erat, ut tot seculis expectatus Salva-  
tor manifestaretur. Tum scilicet prior JO-  
ANNES prodiit, prædicans baptismum pœ-  
nitentiæ circa Jordanem; quo etiam ipse-  
met Christus baptizandus accessit; cælestiq;  
oraculo agnitus, & indicatus per eum est  
turbis. Tali officio functus, cum etiam He-  
rodem Rêgem arguisset, de subducta fratri  
viventi uxore; primum in vincula conje-  
ctus est, deinde etiã capite plexus. Res acta  
in Macherunte castello creditur: corpus  
truncum sepelivere apud Sebasten discipu-  
li: quod maximo ibi in honore fuit, post  
redditam Ecclesiæ pacem.

*Habebat vestimentum de pilis camelorum,  
& zonã pelliceam circa lumbos suos: esca au-  
tẽ ejus erat locusta & mel silvestre, Matt. 3.*





S. FEBRONIA VIRGO M.

*Contemptus vite temporalis.*

Deus, qui S. FEBRONIAM Virginem,  
ad quævis tormenta pro fide sustinen-  
da, insigni temporalis vitæ contemptu  
obarmasti; da nobis, pro æterna con-  
sequenda, præsentem parvi æstimare.

*Orapro regnis Orientis reducendis ad  
fidem, &c*



Sibapoli (forſan Niſibi) in Meſopotamia, vixit in monaſterio Bryenæ amitæ virgo FEBRONIA; mirisque adoleſcebat profeſſibus; quando illuc, ſub an. 304, appulit Lyſimachus, ex mandato Diocletiani exterminaturus Chriſtianos. Erat is matre Chriſtiana natus, nec male illis volebat ipſe; ſed comes idem & patruus Silenus, nepoti additus, ferro ac flamma ſæviens, ubi de FEBRONIA inaudivit, miſit qui extractam ex lectulo, quo decumbebat infirma, tribunali ſiſterent. Adſuit pro ſe pugnaturæ Chriſtus, tantumq; roboris juvenculæ addidit, ut traducta per omnia pœnarum genera, tandemq; uberibus, manibus, pedibusq; truncata, collum enſe ſecundum imperterrita dederit. Ad hæc cum animi mœrorem non poſſet diſſimulare Lyſimachus, ſua ſibi manu mortem conſcivit Silenus; & ille deſunctę corpus Bryenæ reddidit. Ad hoc autem cum multiplicarentur miracula; perſecutione ceſſante, novam ipſi eccleſiam condidit Epiſcopus loci; & Paſſionem Thomais condiscipula ſcripſit. Poſtea Tranum in Apuliam delatæ, Reliquiæ ſunt in capſula, illuc ex naufragio per mare allapſa: alibi aliæ eſſe dicuntur.

*Eamus & nos, ut moriamur cum eo. Joan. II.*





**S. GALLICANUS M.**

*Hospitalitas erga peregrinos.*

Deus, qui admirabilem S. GALLICANUS ergo peregrinos atque infirmos caritatem, martyrii laurea coronasti; da ut tantum exemplum pro nostro modulo imitantes, ipso intercedente etiam percipiamus mercedem.

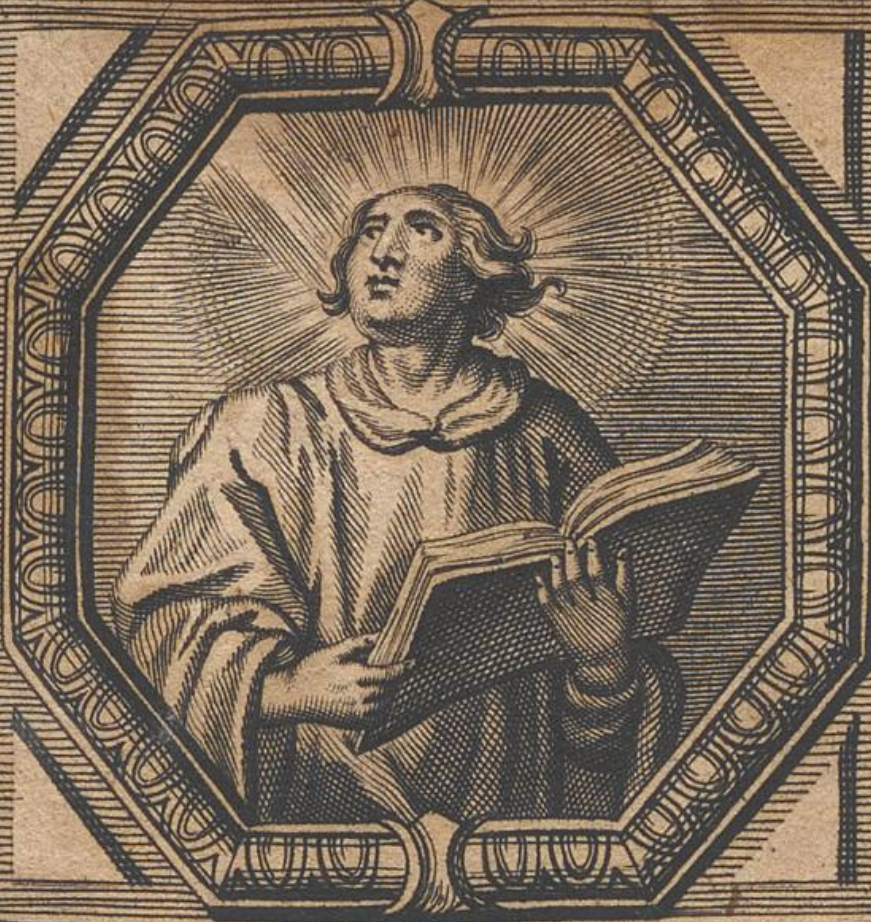
*Ora pro curatoribus Hospitalium,*





**P**atricia Romæ familia, & pluribus Consulatus illustri, natus GALLICANVS, post nonnullam de Persis victoriam, Dux postulat'us est contra Scythas, Thraciam ingressos. Id munus cum libens suscepisset, navatæ navandæq; operæ pretium petiit à Constantino, filiam ejus Constantiam; & hæc fidelissimos suos, Joannem & Paulum, comites ei adjunxit. Hi posito in angustiis suaserunt, Christum invocare pro victoria; qui hac obtenta, jam Christianus, & Consul anni 330 designatus, revertit triumphabundus. Tunc occurrenti sibi Constantiæ, cum Attica & Artemia filiabus, per illam conversis, annuit ut ex voto pro se facto virginitatem perpetuam colerent: & ipse, Consulatu dimisso, Ostiam se recepit; totū se traditurus hospitalitati & infirmorum servitio. In hoc pio instituto, cum omnium admiratione, vir talis se exercuit, usq; ad imperiū Juliani. Qui cum juberet deos colere, in Ægyptum recessit, & eremum petiit: à quâ abstractus, & Martyr effectus an. 362; mox ut extinctus tyrannus est, conditâ Alexandriæ ecclesiâ sui nominis, exceptus est. *Hospes eram, & collegistis me. Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum. Matt. 25.*





**S. ADALBERTUS DIACONUS.**

*Zelus honoris divini.*

Deus, qui B. ADALBERTVM, apostolici spiritus gratia plenum, occidentalibus Frisiis Doctorem misisti, da ut plantata per eum Religio, rursus apud illos reflorescat, meritis ejus & precibus suffragantibus.

*Ora pro Catholicis in Hollandia.*





Cum S. Willebrordo, aliisque decem sociis, Frisiam destinatus à S. Egberto Presbytero Apostolus, mare trajecit S. ADALBERTVS Diaconus, in eadem schola institutus; Frisiamque occidentalem, nunc Hollandiam Borealem dictam, excolendam suscepit. Prædicationis acta, & vitæ in eâ spatium, nulla ad posteros monumenta trans miserunt: solum scitur, sancte defuncti corpus prope Egmondam sepultum, per barbarorum in istam maritimam oram in cursu, in oblivionem venturum fuisse, nisi Theodoricus Comes, à Carolo Simplicefrancorum Rege an. 922 ea ditione donatus (quod Comitatus Hollandici initium fuit) illud exhumasset, restaurata quam majores super illud extruxerant ecclesia. Addidit in vicinia Parthenonem, quem ejus filius Theodoricus II convertit in Abbatiam Monachorum; quæ, usque ad mutatam istic religionem, floruit, multis decorata miraculis Sancti illuc translati. Et hæc filius junioris Theodorici Egbertus, factus Archiepiscopus Trevirensis, Mediolacensibus Monachis describenda commisit, Egmondani vero eadem sunt persecuti. *Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel. 3 Reg. 19*





S. GUILIELMUS ABBAS.

*Austeritas vita.*

Deus, qui per B. GUILIELMUM voluisti, eremiticum Benedictinæ Regulæ institutum, utrique sexui restaurari; da, ut meritis ejus, rigor iste servetur, & nos quoque talibus exemplis proficiamus ad virtutem.

*Ora pro Congregationibus Eremiticis,*

✠



**G**VILIELMVS, à quo initium habuit, nunc quoq; in regno Neapolitano florens, Montis-virginis Eremiticum institutum, natus Vercellis erat an. 1085; & 15 æt. fug peregrinus abiit Compustellam. Inde transiurus Hierosolymam, divinitus monitus in Italia subsistere, cœpit Montem prædictum incolere solitarius; deinde & monasterium ibidem, collectis ad se sociis, condidit an. 1123. Postea alio alioq; digressus, aliquoties mutavit anachoreseos suæ locum, Socio aliquamdiu usus S. Joanne, Pulfanensis Ordinis, nunc extincti, futuro fundatore. Ab hoc digressus, ad alia plura monasteria fundanda se convertit, utrique sexui servitura, sub mira vitæ austeritate. In Siciliam usq; ea causa progresso, & Rogerii Regis beneficentia subnixo, miracula plurima nomen excellentis sanctitatis pepererunt; donec in Guletana prope Nuscum Abbatia, diem clausit extremum, anno 1142. Ibi Agnes Abbatissa, paucis post annis capellam erigens, corpus sub altari collocavit; & Vitam scripsit Joannes discipulus ejus.

*Ego autem, cum mihi molesti essent, induēbar cilicio: humiliabam in jejunio animam meam. Psal. 34.*





SS. JOANNES & PAULUS MM.

*Fuga pravae societatis.*

Deus, pro cuius amore, gloriosi Martyres JOANNES & PAVLVS, impii Iuliani familiaritatem execrati sunt; concede ut exemplo eorum instructi, & pravorum declinantes consortia, non nisi optimis adhæreamus.

*Ora pro mala societati implicitis,*





**I**ANNES & PAVLVS, S. Constantiæ Virgini-  
nis fideles quoad vixit ministri, & magna  
erga Deum pietate clari; cum relictas sibi  
ab ea opes liberaliter in pauperes Christia-  
nos erogarent, Juliani Apostatæ cupidita-  
tem iustitiammarunt, ut sub honoris specie  
eos in suum traduceret obsequium, Jove  
adorato. Verum id sibi nuntianti Teren-  
tiano Urbis Præfecto, & mortem ni pare-  
rent intentanti, responderunt, se Christia-  
nissimo Constantino olim famulatos, num-  
quam transituros in servitutē impii deser-  
toris, nedum Jovi sacrificaturos. Hoc ille  
intellecto, mandavit sanctos fratres clam  
capite plecti, spargiq; rumorem, quod in ex-  
ilium relegati essent. Sed veritatem aperuit  
mendax alias dæmon, filiam Terentiani  
ingressus. Qui cum inde esset compulsus re-  
cedere, ductus ad locum sepulturæ; credidit  
Christo ipsemet Terentianus, & similiter  
clam interfectus est. Facta hæcerant anno  
362: sed mox perempto Juliano successus  
Jovianus, requiri Sanctorū corpora iussit;  
ipsamq; eorum in qua fuerant humati do-  
mum, ecclesiam fieri.

*Iniquos odio habui, & legem tuam dilexi.  
Declinate à me maligni, & scrutabor man-  
data Dei mei. Psal. 118.*





**S. LADISLAUS REX HUNG.**

*Oblivio injuriarum.*

Deus, qui miram S. LADISLAI facilitatem ad injurias condonandas, crebris de hoste victoriis es remuneratus; da, ut nobis illatas obliviscendo, mereamur ipsi veniam delictorum nostrorum illius meritis obtinere.

*Ora pro dissidentium reconciliatione,*





**S**tephani sancti, primi apud Hungaros Christiani Regis pronepos LADISLAUS, cum majore natu fratre Geiza, ex Polonia quo confugerat, in patriam rediit, Salomonis Regis, patruelis sui tyrannidem coerciturus, ita volentibus regni ordinibus, Eum ille, victum aliquoties, ad saniora consilia compulit; ac deniq; an. 1074 etiam regimen Geizæ cedere, redivisum contentum. Geizâ mortuo sub an. 1077, Ladislao corona offerebatur; sed hanc ille patrueli reddere maluisset, si lubrica ejus fides & inconstantia id pati potuissent. Titulo tamen regio abstinuit, quoad ille, cum evocatis in auxilium Chunis prælio victus, desit apparere. Tunc primum se dici Regem passus, perrexit regni fines armis tueri contra barbaros, semper victor; & ditioni suæ Sclavoniam, Croatiâ, Dalmatiamq; adjecit. Tandem, rebus domi pacatis, totus erat in apparando bello Hierosolymitano, sacræ Cruciatæ Dux electus; cum propior Bohemix tumultuantis necessitas illius arma ad se traxit. Sed fines vix attigerat, cum morbo obiit, an. 1096, Varadini sepultus.

*Obsecro ut obliviscaris sceleris fratrum tuorum, & peccati atque malitia qua exerceverunt in te. Gen. 50.*





**S. HEIMERADUS PRESE.**

*Contemptus humani tolerantia.*

Deus, pro cuius amore S. Presbyter  
HEIMERADVS, contumelias & flagra  
perpeffus, foli tibi placere ftuduit; cor-  
rige in nobis laudis humanæ appeten-  
tiam, ut veram apud te gloriam ipfo  
deprecante mereamur.

*Ora pro iis qui parvi te faciunt,*

✠



**R**oma ac Hierosolymis reversus Presbyter HEIMERADVS, ex Suevia oriundus, secutus fuerat invitante ad se Hirsfeldensem Abbatē, sub an. 1014. Sed cum ejus monasterium, extremæ paupertatis asperitatisq; appetenti sibi parum convenire videret, dimitti petiit, nec nisi post flagrantiora tolerata ejectus est. Fatuum scilicet æstimabat Abbas: Westphali autem venientem ad se pro Sancto habuerunt. Sed neq; hoc diu toleravit invidia; Sanctisq; Meinwerco Episcopo & Cunigundi Imperatrici accusatus, hujus jussu iterum flagella subiit, ab isto contemptus fuit. Sed vere Sanctum probavit humilis patientia, probarunt & miracula quibus eum Deus honestabat. Laudis tamen humanæ fugitans, in Hassungen, montem Hassiæ, recessit, ac solitarius aliquamdiu vixit. Gratia curationum clarus & prophetiæ spiritu, etiam ante mortem, an. 1019 obitam, prædixit, nobile ibidem construendū monasterium, quod 10 anno ab obitu cœptum à Moguntino Archiep. Aribone, successores luculenter dotarunt absolveruntque.

*Nos stulti propter Christum . . . . tamquam purgamenta hujus mundi facti sumus, omnium peripsema. 1 Cor. 4.*





S. PETRUS APOSTOLUS.

*Firmitas fidei.*

Deus, qui B. PETRO, Apostolo tuo,  
collatis clavibus regni cælestis ligandi  
atque solvendi pontificium tradi-  
disti; concede, ut intercessionis ejus  
auxilio in fide simus stabiles, & à pec-  
catorum nexibus liberemur.

*Ora pro Romano Pontifice,*





**S**IMON JOHANNIS, natione Galilæus, professione piscator, cum fratre Andrea vocatus à Christo, & inter 12 Apostolos primo semper loco habitus; ab eodē etiam nomen PETRI, & claves regni cælorum accepit, futurus universæ Ecclesiæ supremum caput. Talem ergo post Domini in cælos ascensum se gessit, & solus ex omnibus constituit propriam sibi Cathedram, primum Antiochiæ, deinde Romæ, cum jure summi Pontificatus, transitori ad successores. Ne tamen hinc impediretur, Euangelii causa quaquaversum excurrere, Linum & Cletū sibi subordinavit Episcopos Vicarios; quibus etiam tertium addidit Clementem, propter eos quos in ipso Neronis palatio lucratus Christo fuerat: eosq; omnes habuit in Apostolatu supremo successores. Ipse, post victum Simonē Magum, Neronis jussu affixus cruci fuit in Janiculo monte; sed, uti petierat, verso ad terram capite, anno Christi 65. Corpus in Vaticano sepultum à fidelibus, aliquamdiu etiam ad Catacumbas quievit; unde priori loco redditum insigni basilica honoravit Constantinus.

*Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conversus, confirma Fratres tuos. Luc. 22.*





**S. PAULUS APOSTOLUS.**

*Zelus fidei propagande.*

Deus, qui multitudinem gentium B.  
PAULI Apostoli prædicatione docui-  
sti; da cunctis Euangelii tui præconi-  
bus, eodem quo ipse zelo fervere, &  
multiplicem fructum Apostolici sui  
laboris, ipso adjuvante, referre.

*Ora pro Gentilium conversione.*





**S**tus T  
sub Gam  
re civitatis Romanæ na-  
Cilicia, & Hierosolymis  
disciplina diligenter instru-  
ctus in lege Mosaica, tanto hujus zelo ef-  
ferbuit, ut ultro deposceret persequendos  
sibi discipulos Christi. Multa ergo mala iis  
fecit, donec cum potestate proficiscens ad  
idem faciendum Damasci, ab ipso met con-  
spicuo sibi Christo increpitus, ex SAVLO  
PAVLVS, ex persecutore factus est Aposto-  
lus veritatis. Quid hoc in munere egerit tu-  
leritve, prolixè exequitur S. Lucas in Actis,  
usque ad biennium commorantis Romæ  
PAVLI deductis. Cetera minus perspicua  
sunt, nisi quod ab Evangelico excursu quo-  
piam Romā reversus, in vincula conjectus  
sit, ex mandato Neronis, dolentis pellices  
quasdam suas ab eo factas Christianas, à se-  
que alienatas. Dignitati civis Romani da-  
tum est, ut gladio plecteretur, ad Aquas Sal-  
vias, ubi nunc monstrantur tres fontes, qui  
ad trinum capitis decussi subsultum cre-  
duntur emicuisse, & pro sanguine lac è secta  
cervice fluxisse. Ipsum, cum capite S. Petri  
habetur in Lateranensi basilica.

*Vas electionis est mihi iste, ut portet nomen  
meum coram gentibus, & Regibus, & filiis  
Israel. Act. 9.*





**S. THEOBALDUS EREMITA.**

*Observantia erga pauperes.*

Deus, qui nos patrem & matrem honorare præcepisti, da ut exemplum B. THEOBALDI sectantes, ad istud tam justæ pietatis officium, tuo amore potius, quam carnali affectu moveamur.

*Ora pro immorigeris filiis corrigendis,*

✠



nonensis in Gallia diœcesis  
...tio, nobiliter natus THEOBALDVS,  
...ut pubertatem attigit, solitaria vitæ  
...derio capi cœpit; sociumq; similis pro-  
...oliti nactus, post aditam Compostellam,  
...er in Italiam flexit; & Salonica, diœcesis  
Vicentinae vico, locum idoneum reperit.  
Ibi cibi somniq; parcissimus, vitam asperri-  
mam egit, cœlitibus quam hominibus fami-  
liarius utens. Inventus tamen etiam istic ab  
...biq; requirentibus parentibus est: nec po-  
...uit persuaderi mater, quin apud filium re-  
maneret. Et hic quidem eidem indefesse  
ministravit, quamvis extremo vitæ biennio  
toto corpore exulceratus ipse: moriturus  
autem anno 1066 eandem, & filios suos  
spirituales, commendavit Abbati amico, a  
quo etiam illo anno habitum Monachicum  
acceperat. Mortui corpus non permiserunt  
Vicentini alibi quam apud se, in æde S.  
Mariæ, sepeliri: ubi cum multis clareret mi-  
raculis, cito in Catalogum Sanctorum rela-  
tus est ab Alexandro II, ejus temporis Pon-  
tifice. Communicatæ variis ecclesiis Reli-  
quiæ similia cultoribus suis attulerunt be-  
neficia. *Honorẽ habebis matri tuæ, omnibus  
diebus vitæ ejus: memor enim esse debes, quæ  
& quanta pericula passa sit propter te. Tob. 4*



192  
ceffis  
DVS,  
vitæ  
pro-  
am,  
ceffis  
erit.  
erri-  
ami-  
cab  
po-  
re-  
fesse  
anio  
urus  
uos  
o, à  
cum  
runt  
e S.  
mi-  
ela-  
on-  
eli-  
be-  
ibus  
qua  
b. 4







